

Пошук Ісуса Євангелія

«...це саме Писання свідчить про Мене». Івана 5:39

Переможне світло

Пошук Ісуса

Євангелія

«...це саме Писання свідчить про Мене». Івана 5:39

Victorious Light

Пошук Ісуса

Євангелія

Авторське право © 2025 Laura Vasa

Третє видання

Усі права захищено.

З питань розповсюдження, навчання або для отримання
дозволів звертайтеся до видавця за адресою:
lvasa@victoriouslight.org

Ілюстрації Олександра Скібельського
Обкладинка Леся Талберт

Надруковано Victorious Light

VictoriousLight.org

ISBN 978-1779-34-922-4

Зміст

Ісус Цар	5	Притчі та вчення Ісуса	
Викладання уроків	7	У яму.....	27
Життя та чудеса ІсусаСмерть		Наскільки більше?.....	28
Мій улюблений Син	1	На камені	29
У пустелю	2	Кукіль серед пшениці	30
Запрошення на весілля	3	Два види закваски	31
Печера розбійників	4	Серце людини.....	32
Вечірній візит.....	5	Двері	33
Усе, що я будь-коли	6	Хто мій ближній?	34
Син вельможі	7	Злий слуга.....	35
В очікуванні на воду.....	8	Загублена вівця	36
Щоб ви знали	9	Загублена монета	37
Всохла рука	10	Загублений син	38
Знайшовши велику віру	11	Що наповнює ваше серце?	39
Хто це?	12	Працівники у винограднику	40
Звільнений!.....	13	Злі виноградарі	41
Тільки віруй	14	Справи Царства	42
Що ви маєте?	15	Неналежно одягнений	43
Якщо це Ти	16	Смерть & Воскресіння	
Одне я знаю	17	Заарештований!	44
Якщо ти віруєш	18	Неправдиво звинувачений	45
Віддаючи подяку	19	Коли співає півень	46
Помилуй	20	Розіпни Його!	47
Закхей	21	Цар Юдейський	48
Прощено багато	22	Порожня гробниця	49
Більше за інших	23	Народження Ісуса	
Притчі & Вчення Ісуса		Нездатний говорити	50
Як ви зрозумієте?	24	Дитя народилося	51
Місто на горі	25	Зі Сходу	52
Коли ви молитесь	26	Додаток	A

Ісус Цар

Хто такий Ісус і про що насправді Біблія?

Біблія – це одна історія, яка веде до Ісуса. Ісус є в центрі кожної частини Біблії.

Ісус – це Альфа і Омега, початок і кінець. Він переплітається, як килим, через всю Біблію.

Бог створив світ словами. Він створив людину за своїм образом (Буття 1:28), і людина була покликана правити і панувати над землею як частина Царства Небесного або Царства Божого.

Коли Адам і Єва з'їли плід з дерева, у світ увійшов гріх. Людина втратила своє право правити; вона добровільно передала своє володіння ворогу.

Але Бог мав план викуплення.

Ісус завжди був частиною цього плану. Він був «Агнцем, заколеним від створення світу» (Об'явлення 13:8). Він був «насінням», про яке говорив Бог у Бутті 3:15. Читач слідує за цим «насінням» через Біблію, шукаючи і чекаючи Того, хто прийде і спасе народ, відновивши Боже Царство на землі.

Пророцтва про Ісуса

Протягом Святого Письма ми бачимо повторювані теми і образи, які вказують на Ісуса. Протягом століть говорили слова пророцтв, що стосуються цього «насіння», Месії, який прийде, щоб спасти свій народ. Пророцтва були прихованими і сказаними у загадках (1 Коринтян 2:6-8), щоб правителі цього світу не змогли перешкодити Його приходу.

Слово

Бог створив світ словами, і всі пророцтва про Ісуса мали бути сказані через слова. Все було пророчене у таємниці, але все вело до того, ким буде Ісус. Коли настав час, ці слова стали одним цілим і утворили насіння, яке, з'єднавшись із молодою Дівою (насінням жінки), стало Сином Божим, Словом (Іван 1:1).

ЦЕ СЛОВО, Ісус, через Свою смерть і воскресіння, подолав смерть і князівства темряви. Він відновив Царство Боже, Царство Небесне. Ми царюємо разом з Ним, як Тіло Христове. І ми можемо царювати в цьому житті разом з Ним і в житті майбутньому (Римлянам 5:17, 21).

Ця програма, "Знайти Ісуса", розроблена саме для цього. Його можна знайти від Буття до Об'явлення.

Прочитайте це спочатку!

Викладання уроків

Цей посібник призначений для вивчення Біблії інструктором..

Уроки не написані як сценарій і не призначені для того, щоб точно вказати, що саме слід сказати. Уроки написані для того, щоб допомогти вам краще зрозуміти уривки з Біблії.

Кожен урок розроблений так, щоб поставити Біблію в правильну перспективу, показуючи історичний контекст, біблійний контекст і те, що відбувалося в той час або навколо нього. Деякі уроки повертаються до початкового значення слів — до оригінальної єврейської мови, якою було написано Старий Завіт, або до грецької мови, на якій був написаний Новий Завіт. Кожен урок має численні посилання на інші місця в Писанні, що мають відношення до цієї історії, а також до послання, яке викладається. Автор цієї програми не намагається писати теологію, а прагне розповісти читачеві історію та підкреслити інші писання в Біблії, щоб читач міг самостійно вирішити. Біблія повинна тлумачитися самою Біблією. Це найскладніший твір літератури, коли-небудь написаний, і містить понад 63 000 перехресних посилань.

1. Вивчення матеріалу

Перед уроком спочатку прочитайте біблійні уривки. Потім вивчіть примітки та перечитайте уривок кілька разів, якщо це необхідно. Якщо посилання дають опис подій в кількох книгах чи уривках, ознайомтесь з версіями в усіх цих місцях. Під час вивчення завжди читайте кілька віршів до і після для кращого розуміння контексту. Подивіться, чи є щось, що Господь покаже вам, що допоможе покращити ваше оповідання.

Євангелії можуть бути складними для викладання, оскільки існує кілька варіантів опису подій у різних євангеліях. Читайте та вивчайте всі уривки в кожній євангелії. Робіть нотатки, комбінуйте інформацію так, щоб це було корисно для вас. Потім оберіть євангелію, з якої ви бажаєте викладати ту чи іншу історію. Кожен урок може мати іншу євангелію, яка містить більше інформації або подає більш чіткий наратив, і вам як вчителю слід вибрати уривок, який найкраще відгукується у вашому серці.

Цей посібник для вчителя містить багато перехресних посилань. Вони не обов'язково призначені для того, щоб бути прочитаними студентам. Посилання включені для особистого вивчення матеріалу і покликані допомогти вчителю глибше зрозуміти матеріал, щоб він міг дати кращі пояснення студентам.

2. Викладайте ТІЛЬКИ з Біблії.

Прочитайте урок і ознайомтесь з матеріалом, але завжди викладайте з Біблії. Не обов'язково читати біблійний уривок слово в слово, ви можете переказувати його для вашої аудиторії, не змінюючи його значення. Можна викласти це так, щоб ваша аудиторія зрозуміла, не змінюючи Слова Божого. Коли ви викладаєте безпосередньо з Біблії, це дозволяє Святому Духу говорити безпосередньо до вчителя та студентів. Це дає Святому Духу можливість підкреслити те, що є в уривку, що є особливо важливим для слухачів. Слово Боже живе і має силу!

Викладання уроків

3. Допоможіть створити уявлення про сцену.

Уявіть, що ви були там. Цей матеріал розроблений таким чином, щоб допомогти слухачеві уявити, яким було б це місце, якби вони були там. Детально розповідайте історію, допомагаючи слухачам подумати, що могли б відчувати, робити та думати персонажі, але при цьому будьте обережними, щоб відрізнити те, що можна припустити, від точних деталей, сказаних у Слові.

4. Задавайте багато запитань.

Уроки розроблені так, щоб бути інтерактивними; вони не призначені для того, щоб бути лекцією. Задавайте багато запитань і дозволяйте своїм студентам також ставити питання. Запитання і обговорення змушують слухачів думати.

Ви знаєте своїх студентів! Не обмежуйтеся лише обговорюваними уривками, запропонованими в матеріалі. Не бійтеся придумувати свої власні запитання, розпочинати свої власні обговорення. Обговорюйте в історії ті моменти, які можуть бути зрозумілі вашим студентам, і задавайте запитання, які стимулюють дискусію. Дайте можливість дітям брати участь у вивченні Слова Божого.

5. Співвідноситься з персонажами.

Пам'ятайте, що Біблія — це реальна історія про реальних людей, які робили реальні вчинки. Допоможіть своїм слухачам не сприймати це як віддалену історію, а як розповідь про персонажів, з якими вони можуть співвіднести себе.

Знаходження Ісуса в кожному уроці.

Кожен урок завершується розділом «Ісус в історії». Уроки з Євангелій повертаються до пророцтв про Ісуса. Уроки зі Старого Завіту вказують на майбутні пророцтва про Ісуса. Він — це Слово Боже, центральна суть, фокус, тема і значення всієї Біблії. Спочатку розповідайте історію, а потім вплітайте теми «Ісус в історії» у урок, обов'язково роблячи Його головним фокусом всього, що ви викладаєте.

Різні вікові рівні:

Цей матеріал призначений для вікової групи від 3 до 99 років. Ви — вчитель. Історія, яку ви знаєте, — це історія, яку ви можете розповісти. Ці уроки можна адаптувати до будь-якого віку. Якщо ви викладаєте дуже маленьким дітям, розповідайте їм історію так, щоб вони могли зрозуміти. Якщо ви викладаєте старшим дітям, надайте більше інформації. Якщо ви викладаєте молоді люди, можна використовувати перехресні посилання зі Святого Письма і обговорювати, як вони пов'язані з історією. Якщо ви викладаєте дорослим, використовуйте це як повний посібник для вивчення, шукаючи всі писання і обговорюючи їх. Завжди викладайте трохи більше, ніж ви думаєте, що вони можуть зрозуміти; ви можете бути здивовані рівнем розуміння вашої аудиторії.

Викладання уроків

Щотижневий урок:

1. Починайте кожен тиждень з обговорення уроку попереднього тижня. Задавайте запитання, дізнайтеся, що учні запам'ятали з останнього уроку.
2. Ви не обов'язково повинні викладати уроки в порядку, наведеному в цьому посібнику. Це на ваш розсуд, якщо ви хочете викладати певну тему, певну історію або певний період часу. Це ваш клас.
3. Вільно направляйте дітей до Ісуса після кожного уроку або якщо відчуваєте, що Святий Дух веде вас до цього. Ви зможете зрозуміти це за їхньою реакцією на урок, чи готові вони. І пам'ятайте, ви знаєте своїх учнів!

Додаток

Вірші для запам'ятовування та питання:

Уроки розроблені з віршем для запам'ятовування та питаннями, які вчитель може показати класу. Якщо хочете, ви можете попросити учнів принести «церковний зошит», в якому вони можуть записувати вірш для запам'ятовування кожного тижня. Записування Писання допоможе в запам'ятовуванні, а також навчить дитину відповідальності за збереження зошита кожного тижня.

Вчитель також може вибрати надання дітям питань зі сторінки для показу. Діти можуть записати питання та взяти їх додому, щоб знайти відповіді, або просто записати відповіді в своїй книзі.

Це повністю залежить від вчителя, як використовувати ці ресурси.

Розмальовки:

Кожен урок має чорно-білу сторінку для розмальовки. Якщо у вас є можливість надрукувати копії, не соромтеся робити копії та роздавати їх молодшим дітям. Якщо ж ні, ви можете вибрати, щоб вони самостійно відтворили ілюстрацію в своєму зошиті.

Будьте креативними!

Багато історій у Біблії можна втілити в акторській постановці. Багато псалмів можна також втілити в життя. Веселіться з цього! Створення п'єси чи драми за історією допоможе дітям краще запам'ятати її. Дозвольте дітям допомогти вам створити п'єсу. Дайте їм можливість внести власне тлумачення в персонажів. Зробіть це веселим і зробіть Біблію незабутньою!

Мій улюблений Син

Матвія 3
Марка 1:1-11
Луки 3:2-22
Івана 1

Життя Ісуса

Дуже мало відомо про перші тридцять років життя Ісуса. Біблія згадує про Його народження, посвячення в храмі, візит мудреців і те, що родина поїхала до Єгипту, щоб уникнути переслідувань від Ірода. Є також одна історія, коли Ісус у дванадцятирічному віці навчався від вождів і ставив питання в храмі.

Наступного разу Ісус згадується разом з Іоанном Хрестителем. З історій про народження Христа відомо, що Іоанн Хреститель народився від Захарії та Єлизавети, а Єлизавета і Марія були кузинами. Це робить Іоанна Хрестителя родичем Ісуса, і можливо, що вони знали один одного до цього часу.

Іоанн Хреститель представлений як пророк. Немає сумнівів у його ідентичності, і що він є тим, хто був пророкований Ісаєю як «голос одного, хто кличе в пустелі: приготуйте дорогу Господу» (Ісаїя 40:3).

Було пророковано, що Іоанн прийде перед Ісусом, щоб підготувати Йому дорогу, і зробити «стежки прямими».

Обговорення:

Іоанн був цікавою особистістю. Він носив одяг з верблюжої вовни і шкіряний пояс (тип пояса) на своєму поясі, а їв сарану і дикий мед.

Він жив у пустелі, і люди приходили з усіх куточків, щоб прийняти хрещення і визнати свої гріхи.

Іоанн закликав людей до покаяння і попереджав про майбутній гнів. Він говорив, що їм потрібно особисто покаятися, і що вони не є народом Божим лише тому, що вони нащадки Авраама (Лука 3:8).

Тоді люди запитали Іоанна: «Що нам робити?» І він відповів: «Давайте іншим, не беріть більше, ніж вам належить». Він сказав солдатам не чинити насильства і не висувати неправдивих звинувачень. Він сказав людям бути задоволеними своєю платнею (Лука 3:10-14). Тоді люди почали дивуватися: «Чи це Месія? Чи це Христос?»

Юдеї надіслали до Іоанна посланців. Священики і левіти прийшли до нього і запитали: «Хто ти?»

Іоанн відповів: «Я не Христос».

Тоді вони запитали його: «Чи ти Ілля?» Пророцтво говорило, що Ілля прийде перед Месією (Малахія 4:5-6), але це було пророче порівняння Іллі з Іоанном Хрестителем і пророкування про те, що Іоанн прийде перед Христом (Лука 1:17).

Іоанн відповів, що він не Ілля. Можливо, він говорив буквально, що він не є «Іллею», бо сам Ісус сказав, що Іоанн є символічним виконанням пророцтва про Іллю (Матвія 11:12-14). Між Іллею і Іоанном Хрестителем було багато схожих рис. Ілля був волосатим чоловіком, який також носив шкіряний пояс навколо свого поясу (2 Царств 1:8).

Вони запитали Іоанна, чи є він «тим пророком», маючи на увазі Второзаконня 18:15-18, яке передбачало Ісуса, і він відповів: «Ні».

Іоанн сказав: «Я – голос одного, хто кличе в пустелі: приготуйте дорогу Господу, як сказав пророк Ісаї» (Ісаїя 40:3).

Мій улюблений Син

Іоанн є смиренним. Він відразу звертається до Ісуса. Він говорить: «Я хрещу вас водою, але один прийде, хто сильніший за мене, і я не гідний навіть розв'язати Йому черевики. Він хреститиме вас Святим Духом і вогнем».

Протягом століть євреї чекали Месію. Коли Іоанн прийшов і почав проповідувати покаєння від гріхів, вони подумали, що, можливо, він і є Месія.

Тепер, озираячись назад, нам здається дуже зрозуміло, хто був Іоанн. Але для тих, хто був свідком цих подій і жив їх, це не було так очевидно.

Обговорення:

Уявіть, що відбувається. Є дивний чоловік, який носить одяг з верблюжої вовни. Він їсть сарану і мед з бджіл у пустелі.

Він проповідує послання, яке закликає всіх до покаєння. Люди жили в гріху і думали, що їхнє походження від Авраама не дає їм підстав для занепокоєння через їхні вчинки. Іоанн говорить їм, що це важливо, і що вони повинні змінити свої шляхи. Він готує їхні серця для Ісуса.

Новини про цю дивну подію та дивного проповідника поширюються. Люди приїжджають з усіх куточків, щоб побачити, що відбувається. Люди розуміють, що вони були неправі, змінюють свої шляхи і приймають хрещення.

Що таке хрещення?

Хрещення є символом шаблону, який ми спостерігаємо через весь Старий Завіт.

Перша підказка цього шаблону з'являється вже під час створення, коли Дух Божий ширяє над водою. Бог розділяє воду і створює сушу.

Ной і його родина спасаються в ковчезі через воду (1 Петра 3:20). Коли настає час повернутися на землю, до нього випускають голуба.

Мойсей, будучи немовлям, проходить через води смерті в ковчезі (кошику) і рятується.

Мойсей виводить народ Ізраїлю з Єгипту через Червоне море по сухій землі (1 Коринтян 10:2). Ісус Навин веде народ із пустелі через річку Йордан на суху землю.

У випадках з Ноем, Мойсеєм і Червоним морем, а також Ісусом Навином народ порушив заповіт з Богом, і вони починали знову, оновлюючи свою прихильність до Бога Ізраїлю. У кожному з цих випадків Бог говорить людям про свою вірність.

Коли Іоанн хрестить натовпи, люди каються за невірність Богові та оновлюють свої серця, готуючи їх до приходу Месії.

І ось Ісус з'являється, коли Іоанн хрестить людей у річці Йордан.

Яке значення має річка Йордан?

Річка Йордан була дуже важливою протягом всього Старого Завіту. Вона була кордоном між пустелею і обіцяною землею. Після сорока років у пустелі Мойсей помирає в пустелі. Тоді, як Бог розділив Червоне море для Мойсея, Бог розділяє води Йордану, щоб його наступник Ісус Навин міг провести народ через річку Йордан у обіцяну землю по сухій землі (Книга Ісуса Навина 3-4).

Через сотні років, Ілля розділив води Йордану своїм плащем, і як Ілля, так і Єлісей перейшли через нього по сухій землі (2 Царів 2:8). В той час вони покидали обіцяну землю і йшли в пустелю, де Ілля був узятий на небеса в урагані.

Мій улюблений Син

У житті Мойсея та Іллі є подібності, а також у духовних ролях, які вони виконували. Обидва вони перебували в пустелі в момент своєї смерті, а у випадку з Іллею — і під час його виходу з цього світу. Ця пустеля повторюється в житті Іоанна Хрестителя. Ісус Навин став лідером ізраїльтян після Мойсея; Єлисей зайняв місце Іллі як пророк і отримав подвійне благословення.

Як Ісус Навин, так і Єлисей є символами Ісуса. Ісус Навин означає «Йогова — спасіння», а Єлисей означає «Бог — спасіння». Ісус Навин вів свій народ в обіцяну землю, а Єлисей повернувся через Йордан в обіцяну землю після того, як Ілля відійшов.

Пророк Єлисей вів наамана сирійця зануритися в Йордан, де він отримав зцілення і почав поклонятися Богу Ізраїлю.

(Ці короткі історичні згадки допоможуть учням зрозуміти, як вся Біблія унікальним чином переплітається і взаємопов'язана).

Коли Іоанн побачив Ісуса, що йде, він сказав: «Ось Агнець Божий, що забирає гріх світу».

Іоанн сказав людям, що Ісус — це Той, хто більший за Іоанна, тому що Він існував до Іоанна.

Ісус прийшов до Іоанна, щоб бути хрещеним.

Але Іоанн відповів: «Ні. Я потребую, щоб ти охрестив мене, а ти приходиш до мене, щоб я охрестив тебе?»

Ісус сказав Іоанну: «Дозволь це зараз, бо так ми повинні виконати всю праведність» (Матвія 3:15).

Іоанн охрестив Ісуса, і коли Ісус вийшов з води, небо відкрилося перед ним, і він побачив, як Дух Божий сходить на Нього у вигляді голуба і залишається на Ісусі.

Тоді з неба прозвучав голос: «Це Мій улюблений Син, в якому Моє благовоління».

Що це все означає?

Це повертається до того, що було сказано в пророцтвах. Псалом 2:7 говорить: «Це Мій Син». Ісаїя 42:1 говорить, що майбутній Цар, Месія, буде слугою, в якому «Моя душа має задоволення». Деякі переклади кажуть: «в якому Моя душа добре вподобала». Це оголошення. Слуга-Цар прийшов.

Як тільки Ісус вийшов з води, небо відкрилося.

Це нагадує часи Ноя, коли небо відкрилося через Божий суд і були вилиті води потопу. Тепер Бог відкриває небо з благодаттю і правдою для людства через Ісуса Христа. Це той момент, якого ми всі чекали. Ісус, пророкований Месія, прийшов. Він приносить Царство Боже своєму народу.

Дух Божий зійшов у вигляді тіла, як голуб, на Ісуса.

Це нагадує голуба, якого Ной випустив з ковчега, щоб знайти місце для відпочинку. Цей Дух Божий зійшов і залишився на Ісусі (Іван 1:33).

У Івана 1:32-34 Іоанн Хреститель каже, що саме так він дізнався, хто такий Ісус. Він сказав, що Той, хто послав його хрестити водою, сказав йому: «Тому, на кого побачиш, як сходить Дух і залишається на Ньому, це Той, хто буде хрестити Святим Духом».

Коли Іоанн побачив це, він зрозумів, що Ісус — це Син Божий.

Ісус у цій розповіді

Це приходять Царство Небесне. Іоанн був тим, хто був пророкований, щоб приготувати шлях для майбутнього Месії. Йому потрібно було підготувати серця людей до Нового Завіту.

Послання Іоанна про хрещення є символічним. Це спосіб для Ізраїлю почати все знову. Ізраїльтяни раніше переходили через Йордан у обіцяну землю, але вони були невірними Богові. Тепер, через хрещення, вони символічно перетинають води знову, але цього разу не по сухій землі. Хрещення символізує смерть старого способу життя і покаяння, відвернення від того, що було позаду, і готовність прийняти спасіння, що приходить — Ісуса. Це хрещення мало підготувати їхні серця для прийняття Христа.

Ісус не мав гріха; йому не потрібно було покаяння. Але він пройшов через хрещення, щоб «виконати всю праведність».

Бог відкрив небеса і оголосив, хто такий Ісус. Це було земне відкриття, за допомогою якого було заявлено про Його послух Богові і позначено початок Його служіння. Все, що ми знаємо про життя Ісуса як дорослої людини, починається з цього моменту.

Це було оголошення, що все ось-ось зміниться. Месія прийшов; новий шлях настав. Ваші серця підготовлені; у вас новий початок. Слухайте Його.

Ісус був хрещений, щоб показати нашу потребу в очищенні від гріха.

Він завершить і вдосконалив те, що було представлено Ісусом Навином та Єлисеєм. Він визволить Божий народ від їхніх гріхів і приведе їх у вічну обіцяну землю.

Для віруючих хрещення позначає зміну.

Воно символізує визволення Божого народу через воду, але без того, щоб бути поглиненими водами. Це новий початок, а перехід через води символізує смерть тому, що було позаду. У хрещенні людина показує, що її стара природа була розп'ята з Христом (води смерті), і тепер вона воскресла з Христом до нового життя. Хрещення виражає особисте покаяння через смерть для життя в гріху і слідування за Ісусом на іншу сторону, у нове творіння. Воно символізує, що наша стара людина померла з Христом, і тепер через Духа ми ходимо в новому житті. (Римлянам 6:3-11; Колоссян 2:12).

У пустелю

Матвія 4:1-11
Марка 1:12-13
Луки 4:1-13

Життя Ісуса

Матвій та Лука надають найбільше деталей; вони змінюють порядок останніх двох спокушань, але розповідають однакову історію.

Ісус був охрещений, і Лука каже, що Він був сповнений Святим Духом. Після цього **Він відразу був поведеним Духом у пустелю, щоб бути спокушеним дияволом.**

Обговорення:

Ісус перебуває в пустелі, в сухому і відокремленому місці. Там може бути дуже спекотно вдень і дуже холодно вночі.

Там були дикі тварини (Марка 1:14), і, ймовірно, Він спав на твердому ґрунті.

Він постив сорок днів і сорок ночей; Він був голодний.

Ісус був повністю Богом, але також повністю людиною (Колоссян 2:9; 1 Тимофія 3:16). Він мав усі людські характеристики, як і ми. Він втомлювався; йому потрібен був сон. Він відчував голод; йому потрібна була їжа подивіться, як Ісус залишається сфокусованим.

Обговорення:

Поговоримо про голод.

Що це означає — не їсти стільки часу?

Що це означає — не їсти стільки часу?

Чи важко зосередитися, коли ми голодні?

У Біблії є три види спокуси, і кожна спокуса може бути віднесена до однієї з цих категорій.

"Бо все, що в світі: пожадливості плоті, пожадливості очей і гордість життєва, — не від Отця, а від світу" (1 Івана 2:16).

Звернімо увагу на те, що говорить диявол:

"Якщо ти Син Божий..."

Він хоче змусити Ісуса **довести**, хто Він є. Спочатку він спокушає Його пожадливістю плоті. Ісус голодний, і сатана говорить Йому: "Якщо ти Син Божий, скажи цьому каменю стати хлібом."

Диявол знає, як працює Царство: через владу та слова. Ісус має владу наказати каменю стати хлібом своїми словами, але Він цього не робить, тому що це була б відповідь, щоб довести, чи є Він Сином Божим. Ісус уже ЗНАВ, що Він Син Божий.

Ісус відповідає завжди однаково:

"Написано."

Він відповідає на кожну спокусу Словом істини. "Освятити їх істиною; слово Твоє — істина" (Іван 17:17).

Ісус відповідає: "Написано", і цитує Второзаконня 8:3: "Не тільки хлібом буде жити людина, але кожним словом, що виходить з уст Господа."

У пустелю

Диявол намагається знову.

Диявол підняв Ісуса на високу гору і показав йому всі царства світу за один момент, можливо, в видінні. Він побачив усе одразу. Поговоримо про ці царства: Як вони могли виглядати? Якими могли бути ці великі міста, могутні королі та правителі землі? Що це могло означати? Це була влада над величезними територіями, багатими країнами, зі славними містами, де правили сильні правителі, які мали можливість диктувати умови для всього світу.

Сатана дійсно мав владу над цією землею, що дозволяло йому запропонувати Ісусу цю владу. Коли Адам і Єва були спокушені та згрішили в Едемському саду, вони передали свою владу (Псалом 115:16) на цій землі сатані, зробивши його богом цього світу (2 Коринтян 4:4), якого також називають князем або правителем цього світу (Іван 12:31, 14:30).

Ісус прийшов на землю, щоб знищити діла диявола (1 Івана 3:8),

і через свою смерть і воскресіння Він повернув владу над цією землею (Ефесян 1:19-22; 1 Коринтян 15:24-28).

Сатана пропонував короткий шлях: Ісус міг би отримати владу і славу без страждань і жертв. Сатана говорить Ісусу, що "якщо ти поклонишся мені, я дам тобі всю владу і славу цього світу."

Сатана – лжець (Іван 8:44). Малоімовірно, що він коли-небудь віддав би Ісусу владу, яку обіцяв. Однак Ісус знав, що якби Він прийняв пропозицію сатани, то не став би безгрішною жертвою, і світ не був би викуплений. Це явно не було волею Отця.

Запитайте учнів – як Ісус відповів?

"Написано!"

І знову Він відповідає словами: **"Написано, Господу Богу твоєму поклоняйся, і Йому одному служи."** (Второзаконня 6:13; 4:19; 8:19; 10:20, 11:16; 30:17; 1 Царів 9:6; 2 Хронік 7:19; Єремії 13:10; 25:6)

Диявол потім переносить Ісуса на вершину храму; нам не сказано, як вони туди потрапили, можливо, це сталося надприродним чином. Але вони точно там, оскільки диявол кидає Ісусу виклик: "Кинься вниз з цього храму, якщо ти Син Божий." Сатана знає Біблію, він цитує Псалом 91:11, але спотворює слова. Він забрав частину фрази – "в усіх шляхах твоїх" і додав "у будь-який час". Якби Ісус стрибнув з даху храму, це було б випробовуванням Бога, і Господь не буде спокушений (Второзаконня 6:16; Дії 5:9).

Обговорення:

Що означає спокушати Бога?

Які є способи, якими ми можемо спокушати Бога?

Якщо ви стрибнете з будівлі, вважаючи, що Бог вас врятує, це буде спокушанням Бога.

Запитайте учнів – як Ісус відповів?

"Написано!"

Це була спокуса "Якщо ти Син Божий", і знову Ісус відповідає:

"Написано: не спокушай Господа Бога твого."

Після цих трьох спокус ми дізнаємось, що диявол залишив Ісуса на деякий час.

У пустелю

Це те, з чим Ісус має зіткнутися як майбутній Цар. Він тільки що був оголошений Богом під час свого хрещення, і тепер він йде в пустелю, щоб вести боротьбу з злом. Він приходить до Свого Царства; приходить, щоб боротися і перемогти, готуючись до Свого правління. Але Він не має фізичного царства, яке потрібно завоювати. Він повторює спокуси, з якими стикалися діти Ізраїлю в пустелі. Вони не впоралися; Він переміг зло.

Ми можемо подивитися на ці спокуси і подумати, що вони відрізняються від наших. Але ми читаємо, що Ісус був спокушений так само, як і ми.

Тому що ми маємо великого первосвященика, який увійшов на небо, Ісуса, Сина Божого, то будемо твердо триматися віри, яку сповідуємо. Бо не маємо такого первосвященика, який не міг би співчувати нашим слабкостям, але маємо такого, хто був спокушений в усьому, як і ми, але не згрішив. Євреїв 4:14-15

Ці спокуси були атакою на ідентичність Ісуса. Спокуси сатани починалися з "Якщо ти Син Божий..." Ісус тільки що був охрещений. Небо відкрилося, Дух Святий зійшов у вигляді голуба, і голос Отця з неба сказав: "Це Мій улюблений Син, в якому Моє благовоління." Ісус був Сином Божим і Сином Людським, повністю Богом і повністю людиною. Він мусив медитувати над цим і зосереджуватися на істинах того, що Бог сказав про Нього. Він мусив знати в своєму серці, що це правда.

Оскільки Ісус знав, хто Він є, Він знав свою ідентичність і був здатний вистояти в спокусах.

Ми повинні знати свою ідентичність, щоб також стояти міцно, коли нас спокушують.

Якщо ми знаємо, хто ми насправді, значно легше використовувати свою владу, щоб проголошувати Слово Боже проти диявола. Як віруючі в Ісуса, кого ми є в очах Бога?

Праведні — отримано як дар (Римлянам 5:17-18, 10:10; 2 Коринтян 5:21; Ефесян 4:24; Филип'янам 3:9).

Діти Божі — спадкоємці разом з Ісусом, діти Царя! (Іван 1:12; Римлянам 8:14-17; 1 Івана 3:1).

Обговорення:

Якщо ви повністю довіряєте Господу в усьому, ви не будете спокушені робити неправильно, щоб отримати те, що вам потрібно.

Запрошення на весілля

Івана 2:1-12

Життя Ісуса: Чудеса

Обговорення:

Поговоримо про весілля.

Чи були ви колись на весіллі?

Як виглядає весілля?

Що є на всіх весіллях? Наречена і наречений.

Бог створив шлюб між одним чоловіком і однією жінкою.

Весілля — це святкування, яке зазвичай включає родину та друзів і відзначає зміну.

Після весілля все стає іншим, ніж було до цього. Те, що раніше були дві людини, які жили окремо, тепер стає чоловіком і дружиною, і тепер вони починають разом будувати родину.

Весілля часто є святкуванням, на якому годують багато людей. У культурі Ісуса весілля тривали довго і іноді могли святкуватися кілька днів. У цій історії здається, що вино закінчилося, і не було достатньо для завершення святкування. Це було образливо для нареченого і могло створити враження, що він не підготувався до прийому гостей.

Ісус і Його друзі були запрошені на це весілля, і здається, що також були присутні Його брати (Див. Івана 2:12). Нам не дають багато інформації, але виглядає так, ніби це було весілля родичів або близьких друзів, оскільки мати Ісуса, Марія, здається, координує події. Вона займається проблемою з вином і також дає вказівки слугам.

Марія підходить до Ісуса і просто каже: «У них немає вина». Відповідь Ісуса може здатися нам дещо різкою, але наше розуміння цих слів може бути не таким, як Він мав на увазі. Він говорить, по суті: «Що це має спільного зі мною? Ще не настала Моя година».

Марія, здається, не збентежена Його відповіддю і просто каже слугам:

«Робіть усе, що Він вам скаже».

Поряд було шість великих кам'яних посудин для води. Вони використовувалися для миття або очищення, і євреї користувалися ними, щоб мити руки до і після їжі. У них не було туалетів, раковин чи водопроводу, як у нас, тому вони використовували ці посудини для миття рук і очищення. **Ісус сказав слугам наповнити ці посудини водою до самого верху.**

Після того, як слуги наповнили посудини водою,

Ісус сказав їм набрати з неї і подати головному винуватцю святкування. Коли вони принесли це до чоловіка, який відповідав за весілля, він не знав, що сталося, але сказано, що слуги знали. Чоловік похвалив нареченого і сказав, що зазвичай люди подають найкраще вино спочатку, а коли всі нап'ються, подають дешевше. Але в цьому випадку він його привітав і сказав: **«Ти зберіг найкраще вино на останок».**

Запрошення на весілля

Це призвело до великої кількості вина.

Ці горщики могли вміщувати близько 20-30 галонів кожен, що становить приблизно 600-900 пляшок вина.

Ісус не шукав уваги. Більшість людей на весіллі навіть не знали, що сталося. Ісус і його учні знали, і слуги також знали, але це чудо принесло славу молодому на весіллі.

Це було перше чудо Ісуса.

Іван розповідає, що це показало його славу і змусило його учнів повірити в нього. Вони лише нещодавно приєдналися до Ісуса в його подорожах і були новими в його служінні, але це, очевидно, переконало їх.

Є дуже конкретні моменти в історії, які не пояснені для читача, але ми можемо використати їх для обговорення.

Обговорення:

Ймовірно, є значення в тому, що було шість кам'яних горщиків води, і що ці горщики використовувалися для очищення, миття та очищення.

Чому Ісус сказав Марії, що це не його турбота і не його час?

Чому він все ж таки зробив щось, хоча і сказав, що ще не час? Чи зробив Ісус це чудо, щоб захистити репутацію молодого на весіллі?

Відповідь Марії можна вважати вірою; вона, ймовірно, знала, що Ісус може щось зробити. Чи мотивувала її відповідь Ісуса до дії?

Іван дуже конкретно говорить, що слуги знали, що сталося. Так часто Господь діє в звичайному житті і не привертає увагу до лідерів, а працює через звичайних людей.

Новина про цю подію, безумовно, розповсюдилася. Пізніше в Івана 4:46 ми дізнаємося, що Ісус повернувся в цю місцевість, в Кані Галилейську, і до нього прийшов знатний чоловік, просячи зцілення для свого сина. Схоже, що цей знатний чоловік був на весіллі. В будь-якому разі, він почув про те, що зробив Ісус, і мав віру, що його син буде зцілений. Коли ми вкладаємо свою віру в Ісуса, він робить усе новим, і ми стаємо новими створіннями. Він перетворює нас так само, як перетворив цю звичайну воду на вино (2 Коринтян 5:17).

Ісус у цій розповіді

Існує кілька різних способів розгляду цієї історії. Деякі кажуть, що горщики з водою, ймовірно, використовувалися в певному порядку. Перший горщик був найбруднішим, і людина спочатку мила руки саме в ньому. Потім вони продовжували полоскати руки в кожному наступному горщику, поки не доходили до останнього, де вода була найменш забруднена. Незалежно від того, наскільки брудним був горщик чи вода, все було перетворено на вино найвищої якості.

Ми можемо порівняти це з нашим життям. Незалежно від того, що ми зробили або скільки разів ми грішили, кожен стає новим, коли вірить в Ісуса. Він дає нам усім однаково чистоту і праведність. Як посудини чи горщики, ми стали кращими після того, як прийняли Ісуса, і нова версія нас у Христі краща за ту, якою ми були, коли намагалися очистити себе самі.

Горщики також можуть символізувати те, що до Христа ми намагалися очистити себе і бути «достатньо добрими» для Бога. Брудна вода ніколи не стане достатньо чистою, вона не може бути. Але це вино символізує кров Ісуса, і його кров робить нас чистішими, ніж ми могли б бути без його перетворення в нашому житті.

Це було перше чудо Ісуса, і воно показало його славу та силу іншим. Він тільки нещодавно попросив своїх учнів слідувати за ним, і вони повірили в нього після цього чуда.

Ісус тихо здійснив це чудо на весіллі, і молодий був привітаний за те, що залишив найкраще вино на кінець.

На той час лише слуги, учні Ісуса та його родина справді знали, що сталося на весіллі. Очевидно, новина поширилася, тому що наступного разу, коли Ісус прийшов до Кани, люди знали, що він зробив на весільному бенкеті, і приходили до нього за зціленням, де він здійснив своє друге чудо (Іван 2:5-12; Іван 4:45-47).

Печера розбійників

Матвія 21:6, 12-17
Марка 11:15-18
Луки 19:44-48; 21:6
Івана 2:13-25

Життя Ісуса

Історія про очищення храму Ісусом є в усіх чотирьох Євангеліях. Однак для того, щоб повністю зрозуміти цю історію і визначити, що саме сталося, необхідно провести деякі дослідження.

Матвій, Марк і Лука фіксують очищення храму Ісусом майже наприкінці його служіння, менш ніж за тиждень до його смерті. Однак Іван також згадує очищення храму на самому початку служіння Ісуса, всього за кілька днів після його першого чуда в Кані. Обидва рази Ісус зробив це в час Пасхи.

Інциденти дуже схожі, чому ж Ісус зробив це двічі, з різницею в кілька років? Спочатку ми розглянемо, що він зробив, а потім подумаємо, чому.

Перший раз Ісус це зробив не дуже давно після того, як почав свою місію.

Яка подія стала поштовхом для служіння Ісуса? Його хрещення Іваном Хрестителем.

Яке було його перше чудо? Перетворення води на вино в Кані. Це сталося незабаром після його хрещення.

Незабаром після весілля в Кані Ісус вирушив до Капернаума, а потім до Єрусалиму. В Єрусалимі наближалася Пасха, і це наступна історія, яку ми бачимо про Ісуса.

Єрусалим — це столиця, велике місто. Усі приходили поклонятися Богові в Єрусалим.

Де вони могли поклонятися? У храмі.

Ісус увійшов до храму і побачив, що люди використовують його як ринок, продають різні речі. Вони розклали ларьки і продавали волів, овець і голубів, а міняйли сиділи і збирали гроші.

Обговорення:

Вони продавали волів, овець і голубів.

Що ми знаємо про цих тварин? Чи вони смердять?

Воли — дуже великі тварини. Чи знають воли і вівці, де користуватися туалетом?

Ні. Вони бруднили все навколо; вони справляли нужду всюди, де стояли. Це значить, що храм став би дуже брудним.

Ісус зробив бич з маленьких шнурків і вигнав їх з храму.

Обговорення:

Звідки це взялося? З чого він зробив бич?

Де він узяв ці шнурки?

Можливо, в храмі були мотузки для тварин? Можливо, він сплів їх разом? Нам цього не розповідається.

Він вигнав їх усіх з храму.

Печера розбійників

Обговорення:

Чи знаєте ви, як виглядає бич? Чи знаєте ви, як він відчувається? Коли бич розсікає повітря, він свистить, а коли вдаряє по цілі — звучить різкий звук.

Ісус, ймовірно, почав різко хлести бичем у бік людей, овець, волів — всіх, наказуючи їм: «Йдіть звідси!» Люди, ймовірно, бігли, щоб уникнути удару.

Він вивернув гроші міняйлів, вилив їх на підлогу і перевернув столи, зваливши все. Напевно, на столах були клітки з птахами, і він перевернув їх. Клітки могли розбитися, і птахи, ймовірно, почали летіти навколо.

Чи це велика справа? Так. Це мало б зробити новини. Він зруйнував їхній ринок, зробив бич і вигнав їх. Вони не мали телебачення чи радіо, але можна припустити, що всі чули про це.

Обговорення:

Чому, на вашу думку, вони продавали товари там?

Чи продавали вони цих тварин, щоб люди могли купити їх для жертвоприношень?

Тоді він сказав тим, хто продавав голубів: «Візьміть це все звідси і не робіть дому Мого Отця домом торгівлі!» Можливо, люди сперечалися, що вони продавали тварин для жертвоприношень. Але чи вважав Ісус, що це було прийнятно?

Тоді його учні згадали, що написано: «Ревність по домі Твоєму пожерла мене» (Псалом 69:9).

Євреї сказали йому: «Ти можеш нам сказати, хто дав тобі владу це робити?»

Ісус відповів: «Зруйнують цей храм, і за три дні Я відбудую його».

Вони подумали, що це божевілья. Сказали: «Цей храм будували сорок шість років, а ти за три дні хочеш його відбудувати?»

Але Ісус говорив про храм свого тіла. Коли Він воскрес із мертвих, учні згадали, що Він це сказав, і повірили Писанням.

Після цього Він залишився в Єрусалимі на свято і зробив багато чудес. Але Він не довіряв їм і не потребував їхнього свідчення про Нього.

Наступного разу це сталося, і про це згадують усі три Євангелії. Цього разу це сталося за тиждень до того, як Його арештували, всього за кілька днів до розп'яття.

Ісус увійшов до храму і почав виганяти всіх, хто купував і продавав у храмі.

Обговорення:

Він сказав їм кілька років тому припинити. Але чи все ще вони тут?

Чи просто вони знову поставили своє майно після того, як Ісус пішов вперше?

Печера розбійників

Це була та сама сцена, лише цього разу немає згадки про бич. Він перевернув столи мінйялів і скинув стільці тих, хто продавав голубів. Люди та тварини бігли, збираючи свої речі і намагаючись уникнути цього безладу. Птахи, ймовірно, літали навколо. Це була справжня картина, яку варто було б побачити.

Багато разів згадується, що Ісус, здається, зосередився на тих, хто продавав голубів. Можливо, це було тому, що продавці голубів продавали їх біднішим людям. Бідні не могли дозволити собі більші жертви і приносили голубів або горлиць.

Це був тиждень Пасхи.

Це була їх найбільша щорічна можливість заробити гроші. Люди приїжджали з усіх куточків, не лише з навколишніх міст, але й багато хто подорожував до Єрусалиму на Пасху. Люди повинні були мати тварин для жертвоприношення на Пасху. Це було б схоже на туристичну привабливість. Торговці знали, де будуть люди і що вони будуть купувати. Ціни, можливо, навіть були вищими, бо вони знали, що люди потребують цих товарів.

Обговорення:

Це мало б зробити новини. Ці люди, ймовірно, готувалися до цього торгового заходу цілий рік, і вони, можливо, покладалися на гроші, які заробляли під час цього тижня, щоб використати їх протягом року. Ісус усе зупинив і не звертав увагу на їх фінансові можливості. Вони порушували святість храму Божого.

Ісус сказав:

«Хіба не написано: "Мій дім буде домом молитви" (Ісаїя 56:7), а ви зробили його печерою розбійників?» (Марк 11:17).

Але тоді Ісус зробив ще одне. Після того, як він вигнав усіх з храму, до нього прийшли каліки та сліпі люди, і він зцілив їх. Хіба це не те, для чого має бути храм?

Священики і книжники побачили чудеса, які робив Ісус, і людей, яких він зціляв. Діти в храмі голосно вигукували:

«Осанна Сину Давидовому!»

Коли священики побачили, що Ісус зціляє людей, вони були раді за тих, хто одужав? Абсолютно ні. Вони були дуже обурені, і ще більше обурювались тим, що діти прославляли Ісуса.

Слово «Осанна» буквально означає «Спаси нас!» Це крик про спасіння. Але воно має подвійне значення і також означає «слава» чи «поклоніння».

Священики сказали Ісусу: «Чи чуєш, що вони говорять?» Вони фактично говорили Ісусу: «Ти не повинен дозволяти їм говорити такі речі про тебе. Вони не повинні це робити». І вони хотіли, щоб Ісус зупинив це.

Але Ісус відповів:

«Хіба ви ніколи не читали: "З уст дітей та немовлят Ти приготував хвалу?"» (Псалом 8:2; Мт. 21:16).

Що це означає? Про що говорить Ісус?

Печера розбійників

Ісус говорить про те, як діти та немовлята хвалять Його. Ви колись показували немовляті, як піднімати руки до Господа? Можна заспівати пісню з малюком чи маленькою дитиною і показати, як піднімати руки. Вони це роблять. Вони хвалять Господа. І хоча вони, можливо, і не розуміють, що саме вони роблять, Ісус називає це «досконалою хвалою». Це означає більше, ніж ми можемо зрозуміти, і це безсумнівно має значення для Бога. (Матвія 18:1-4)

Священики і книжники були дуже обурені тим, що люди захоплювалися Ісусом.

Вони шукали спосіб знищити Ісуса, але боялися народу, бо всі дивувалися з нього і дуже його любили. Ісус пішов, він вийшов із міста і залишився в Віфанії.

Що все це означає? Чому Ісус сказав усім вийти з храму, і чому він зробив це двічі?

Що таке храм?

Для чого він потрібен?

Нехай студенти поділяться своїми відповідями. Потім спрямовуйте їх до правильних відповідей.

Храм не завжди був храмом. До того, як він став храмом, він мав іншу назву. Він був мобільним і використовувався в пустелі. Це був скінія. Це був дуже великий намет, який можна було переміщати з одного місця в інше.

Звідки ізраїльтяни отримали ідею побудувати цей табернакль?

Чи пам'ятаєте ви дуже відому людину, яка написала п'ять книг Старого Завіту? Ця людина була дуже відома в Єгипті. Він вивів ізраїльтян з рабства в Єгипті.

Він написав Десять заповідей:

Мойсей.

Звідки Мойсей отримав ідею побудувати табернакль? Звідки він отримав Десять заповідей? Мойсей піднявся на гору на сорок днів, де Бог говорив з ним. Бог дав йому Десять заповідей і плани для цього табернакля.

Храм.

Скінія.

Мойсей на горі.

Усі ці події мають спільну тему і є частиною картини, яку Бог намагався нам показати.

Але ми повинні повернутися ще далі. Потрібно повернутися до самого початку.

Коли Бог створив світ, де він поселив людей? В саду Едемському. У цьому саду, хто приходив і розмовляв з ними кожного дня? Хто приходив і ходив з ними? Бог.

Він планував, щоб сад Едемський був місцем, де Бог приходив би і спілкувався зі своїми людьми. Вони мали б взаємини і проводили б час разом там. Але люди порушили Його план, і вони були змушені вийти з саду.

Печера розбійників

Обговорення:

Чому Бог змусив їх покинути сад?

Вони з'їли плід з дерева, з якого їсти було заборонено. Яке це було дерево? Дерево пізнання добра і зла.

Але в середині саду було ще одне дерево. Яке це було дерево? Дерево Життя.

Тому, що вони з'їли з дерева пізнання добра і зла, що принесло гріх у світ, тепер існує зло. Якщо б вони потім з'їли з дерева Життя, вони б жили вічно, але з гріхом і злом у світі. (Буття 3:22) Бог вигнав їх із саду не для покарання, а для їхнього захисту. Він не хотів, щоб вони мали доступ до дерева Життя разом з гріхом.

З самого початку, від заснування світу, Бог вже мав план щодо того, щоб Ісус прийшов у світ для принесення спасіння. Тому Він мусив зберегти цей план, але час для його здійснення ще не настав (1 Петра 1:19-21; Об'явлення 13:8).

Бог планував, щоб сад Едемський був місцем, де Бог спілкувався і мав взаємини зі своїми людьми. Але тепер їм більше не дозволено бути в саду.

Де Бог може зустрічатися зі своїм народом?

Після того, як Мойсей вивів народ з Єгипту, Бог прийшов до Мойсея і людей і хотів мати з ними відносини. Але люди боялися Бога, тому вони сказали Мойсею, щоб він пішов і поговорив з Богом за них. (Вихід 20:18-21) Мойсей піднявся на гору, щоб поговорити з Богом. Тоді гора сприймалася як місце, де "небо торкається землі", і Мойсей спілкувався з Богом на горі. Бог дав йому Десять заповідей, а також ще 603 закони.

Бог сказав Мойсею, що він хоче мати відносини з його народом. Він хоче бути з ними, бути їхнім Богом і жити серед них. (Вихід 25:8-9) Тому Бог сказав Мойсею зробити для Нього скинію, де Бог міг би жити серед них. Але це місце повинно було бути святим, повинно було бути місцем, яке захищало їх від Його слави. Бог такий могутній, і Його слава — це як "пожираючий вогонь". (Вихід 24:17).

Бог дуже конкретно сказав Мойсею, як побудувати цю скинію, де Бог буде сходити і зустрічатися з народом. Він вказав навіть, яким кольором мають бути завіси і всі деталі.

Скинія мала три частини або секції: зовнішню частину, внутрішню частину та меншу частину, яка називалася "Святе святих", де жив Бог, і тільки священик міг туди входити.

Через кілька років Давид сказав Богові, що він не хоче, щоб Бог жив у наметі, і хотів побудувати Йому справжній храм зі каменю. Бог сказав Давиду, що Соломон побудує цей храм, і вони побудували прекрасний храм для Господа. І Бог зійшов у храм, і це стало місцем, де Він зустрічався з народом.

Ми бачимо, що храм був дуже важливим для Бога. Це було святе місце. **Це було місце, де Бог і народ зійшлися разом.**

З усією цією інформацією на фоні, тепер ми можемо повернутися і подивитися, ЧОМУ Ісус очистив храм.

Печера розбійників

Бог дав багато законів і правил Мойсею, і один з них стосується очищення будинку.

Якщо у вашому будинку з'являлася хвороба, пліснява чи цвіль, ви повинні були звернутися до священика. Спочатку вони виносили все з будинку, і тоді священик приходив і оглядав ваш будинок, щоб побачити, що не так (Левіт 14:34-45).

Тоді вони закривали двері і зачиняли будинок на сім днів, а потім священик повертався знову, щоб перевірити будинок. Якщо хвороба поширилася, вони очищали камені, на яких була пліснява, і замінювали їх новими каменями.

Згодом, якщо чума поверталася після очищення і заміни каменів, священик знову перевіряв будинок і оголошував його нечистим. Тоді будинок зносили. Це був єдиний спосіб позбутися цього.

Ісус — це вищий священик (Євреїв 3:1; 4:14.)

На початку свого служіння Ісус оглянув храм і очистив його, вигнавши всіх. Потім, наприкінці свого служіння, він повернувся, щоб перевірити, чи щось змінилося. Чи залишився храм все ще "хворим"?

Так. Ісус оглянув храм і зрозумів, що йому потрібно знову очистити його, вигнавши всіх і все знову. Але він вже засудив його. В Євангелії від Луки, перед тим, як Ісус увійшов до храму, щоб очистити його, він сказав, що вороги прийдуть і не залишать «камінь на камені» (Лука 19:42-44). Це точно сталося в 70 році н.е., коли римський імператор обложив Єрусалим, і храм був повністю зруйнований.

Ви думаєте, що Ісус, ймовірно, був у храмі між цими двома подіями? Це дуже ймовірно. Однак ще не настав час для другого очищення. Він спеціально вибрав ці часи на самому початку свого служіння і знову наприкінці свого служіння, щоб виконати пророчество.

Ісус у цій розповіді

Ісус — це храм.

«...Слово (Ісус) стало плоттю і оселилося серед нас... повне благодаті та істини.»

Після того, як Ісус вперше очистив храм, Він сказав: **«Зруйнують цей храм, і за три дні Я відбудую його»** (Іван 2:19).

Він говорив про своє тіло (Іван 2:20-21). Він говорив про свою смерть і про те, що Він воскресне через три дні

До Ісуса Бог мусив мати спосіб спілкуватися зі своїм народом, тому Мойсей зустрівся з Богом на горі, вони будували скинію, а згодом — храм.

Бажання Бога завжди полягало в тому, щоб мати стосунки з людиною, але в Старому Завіті ці стосунки були обмеженими. Був народ, на якого «Дух Господній» сховався, але цей дух приходив і йшов, і лише кілька людей, як, наприклад, цар Давид, мали постійне перебування Духа.

Коли Ісус прийшов на землю, Дух Божий зійшов на Нього під час хрещення, і він залишився з Ним.

Тепер нам більше не потрібен фізичний храм. Нам не потрібне місце, де небо торкається землі, бо Бог є на землі через Ісуса. До приходу Ісуса Бог потребував фізичного храму, місця, де Він міг би з'єднатися зі своїм народом. Але коли Ісус прийшов на землю, Бог міг бути тут через Ісуса, Свого Сина.

Ісус вознісся після свого воскресіння, і тепер Він сидить на небесах праворуч від Отця (Колоссян 3:1).

Якщо Ісус фізично не знаходиться на землі зараз, то як Він тут?

Він тут через Святого Духа. Де Святий Дух? Він живе в нас.

Тож хто є храмом тепер? Ми. **Ми є храмом Божим, і Дух Божий живе в нас. (1 Коринтян 3:16).** Ви є живими каменями (1 Петра 2:5).

Обговорення:

Що це означає?

Тепер на землі більше немає фізичного храму, але він складається з людей. Як віруючі, ми складаємо храм.

Петро сказав, що ми є живими каменями, живими камінцями. Так само, як храм був побудований з каменів, тепер ми — це камені в храмі.

Ісус є «камінь наріжний», і ми будуємося на Ньому. (Лука 20:17; Ефесян 2:20)

Коли будуєш, треба починати з чогось. Один камінь ретельно вимірюється і кладеться на фундамент. Всі інші камені укладаються від цього одного каменя, тому що ти знаєш, що він прямий і стоїть на правильному місці.

Саме таким є Ісус, і ми є каменями, побудованими на основі Ісуса.

Ми — тіло Христа на землі. Те, що Ісус робить на цій землі, робиться через Його народ. Ісус не фізично приносить їжу людям, це наша робота. Якщо комусь потрібна допомога, ми є тілом Ісуса на землі, і це наша відповідальність робити те, що Ісус хоче, щоб було зроблено. (1 Коринтян 12:12-27)

Отже, як Бог зустрічається з нами і говорить з нами зараз?

Він говорить з вами. Тому що у вас є Дух Божий, що живе всередині вас, це як приватна лінія, яка прямо з'єднує вас з Богом. Тепер вам більше не потрібно звертатися до священника, у нас є Ісус, вищий священник. Він також зробив нас священниками, щоб ми могли приносити Ісуса іншим (1 Петра 2:9; Об'явлення 5:10).

Вечірній візит

Івана 3:1-21

Життя Ісуса

Це було на початку служіння Ісуса. Ісус був охрещений Іваном, Він зробив своє перше чудо, перетворивши воду на вино, а потім очистив храм від тих, хто купував і продавав.

Обговорення:

Після події в храмі євреї підійшли до Ісуса і запитали, яку владу Він має для того, щоб робити те, що Він робив.

У храмі відбувалася подія, і був організований ринок для того, щоб люди могли вести бізнес. І ось хтось, можливо незнайомий людям, що були на заході, заходить, розбиває все і наказує всім вийти.

Люди починають дивуватися: Хто це? Хто дав йому право це робити?

Чи хтось сказав йому, що він може взяти на себе контроль?

Чи хтось сказав йому припинити все?

Потім, під час свята Пасхи, багато людей повірили в Ісуса, коли побачили чудеса, які Він робив. (Іван 2:23).

Очищення храму було дуже явним, дуже сміливим кроком з боку Ісуса. Одразу після цього євреї підійшли до Ісуса. Вони запитали у Нього ознаку, яка б показала, що Він має владу діяти так, як Він діяв.

Незабаром після цього один з фарисеїв на ім'я Никодим прийшов до Ісуса вночі.

Хто був Никодим?

Він був фарисеєм.

Фарисеї були сектантами, або групою євреїв, які мали велике повагу за свої релігійні переконання та практики. Вони вважалися експертами з питань Писання і мали великий вплив серед звичайних людей.

З біблійного контексту фарисеї сприймалися як ті, хто шукає визнання і похвали, дотримуючись ритуалів, таких як церемоніальні омивання, пости, молитви та даючи милостиню бідним. Євангелії вважають їх лицемірними в їхній святості, але вони дуже пишалися своїми добрими вчинками. Фарисеї вірили в Месію і відповідальність за особисті вчинки.

Фарисеї були високоосвіченими, і дуже добре знали Старий Заповіт та його уривки. Вони суворо тлумачили закони Старого Заповіту та інші писання, і вимагали від інших дотримуватися їхніх тлумачень і практик. Вони мали впливові місця в суспільстві, і, хоча не виконували священицьких обов'язків, впливали на храмові ритуали та практики. Вони могли приймати рішення вигнати когось «з синагоги», що, по суті, означало вигнання з єврейської громади.

Вечірній візит

Никодим був правителем євреїв, що означало, що він був елітним релігійним лідером з авторитетом. Він був відомим; як людина, яка мала лідерські позиції серед євреїв, його б знали люди. Вони б шанували його і високо цінували. Через свою лідерську роль, ймовірно, він був старшим чоловіком.

Никодим був вченим у Законі та Старому Заповіті.

Він мав би бути шанованим, належати до привілейованого статусу. Ймовірно, він був багатим, як ми бачимо під час розп'яття Ісуса. Це був би дуже благочестивий релігійний чоловік, який молився кілька разів на день.

Він мав місце в раді фарисеїв, як ми бачимо пізніше в служінні Ісуса.

Чому він прийшов до Ісуса вночі?

Цілком ймовірно, що він прийшов вночі, щоб відвідати Ісуса таємно. Йому було цікаво дізнатися більше про Ісуса та Його служіння. Можливо, він соромився бути поміченим разом з Ісусом або просто намагався уникнути переслідування з боку інших фарисеїв.

Ми бачимо в Івана 2:20, що євреї вже приходили до Ісуса, питаючи, яку владу Він має для виконання очищення храму. Можна припустити, що фарисеї, ймовірно, скликали раду, щоб обговорити те, що Ісус зробив.

Здається, що, незважаючи на те, що вже говорили про Ісуса або що було вирішено іншими фарисеями, Никодим хоче поговорити з Ісусом особисто, і, схоже, він не хоче, щоб інші це знали, тому приходять вночі.

Никодим сказав Ісусу:

«Ми знаємо, що Ти – учитель від Бога, бо ніхто не може робити ці чудеса, які Ти робиш, якщо Бог не з ним».

Тепер ми точно знаємо, що вони говорили про Ісуса. Фарисеї звернули увагу на Нього. Вони побачили Його сміливу заяву про храм, а тепер Він також зціляє людей і робить багато чудес.

Є кілька способів подивитися на те, що відбувається тут.

Можливо, Никодим щиро зацікавлений. Він справді хоче зрозуміти, що відбувається, але боїться за свою репутацію, тому приходять до Ісуса вночі, шукаючи відповіді.

Інша можливість – це може бути політичний хід. Никодим міг бачити, що Ісус уже набирає вплив серед звичайних людей. Можливо, він прийшов вночі як представник правлячих фарисеїв.

Ісус уже знав, що фарисеї не згодні з Ним, але Никодим міг думати: «У тебе є щось, у нас є щось, давайте працювати разом; давайте поговоримо». Також пізніше в Євангелії від Івана ми дізнаємося, що фарисеї були занепокоєні Ісусом, оскільки вони відчували, що Він є загрозою їхній політичній позиції в Римі. (Іван 11:47-48) Це могло бути спробою заручитися прихильністю Ісуса на початку Його служіння.

Ісус навіть не відповідає на коментар Никодима, і не сприймає його як комплімент. Ісус не вражений і не наляканий Никодимом і його позицією авторитету. Він повністю ігнорує це і, здається, змінює тему.

Ісус каже: «Істинно кажу тобі, якщо хто не народиться знову, не може побачити Царства Божого.»

Вечірній візит

Обговорення:

Чи думаєте ви, що Никодим вважав, що він уже в Царстві Божому?

Никодим був дуже релігійною людиною. Він був дуже моральним.

Чи намагається Ісус сказати йому, що він помиляється?

Никодим відповідає: «Як може людина народитися знову? Чи може вона вдруге увійти в утробу матері і народитися?»

Ми можемо сприймати це як дурне питання від Никодима, але насправді він був досить розумною людиною. Тому ймовірно, що він говорить це саркастично. Никодим каже: «Що ти маєш на увазі? Мені потрібно знову стати немовлям?»

Це могло бути досить образливо для Никодима. Він освічений, усе своє життя викладав Біблію, і був впливовою особою. Здавалося б, його життя було успішним. Часто людям, які мають хороше життя і все, що вони хочуть, важче побачити свою потребу в Бозі. Але Ісус каже йому, що все, що він думає, що знає про Бога і Його Царство, неправильно. Йому потрібно почати знову.

І знову Ісус повністю ігнорує коментар Никодима. Він перефразує своє попереднє твердження.

Ісус каже: «Істинно, істинно кажу тобі, якщо хто не народиться з води і Духа, не може увійти в Царство Боже».

Обговорення:

Що це означає?

Коли Ісус каже «народитися з води», це здається, відноситься до фізичного народження дитини з утроби матері.

Але цього недостатньо. Потрібно отримати новий Дух. Цей новий Дух – єдиний спосіб увійти або навіть побачити Царство Боже.

Це щось, що має хоча б бути знайоме для Никодима.

Про що говорить Ісус?

Бог створив людину за своїм образом, за своєю подобою. Людина була створена, щоб представляти Бога на землі (Буття 1:26).

Коли Адам і Єва згрішили в саду, це змінило все. Їхні діти народжувалися за їхнім образом, а не за образом Божим (Буття 5:3).

Кожна людина, яка народжувалася після падіння людини, народжувалася в гріху (1 Коринтян 15:22).

Ісус каже: «Те, що народжене від плоті, є плоть, а те, що народжене від Духа, є дух».

Бог знав, що для того, щоб спасти людство, Йому потрібно дати їм нове життя. Старий Заповіт пророкував, що Бог дасть їм нове серце і вкличе новий дух (Єзекііль 11:19-20; 36:26-28). Цей новий Дух був Його Духом, особистою присутністю Бога.

Вечірній візит

Ісус порівняв вітер із Духом. Ми не можемо побачити вітер. Ісус сказав: «Вітер дує, і ти чуєш звук, але не знаєш, звідки він приходить і куди йде». Він сказав, що так само з Духом; маючи на увазі, що ти не можеш побачити Духа, але ти знаєш, що Він є, і бачиш наслідки Його присутності.

Єдиний спосіб, яким Бог може спілкуватися і мати стосунки з людиною, — це через Духа. Бог є духовною істотою, і ми повинні взаємодіяти з Ним на духовному рівні. (Іван 4:24) Він мусив дати нам Свого Духа, щоб ми могли спілкуватися з Ним.

Никодим не зрозумів. Він сказав: «Як це може бути?»

Ісус запитав: «Ти — учитель Ізраїлю, і не знаєш цих речей?»

Чи означає це, що він вивчав, але його тлумачення було неправильним?

Тоді Ісус продовжує говорити.

Він запитує Никодима, якщо він не вірить земним речам, як він зможе повірити небесним?

Ісус говорить, що Він єдине, хто спустився з небес. Він фактично каже Никодиму, що Він знає, тому що був там.

Ісус далі пророкує свою смерть.

Він повертається до знайомої історії, яку Никодим мав би знати.

Ісус каже, що як Мойсей підняв змія в пустелі, так і Син Людський (Ісус) повинен бути піднятий.

Він говорив про час, коли діти Ізраїлю блукали в пустелі. Люди скаржилися, і Господь послав зміїв серед людей, і багато хто з них помер. Тоді люди покалися і попросили Господа забрати зміїв. Господь сказав Мойсею зробити змія з міді і поставити його на палицю. Коли люди, яких вкусили змії, дивилися на змія, вони жили.

Ісус сказав, що Він буде піднятий на хресті, і тоді

«кожен, хто вірує в Нього, не загине, але матиме вічне життя». (Іван 3:15-17) Ісус сказав, що Бог не послав Сина Свого, щоб судити світ, але щоб спасти його.

Ми не знаємо, як Никодим відповів на слова Ісуса.

Але ми можемо знайти ще два випадки в Писанні, де згадується Никодим, і виглядає дуже ймовірно, що він прийшов до віри в Ісуса.

Фарисеї скликали раду і були засмучені тим, що ніхто не заарештував Ісуса.

Никодим був на цій раді і захищав Ісуса (Іван 7:45-53).

Після розп'яття Ісуса, Никодим був одним з тих, хто прийшов до гробниці, коли ховали тіло. Никодим приніс 100 фунтів дуже дорогих спецій і алое, щоб помазати тіло Ісуса.

Він був одним з тих, хто допомагав обгорнути тіло Христа лляними тканинами і спеціями.

Ісус у цій розповіді

Людина була спочатку створена Богом, щоб бути Його представниками на землі. Коли Адам і Єва з'їли плід з дерева пізнання добра і зла, гріх увійшов у світ. Тепер досконала людина стала недосконалою, і кожна людина після неї народжувалась у гріху (Римлянам 5:12).

Бог дав ізраїльтянам набір законів, щоб утримати їх окремо і зберегти їх до приходу Ісуса в світ, який мав завершити Божий план спасіння. Його план полягав у тому, щоб мати відносини зі Своїм народом, але гріх продовжував панувати в людях, і вони були повністю нездатні дотримуватися законів, які Бог дав людям через Мойсея. Знову і знову люди грішили проти Бога (Римлянам 3:20).

Єдиний спосіб, як Бог міг мати стосунки з людьми, був у тому, щоб Бог дав їм спосіб бути викупленими від гріха раз і назавжди. Ісус був єдиним шляхом. Він мусив прийти як людина і бути досконалою людиною, щоб спасти людство від їхніх гріхів. Тоді люди могли б отримати Його праведність, а не свою власну, яка ніколи не була б достатньо хорошою.

Вони повинні були мати праведність Ісуса, щоб повністю викупити їх від гріха (Римлянам 3:22; 4:5).

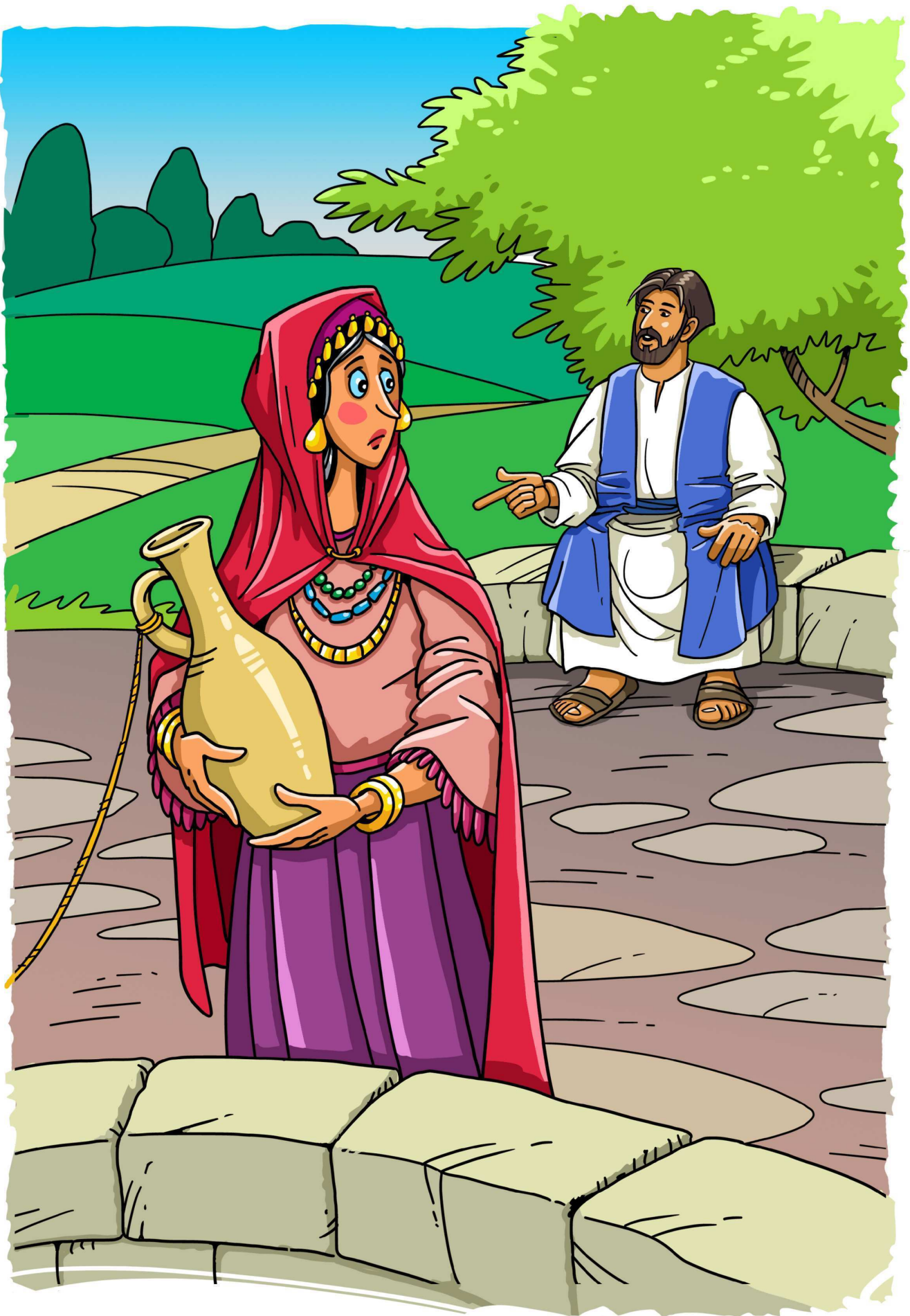
Коли Ісус був піднятий на хрест, гріх був прибитий до хреста (Галатам 2:20).

Наш старий чоловік помер з Христом, і ми воскресли разом з Ним (Колоссян 3:1).

Тому що старий грішний чоловік був розп'ятий, ми тепер можемо отримати нове серце і новий Дух – Дух Божий. І Бог нарешті може мати стосунки зі своїм народом, тому що Він може спілкуватися з ними через Духа (Римлянам 5:1; Колоссян 2:13-15).

Без цього Духа немає способу увійти в Царство Небесне. Царство Небесне вже тут. Коли ви приймаєте Ісуса, ви в Царстві. Ви сидите з Христом (Ефесян 2:6).

Але це духовне царство, і без Духа Божого, що живе в вас, ви не можете побачити Царство Небесне (Римлянам 8:6-9; Ефесян 3:12).

Усе, що я будь-коли

Івана 4:1-42

Життя Ісуса

Ісус покидав Юдею і прямував до Галилеї. Щоб дістатися туди, йому довелося пройти через Самарію.

Самарія — це місце, де жили самаряни. Коротка історія допоможе краще зрозуміти взаємодію Ісуса з самарянкою. Євреї та самаряни ненавиділи один одного і не мали нічого спільного. Початковий конфлікт почався сотні років тому, коли ізраїльтяни були вигнані в Вавилон (2 Царів 24 і 25). Після того як народ був забраний у полон, залишки ізраїльтян залишилися в землі і одружилися з іншими язичницькими групами, і в результаті утворився самаритянський народ. Коли ізраїльтяни пізніше повернулися в землю, виникло неприязне ставлення, оскільки самаряни не були чистими євреями. Ізраїльтяни вважали їх напівєвреями, напівязичниками. Самаряни вважали себе нащадками племен Єфрема і Манасії, але прийняли змінений спосіб поклоніння, який поєднував юдаїзм з язичницькими практиками. Це було богохульством, і євреї не дозволяли їм поклонятися разом з ними. Тоді самаряни створили своє власне місце поклоніння на горі Геразим.

Для практичних цілей це була рання форма расизму, і було б важко зрозуміти, чому Ісус взагалі мав би мати справу з самарянином. Євреї вважали, що це була земля, яку Бог дав їм, і ці люди не повинні бути на їхній землі. Ми бачимо, що расизм і імміграція були проблемами протягом століть.

Ісус повинен був пройти через Самарію (Іван 4:4).

Того часу, якщо людина повинна була подорожувати з Юдеї до Галилеї, багато євреїв обходили Самарію, йшли в обхід, щоб уникнути подорожі через це місце. Однак Ісус, здається, не мав жодних проблем із тим, щоб вибрати прямий шлях.

На шляху Ісус прийшов до міста в Самарії, яке знаходилося неподалік від земельної ділянки, яку Яків віддав своєму синові Йосипу. (Переконайтеся, що аудиторія знайома з Яковом і Йосипом, і за необхідності коротко нагадайте їх історії з Буття 26-50. Яків був онуком Авраама, сином Ісаака, а Йосип був улюбленим сином серед дванадцяти братів, який став правителем Єгипту після фараона.) Це символічно, оскільки криниця Якова також була на цій земельній ділянці. Що цікаво, тисячі років по тому люди все ще знали точно, що відбувалося саме в цьому місці.

Ісус був втомлений від подорожі, і в полудень прийшов і сів біля криниці. Його учні пішли до міста купити їжу, а Ісус залишився, щоб відпочити.

Для кращого розуміння важливо знати значення криниць у Біблії. У Біблії є повторювані теми дерев, води та... криниць.

Криниці були місцем зустрічі протягом усієї Біблії.

Авраам послав свого слугу, щоб той знайшов дружину для Ісаака; слуга зустрічає Реєку біля криниці. Вона черпає воду для слуги і незабаром стає дружиною Ісаака.

Через кілька років син Ісаака, Яків, зустрічає свою майбутню дружину Рахіль. Він відкотить камінь з криниці і черпає воду для неї.

Сотні років потому Мойсей зустрічає свою майбутню дружину після того, як черпає для неї воду біля криниці.

Усе, що я будь-коли

Ми можемо побачити певний шаблон у Писанні:

людина вирушає в іншу країну.

Чоловік і жінка зустрічаються біля криниці.

Один з них черпає воду.

Жінка поспішає додому, щоб розповісти новину про відвідувача.

Відвідувач залишає (зазвичай згадується про їжу).

Дві сторони об'єднуються через шлюб.

Цей шаблон криниці повторюється в Писанні і є темою зустрічі людей з різних культур, які не знають один одного. Історії часто фокусуються на родинах лідерів цього народу. І результатом є те, що шлюб або об'єднання призводить до ведення нації в заповітних стосунках з Богом. Цей образ криниці повертається до саду Едему, де чоловік і жінка були разом біля джерела, що дає життя.

Як і з багатьма іншими подіями в Писанні, Ісус прийшов, щоб виконати або віддзеркалити події, що мали місце раніше. І ця історія робить саме це, з деякими змінами.

Ісус тепер сидить на місці, де відбувалися деякі з цих взаємодій століття тому.

Він сидить біля криниці Якова.

Жінка з Самарії прийшла набрати води, і Ісус попросив її дати йому води.

Було полудень. Зазвичай жінки приходили групами разом, щоб набрати воду, раніше або пізніше в день. Історія говорить, що йти до криниці було певною соціальною подією, і жінки приходили разом, щоб черпати воду. Але ця жінка була одна, і тільки вона і Ісус були там. Це вже саме по собі дивовижно. Ісус завжди мав натовп людей, і не так багато людей мали приватну аудиторію з Ісусом.

Обговорення:

Чому, на вашу думку, ця жінка була одна? Ми дізнаємося більше про неї пізніше.

Можливо, її відкинули її однолітки, можливо, у неї не було багато друзів — ми не знаємо.

Жінка відповіла Ісусу: «Як ти, єврей, просиш у мене, самарянки, води? Адже євреї не мають справи з самаритянами». Деякі переклади Біблії кажуть, що євреї навіть не використовували однакові чашки та посуд із самаритянами.

Тоді Ісус сказав: «Якби ти знала дар Божий і хто той, хто просить у тебе води, то ти б попросила в Нього, і Він би дав тобі живу воду».

Обговорення:

Що це означає?

Що таке жива вода?

Усе, що я будь-коли

Жива вода містить життя від джерела життя. Це життя від Бога, яке задовольняє найглибшу спрагу в наших серцях. Глибоко в душі кожна людина шукає істину, шукає щось, що заповнить порожнечу всередині, яку може заповнити лише Господь. (Псалом 63:1-2) Люди намагаються заповнити цю порожнечу матеріальними речами, речовинами, стилями життя, владою, але ця порожнеча може бути заповнена лише стосунками з Ісусом Христом, і саме це Він пропонував цій жінці.

Жінка не розуміє, про що Він говорить. Вона дивиться на те, що вона може побачити, і говорить: «У Тебе ж немає чим черпати воду. Криниця глибока, звідки ж Ти візьмеш цю живу воду?»

Обговорення:

Як ви дістаєте воду з криниці? Поговоримо про відра, відра, чашки.

Зазвичай для того, щоб отримати воду з криниці, використовують відро або відро з ручкою, яке опускається вниз за допомогою механізму — ручки з корбою або вала, щоб опустити відро у воду. Це зазвичай вимагає фізичних зусиль, щоб спустити відро на потрібну глибину і потім підняти його з водою.

Тоді вона запитала його: «Чи ти більший за нашого батька Якова, який дав нам цю криницю і пив із неї сам, разом зі своїми синами і худобою?»

Це дещо показове питання. Вона задає його майже з сарказмом або невірою, але чи є Ісус більшим за Якова? Так.

Ісус відповідає: «Якщо ти будеш пити воду з цієї криниці, ти знову будеш спраглий. Але якщо ти вип'єш воду, яку Я дам, ти більше не будеш спраглий. **І вода, яку Я дам, буде в тобі джерелом води, що буде вирувати вічне життя.**»

Обговорення:

Вау. Про що Він говорить?

Вона сприймає його буквально. Вона відповідає: «Дай мені цю воду, щоб я більше не мала спраги і не доводилося приходити сюди набирати воду».

Тоді Ісус говорить щось інше. Він каже: «Іди, поклич свого чоловіка і прийди сюди». Вона відповідає: «У мене немає чоловіка».

Ісус говорить: «Ти правильно сказала, що у тебе немає чоловіка. Ти мала п'ять чоловіків, і той, кого ти маєш зараз, не є твоїм чоловіком. Ти правильно сказала».

Як Він це знав? Чи сказала вона Йому це? Ні.

Обговорення:

Обговорення її можливої ситуації: розлучення, вдова тощо.

Зараз вона живе з кимось, але не одружена.

Чи може це бути причиною, чому вона не була на криниці з друзями?

Чи може це означати, що вона мала погану репутацію?

Усе, що я будь-коли

Вона відповіла: «Тепер я бачу, що ти пророк».

Вона тоді запитала: «Наші батьки поклонялися на цій горі, але євреї кажуть, що в Єрусалимі потрібно поклонятися».

Деякі вчені припускають, що вона намагається змінити тему розмови. Однак є інша ймовірність. Здається, вона шукала щось, можливо, щастя, задоволення, задоволення своїх потреб. Можливо, зараз вона починає розуміти, що поклоніння може бути тим, чого вона шукає? Можливо, вона почала бачити, що цей чоловік може дати відповідь на давнє питання: де їй поклонятися?

Ісус відповідає їй чимось несподіваним.

Він каже, що настане час, коли люди не будуть поклонятися ані на цій горі, ані в Єрусалимі. Він говорить: «Ви не знаєте, що поклоняєтесь; ми знаємо, що поклоняємось, бо спасіння від євреїв. Але... час настане, і він вже настав, коли істинні поклонники будуть поклонятися Отцеві в душі і правді. Отець шукає таких поклонників».

Бог є Дух, і якщо ви поклоняєтесь Йому, ви повинні поклонятися Йому в душі і правді.

Це була нова концепція.

Протягом тисячоліть єдиний спосіб поклонятися Богу був через храм. Бог був на землі, але Він перебував у Ковчезі Завіту, в Святому Святих. Ісус дає їй погляд на новий завіт. Те, що ми маємо тепер, набагато більша благодать, ніж те, що було доступне до смерті і воскресіння Христа (Іван 8:56). У новому завіті ми отримуємо новий дух (2 Коринтян 5:17), ми трансформуємося через віру в Христа і поклоняємось Богові в Дусі, а не тілесно в фізичному місці.

Вона відповідає: «**Я знаю, що Месія прийде, який називається Христос, і Він навчить нас усьому**». Здається, це була одна з переконань, які самаряни розділяли з євреями.

І Ісус сказав: «Я — Месія, і я говорю з тобою зараз».

На цьому моменті повернулися учні. Вони здивувалися, що Ісус розмовляє з цією самарянкою. Але ніхто не запитав: «Що ти хочеш?» або «Чому ти розмовляєш з нею?»

Тоді жінка пішла. Вона залишила свій кумир для води. Вона пішла в місто і поговорила з чоловіками. Вона сказала їм:

«Прийдіть і подивіться на цього чоловіка, який сказав мені всі речі, що я коли-небудь зробила: чи не є це Христос?»

Обговорення:

Подумайте про це. Біблія не передає всіх емоцій цієї сцени. Але здається, що вона залишила все. Вона залишила своє відро, яке було головною причиною, чому вона прийшла сюди спочатку — набрати води. Це виглядає так, ніби вона зробила це поспішно, можливо, з розгубленістю, дуже ймовірно, захоплена. Вона не подумала: «Мені потрібно забрати воду додому, а потім я піду поділюсь цією новиною». Вона була нетерпляча поділитись цією новиною з людьми в місті.

Але зверніть увагу, з ким вона поділилася цією новиною. Вона поділилася з чоловіками. З того, що ми знаємо про неї, можливо, вона мала більше стосунків з чоловіками, ніж з жінками, і це може пояснити, чому вона була на криниці одна.

Або ж вона пішла поділитись новиною з лідерами міста, тому що це було таке важливе відкриття.

Усе, що я будь-коли

Після того, як вона пішла в місто і поділилася новиною, чоловіки вийшли з міста, щоб зустріти Ісуса. Тим часом учні повернулися з їжею і заохочували Ісуса поїсти. Але Ісус сказав: «У Мене є їжа, якої ви не знаєте».

Обговорення:

Учні дивляться один на одного і запитують: «Чи не приніс ти йому щось поїсти?»

Де він знайшов їжу?

Про що він говорить?

«Я ж не дав йому їжу, чи не так?»

Тоді Ісус каже їм, що Його їжа — це виконувати волю Того, хто послав Його, і завершити Його справу. Потім Він говорить учням подивитися на поля, що вони вже зрілі й готові до жнив. Він говорить про духовні жнива і про повертання людей до Царства Божого. Далі Він каже, що є нагорода за приведення людей до Господа, і натякає, що це набагато більш задовольняє, ніж їжа.

Одна людина сіє, а інша жне. Це не завжди відбувається в один і той самий час. Ісус говорить учням, що вони жнуть чужий врожай. Здається, Він мав на увазі самарян.

Можливо, ви є тією людиною, яка розповідає комусь про Ісуса і життя в Царстві, але ви не будете тією людиною, яка побачить, як ця людина приходить до Христа. Можливо, ви посадили насіння, яке мало вирости в їхньому серці. І, можливо, хтось інший прийде пізніше і скаже щось, що приведе їх до віри в Христа.

Після цього багато самарян в тому місті повірили в Ісуса завдяки свідченню жінки біля криниці, бо вона сказала їм: «Він сказав мені все, що я коли-небудь робила».

Самаряни попросили Ісуса залишитися з ними, і Він залишився там на два дні. Ще більше самарян повірили в Ісуса завдяки Його словам. Потім самаряни сказали жінці: «Ми віримо не через те, що ти сказала, а тому, що тепер ми самі почули Його».

Ми знаємо, що це Христос, Спаситель світу.

Ісус у цій розповіді

Ми можемо подивитися на цю історію і побачити, як образ криниці з'являється в цьому контексті.

Хтось подорожує в чужу країну	- Ісус подорожує в Самарію.
Чоловік і жінка зустрічаються біля криниці	- Ісус зустрічає цю жінку біля криниці.
Один з них черпає воду	- Ісус просить жінку дати Йому води.
Жінка поспішає додому, щоб повідомити новину про відвідувача	- вона бігла, щоб сказати чоловікам міста
Відвідувач залишається (зазвичай згадується про їжу)	- Ісус залишився на два дні.
Дві сторони об'єднуються через шлюб	- самаряни входять у Царство як наречена Христа (1 Коринтян 11:2; Об'явлення 21:2).

Жива вода нагадує про сад Едемський, де стояло дерево життя, а річка виходила з Едему, щоб зрошувати сад.

Ісус є джерелом води, як камінь у пустелі, з якого ізраїльтяни отримували воду, джерело життя.

Ісус також представляє новий спосіб бачення Бога. Євангелія від Івана — це перше місце в Біблії, де ми бачимо Бога як нашого Батька. Ісус представляє Бога як Батька, який шукає Свій народ. Отець шукає людей, які хочуть поклонитися Йому в Дусі і в правді. Він представляє Бога в новий спосіб; Він пояснює, що Бог є Дух, і Він шукає людей, які будуть взаємодіяти з Ним на Його рівні.

Щоб справді поклонитися Йому, ми повинні зустріти Бога там, де Він є в Дусі, і тепер ми можемо робити це через праведність, яку ми маємо через Христа, і через Святого Духа, який був даний нам.

Син вельможі

Івана 4:43-54

Життя Ісуса: Чудеса

Іван 4:54 говорить, що це було друге чудо, яке Ісус учинив, коли вийшов із Юдеї і прийшов у Галилею. Це, ймовірно, означає друге чудо, яке Він зробив саме в цій місцевості Галилеї, оскільки ми збираємось прочитати, що Ісус також робив чудеса в Єрусалимі.

Минув певний час з того моменту, коли Ісус здійснив чудо в Кані, і тепер Він повертається в Галилею, де виріс.

Обговорення:

В Івана 4:44 сказано, що Ісус сказав: «Пророк не має честі в своїй батьківщині».

Поговоріть з учнями про те, що це означає. Якщо б ви знали когось протягом багатьох років, ця людина була звичайним вашим другом, а потім люди почали б говорити, що ця людина — Син Божий, чи не були б ви трохи скептичними?

Чи подумали б ви: «Я ж знаю цю людину все своє життя, це не може бути правдою»?

Це те, що думали деякі люди: вони виростили з Ісусом і їм було важко повірити, що він може бути чимось більшим, ніж звичайною людиною.

Коли Ісус повернувся в Галилею, люди були зацікавлені. Кажуть, що багато з тих, хто був у Галилеї, були на святі Пасхи в Єрусалимі і бачили всі чудеса, які він робив там. Нам не розповідається, що саме сталося, крім того, що він здійснив чудеса (Іван 2:23).

Ісус повернувся в Кану Галилейську, де Він перетворив воду на вино. Можна припустити, що люди чули про те, що сталося на весіллі.

Обговорення:

Що б ви зробили, якби ви були слугою на весіллі?

Чи розповіли б ви людям про те, що сталося?

Чи думаєте ви, що люди, ймовірно, почули про те, що сталося на весіллі?

Був один благородний чоловік, або царський чиновник, син якого хворів у Капернаумі. Коли він дізнався, що Ісус прийшов у Галилею, він підійшов до Ісуса і благав Його прийти і зцілити свого сина.

Обговорення:

Цей чоловік, ймовірно, був знатною особою, правителем або урядовим чиновником.

Подумайте, як виглядало б його життя.

Цей чоловік був благородною особою, і він, ймовірно, був добре відомий у своєму регіоні. Як знатна особа, він мав високий статус і, ймовірно, був багатим. Ми знаємо, що у нього були слуги.

Його син був на межі смерті, і в той час не було сучасної медицини, щоб зупинити гарячку.

Син вельможі

Це б торкнулося будь-якої людини, незалежно від того, чи була вона дуже багатою, чи дуже бідною. Всі б були дуже сумні та засмучені, якщо їхній син ось-ось помре.

Після того, як він попросив Ісуса прийти, Ісус зробив зауваження. Не зовсім зрозуміло, чи було це звернення до цього чоловіка, чи до людей, які були поруч. Але Ісус сказав: «Якщо ви не побачите знамень і чудес, не повірите». Чоловік, здається, проявив певну віру або відчай, тому що він знову попросив Ісуса прийти, перш ніж його дитина помре.

Ісус відповів, але не пішов з ним. Він сказав чоловікові йти, бо його син живий.

Чоловік ПОВІРИВ словам, які сказав Ісус, і пішов у дорогу.

Цей чоловік пройшов близько 25 миль, або 40 кілометрів, щоб побачити Ісуса, тому йому знадобилося деякий час, щоб повернутися додому. По дорозі додому його слуги йшли йому назустріч, щоб сказати, що його син живий, і вони зустріли його на шляху.

Коли він зустрів своїх слуг, благородний чоловік запитав, коли його син почав одужувати. Це цікаве питання. Слуги відповіли, що його син почав почуватися краще на наступний день, в сьому годині (це між 1:00 і 2:00 годиною дня). Батько тоді зрозумів, що це саме той час, коли Ісус сказав йому, що його син буде живий, і саме той час, коли він повірив. Після цього весь дім чоловіка повірив в Ісуса.

Ісус у цій розповіді

Ісус не мав йти до будинку чоловіка, щоб зцілити його сина. Він сказав чоловікові йти, і його син буде живий. Чоловік повірив словам Ісуса, і згодом дізнався, що саме в той момент, коли він повірив, його син почав одужувати.

Віра не змушує Бога діяти. Віра дозволяє Богу діяти. Як тільки цей чоловік **ПОВІРИВ**, гарячка у його сина зникла, і він одужав. Після цього весь дім чоловіка повірив в Ісуса.

Поговоріть про те, що таке віра. Запитайте у дітей їхні визначення віри; не соромтеся обговорювати це. Потім дайте визначення, яке дається в Посланні до Євреїв:

Євреїв 11:1

«Тепер віра — це впевненість у сподіваному, доказ того, чого не бачимо».

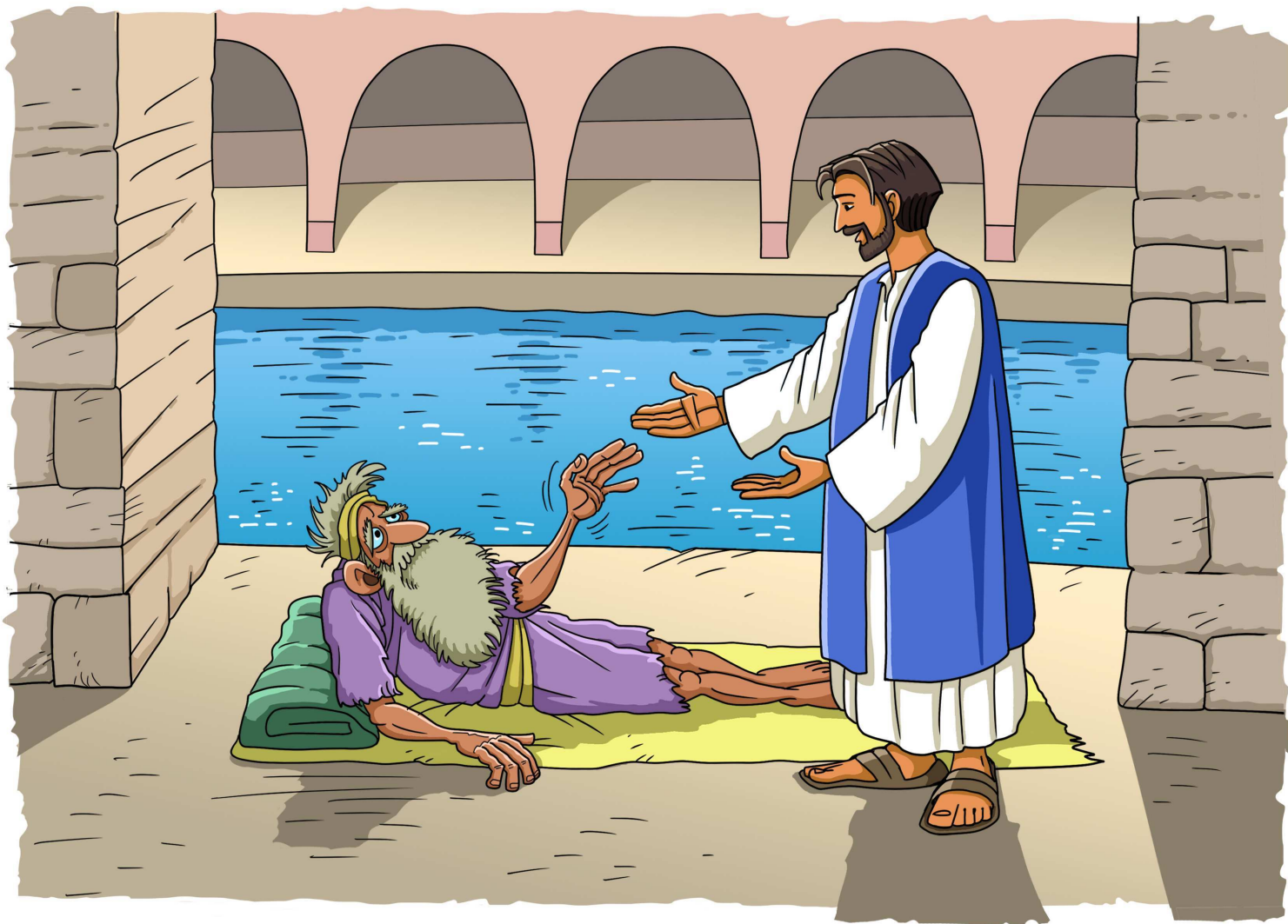
Віра — це не надія, а впевненість. Це те, що ти знаєш, що ти знаєш, що ти знаєш, і ти не сумніваєшся в цьому в своєму серці. Без віри ми **НЕ МОЖЕМО** догодити Богу.

Євреїв 11:6

«Без віри неможливо догодити Богу. Той, хто приходить до Нього, повинен вірити, що Бог існує і що Він винагороджує тих, хто щиро шукає Його».

Віра дає нам впевненість у тому, що Бог існує, і ми віримо, що те, що Він говорить, є правдою.

В очікуванні на воду

Івана 5:1-18

Життя Ісуса: Чудеса

Урок починається з єврейського свята. Де ви думаєте, це свято відбувалося? Воно проходило в Єрусалимі, і Ісус пішов туди на це свято.

Історія відбувається в Єрусалимі, біля ринку овець. Цей ринок був місцем, де продавали овець, деякі історики вважають, що саме тут купували овець для жертвоприношення, але це не зовсім ясно з біблійного тексту. Деякі ринки могли бути місцем, де купували живу овцю, і тварину різали для того, щоб забрати додому та приготувати на вечерю.

Поруч з ринком був басейн з п'ятьма навісами, і назва цього басейну була Вефезда.

Обговорення:

Є великий басейн води, і навколо нього зібралося багато людей. Що, на вашу думку, не так з людьми, що знаходяться біля басейну?

Навколо цього басейну було багато хворих людей: сліпих, кульгавих і паралізованих. Усі вони потребували зцілення і чекали на «рух води».

Наступний вірш дуже незвичайний, і цей вірш обговорюється вже багато років. Багато сучасних перекладів Біблії не включають Івана 5:4. Але якщо ви видалите цей вірш, то Іван 5:7 не буде мати сенсу. Цей урок припускає, що вчитель має переклад, який включає Івана 5:4.

Іван 5:4 каже, що в певний час ангел спускався і збурював воду. Ангел викликав бульбашки або рух води, і перша людина, яка входила в воду після цього, отримувала зцілення.

Важко знайти щось подібне в іншій частині Біблії, тому деякі вчені вважають, що це могло бути легендою. Інші вважають, що це могло бути джерело, пов'язане з басейном, або воно могло бути частиною водопостачальної системи Єрусалиму, і повітря могло потрапляти в басейн, створюючи бульбашки. Часто люди намагаються зменшити силу Слова Божого, пояснюючи це природними явищами, але це також може зменшити могутність Бога. Апостол Іван пише це дуже конкретно і не дає жодної причини для читача сумніватися, що це було не ангел, тому цей урок припускає буквально тлумачення Івана 5:4.

Ми можемо уявити собі сцену. Коли вода починає рухатися, виникає божевільний біг, коли всі намагаються бути першими, хто увійде в воду.

Обговорення:

Як би виглядала ця сцена? Біля цього басейну було багато хворих людей.

Деякі з них, ймовірно, весь час спостерігали за водою, чекаючи, коли вона почне рухатися. Як ви думаєте, що б сталося, коли вода почала рухатися або булькати?

Це могла бути дуже хаотична сцена.

Чи думаєте ви, що люди почали б поспішати до води, намагаючись перші увійти?

Що б ви зробили, якби побачили, як вода починає булькати? Чи стали б ви кричати, що вода рухається?

Чи залишили б ви це без уваги, не сказавши нічого, і намагалися б зайти першими, поки інші не помітили? У будь-якому разі, люди, ймовірно, штовхали б інших, намагаючись потрапити в воду першими.

В очікуванні на воду

Там був певний чоловік, який чекав біля басейну, і він був хворий вже тридцять вісім років.
Ми не знаємо, скільки йому років або як довго він чекав біля басейну.

Є ще один раз в Біблії, де згадується число тридцять вісім. У Второзаконня 2:14 сказано, що ізраїльтяни блукали від Кадеш-Барнеї (де вони послали розвідників у Обіцяний край) до потоку Зереда протягом тридцяти восьми років.

Цей конкретний період часу був частиною сорока років, які вони провели в пустелі. Второзаконня 2:14-15 розповідає читачеві, що це був період, коли всі чоловіки війська померли в пустелі.

Можлива паралель полягає в тому, що ці тридцять вісім років у житті цього чоловіка були часом блукання, часом, коли він був зовсім безцільним і чекав смерті. Але, коли йому була дана можливість увійти в Обіцяну землю, він зробив інший вибір.

З якоїсь причини, здається, Ісус вибрав цього чоловіка. Ми не знаємо, чому Він вибрав саме його, або чи був він єдиною людиною, яку Ісус зцілив біля Везфеди.

Ісус побачив цього чоловіка, який лежав там біля басейну, і знав, що він був у такому стані вже дуже довго.

Обговорення:

Як Ісус міг знати, що цей чоловік був хворий так довго?

Здається, що Він дізнався це лише поглянувши на нього.

Чи можливо, що ноги цього чоловіка були худими — маленькими і згорбленими? Іноді, коли люди не можуть ходити тривалий час, їхні ноги повністю втрачають м'язи і силу; ноги стають тонкими та слабкими.

Можливо, саме це побачив Ісус, коли дивився на цього чоловіка?

Ісус підійшов до нього і запитав його питання. Як ви думаєте, що Він запитав цього чоловіка?

Ісус запитав його: «Хочеш бути зціленим?»

Обговорення:

Яке це питання?

Що б ви сказали?

Якщо б ви були хворі протягом тридцяти восьми років, що б ви відповіли?

Чи хотів цей чоловік бути зціленим

Чи був він там, біля басейну, чекаючи на можливість зцілення? Чи справді він хотів зцілення, чи, можливо, був вже занадто розчарований, щоб сподіватися?

Він насправді не відповів на питання. Він, по суті, дає виправдання або пояснення, чому він не зцілений. Він перекладає провину на інших людей.

В очікуванні на воду

Він сказав Ісусу, що в нього немає нікого, хто б поклав його в воду, коли вона рухається. І коли він намагається увійти в воду, хтось інший завжди потрапляє туди першим, і він ніколи не встигає.

Ми не зовсім розуміємо, чому він дає таке розпливчате пояснення; здається, він намагається виправдати своє незцілення. Ісус не відповідає на ці слова.

Він просто каже: «Встань! Візьми своє ложе і йди». Як ви думаєте, що зробив цей чоловік?

Цікаво і незвично, що пізніше ми дізнаємося, що цей чоловік навіть не знав, хто такий Ісус. Він не чув про чудеса, які Ісус вчинив, або про репутацію Ісуса. Тому, наскільки цей чоловік знав, якийсь незнайомий чоловік сказав йому встати і йти.

Чоловік встає. Негайно. Він підняв своє ложе і пішов. Він був зцілений і став цілим!

Але який був день тижня?

Це був суботній день.

Обговорення:

Що завжди трапляється, коли Ісус допомагає комусь у суботу? Хто буде сердитися?

Єврейські лідери завжди обурюються. Чому?

Євреї побачили цього чоловіка, який ніс своє ліжко. Можливо, він просто накинув його на плече. Але вони побачили його, як він несе ліжко, і сказали: "Ей! Що ти робиш? Нести ліжко в суботу — це порушення закону! Це вважається роботою".

Чоловік відповів їм: "Той, хто зцілив мене, сказав мені: візьми своє ліжко та ходи". Тоді євреї запитали: "Хто? Хто сказав тобі взяти ліжко і ходити?"

Вони могли б сказати: "Це диво!" Ймовірно, вони знали цього чоловіка. Якщо він був жебраком і страждав довгий час, люди, мабуть, знали, хто він. Можливо, він щодня сидів на тому ж місці, і люди його впізнавали.

Швидше за все, багато людей у місті знали його.

Євреї могли б порадіти за цього чоловіка. Він радіє, це найкращий день для нього за тридцять вісім років!

Але ми бачимо, що цей чоловік навіть не знав, хто його зцілив; він не знав, хто сказав йому взяти ліжко і йти. Там було так багато людей, що Ісус залишився непоміченим.

Ісус знайшов його в храмі. Якщо він знайшов його, значить, він шукав його.

Ісус підійшов до чоловіка і сказав йому щось, що змушує читача задуматися, що відбувалося в житті цього чоловіка, чи що стало причиною його хвороби?

Ісус сказав: "Ти вже зцілений; більше не гріши, щоб не сталося чогось гіршого".

Чому Ісус сказав це? Що це означає?

Чи означає це, що Бог зробив його хворим? Ні.

Бог не посилає хворобу через наші гріхи. По-перше, чи прощає Бог наші гріхи? Так.

В очікуванні на воду

Подивіться на Римлян 6, щоб дізнатися, що відбувається, коли ми грішимо.

Ми більше не під законом, ми тепер живемо під благодаттю (Римлянам 6:1, 14, 15).

Що таке благодать? Це Боже благовоління, любов і доброта. Коли ми приймаємо Ісуса, Бог дарує нам дар праведності, і в Божих очах Він не бачить нашого гріха (Римлянам 5:17). Наше старе «я» померло разом з Ісусом, і ми стаємо новими, як Ісус був, коли Він воскрес із мертвих (Римлянам 5:15-21; 6:6). Бог бачить нас мертвими для гріха і живими для Бога через Христа Ісуса. Він дивиться на нас так, як дивиться на Ісуса.

Що означає, коли ми говоримо «закон»? Про що йдеться?

Це означає Десять заповідей та інші 613 законів, які записав Мойсей у книгах Біблії. Євреї жили за цими законами тисячі років.

Якщо ми більше не під законом, і Бог прощає нас, чи можемо ми просто робити все, що хочемо, знаючи, що Він нас пробачить? Ні.

Гріх — це пастка. Це небезпечно; це відкриває двері для диявола, щоб він увійшов у наше життя.

Апостол Павло написав, що **якщо ти грішиш, то робиш себе рабом (Римлянам 6:16)**. Ти хочеш бути рабом?

Павло сказав, що якщо ти слухаєшся Бога, це як бути слугою Божим, але якщо ти грішиш, ти стаєш слугою диявола. Якщо ми грішимо, це як відкрити двері, щоб диявол увійшов у наше життя.

Обговорення:

Чи вважаєте ви, що саме тому Ісус сказав цьому чоловікові припинити грішити? Чи намагався Він захистити його?

Ісус попереджає його: якщо ти продовжиш грішити, це дозволить чомусь гіршому увійти в твоє життя, ніж було раніше.

Тільки тому, що благодать Божа покриває наші гріхи, це не означає, що грішити — це нормально.

Якщо ми продовжуємо грішити, знаючи, що благодать Божа покриває наші гріхи, це дуже небезпечно. Піддаючись гріху, ми стаємо його рабами, робимо більше гріхів, і зрештою гріх призведе до нашої загибелі. Сатана стане твоїм господарем, і він заплатить тобі за те, що ти заробив, а це смерть.

Після цього чоловік пішов і сказав євреям, що Ісус був тим, хто зцілив його. Це ще більше розгнівило євреїв, тому що він зробив це в суботу.

Тоді Ісус сказав їм: "Мій Отець завжди працює, і я працюю".

Це ще більше розлютило євреїв, і вони ще більше захотіли вбити його. Не тільки тому, що він порушив суботу, але й тому, що він сказав, що Бог — його Отець, і тим самим зробив себе рівним з Богом.

Ісус продовжив говорити про себе та свої стосунки з Отцем.

Ісус пояснює, хто Він і які у Нього стосунки з Отцем. Він говорить їм багато чого, але головна ідея в тому, що неможливо відокремити Ісуса від Бога. Неможливо сказати, що ти віриш в одного, а не в іншого. Неможливо сказати, що шануєш одного, а не іншого.

Ісус у цій розповіді

Ісус сказав їм, що Він не робить нічого від Себе, а тільки те, що бачить, як Отець робить. (Івана 5:19).

Щоб вшанувати Бога Отця, потрібно також вшанувати Сина (Івана 5:23).

Якщо ви чуєте Його слово і вірите в Нього, ви матимете вічне життя (Івана 5:24).

Якщо ви шукаєте Писання, ви побачите, що вони говорять про Ісуса. (Івана 5:39).

Якщо ви не приймаєте Ісуса, то любові Божої немає в вас. (Івана 5:42).

Ісус сказав, що Він і Отець — одне (Івана 10:30).

Він сказав, що якщо ви бачили Ісуса, то бачили Отця (Івана 14:9).

Фарисеї говорили, що вони вшановують Отця, але відкидають Ісуса. Ісус розповідає фарисеям про владу, яку Йому дав Отець. (Івана 5:27) Він каже їм, що не може робити нічого від Себе, а тільки виконує волю Отця, який послав Його (Івана 5:30). Якщо ви вшановуєте Ісуса, ви вшановуєте Отця. Якщо ви не вшановуєте Ісуса Сина, то не вшановуєте Бога Отця (Івана 5:23).

Є багато людей, які кажуть, що знають Бога, і багато релігій, які стверджують, що вони мають шлях до Бога. Але не можна мати стосунків з Отцем, не визнаючи, що Бог послав Ісуса в світ, щоб спасти нас (Івана 5:38, 43).

Ісус є Слово Боже. Писання — це все про Ісуса (Івана 5:39) від початку і до кінця. І якщо ви не приймаєте Ісуса, то любов Божа не є в вас (Івана 5:42).

Щоб ви знали

Матвія 9:1-8
Марка 2:1-12
Луки 5:18-26

Життя Ісуса: Чудеса

Ісус прийшов у місто Капернаум. Євангеліє від Матвія каже, що це було "його власне місто", що, здається, вказує на те, що це був рідний місто Ісуса. Через кілька днів люди почули, що Ісус у місті, і багато людей прийшли, щоб побачити його.

Обговорення:

Ісус був знаменитістю.

Що це означає? Це означає, що він був відомий.

Що люди роблять зі знаменитостями? Вони слідуєть за ними, дізнаються, де вони знаходяться, і спостерігають за тим, що вони роблять. Ісус не мав приватності; люди слідували за ним всюди, куди він йшов.

Як це було б? Чи хочеш ти бути знаменитим таким чином? Чи хотів би ти, щоб люди слідували за тобою всюди?

Це могло б бути складно; люди завжди були поруч, ставили питання або хотіли бути зціленими.

Ісус часто мусив йти в пустелю або молитися, щоб відпочити, оскільки навколо нього завжди були натовпи людей.

Через кілька днів люди дізналися, що Ісус у місті.

Обговорення:

Вони могли сказати своїм друзям: "Я чув, що Ісус тут! Кажуть, він зупинився у...", або "Друг мого друга думає, що бачив його в чиемусь домі."

Можливо, Ісус прийшов у місто, і хтось його побачив, а потім розповів іншим. Можливо, люди просто проходили поруч, сподіваючись побачити його або дізнатися, де він знаходиться.

Як тільки люди дізналися, де він, стільки людей прийшло, щоб побачити його, що не було місця, навіть біля дверей, а Ісус проповідував їм слово.

Лука описує, що там були фарисеї та законовчителі, які сиділи поруч. Ці чоловіки вивчали закони Мойсея і знали всі закони Біблії. Коли вони дізналися, що Ісус у місті, вони прийшли з навколишніх міст, щоб побачити Ісуса.

Зверніть увагу на Лука 5:17: "І сила Господа була там, щоб зцілювати їх." Сила Бога була в кімнаті!

Але лише тому, що сила була там, не означає, що всі могли отримати зцілення. Коли ми закриваємо свої серця до речей Божих, як це робили фарисеї, сила Бога може бути прямо перед нами, а ми навіть не побачимо її. Слово говорить, що коли наші серця стають жорсткими, наші вуха стають глухими. Коли ми не здатні бачити і чути, ми не можемо зрозуміти, і Господь не може нас зцілити, тому що ми не відкриті приймати від Нього (Ісаїя 44:18; Матвія 13:15; Івана 12:37-40; Дії 28:27).

Деякі історики вважають, що це могло бути власне будинок Ісуса, оскільки, схоже, його дім знаходився в Капернаумі. Інші вважають, що це могло бути будинок Петра, оскільки деякі писання здаються вказувати на те, що Петро міг жити в Капернаумі; ми не знаємо напевно.

Щоб ви знали

Обговорення:

Чи були ви коли-небудь в такому місці, де було так багато людей?

Всі місця були б зайняті, і люди стояли всюди. Двері були заблоковані.

Було стільки людей, що ніхто не міг потрапити в приміщення, де він знаходився.

П'ятеро чоловіків прийшли побачити Ісуса. Четверо з них несли ліжко з паралізованим чоловіком, який лежав на ньому. Що означає бути паралізованим? Це означає, що він не міг рухати частиною свого тіла; ми не знаємо, чи це були тільки його ноги, чи все тіло. Ці четверо чоловіків принесли його, тому що він не міг прийти туди сам. Можливо, вони були його родичами, можливо, друзями; але вони вірили, що якщо вони зможуть довести його до Ісуса, він буде зцілений. Вони намагалися знайти спосіб занести ліжко з чоловіком до Ісуса, але було так багато людей, що вони не могли потрапити всередину. Лука каже, що вони намагалися потрапити в будинок: ймовірно, вони просили людей пропустити їх, але було занадто людно.

Тому ці чоловіки вигадали інший план. Вони вирішили піднятися на дах. Дох був зроблений з плиток; вони зняли плитки з даху і опустили чоловіка на ліжку прямо перед Ісусом.

Обговорення:

Це була справжня подія. Замість того, щоб розчаруватися, вони піднялися на дах, і їм потрібно було підняти чоловіка на ліжку на сам дах. Потім вони почали розбирати дах. Вони не здавалися занепокоєними тим, що хтось може обуритися через те, що вони розібрали дах; вони були налаштовані донести цього чоловіка до Ісуса.

Це був їхній друг; вони зробили б все, щоб привести його до Ісуса. Це показує, що вони були впевнені — у них була віра, що якщо вони зможуть просто доставити чоловіка до Ісуса, він буде зцілений.

Що б ви відчували, якби були в кімнаті, слухаючи Ісуса?

Раптом дах піднімається, і, ймовірно, частини даху падають у кімнату на людей внизу. Потім чоловік на ліжку спускається через отвір прямо перед Ісусом. Друзі, ймовірно, все ще на даху; вони опускають чоловіка, мабуть, за допомогою якогось канату.

Усі три Євангелія кажуть, що Ісус щось побачив. Що, на вашу думку, Ісус побачив? Ісус побачив їхню віру.

Чи можна побачити віру? Їхня віра була помітна через те, що вони зробили. (Якова 2:18, 22) Віра без вчинків мертва. Що це означає? Якщо ви говорите, що вірите в щось, але не поведіться так, ніби ви вірите в це, чи дійсно ви вірите? Чи вірили вони, що якщо зможуть привести цього чоловіка до Ісуса, він буде зцілений? Так, вірили. Вони зробили все, що могли, щоб привести цього чоловіка до Ісуса, тому що вірили, що він буде зцілений.

Тепер зверніть увагу, що каже Ісус. Він не говорить йому, що він зцілений. **Ісус каже: "Твої гріхи прощені."**

Здається, що прощення гріхів, яке згадує Ісус, не розгнівило натовп. Чи зцілений чоловік? Нічого ще не сталося.

Щоб ви знали

Але була одна група людей, яка була дуже обурена цим. Усі три Євангелія розповідають, про що думали книжники та фарисеї. Євангелія кажуть, що вони міркували в своїх серцях, але Ісус знав їхні думки. Книжники та фарисеї думали: "Як Він може сказати, що їхні гріхи прощені? Тільки Бог може прощати гріхи. Він говорить богохульства (зло)." Але вони не сказали цього вголос. Ісус знав їхні думки.

Чи може Ісус прощати гріхи? Так, Він є повністю Богом і повністю людиною.

Ісус запитав їх, що легше сказати: «Встань і ходи», чи «Твої гріхи прощені»? З точки зору плоті здається, що легше сказати: «Твої гріхи прощені», оскільки не буде жодного зовнішнього знаку того, чи насправді це сталося. Якщо сказати комусь «встань і ходи», можна побачити, чи справді це відбулося. Але Ісус намагався показати їм, що ці два речі пов'язані між собою.

Тоді Ісус каже: «Щоб ви знали, що Син Людський (Ісус) має владу на землі прощати гріхи», — він фактично говорить: «Я доведу це вам: я можу прощати гріхи». Потім Він дивиться на чоловіка і каже: «Встань, візьми своє ліжко і йди додому». Чоловік одразу встає, згортає своє ліжко і виходить перед усіма. Люди сказали: «Ми ніколи не бачили нічого подібного!» Інші ж сказали: «Ми бачили дивні речі сьогодні».

Ісус у цій розповіді

Чому він зміг ходити після того, як його гріхи були прощені? Гріх був проблемою.

Хто був першим, хто згрішив? Адам. Це зробило кожна людину, яка народжувалася в світі, грішною. Коли у твоєму житті є гріх, одна з його наслідків — це може зробити тебе хворим. Гріх схожий на відкриті двері для того, щоб сатана прийшов у твоє життя.

Коли ти грішиш, ти стаєш рабом гріха (Римлянам 5:14-21; Римлянам 6:11-16, 23).

Згідно з законом Мойсея, Бог вказав, що буде з тобою, якщо ти будеш слухатися всіх законів. Потім Він перелічив прокляття і погані речі, які трапляться, якщо ти не будеш слухатися всіх законів. Чи можемо ми виконати всі заповіді Божі? Ні. Але Ісус може, і Він це зробив. Він прийшов сюди як людина і не зробив жодної помилки. Він був ідеальним і ніколи не грішив.

Під благодаттю наші гріхи прощені.

Ми стаємо праведними, і гріх більше не має над нами влади. Ми звільнені від наслідків гріха, і це включає хвороби. Саме тому Ісус сказав: "Дозвольте мені показати вам, дозвольте довести це вам". Як тільки чоловік був прощений, він звільнився від влади гріха у своєму житті, і був зцілений.

Це також причина, чому Ісус багато разів говорив людям: "Йди і більше не гріши". Ми не бачимо цього в цій історії, але ми бачимо це протягом усієї служби Ісуса. Після того як ви отримали благодать і прощення, а також зцілення, якщо ви продовжуєте грішити, ви відкриєте двері для того, щоб диявол знову прийшов у ваше життя і знову ви могли захворіти (Римлянам 6:16).

Коли ми отримуємо дар праведності Ісуса, ми успадковуємо всі благословення, які приходять через Христа, і це включає зцілення. Ісус забрав прокляття закону Мойсея і залишив нам тільки благословення (Галатам 3:13-14). Через Ісуса ми були викуплені (відлучені) від проклять, перелічених у законі Мойсея (Второзаконня 28), і вони більше не мають влади над нами.

Люди прославляли Бога, тому що Він дав таку силу людям. Через ім'я Ісуса ми можемо молитися за людей і бачити, як вони зцілюються. Бог послав нам Святого Духа, щоб дати нам силу. Ісус дав нам таку саму владу, яку Він використовував на землі, і ми можемо використовувати Його ім'я, щоб наказувати дияволу йти, і бачити, як люди зцілюються.

Всохла рука

Матвія 12:1-14
Марка 2:23-28; 3:1-6
Луки 6:1-11

Життя Ісуса: Чудеса

Обговорення про суботу. Який день тижня є суботою? Це сьомий день — субота. Чому субота є сьомим днем?

Тому що Бог відпочив на сьомий день, коли створював світ.

Що не можна було робити в суботу? Працювати. Як євреї ставилися до суботи? Деякі відповіді можуть включати: вони вважали її святим днем, дуже шанували цей день і не виконували жодної роботи.

Хто були фарисеї?

Це не були священники, але вони були групою релігійних єврейських лідерів, які дуже строго тлумачили закони Мойсея. Вони знали всі правила закону, всі 613 законів, і створювали додаткові правила для людей, щоб вони не порушили закон Мойсея. Іноді, коли люди дотримуються всіх правил, вони вважають себе кращими за інших, і це може призвести до гордості. Фарисеї гордилися тим, що виконували все правильно, і дивилися на інших з висоти.

Фарисеї завжди намагалися спіймати Ісуса, коли він робив щось неправильно. Вони не любили його, тому що він не дотримувався їхніх правил.

Розповідь: Ісус і його учні йшли через поле з зерном у суботу. Вони були голодні, тому зірвали трохи зерна, щоб поїсти. Деякі переклади Біблії говорять про кукурудзу, а інші — про зерно. Вважається, що зерно є більш точним перекладом у цьому випадку. Поговоріть з дітьми про цей процес. Спочатку потрібно зірвати зерно, потім треба терти зерно, щоб зняти зернятка і поїсти.

Ви можете здогадатися, хто побачив, як Ісус і його учні зривають зерно? Фарисеї. Вони звинуватили Ісуса, сказавши, що він порушив закон, роблячи це в суботу. Вони сказали, що те, що вони робили, було збором врожаю — що збирання зерна і очищення його було роботою.

Ісус відповідає фарисеям, кажучи, що був час, коли Давид і його люди їли священний хліб, коли вони були голодні. Давид не мав права їсти цей хліб, але Бог не засудив його за це; вони не були винні. Ісус сказав фарисеям, що священники в храмі порушували закони суботи, тому що їм потрібно було працювати в суботу, як проповідники працюють в неділю. Але вони не були винні, бо хтось мав виконати ці обов'язки.

Субота була призначена для того, щоб допомогти і благословити людей, а не для того, щоб гнітити їх.

Фарисеї перекручували те, що Бог мав на меті для добра, і використовували закон для того, щоб пригнічувати і засуджувати людей. Ісус намагався показати їм, що основна мета закону від Бога — допомогти людям і благословити їх. Люди зробили закон зручним для надмірного дотримання правил і забули справжній сенс того, для чого Бог створив цей закон.

Тоді Ісус сказав їм: "Субота була створена для того, щоб задовольнити потреби людей, а не люди для того, щоб виконувати вимоги суботи. Тому Син Людський є Господом навіть суботи!" (Марка 2:27).

Всохла рука

Ісус сказав їм, що Син Людський більший за суботу і його учні не винні.

Не зовсім ясно, чи було зцілення висохлої руки в той самий день суботи, коли Ісус і його учні зірвали зерно на полі. Тим не менш, всі три Євангелії подають ці події як пов'язані історії. Ці історії показують ставлення фарисеїв до суботи і контраст з тим, як Ісус сприймав суботу.

Ісус прийшов у синагогу в день суботи і навчав там. **Коли Він прийшов у синагогу, то побачив чоловіка з висохлою рукою.**

Обговорення:

Що таке висохла рука?

Як це виглядає?

Чи бачили ви коли-небудь людину з висохлою рукою? Рука людини була б викривленою і майже зморщеною, і вона не могла б використовуватися ефективно, якщо взагалі.

Лука говорить, що це була його права рука.

Фарисеї уважно спостерігають за Ісусом. Здається, всі знають про цього чоловіка і про те, що у нього висохла рука.

Запитайте учнів, чому фарисеї стежать за Ісусом. Що вони намагаються побачити? Вони спостерігають, чи зцілить Ісус чоловіка. Що поганого в тому, щоб зцілити когось? Це ж субота. Чи є це роботою — зцілювати людину? Фарисеї вважали, що це робота, і що це неправильно. Вони спостерігають за Ісусом, щоб побачити, чи зцілить Він цього чоловіка, щоб потім звинуватити Ісуса. Вони намагаються спіймати Ісуса на тому, що він робить щось, що вони вважають неправильним, щоб потім заарештувати Його. У той час релігійні лідери мали політичну владу, і вони могли вирішувати, кого арештувати і покарати.

Ісусу не було байдуже до правил фарисеїв. Він насправді часто зцілював людей у суботу. Він намагався показати людям, що фарисеї думали, що мають всі відповіді, що вони все роблять правильно, але насправді вони робили все неправильно.

Побачивши чоловіка з висохлою рукою, фарисеї запитали Ісуса:

"Чи легально (дозволено) зцілювати в суботу?"

Ісус часто відповідає на запитання запитанням. Він не завжди дає відповіді, але ставить питання, щоб змусити людей задуматися. Ісус каже: "Якщо у вас є вівця, і вона заблукала та впала в яму (велику діру в землі) в суботу, чи підете ви шукати свою вівцю та витягнете її з ями?" Він не чекав на відповідь; це було риторичне питання, і він не очікував на відповідь. Потім він запитує: "Хіба людина не краща за вівцю? Хіба люди важливіші за вівць?"

Отже, це легально, це нормально робити добро в суботу. Фарисеям не сподобалася ця відповідь. Вони хотіли виконувати закон так, як їм було зручно.

Всохла рука

Обговорення:

Поговоріть з учнями — чи колись вони виконували те, що сказали їхні батьки, але не зовсім так, як батьки хотіли?

Вони знали, що не робили те, що повинні були робити, але могли сказати своїй мамі чи татові: "Ну, ви ж не сказали, що не можна робити... це чи те?"

Майже всі так робили, і саме це робили фарисеї. Вони створювали власні правила, а потім показували всім, які вони хороші, що виконують Божі закони, але насправді вони не виконували те, що Бог насправді хотів, щоб вони робили.

Тепер Ісус дивиться на чоловіка з вислохлю рукою і каже: "Встань і стань посередині." Тепер у чоловіка є вибір. Чи встане він і піде до Ісуса? Уявіть собі це — Ісус тут, кличе його. Фарисеї присутні, і вони не схвалюють всю цю ситуацію. Чи знають люди в кімнаті, що фарисеї незадоволені? Напевно, знають. Фарисеї не приховують своє незадоволення Ісусом і його методами. Чи встане чоловік і отримає зцілення, ризикуючи стати причиною великої суперечки, чи вибере залишитися сидіти? Що він хоче найбільше?

Чоловік встає. Він, напевно, сильно прагнув бути зціленим. Потім Ісус оглядає кімнату і запитує:

"Чи дозволено в суботу робити добро чи зло? Чи рятувати життя, чи знищувати його?"

Ніхто не відповів. Євангеліє від Марка говорить, що Ісус глянув навколо в гніві через жорстокість їхніх сердець. Потім Ісус сказав чоловікові: "Простягни свою руку". Чи міг цей чоловік зробити це раніше? Чи міг він простягнути свою руку? Він спробував, і коли він це зробив, вона стала здоровою, як інша рука.

Як мав би реагувати натовп? Ви думаєте, що чоловік був радий, що його рука зцілилася? Звісно, був! Чи не повинні були всі радіти за нього? Чи не повинні були вони прославляти Бога за це чудо?

Натомість фарисеї були настільки розгнівані, що вони були сповнені люті. Вони вийшли з синагоги і пішли на нараду, щоб розробити план, як зупинити Ісуса; вони хотіли вбити Його.

Що не так з цією ситуацією? Фарисеї були розгнівані через те, що Ісус зробив щось добре. Що люди думали про фарисеїв? Ймовірно, вони поважали їх або боялися їх; вони вважали, що це важливі люди, які роблять все правильно і знають всі відповіді. Ісус показує їм, наскільки вони помиляються в своєму серці, і що вони вважають себе настільки святими, але пропустили весь сенс закону. Вони думають, що виконують "закон Мойсея", але весь сенс закону був у тому, щоб допомагати людям. Закон мав на меті допомогти людям робити правильні речі, поки Ісус не прийде у світ і не дасть їм Святого Духа, який допомагає робити правильні вчинки.

Ісус у цій розповіді

Міністерство Ісуса постійно викривало мотиви сердець людей.

З самого початку Божий план полягав у тому, щоб люди ходили з Ним вірою. Він хотів мати стосунки довіри з людиною, але це залежало від стану їхніх сердець. До приходу Ісуса ми всі були під гріхом, і серце людини було лише злим. Люди перетворили це на релігію правил, але це ніколи не було тим, що Господь мав на увазі. Бог дав закон через Мойсея, щоб захистити людей, поки Ісус не прийде в цей світ. Тепер через віру в Ісуса віруючі отримали нове серце та Святого Духа.

Чи є конфлікт між Божим законом і Божими обіцянками? Абсолютно ні! Якщо б закон міг дати нам нове життя, ми могли б бути виправдані перед Богом, дотримуючись його. Але Писання заявляють, що ми всі є в'язнями гріха, тому ми отримуємо Божу обіцянку свободи лише через віру в Ісуса Христа. До того, як шлях віри в Христа став доступним для нас, ми були під охороною закону. Ми були в «захисному утриманні», так би мовити, до того, як шлях віри був відкритий. Скажу це по-іншому: закон був нашим охоронцем до приходу Христа; він захищав нас, поки ми не змогли бути виправданими перед Богом через віру. І тепер, коли шлях віри відкрито, ми більше не потребуємо закону як нашого охоронця (Галатам 3:21-25).

"Я дам вам нове серце і покладу новий дух всередину вас; я заберу ваше серце з каменю і дам вам серце з плоті" (Єзекіїля 36:26).

Можна пояснити учням, що коли ти маленький, тобі кажуть не торкатися плити чи електричної розетки. Тобі не дозволяють використовувати ці речі, тому що маленька дитина не розуміє, як працює вогонь або електрика. Але коли ти ростеш, ти починаєш розуміти, і тобі дозволяють використовувати плиту для приготування їжі і вставляти речі в розетки, тому що ти розумієш, як вони працюють. Закон був подібний до цього. Він захищав нас до приходу Ісуса, щоб ми могли зрозуміти, як бути правильними перед Богом через віру.

Тепер ми не під законом, а під благодаттю. Тепер у нас є радник у Святому Дусі, який направляє нас у наших стосунках з Ісусом, замість набору правил, яких треба дотримуватися.

Фарисеї робили все "правильно", і Ісус неодноразово намагався сказати їм, що вони не розуміють сенсу. Ісус був суворий з фарисеями, він називав їх зміями та лицемірами, а це були нібито найважливіші лідери того часу. Лицемір — це той, хто прикидається тим, ким він не є. Їхні вчинки могли бути хорошими, але серце фарисеїв було гордим і закоренилим.

Чи турбувалися фарисеї про чоловіка з висохлою рукою? Зовсім ні. Вони просто шукали спосіб звинуватити Ісуса в порушенні закону. Ми повинні зрозуміти, що Ісус намагався показати людям: дотримання правил — це не те, що робить твоє серце праведним. Твоє серце стає праведним через стосунки з Господом і через те, що ти даєш Йому всю хвалу і славу у всьому, що робиш.

Коли ти даєш хвалу Господу, це тримає тебе в смиренному стані, розуміючи, що Господь є Той, хто тебе підтримує, любить і забезпечує, і без Нього ти не можеш зробити нічого. Фарисеї не прославили Бога за це чудо, вони просто розгнівалися. Коли ми хвалимо Бога і шукаємо способи прославляти Його у всьому, що робимо, це змінює стан нашого серця.

Для ясності: діти повинні слухатися своїх батьків і виконувати Божі заповіді. Однак віруючі не під законом Мойсея, а під благодаттю.

"Бо гріх не буде панувати над вами, бо ви не під законом, а під благодаттю."(Римлянам 6:14).

Ісус у цій розповіді

Ісус виконав закон (Матвія 5:17). Гордось входить у твоє серце, коли ти дозволяєш дотриманню законів визначати твою ідентичність і цінність. Наші спроби бути "добрим" або праведним — це як брудні ганчірки перед Богом. (Ісая 64:6) Єдина праведність, яку ми маємо, — це дар від Ісуса Христа. (Римлянам 5:17).

Пізніше в тому ж розділі Євангелії від Матвія вчителі закону запитали Ісуса, яка з заповідей найважливіша. Ось як Ісус відповів:

"Люби Господа, Бога твого, всім серцем своїм і всією душею своєю і всім розумом своїм і всією силою своєю. Друга, подібна до неї: 'Люби свого ближнього, як самого себе.' Немає іншої заповіді більшої за ці," (Марка 12:30-31).

Знайшовши велику віру

Матвія 8:5-13
Луки 7:1-10

Життя Ісуса: Чудеса

Ісус повернувся до Капернауму, де жив благородний чоловік. Вважається, що ця подія з сотником відбулася близько шести місяців після того, як був зцілений син благородного чоловіка. Дуже ймовірно, що сотник чув про це чудо. Капернаум також згадується в Євангелії від Матвія як «власне місто» Ісуса. Ісус був відкинутий у Назареті (Лука 4:16-32), і після цього Він зробив своїм домом Капернаум.

Обговорення:

Євреї жили в Ізраїлі, але на той час Ізраїль був під владою Римської імперії.

Як це виглядало б?

Єврейський народ мав певний рівень автономії у вирішенні місцевих справ, але вони знаходились під римським правлінням, і римляни мали остаточну владу над ними. Римська влада контролювала всі важливі питання, такі як збори податків, закони і порядок, а євреї могли лише управляти своїми релігійними та місцевими справами.

Обговоріть, що означає слово «сотник». Що таке «століття»? (100 років) Що це означало, якщо ви були офіцером армії, якого називали сотником?

Сотник був офіцером, який мав під своїм керівництвом 100 солдатів. Це була важлива і високо почесна посада в римській армії.

Цей чоловік був багатим, шанованим, важливим і мав авторитет в римській армії. Поговоріть про те, як би виглядало його життя. Який у нього був спосіб життя?

Сотник був чоловіком, який мав владу. Він міг би використати свою авторитетну позицію над Ісусом і відправити накази, щоб Ісус прийшов до його дому. У нього була висока посада в уряді, і він міг би надіслати посланців з вимогою, щоб Ісус прийшов.

Матей і Лука дають невеликі відмінності, але ми можемо примирити ці два описи. Матей говорить, що сотник сам прийшов до Ісуса, а Лука розповідає, що сотник надіслав посланців. Це звично, коли хтось посилає представника — особливо в контексті влади чи військової сфери — сказати, що сам лідер «прийшов». Коли представник приходить від його імені, це сприймається так, ніби сама влада була присутня.

Згідно з розповіддю Луки, у сотника був слуга, який сильно захворів і був на межі смерті. Він почув про Ісуса і послав посланців до лідерів євреїв, благаючи їх попросити Ісуса прийти і зцілити його слугу. Єврейські лідери шанували цього сотника і прийшли до Ісуса від його імені. Зверніть увагу на те, що вони сказали. Євреї високо цінували сотника, і сказали, що він любить націю Ізраїлю і побудував для них синагогу.

Для євреїв те, що він зробив, робило його дуже гідним і заслуговуючим того, щоб Ісус прийшов і зцілив його слугу.

Повідомлення сотника до Ісуса було таким: "Господи, мій слуга хворий."

Слуга страждав від паралічу, що, ймовірно, викликало слабкість і часто неконтрольовані судоми. Ми також знаємо, що він був на межі смерті і сильно страждав. Сотник любив цього слугу; він був йому дуже дорогий.

Знайшовши велику віру

Обговорення:

Зверніть увагу на те, як сотник звернувся до Ісуса. Він назвав Його Господом.

Це дуже важливо. Коли ви називаєте когось Господом, ви надаєте йому найвищу честь. Цей чоловік не є євреєм; він — язичник і не має заповіту з Богом.

Ісус відповів: "Я прийду і зцілю його."

Що зробив сотник, що змусило Ісуса так охоче погодитися йти?

Він назвав Його Господом. Це титул честі і поваги; це найвища честь.

"Господь" — це титул для того, хто має владу над іншими: правитель або господар. Цей сотник, великий чоловік з владою, добровільно ставить себе під владарювання Ісуса.

Коли Ісус наближався до його дому, сотник послав друзів до Ісуса з повідомленням:

"Господи, не турбуйся приходити до мого дому, я не гідний (не заслуговую, не важливий, недостатній, не достатній), щоб Ти прийшов під мій дах. Я навіть не вважав себе гідним прийти до Тебе, але скажи лише слово, і мій слуга буде зцілений." Сотник каже, що він не гідний.

Що євреї прийшли сказати Ісусу про цього чоловіка? Чому вони сказали, що Ісус повинен прийти і зцілити його слугу? Вони витратили час, розповідаючи Ісусу, який важливий цей сотник. Вони розповіли Ісусу, який цей чоловік шанований, гідний і заслуговуючий, і що Ісус повинен прийти через великі справи, які цей чоловік зробив. Цей сотник був смиренний; він не "очікував", що Ісус прийде через його "великі" досягнення. Він сказав, що не гідний, щоб Ісус прийшов під його дах. **Він визнає, що Ісус вищий за нього; "Я не гідний, щоб Ти прийшов до мене."**

Обговорення:

Що означає "під його дахом"?

Коли ви запрошуєте когось до свого дому, хто має владу? Хто каже гостям, де сидіти, куди ставити свої туплі, коли їсти? Ви. Ви контролюєте свій дім і встановлюєте правила.

Сотник знав про владу Ісуса і розумів, що якщо Ісус прийде до його дому, це поставить Ісуса під владу сотника. Сотник був таким смиренным, що не дозволив би цьому статися.

Він знав, що Ісус вищий за нього. Влада Ісуса перевищує, або є вищою, за владу сотника. Він поважав Ісуса і Його правління і знав, що Ісус має владу зціляти лише через Своє слово.

Сотник починає пояснювати, як працює влада. Він говорить Ісусу: "Я розумію це. У мене є солдати під моїм командуванням. Я кажу одному піти, і він йде. Я кажу іншому прийти, і він приходить. Я кажу їм, що робити, і вони це роблять."

Він розумів, що Ісус перебував під владою Бога Отця і що Ісус мав владу над хворобами, недугами і всякою злою силою. Він розумів, що Ісус має силу зціляти. Він знав, що все, що Ісусу потрібно було — це сказати слово, віддати наказ, і це відбудеться.

Ісус здивувався; це означає, що він був вражений. Він сказав: "Я не знайшов такої віри навіть в Ізраїлі."

У Матвія Ісус говорить, що язичники стануть частиною Царства Небесного, а багато євреїв (діти Царства) будуть вигнані і не стануть частиною Царства Небесного, тому що вони не вірували.

Тоді Ісус сказав: "Іди собі, і як ти вірував, так нехай буде для тебе." Його слуга зцілювався в ту ж годину, і коли посланці повернулися додому, вони знайшли слугу повністю здоровим.

Ісус у цій розповіді

Ісус має найвищу владу і авторитет, але єврейські лідери не визнавали цього і не ставилися до Нього з повагою. Євреї піднесли сотника над Ісусом, бажаючи Ісуса зцілити його через ту честь, яку вони віддавали сотнику.

Сотник визнав владу Ісуса і віддав Йому славу та честь, назвавши Його Господом. Сотник відмовився застосовувати свою світську владу над Ісусом. Він знав, що влада Ісуса була більшою за його власну, і він поставив себе під владу Ісуса. Цей чоловік, який не був євреєм, значно краще розумів владу Божого Царства, ніж ізраїльтяни. Він знав, що Ісус має владу над хворобами та смертю, і все, що Йому потрібно було зробити – це сказати слово і віддати наказ.

І Ісус прийшов і сказав їм: "Уся влада на небі і на землі дана Мені " (Матвія 28:18) .

І вони дивувалися Його навчанням, бо слово Його було з владою (Лука 4:32).

Хто це?

Матвія 8:23-27
Марка 4:35-41
Луки 8:22-25
Псалом 107

Життя Ісуса: Чудеса

Згідно з розповіддю в Марка, здається, що Ісус вчив натопв з корабля. Інші історії в Євангеліях також згадують, що Ісус навчав з човна.

Обговорення:

Останніми роками були проведені експерименти зі звуком в районах, де Ісус вчив; земля там була сформована навколо бухти.

Якщо Ісус говорив з човна, який був трохи відштовхнутий від берега, його було б чути на досить великій відстані через те, як звук переносився через воду і землю.

Також з Ісусом були інші маленькі човни, і, можливо, люди слухали з цих човнів.

Настав вечір, і натопв відпустили додому. Учні сіли до Ісуса в човен. Він сказав: «Ходімо на той бік», і вони спустили човни на воду. Це зрозуміло, Ісус сказав: «Ходімо на той бік»; Він сподівався дістатися іншого боку.

Під час плавання Ісус заснув у задній частині човна на подушці.

На морі знялася велика буря; це була справді велика буря. Вітер був дуже сильний, і він створював величезні хвилі. Хвилі билися об корабель і наповнювали човен водою.

Обговорення:

Поговоримо про бурі.

Чи потрапляли ви колись у бурю?

Це була справжня велика буря. Вітер налетів на озеро і створив величезні хвилі. Що відбувається, коли човен наповнюється водою? Він зрештою почне тонути.

Що ви робите, коли човен наповнюється водою?

Ви намагаєтеся якнайшвидше викинути всю воду з човна, щоб запобігти його затопленню.

Учні були в паніці. Вони розбудили Ісуса і сказали йому, що вони потонуть. Учні фактично звинуватили Ісуса в тому, що Він не піклується, що вони ось-ось загинуть. Це не був великий човен, і це досить дивовижно, що Ісус зміг заснути під час бурі. Це показує, що Ісус мав повний спокій; настільки великий, що міг спокійно відпочивати, коли шторм люто тряс човен і вода залила його. Коли учні запитали Його: "Ти не піклуєшся, що ми потонемо?", це показує, наскільки вони не розуміли Ісуса. Тільки тому, що Ісус не панікував, не означає, що Йому було байдуже; Він був впевнений, що вони благополучно досягнуть іншого берега.

Чи робимо ми так? Чи іноді намагаємося залучити інших людей до нашого страху і сумнівів? Коли ми турбуємося про якусь ситуацію, а інші люди довіряють Господу і не панікують, чи не здається нам інколи, що їм байдуже? Можливо, вони мають більше довіри і поклали більше цінності в те, що сказав Господь: "Підемо на інший бік." Бог це контролює; Він проведе нас на інший бік.

Хто це?

Ісус встав і заборонив вітру і морю.

Слова, які він використовує в Марка: "**Мир, замовкни!**" — цікаві. Грецьке слово для "**мир**" (σι̅бра̅) насправді є дієсловом і означає "затихати", "неможливість говорити", "неволю тиші", "мовчання", "замовкнути". Це по суті означає: "**Будь тишею!**" Грецьке слово для "замовкнути" (ρη̅μο̅) також є дієсловом і означає "закрити рот за допомогою намордника", "зупинити рот", "зробити безмовним". Ісус має владу тут і приборкує сили бурі.

Як тільки Ісус заговорив, вітер стих, і настала велика тиша. Це не було поступовим процесом, здається, все сталося миттєво. Якби це було поступово, люди могли б приписати це природним силам. Але це сталося раптово.

Ісус тоді звертається до учнів: "**Чому ви боїтесь? Чи ще не маєте віри?**"

Матвій каже "маленька віра", а Лука просто каже: "Де ваша віра?" Трохи раніше Ісус зцілив прокаженого, слугу сотника і зцілив "многих, хто був одержимий дияволами, і вигнав духів своїм словом, і зцілив усіх хворих".

Учні були абсолютно вражені. Кажеться, що вони навіть дуже боялися. Вони досі не мали повного розуміння, хто такий Ісус. Вони запитали один у одного: "Хто це? Він навіть вітри і море наказує, і вони слухаються Його!" Іншими словами, хто цей чоловік? Ніхто не може контролювати погоду — але вітер і море слухаються Його.

Потім вони досягли своєї мети, країни Гадаринів, в язичницькому регіоні.

Ісус у цій розповіді

Ця історія має паралельні згадки по всій Біблії.

Ця подія, що стосується Месії, пророкована в Псалмі 107:23-31. Псалом 107 говорить про рибалок, чоловіків, які займаються справами на великих водах, які бачать діла Господа і Його чудеса в глибинах. Вірш 25 говорить, що Господь піднімає штормовий вітер і підносить хвилі. Їхні душі танули, або вони втрачали відвагу. Тоді вони кличуть до Господа, Він рятує їх і робить шторм спокійним, втихає хвилі. Вони радіють і хвалять Його за Його доброту.

Чи нагадує вам історія про те, як Ісус втихомирив бурю, якусь старозавітну історію? Є багато паралелей між цією історією і книгою пророка Йони. Ісус неодноразово говорив фарисеям і саддукеям:

**"Це покоління зло шукає знаміння, але знаміння не дасться, крім знаміння пророка Йони."
(Матвія 12:38-41; 16:4; Луки 11:29-32)**

Обидві історії мають спільне – вони стосуються йти до язичників. Йоні було наказано Господом йти до язичницького міста Ніневії, але Йона втік від Господа і сів на човен, що йшов в протилежний бік, до Таршіша. Йона не хотів бачити милосердя Бога по відношенню до язичників. Ісус, в свою чергу, прямував до Гадаринів, щоб добровільно принести свободу людям язичницького регіону. В обох випадках Господь викликав бурю. В книзі Йони сказано, що Господь послав великий вітер, і в Псалмі 107 читаємо, що Господь підняв штормовий вітер.

В обох човнах моряки та учні були в жаху. Моряки на човні Йони кричать до своїх богів, а учні бояться і просять Ісуса зробити щось.

Йона спав під час бурі на боці човна; Ісус спав на кормі човна, біля керма. Читач може бути не зовсім впевнений, чому Йона спав під час бурі. Можливо, читач може припустити, що Ісус спав, тому що він мав ідеальний спокій і впевненість у тому, що вони безпечно дійдуть до іншого берега.

Моряки будять Йону і кажуть йому помолитися до його Бога. Але зверніть увагу, що Йона не молиться до Бога про бурю. Після того, як кинули жереб, Йона визнає, що буря прийшла через нього, і пропонує їх викинути його за борт. Моряки веслюють дуже сильно, щоб дістатися до берега, але не можуть. Вони кричать до Господа, Бога Йони, благаючи, щоб не померти через Йону, і щоб їх не звинуватили в тому, що вони викинули Йону за борт. Врешті-решт вони кидають Йону в бурхливе море, і воно миттєво заспокоюється.

Подібним чином учні будять Ісуса, кажучи, що вони ось-ось загинуть. Але на відміну від Йони, Ісус бере владу над бурєю і наказує вітру втихнути, а хвилям – заспокоїтися.

Чоловіки в обох човнах дуже бояться. Моряки приносять жертви та дають обітницю Господу. Те, що почалося як ситуація, яка загрожувала життю через Йону, призводить до того, що вони були врятовані і почали служити Господу.

Учні також дуже налякані. Вони просять Ісуса "Спаси нас", але коли Він це робить, вони здаються здивованими та враженими. Ісус не полегшує ситуацію для учнів; Він розчарований. Він запитує їх: "Чому ви боїтесь? Як це, що у вас немає віри?" і "Де ваша віра?"

Ісус у цій розповіді

Учні запитують: «Хто цей чоловік, що навіть вітер і море слухаються його?»

Вони є Його учнями, але не зовсім розуміють, хто Він насправді, і яку владу Він має.

Ісус сказав євреям, що знак Йони — єдиний знак, який вони отримують. Це один з кількох випадків у Біблії, де Ісус і Йона перетинаються.

Коли ми стикаємося зі страхом і бурями в нашому житті, це виявляє те, що є в наших серцях. Стан нашого серця є повторюваною темою в усій Біблії, і це те, на що Ісус постійно звертає увагу. Коли ми зустрічаємо труднощі, чи ми стаємо наляканими, чи стоїмо впевнено у своїй вірі, знаючи, ХТО наш Спаситель і що Він здатен робити?

Подивіться ще раз на Псалом 107. Зверніть увагу на вірші 6, 14, 19 і 28.

Що роблять люди? Вони кличуть до Господа. Яка його відповідь? Він рятує їх і визволяє їх від їхніх труднощів. Вірші 7, 14, 20 і 29 говорять, як саме Він їх визволяє. Тепер подивіться на вірші 8, 15, 21 і 31. Що Господь хоче, щоб ми робили у відповідь на те, що Він визволяє нас від біди і труднощів? Він хоче, щоб ми "хвалили Його за Його доброту і за Його чудесні діла...!"

Коли ми прославляємо Його за Його доброту, і розповідаємо всім про чудесні речі, які Він зробив, ми вчимося знати Його. Коли ми знаємо Його, ми не боїмося бур, бо знаємо, що Він завжди рятує нас.

Чи мають учні якісь страхи або бурі, з якими вони стикаються? Чи знають вони, що любов Ісуса вигонить увесь страх?

"В любові немає страху, але досконала любов вигонить страх, бо страх має відношення до покарання, а хто боїться, той не досконалий у любові" (1 Івана 4:18).

Звільнений!

Матвія 8:28-34

Марка 5:1-20

Луки 8:26-39

Життя Ісуса: Чудеса

Ісус був на шляху до язичницького регіону, коли заспокоїв бурю. Після бурі вони дісталися до берега, і це були Гадарини або Герасени, які були частиною групи переважно грецьких язичницьких міст. Декаполіс — це назва десяти грецьких міст, які знаходилися на території сучасних Йорданії, Ізраїлю та Сирії.

Коли Ісус і Його учні вийшли з човна, їм зустрівся чоловік, одержимий демоном з нечистим духом. Книга Матвія говорить, що було двоє чоловіків, але історії в Марка та Луки зосереджуються на одному чоловікові. Ми отримали деталі про одного конкретного чоловіка.

Чоловік жив у могилах. **Він був голий, не мав одягу, і був дуже дикий.** Він був одержимий демонами вже довгий час, і не жив у будинку, а в гробницях.

Обговорення:

Цей чоловік, ймовірно, був добре відомий як божевільний, що жив у цвинтарі або в гробницях. Він був лякаючим, і люди уникали цього місця. Він не дозволяв нікому пройти цим шляхом; якщо ви намагалися пройти цією дорогою, ви обов'язково натрапляли на цього дикого чоловіка.

Люди намагалися зв'язати його і надіти на нього ланцюги, але він розривав їх. Йому одягали кайдани (металеві обмеження на щиколотки з важкими металевими кульками і ланцюгами), і він їх розбивав. Він був дуже дикий і дуже сильний, і ніхто не міг приборкати його. Він виривався з ланцюгів, і диявол вів його в пустелю.

Цей чоловік завжди був у гробницях або на горах, і він плакав і кричав цілими днями і ночами. Він був у муках і стражданнях, і рвав себе камінням, тому на ньому були порізи та рубці. Цей чоловік був ув'язнений у своєму власному тілі. Він був під контролем демонів і кричав про допомогу.

Коли чоловік побачив Ісуса, він підійшов і впав перед Ним до ніг, і став Йому поклонятися. Ісус наказав нечистому духу вийти з чоловіка, і тоді дияволи заговорили через нього. Вони закричали голосом і сказали: **"Що Тобі до нас, Ісусе, Сину Бога Всевишнього? Благаю Тебе, не муч нас!"** Це був голос чоловіка, але демони говорили через нього.

Згідно з розповіддю Матвія, демони запитали Ісуса, чи прийшов Він мучити їх до часу. Демони знають, що їхній час обмежений. Біблія вже сказала, що диявол і його ангели (демони) проведуть вічність у озері вогняному. (Матвія 25:41; Об'явлення 20:10, 14)

І Ісус запитав його: "Як тебе звати?" І він відповів: "Легіон", тому що в ньому було багато демонів. Легіон був римським військовим терміном, що означав від 3000 до 6000 чоловіків у підрозділі. В цьому чоловікові було дуже багато демонів.

Демони благали Ісуса, щоб Він не виганяв їх із цієї місцевості, в безодню чи бездонну яму. Недалеко паслося велике стадо близько 2000 свиней.

Обговорення:

Євреї вважали свиней нечистими і огидними тваринами. Згідно з законом Мойсея, євреям було заборонено їсти свиней, оскільки вони були нечистими тваринами. Той факт, що тут було так багато свиней, показує, що це був язичницький регіон. Історичні джерела вказують, що це була дуже язичницька місцевість, і свині, ймовірно, використовувалися для жертвоприношень язичницьким богам, а також для їжі.

Звільнений!

Демони благали Ісуса дозволити їм увійти в стадо свиней. Ісус сказав їм: "Йдіть". Демони вийшли з чоловіка і увійшли в стадо свиней, і все стадо сильно кинулося в паніку — влаштувавши stampede — спустилося з крутого пагорба в море.

З того часу дослідники відвідали цю місцевість і знайшли місце, де вони вважають, що це подія сталася. Було створено відео, які показують цю місцевість, де, як вважається, відбулося це чудо. Це цікаво, тому що свині не просто зірвалися з краю скелі, а вони свідомо побігли вниз по крутій горі і потім перетнули рівнинну територію, безпосередньо направляючись до води. Завдяки ландшафту місцевості, не можна було помилитися і вважати це випадковим падінням з обриву. Було очевидно, що свині були навмисно спрямовані в море, де вони потонули.

Чоловіки, які пасли свиней, побачили, що сталося, і втекли. Вони пішли і розповіли всім у місті і по всій окрузі, що сталося з свинями і що сталося з тим божевільним чоловіком (чоловіками).

Обговорення:

Що, якщо це були б ваші свині? Ви купили ці свині? Що ви робили з цими свинями? Можливо, ви були б чоловіком, який продавав їх на ринку для язичницьких жертвоприношень. Можливо, ви продавали їх на м'ясо на ринку. Це була б велика кількість свиней. Чи були б ви засмучені, якби всі ваші свині загинули? Як це вплинуло б на вас фінансово? Ви не змогли б продати їх, тому що всі вони мертві. Це було б дуже дорого для власників свиней.

Люди в місті були налякані. Вони прийшли і знайшли Ісуса, а також чоловіка, який раніше був одержимий, тепер сидячого біля ніг Ісуса.

Відомий божевільний чоловік тепер сидить, одягнений, нормальний і в своєму розумі, сидить і говорить з Ісусом.

Новина швидко поширилася, і всі в місті та околицях почули про це. Вони знали, що той божевільний чоловік тепер став нормальним, а всі свині потонули. Усе місто прийшло і попросило Ісуса піти; вони не тільки попросили, вони благали Ісуса покинути їхнє місто.

Однак чоловік, якого колись мучили демони, не просив, щоб Ісус пішов.

Він благав Ісуса дозволити йому піти з Ним. Але Ісус сказав йому повернутися додому і до своїх друзів. Цей чоловік, мабуть, мав родину і друзів до того, як став божевільним. Ісус сказав йому розповісти про великі діла, які Господь вчинив для нього.

Ісус і Його учні сіли в човен і поїхали. Чоловік пішов своїм шляхом і обійшов всю Декаполіс, розповідаючи всім про великі діла, які Ісус зробив для нього. Люди були здивовані і вражені; цей чоловік, ймовірно, мав репутацію божевільного, і тепер усі могли бачити, як його життя повністю змінилося (2 Коринтянам 5:17; Ісаїя 61:1).

Коли Ісус повернувся в цей регіон більше ніж через рік, ситуація змінилася. Він прийшов до міста Генесарет, яке було одним із міст в регіоні Декаполіс. Чоловік, який більше не був божевільним, ймовірно, став чудовим свідком для Ісуса, тому що під час другого візиту люди зустріли Ісуса, як тільки він вийшов з човна. Але цього разу вони прийшли з радістю, приносячи йому всіх хворих і недужих, щоб Ісус їх зцілив. Ісус подорожував через села, міста і всю країну, і коли люди чули, де він, вони приносили хворих, поклавши їх на ліжка, щоб зустріти Ісуса.

Коли він проходив через міста, люди клали хворих на вулицях і благаючи, щоб вони могли хоча б доторкнутися до краю його одежі, і всі, хто торкався до нього, були зцілені. (Матвія 14:34-36; Марка 6:53-56).

Ісус у цій розповіді

Коли Ісус ішов до цього регіону, Він заспокоїв бурю на морі. У цьому уроці було показано багато схожостей між історією заспокоєння моря і історією про Йону. Йона йшов до Ніневії, а Ісус йшов до цього язичницького регіону. Ісус сказав, що єдиним знаком, який буде дано, є знак пророка Йони.

Це був перший раз, коли хтось побачив, як влада береться над дияволом. До того, як Ісус прийшов у світ в тілі, не було жодних випадків, коли хтось мав владу над дияволом. До того часу, поки Син Божий не прийшов у світ, не було влади, щоб наказувати демонам (дияволам, духам) йти.

Усі люди були переповнені здивуванням і питали один одного: «Що це за послання? Він з владою і силою наказує нечистим духам, і вони виходять!» (Лука 4:36).

Зверніть увагу, що в кожному описі цієї історії з одержимим чоловіком демони говорять Ісусу: «Що нам до Тебе, Ісусе, Сину Бога Всевишнього?» Демони визнають Ісуса і знають владу, яку Він має над ними (Лука 4:41).

Ісус також передав цю владу Своїм учням:

«І покликав Він своїх дванадцять учнів і дав їм владу над нечистими духами, щоб вигнати їх і зцілити всяку хворобу та всяку недугу» (Матвія 10:1).

«І Він призначив дванадцять, щоб вони були з Ним, і щоб Він послав їх проповідувати, і дав їм владу зцілювати хвороби та виганяти демонів» (Марка 3:14-15).

«Тоді Він покликав дванадцять учнів і дав їм владу і силу над усіма демонами і зцілювати хвороби. Він послав їх проповідувати Царство Боже і зцілювати хворих» (Луки 9:1-2).

Уся влада на небі і на землі дана Ісусу (Матвія 28:18).

Як християни і послідовники Ісуса, ми маємо ту саму владу і авторитет, яку Ісус дав Своїм учням. Ця влада доступна нам через силу, що є в імені Ісуса.

«...І ці знаки супроводжуватимуть тих, хто вірить: в Моєму імені вони вигонитимуть демонів, вони говоритимуть новими мовами, вони будуть брати зміїв, і якщо вип'ють щось смертельне, то їм не зашкодить, вони покладуть руки на хворих, і вони зціляться» (Марка 16:17-18).

Тільки віруй

Матвія 9:18-26

Марка 5:21-43

Луки 8:41-56

Життя Ісуса: Чудеса

*(*Жінка, ймовірно, не була літньою через характер її хвороби. Можливо, вона торкнулася рукава або кисті одягу Ісуса, і мало ймовірно, що вона була на землі, оскільки її б потоптали натовп. Цю ілюстрацію знайти не вдалося.)*

Рекомендується прочитати це дітям з книги Марка, оскільки вона дає найбільше деталей. Використовуйте інформацію з інших Євангелій, щоб додати додаткові деталі до історії.

Обговорення:

Ісус мав дуже багато людей, які слідували за Ним куди б Він не йшов.

Чи були ви коли-небудь в великому натовпі, де було стільки людей, що було важко рухатися і доводилося протискатися? Осць як це виглядало для Ісуса майже весь час.

Він щойно вийшов з човна, і велика кількість людей вже чекала на Нього. Чому вони могли чекати на Нього? Що, на вашу думку, вони могли очікувати від цієї зустрічі? Чого вони сподівалися побачити?

Підведіть до відповідей, таких як: люди чули про те, що Ісус зробив; вони, можливо, сподівалися побачити чудо; вони могли бути зацікавлені в тому, щоб послухати проповідь Ісуса; вони могли бути просто допитливими, бо чули про Нього.

До Ісуса підходить чоловік. Його звать Яїр, і він є начальником синагоги. Начальник синагоги був тим, хто керував синагогою, піклувався про будівлю, встановлював часи для служінь, обирав вчителів і людей, які читали Святе Письмо.

Обговорення:

Як ви думаєте, як Яїр зміг пробитися через натовп?

Відповіді можуть включати: у нього була термінова потреба, він був важливою особою, його могли знати, можливо, люди пропустили його через натовп.

Яїр мав близькі стосунки з фарисеями, які не любили Ісуса. Йому довелося зробити вибір: чи віддати честь фарисеям, чи віддати її Ісусу. Чи поважати більше своїх друзів, які не любили Ісуса, і дозволити своїй дочці померти, чи віддати честь єдиній людині, яка може йому допомогти? Яїр впав до ніг Ісуса. Це означало визнати Ісуса як того, хто має вищу владу, і поставити себе під Його владу. Що це означає? Чому він так вчинив? Він благає Ісуса прийти до його дому. Чому? Він був у відчаї; його єдина дочка, якій було дванадцять років, була дуже хвора і ось-ось померла. Він сказав Ісусу: "Будь ласка, прийди і поклади руки на неї, і вона буде жива." Чи мав він віру? Так. Він вірив, що якщо Ісус прийде до його дому, його дочка буде здорова.

Обговорення:

Ісус і Його учні пішли разом з Яїром. Великий натовп людей слідував за Ним і тиснув на Нього. Як це могло виглядати? Вони йшли разом, величезний натовп людей, і всі були дуже близько один до одного, торкалися одне одного, і всі постійно натикалися на Ісуса.

Тільки віруй

У натовпі була хвора жінка, у якої була проблема з кровотечами, і вона кровоточила вже дванадцять років. Ніхто не знав, що ця жінка є серед натовпу або що вона робить; здається, вона прийшла сама. Вона витратила всі свої гроші на різних лікарів. Вона багато страждала від різних лікарів. В ті часи медичні знання були обмеженими, і лікарі іноді застосовували дивні методи лікування, щоб допомогти людям. Але лікарі не змогли їй допомогти; вона не одужала, а навпаки, стала ще гірше.

Ця жінка почула, що Ісус йде. Вона підійшла до натовпу ззаду і торкнулася Його одягу. Вона сказала:

"Якщо я лише торкнуся Його одягу, я буду зцілена." Вона також була в відчаї, і протягом багатьох років намагалася зцілитися; це було стільки ж часу, скільки була жива дочка Яїра. Ісус, ймовірно, носив молитвений шаль, який носять раби (вчителі). Цей шаль мав кисті на кутах. Ці кути називалися канап, або крила, а кисті — це були ціцит (зеет-зеет). Ця жінка, ймовірно, знала цей вірш:

"А для вас, хто боїться мого імені, сонце праведності засяє з цілющим світлом на своїх крилах," (Малахія 4:2).

Зверніть увагу, що вірш каже "ті, хто боїться мого імені". Це слово "страх" тут означає: шанувати, поважати, поклонятися — це означає, що ця жінка шанувала Господа. Сонце праведності означає Месію; це пророчество про Ісуса як Месію, Сина Божого. Торкнувшись крила одягу Ісуса, вона визнавала Ісуса Месією, Сонцем праведності, і знала, що Він має зцілення навіть у своєму одязі. Мабуть, вона торкнулася саме цих кистей або кистей, які ймовірно були на чотирьох кутах молитвенного шалу, який Він носив поверх своєї сорочки.

Коли жінка торкнулася Його одягу, вона миттєво припинила кровотечу, і вона відчула в своєму тілі, що була зцілена.

Ісус відчув, як сила вийшла з Нього. Він обернувся і сказав:

"Хто торкнувся мене?" Усі навколо Нього заперечували, що торкалися Його, і учні сказали: "Тут так багато людей, які тиснуться і намагаються пройти, а ти запитуєш, хто тебе торкнувся?" Вони, по суті, говорили: "Ти жартуєш? Як це — хто тебе торкнувся? Тут стільки людей, хто б міг торкнутися тебе?"

Але Ісус відповів: "ХТОСЬ торкнувся мене, бо я відчув, як СИЛА вийшла з мене." І Він оглянувся, щоб побачити, хто це був.

Обговорення:

Сила вийшла з Ісуса не тому, що хтось його просто торкнувся, а тому, що хтось доторкнувся до Нього з ВІРОЮ. Чи були інші люди, які торкнулися Ісуса? Так, були, але не всі з них були зцілені. Чому ця жінка отримала зцілення? Тому що вона торкнулася Його з вірою.

Після того, як Він запитав питання і оглянувся, жінка підійшла вперед, впала перед Ним і тремтячи, розповіла Йому, що вона зробила і чому. Ця жінка могла боятися Його відповіді. Згідно з єврейським законом, їй не можна було торкатися ні до кого через її хворобу, оскільки будь-хто, кого вона торкалася, став би нечистим. Якщо б вона помилилася і не отримала зцілення, її могли б покарати смертю. Обговоріть це з учнями. Але в Царстві все працює по-іншому. Замість того, щоб вона забруднила Ісуса і зробила Його нечистим, **Він очистив її.**

Тільки віруй

Ісус не розсерджений, Він говорить їй:

"Дочка, твоя віра зцілила тебе; йди в мирі і зцілися від твоєї хвороби."

Що зробило її здоровою? Її віра.

Поки Ісус ще говорив з жінкою, прийшов посланець з дому Яїра і сказав:

"Не турбуй вчителя, твоя дочка померла." Іншими словами, не турбуй Ісуса, Йому вже не потрібно приходити, вона вже померла.

Ми можемо лише здогадуватися, що думав Яїр, але ми не знаємо. Можливо, він хотів поспішити з Ісусом, можливо, був розчарований цією перервою; насправді ми не знаємо. Але ми – люди, і можемо уявити, як він міг почуватися.

Ісус знав силу слів. Наші слова мають творчу силу (Прислів'я 18:21), і Він відразу припинив розмову. Він не дозволив сказати нічого іншого. **Як тільки Він почув слово**, яке було сказано Яїру, Ісус сказав Яїру:

"Не бійтеся, тільки вірте."

Яїру потрібно було вирішити, чи він буде вірити в слова людей, чи в слова Ісуса. Він щойно почув, що вона мертва, і тепер йому потрібно було вирішити, яке слово він дозволить увійти в своє серце. Яїр почув: "Вона померла." Якщо він дозволить цьому слову увійти в його серце, воно породить страх.

Чи буде Яїр боятися або вірити, має величезне значення для того, чи отримає його дочка зцілення. Якщо Яїр сподівається, що Ісус зцілить його дочку, він не може дозволити страху увійти в його серце. Його віра є вирішальною для зцілення його дочки. Зверніть увагу, що Ісус тільки що сказав жінці кілька хвилин тому: "Твоя віра зцілила тебе..."

Коли вони дісталися до дому Яїра, там була справжня сцена. Було багато людей, які плакали, і не просто плакали, а голосно ридали і лементували. Було звичайно наймати людей, щоб вони грали сумну музику, і там були музиканти, які грали сумні мелодії.

Ісус підійшов до цієї групи і сказав: "Чому ви так сильно переживаєте і плачете? Вона не померла, а спить." Усі почали сміятися з Ісуса і насміхатися з Нього. Але Ісус вигнав усіх, окрім батька і матері, та Петра, Якова і Івана, і вони пішли в кімнату, де лежала дівчинка.

Ісус вигнав невір'я. Він не дозволив голосам сумніву і невір'я бути в кімнаті з ними.

Страх працює проти віри.

І Він взяв дівчинку за руку і сказав: "Дитино, встань!" Вона встала, пішла і Ісус сказав дати їй їсти. Усі були дуже здивовані і вражені, навіть батьки. Але Ісус сказав їм не розповідати нікому про те, що сталося.

Чи думаєте ви, що це була таємниця, яку вони могли зберегти? А що з усіма людьми зовні, які плакали? Всі думали, що вона померла, і вони, мабуть, були також вражені і здивовані, і, ймовірно, розповіли ВСІМ, що зробив Ісус.

Ісус у цій розповіді

Ця історія містить багато дивовижних істин.

Равини носили ціціт (tzitzit), щоб постійно нагадувати собі про те, щоб думати про Господа і дотримуватись Його заповідей. Ціціт мав п'ять вузлів, а чотири проміжки між вузлами символізують ім'я Бога — ЙГВГ (Y H W H). Євреї не додавали літер до цього імені, щоб створити "Ягве", як ми робимо сьогодні. Вони не вимовляли ім'я Бога, оскільки воно було святим. Комбінація п'яти вузлів і восьми ниток, разом з числовим значенням слова "ціціт" (яке в євреї має числове значення 600), представляє 613 законів Мойсея.

Ця жінка віддала честь Господу, і в її серці вона знала, що Ісус є Месією. Вона, ймовірно, читала вірш з Малахії, де знала, що зцілення доступне, якщо вона просто торкнеться Його одягу. Це було визнанням того, ХТО є Ісус. Коли ми віддаємо Ісусу перше місце в нашому житті і віддаємо Йому честь, Він дає нам нову ідентичність. Ми не втрачаємо того, хто ми є, роблячи Ісуса Господом нашого життя, натомість ми дізнаємося, хто ми насправді. Ця жінка дізналася, що вона є дитиною Божою і частиною Його царства. Зверніть увагу, як Ісус називає її в Матвія 9:22, Марка 5:34 та Луки 8:48. Він називає її "дочкою". **Ця жінка отримала нову ідентичність, коли визнала Ісуса своїм Господом.**

Обидва ці люди були в відчаї. Ця жінка була готова порушити Мойсеїв закон, щоб мати шанс на зцілення. І виявилось, що Ісус не засудив її за порушення закону, а втішив її, сказавши, що її віра зцілила її.

В наших словах є величезна сила. Ісус знав творчу силу наших слів, і що говорити смерть — це приносити смерть. Говорити життя — це приносити славу Богу. Він припинив розмову і не дозволив негативним словам бути вимовленими, але негайно протистояв їм обіцянкою життя.

Ісус також вигнав невір'я і сумнів. Він не дозволив їм бути в кімнаті, де мала бути зцілена дівчинка. Це зло невір'я може завадити вірі, і Він не дозволив йому увійти (Євреям 3:12).

Що ви маєте?

Матвія 14:13-21

Марка 6:30-44

Луки 9:10-17

Івана 6:1-14

Життя Ісуса: Чудеса

Ви можете вибрати навчати з будь-якого з Євангелій, але вам, можливо, буде зручніше навчати з Євангелія від Івана, поєднуючи інформацію з інших Євангелій, щоб отримати повну картину історії.

**Вчитель може самостійно вирішити, чи обговорювати деталі смерті Івана Хрестителя, або запитати учнів, чи вони знають цю історію, і провести їх через неї.*

Ісус щойно отримав новину про смерть Івана Хрестителя. Ісус і Іван були двоюрідними братами, і Іван був важливою частиною служіння Ісуса. Саме він говорив про прихід Христа і готував шлях для Ісуса.

Ця новина явно справила великий вплив на Ісуса, і Він вирушив на човні через Галилейське море в віддалене місце в пустелі поблизу Вefсаїди, щоб бути наодинці.

Обговорення:

Чи колись ви хотіли побути наодинці?

Ісус намагався дістатися до тихого місця, щоб бути сам, але тисячі людей пішли за Ним.

Можливо, у вас не було тисяч людей, які слідували за вами, але, можливо, ваша родина або друзі не давали вам приватності.

Ісус не зміг побути наодинці. Люди впізнали Його (Марка 6:33), і, ймовірно, новина швидко поширилася, що Він поблизу. Люди слідували за Ним всюди, сподіваючись на зцілення; вони йшли з усіх міст навколо, щоб побачити Його. Але замість того, щоб роздратуватися чи засмутитися, Ісус був сповнений співчуття до людей; Йому було шкода їх.

Він побачив їх як «вівці без пастуха» (Марка 6:34). Він навчав їх про Царство Боже і зціляв їх.

У Марка 6:31 ми читаємо, що вони були настільки зайняті, що Ісус і Його учні не мали часу навіть поїсти. Тому вони також були голодні.

Євангеліє від Івана розповідає, що Ісус подивився наверх і побачив, як люди йдуть, і запитав Филипа:

«Де ми можемо купити хліба, щоб усі ці люди могли поїсти?»

Він перевіряв Филипа, ставлячи йому це питання; Ісус знав, що збирається зробити, але хотів подивитися, що скаже Филип.

Відповідь Филипа дуже конкретна. Він каже: «Двести пені (в деяких версіях кажуть 200 денаріїв) не вистачить, щоб кожен отримав хоча б трохи.» Двести денаріїв було досить великою сумою; це дорівнювало приблизно восьми місяцям зарплати. Але цього було б недостатньо, щоб нагодувати таку кількість людей. Оскільки він відповів конкретною сумою, здається дуже ймовірним, що це була сума грошей, яку вони мали в наявності. Филип думав категоріями нестачі; цього недостатньо. Якщо це було все, що вони мали, він дивився на це і казав, що цього не вистачить навіть для того, щоб дати їм «хоча б трохи».

Що ви маєте?

Матвій, Марк і Лука всі говорять, що учні запропонували Ісусу відпустити людей додому, щоб вони могли купити собі їжу в навколишніх селах. Але Ісус відповів їм:

«Ім не потрібно йти; ви дайте їм їсти.» Учні відповідають так само, як Филип, і згадують ту саму суму грошей, запитуючи, де можна купити хліба. Вони не розглядають інші варіанти. Вони подивилися на те, що їм потрібно, а потім на те, що у них є, і побачили нестачу. Всі вони запитують у Ісуса: «Ти хочеш, щоб ми пішли купити хліба?»

Ісус навіть не відповідає на це питання. Він говорить: **«Скільки в вас хлібів? Ідіть і подивіться.»**

Обговорення:

Ймовірно, вони ходили по натовпу і питали, чи є у когось їжа.

«У когось є їжа?» Усі оглядаються навколо, намагаючись побачити, чи є у когось щось, що можна дати людям.

Нарешті вони знаходять когось: маленький хлопчик приніс п'ять ячмінних хлібів і дві маленькі рибки.

Обговорення:

Ячмінь був їжею бідних людей; це вважалося їжею для бідняків.

Цей маленький хлопчик, ймовірно, був бідним, але він був готовий поділитися тим, що мав.

Чи думаєте ви, що цей хлопчик був єдиним, хто приніс їжу на цей захід?

Чи могли бути інші люди, у яких була їжа, але вони не захотіли поділитися?

Учні сказали Ісусу: **«Ми маємо тільки п'ять хлібів і дві рибки.»** (Матвія 14:17)

«Ми маємо тільки п'ять хлібів і дві рибки.» (Луки 9:13)

«Є тут хлопець, який має п'ять ячмінних хлібів і дві маленькі рибки, але що це серед такої кількості?» (Івана 6:9)

Що спільного мають ці коментарі? Що вони говорять?

Цього недостатньо. Ми не можемо це зробити; цього замало. Вони не надавали значення тому, що мали. Ми тільки маємо.

Чи подивився Ісус на це і сказав: «О, так, ви праві... на жаль, цього недостатньо?»

Зовсім ні! Царство Небесне працює зовсім не так, як "нормальний" спосіб мислення. Ісус надав значення тому, що вони мали. Він не вважав це незначним чи маленьким. Те, що вони вважали малим і марним, Він вважав безцінним. Вони мали щось. Він міг зробити чудо з цього.

Ісус не сказав: **«Розкажіть мені, чого вам не вистачає.»** Він сказав: **«Розкажіть мені, що ви маєте.»** Він не може працювати з тим, чого вам не вистачає, але Він може працювати з тим, що ви маєте. Розмір і кількість не визначають цінність.

Що ви маєте?

Цінність визначається тим, хто це має, і як це сприймається.

Ісус сказав: «Принесіть їх до Мене.»

Коли ми віддаємо те, що маємо, навіть якщо це здається незначним, це наша жертва для Нього. Своїми власними силами ми не здатні зробити нічого, але Він може зробити неможливе. Ми повинні відпустити це, віддати Йому, і це дає Йому дозвіл діяти з цим. Учні могли б роздати їжу самі, але їй вистачило б лише на кілька людей. Але коли вони віддали це Ісусу, Він зміг перетворити її на більше, ніж вони могли б уявити (Єремія 33:3; Ефесян 3:20).

Обговорення:

Що, якби ти був тим хлопчиком? Учні забирають твою їжу і несуть її до Ісуса... це ж так хвилююче!

Чоловік, до якого всі прийшли, бере ТВОЮ їжу!

Можливо, цей хлопчик навіть зміг особисто зустрітися з Ісусом!

Після того, як Ісус сказав принести Йому хліб і рибу, Він наказав (Матвія 14:19; Марка 6:39) всім людям сісти на зеленій траві (Марка 6:39). Інші Євангелія говорять, що Він сказав учням посадити людей (Івана 6:10) в групи по п'ятдесят (Луки 9:14).

Якщо подивитись на грецьке слово для "сісти" в цьому вірші, воно насправді означає "опертися, лягти або відкинутися". У цій культурі прийнятий спосіб їсти був такий, що люди їли, відкинувшись назад, майже лежачи.

Чи звучить це знайомо? Чи можете ви згадати ще одне місце в Біблії, де сказано, що Господь змушує людей лягати на зеленій траві?

Погляньте на Псалом 23:

«Господь — мій пастир,»

Ісус йшов до відокремленого місця, але побачив, як люди йдуть до Нього, і Він дав їм той відпочинок, який сам потребував. Він навчав їх і зціляв, тому що вони були як вівці без пастиха (Марка 6:34). Ісус говорить: «Я — добрий пастир» (Івана 10:11; 10:14).

«Мені нічого не бракує.» Деякі переклади кажуть: «У мене є все, що мені потрібно» або «Я не буду в нестачі.»

Чи потребували люди їжі? Чи вагався Господь, щоб забезпечити їм їжу? Чи навіть просили вони про це? У нас немає доказів, що вони просили. Іван сказав, що це була пропозиція Ісуса, коли Він побачив, що люди йдуть.

«Він змушує мене лежати на зелених пасовиськах.»

Що зробив Ісус? Він наказав їм; Він сказав учням посадити (або покласти) їх.

Ісус прийшов виконати пророчество. Він виконує пророчество Месії з Псалму 23 в цій історії.

Але є ще більше.

Що ви маєте?

Ісус сказав людям сісти групами по п'ятдесят, і це є паралеллю між Ісусом і Мойсеєм. Коли Мойсей був суддею і лідером серед людей у пустелі, він був переповнений потребами людей. Єтро, тесть Мойсея, порадив йому розподілити роботу, розділивши людей на групи та поставивши над ними лідерів (Вихід 18:13-23).

Ісус не судить людей, але, на відміну від цього, Він годує їх і задовольняє їхні потреби. Він також залучає учнів до процесу і дає їм завдання роздавати їжу. Є дуже багато людей, яких потрібно нагодувати – щонайменше 5000. Ісус включає учнів у цей процес і інструктує їх, як роздавати їжу.

Далі, це також паралель з манною, яку Бог давав ізраїльтянам у пустелі. Вони були голодні, і Бог послав манну з небес; сам Ісус є цією манною, цією «їжею» для людей (Івана 6:48-58).

Усі сидять, чекаючи з нетерпінням. Як ви думаєте, чи знають усі, що є тільки п'ять хлібів і дві рибки? Що, на вашу думку, знала натовп?

Ісус узяв п'ять хлібів і дві рибки і подивився вгору до неба.

Якщо ви зробите дослідження слова «подивився вгору» або «підняв очі і подивився», то часто в Писанні в Старому Завіті це поєднання слів вказує на зв'язок з кимось або чимось на небі, з яким пов'язане забезпечення, послання або видіння для людей (Йошуа 5:13; Данієля 10:5; Захарія 2:1, 5:1).

Тоді Ісус благословив їжу.

Обговорення:

Що таке благословення? Що відбувається, коли ти благословляєш щось?

Чи буде це приносити плоди? Чи буде це плідним? Чи зробить це більше, ніж було задумано?

Тоді Ісус ламав хліб.

Це паралельно з майбутнім, коли тіло Ісуса буде розламано заради Його народу. Він ламає хліб і починає роздавати частини цього хліба, і всі учні ламають хліб. Потім Він дає хліби своїм учням, а учні дають їх людям. Потім Він також розділив рибу, і вони давали рибу кожному.

Як ви думаєте, чи ходили учні і кожен з них давав їжу сотням людей? Якщо б вони це робили, чи всі бачили б те, що сталося? Можливо, так, а можливо, й ні. Можливо, люди просто подумали б, що учні діставали їжу з їхніх запасів. Але що, якщо учні ходили і давали їжу одній людині в кожній групі з п'ятдесяти, і та людина ламала її, а потім інша, і інша? Чи могли б люди побачити славу Божу таким чином? Ми точно не знаємо, як це було зроблено. Але ми знаємо, що люди побачили чудо і повірили, що Ісус був пророком (Івана 6:14).

Що ви маєте?

Ми також знаємо, що того дня було багато людей.

Було 5000 чоловіків, але це не рахуючи жінок і дітей. Якби у багатьох з цих чоловіків були дружини, а також діти, то легко могло б бути 10 000-15 000 чоловік.

Хто поїв? Всі поїли (Матвія 14:20; Марка 6:42). Не тільки чоловіки, але й жінки та діти. І чи отримав кожен тільки один укус? Саме це думав Филипп, коли припускав, що вони зможуть дати. Якщо використовувати те, що є у нас фізично, те, що ми маємо в своїх ресурсах (в цьому випадку 200 динаріїв), тоді кожен отримає трішки. Але коли це виходить за межі нашого контролю, і ми віддаємо це Богові, Він стає Постачальником.

Тепер це вже не наша відповідальність. Коли ми відпускаємо і даємо це Господу, це стає Його відповідальністю.

Він є джерелом, а не ви. І Він не буде давати тільки деяким людям чи гарантувати, що кожен отримає лише трохи. Коли Ісус здійснив Свій план, всі поїли і були насичені (Луки 9:17; Івана 6:12). Ніхто не пішов голодним.

Він є Богом більш ніж достатнього, Богом надлишку.

Коли Він це робить, Він робить це для Своєї слави, і ніколи не зробить це малим. Якби цей хлопець боявся, що йому не вистачить, він, можливо, не поділився б. Якби він тримав це при собі, йому б вистачило лише на мить, і потім він би залишився без їжі. Натомість, коли він віддав це Ісусу, воно стало більш ніж достатнім для всіх, хто був там. Хлопець наївся скільки хотів, а ще залишилось багато. Коли ви віддаєте те, що маєте, Бог помножить це для інших, а також помножить це для вас.

Після трапези люди повинні були прибирати. Після кожної церковної події потрібна команда для прибирання, і на зустрічах Ісуса це було не інакше. У них не було мішків, але були кошики.

Вони зібрали всі залишки хлібних корок, кісток риби та рибного м'яса, і залишилось ДВНАДЦЯТЬ кошиків.

Кожен, хто знав, що почали з п'яти хлібів і двох малих рибок, був би вражений, що вони не тільки нагодували більше ніж 5000 осіб, але й зібрали достатньо залишків їжі, щоб заповнити дванадцять кошиків. Кошики були ПОВНІ (Матвія 14:20), і вони були «понад міру» для тих, хто їв (Івана 6:13).

Псалом 23:5 каже: «...мій келих переповнюється». Кошики з залишками свідчать про те, що було більше, ніж достатньо. Бог — це Бог надлишку. Він може зробити більше, ніж ви коли-небудь можете уявити. Але ви повинні цінувати те, що маєте, і віддати це Йому, замість того, щоб зосереджуватися або навіть говорити про те, чого у вас немає. Коли ви наголошуєте на нестачі, ви обмежуєте здатність Бога зробити щось з тим, що ви маєте, незалежно від його розміру.

Ісус у цій розповіді

Це прекрасна історія про Месію, обіцяного Христа, у Псалмі 23, який є пастирем, що забезпечує своїх овець. Його народ ніколи не буде в нестачі або потребувати чогось. Ми можемо ходити в тих самих благословеннях, якщо будемо вдячними. Ми повинні цінувати те, що маємо, не зважаючи на його розмір, і віддати це Йому. Він зробить це більшим, ніж ми можемо уявити, якщо не обмежимо Його, зосереджуючись на тому, чого нам не вистачає.

У пустелі, коли Бог забезпечував манною, її завжди вистачало, але її було лише достатньо. Але коли прийшов Ісус, Бог зміг благословити свій народ так, як завжди хотів. Він став Богом надлишку, Добрим Пастирем, який забезпечує більше, ніж достатньо, і з великою щедрістю.

Ісус представляє новий тип Мойсея. Не того, хто править за допомогою закону, але того, хто править з любов'ю і співчуттям. Він повний благодаті та правди. Він є Богом справедливості, але його головною метою є показати любов доброго Бога і доброго Пастиря, який хоче забезпечити свій народ. Але для того, щоб отримати Його забезпечення, ми повинні покласти на Нього нашу довіру.

Цінують те, що маєте, довірте це Йому і повністю покладайтеся на Нього, щоб Він задовольнив ваші потреби.

Якщо Це Ти

Матвія 14:22-33

Марка 6:45-52

Івана 6:15-21

Життя Ісуса: Чудеса

Ця подія відбулася в той самий день, коли стався чудо з хлібами і рибами.

Ісус сказав Своїм учням сідати в човен і плисти на інший бік, поки Він розпускав людей.

Ісус піднявся на гору молитися. Ісус знав, що люди намагатимуться взяти Його силою і зробити Його своїм царем, тому Він пішов на гору сам. (Івана 6:15) Деякі вчені вважають, що учні могли також потрапити в цю ситуацію, і тому Ісус так швидко відправив їх.

Подумайте ось про що. Люди бачили, як Він творить чудеса, і в цей день вони бачили, як Він умножив хліби і рибу. Вони хотіли, щоб Ісус став їхнім лідером, і, здається, у них був план схопити Його і зробити Його своїм царем.

Ісус би зрозумів, що це не була воля Божа, або Божий план. Тому Він пішов, щоб бути наодинці, щоб помолитися.

Тим часом учні спустилися до моря. Настав темний час, і Ісус ще не прийшов, щоб зустріти їх. Вони були в середині Галілейського моря. Це море не було дуже широким в тому місці, тому вони мали б подолати його за приблизно дві години. Але вітер був настільки сильний, що вони, ймовірно, веслували довго. Коли Ісус їх наздогнав, вони були в середині моря, і човен хилився від сильних хвиль через вітер.

Було між 3:00 і 6:00 ранку, і Ісус був один на землі. Він побачив, як учні борються з веслом і як вітер сильно протистоїть їм. Вони були дуже втомлені.

Ісус пішов до них по воді.

Учні побачили Його, що Він йде по воді, і вони дуже злякались. Нам сказано, що вони «закричали». Вони подумали, що це дух, привид.

Обговорення:

Що означає "закричати"? Чи вони кричали? Чи вони волали? Мабуть, було дуже очевидно, що вони були налякані. Що б ви подумали, якби ви були там?

Вони ніколи раніше не бачили, щоб хтось ходив по воді. Темно, вітер дме дуже сильно, хвилі, мабуть, високі через вітер.

А потім хтось йде по воді?!?

Ісус мав пройти повз них. (Марка 6:48) Але також говориться, що Він йшов до них. (Матвія 14:25) То що це означає?

Здається, що Ісус йшов не тільки для того, щоб зустріти їх, а й щоб допомогти їм. Він бачив, як вони борються, і йшов поверх того, з чим вони борються. Він мав пройти повз них, але вони побачили Його, і Він почув їхні крики.

Він сказав: «Це Я. Не бійтеся».

Матвій — єдиний Євангеліст, який записав, що зробив Петро. Коли Ісус сказав: «Це Я. Не бійтеся», Петро відповів: «Господи, якщо це Ти, то звели мені прийти до Тебе по воді».

Якщо Це Ти

Обговорення:

Подумайте, що сказав Петро. Він насправді не дав Ісусу багато варіантів.

Він сказав: «Якщо це Ти...» Це був Ісус? Так.

Якщо це Ти, то «звели» мені прийти до Тебе. Це був Ісус? Так.

Чи міг Ісус відповісти якимось по-іншому? Можливо.

Але це не була спокуса зробити щось незвичне для Нього. Востаннє ми чули ці слова: «Якщо Ти Син Божий», під час спокуси в пустелі від сатани. Здається, що Ісус пішов по воді, щоб продемонструвати Свою божественність.

Як Ісус відповів Петрові? Він сказав: «Іди».

Петро зійшов з човна і пішов по воді до Ісуса.

Обговорення:

Можете уявити? Він вийшов з човна і зробив крок, знаючи, що йтиме по воді, поверх неї.

Інші учні, ймовірно, дивилися на це в захопленні, у подиві. Як це було б, якби ви були там? Що б ви відчували, якби були Петром? А якщо ви були б в човні і спостерігали за всім?

Петро йде по воді.

Йому знадобилася віра, щоб вийти з човна і знати, що він буде йти по воді, поверх неї.

Чи коли-небудь ви намагалися йти по воді? Як далеко ви змогли пройти? Лише за мить ви розумієте, що це не працює, і ви повністю занурюєтесь у воду.

Петро йшов по воді, щоб піти до Ісуса. Ми не знаємо, як далеко він пройшов, але він це зробив. Потім Петро подивився навколо. Він подивився, як сильно вітер дме. Він відвернув погляд від Ісуса і почав дивитися на свої обставини. Він не впав у гріх; він просто подивився на те, що є природним. Він подивився на навколишнє замість того, щоб зберігати погляд на Ісусі.

Він вже робив те, що ніхто (окрім Ісуса) ніколи не робив до цього.

Але коли він подивився на вітер, він почав тонути і закричав: «Господи, спаси мене!»

Це саме по собі неймовірно. Люди не починають тонути у воді. Вони просто тонути. Немає нічого між цим, щойно ви торкнетесь води, ви йдете вниз. Але це, мабуть, було вражаючим для свідків: бачити, як хтось висить між поверхнею води і її дном, але не зовсім піддається їй, це мало бути приголомшливо.

Як тільки Ісус побачив, що Петро почав тонути, що Він зробив? Він негайно простягнув свою руку і схопив Петра.

Тоді Він сказав: «О, ти, з малою вірою, чому сумнівався?»

Це показує нам кілька речей.

Чи дозволив Ісусу Петру тонути і сказав йому самостійно доплисти назад до човна? Ні. Він негайно схопив Петра.

Якщо Це Ти

Це показує нам характер Христа. Як люди, іноді ми думаємо: «Твоя віра була недостатньо сильною, тобі треба поплавати назад, щоб отримати урок». Петро був рибалкою, ймовірно, він був сильним плавцем. Але це не характер Ісуса.

Чи потрібна була велика віра, щоб Петро йшов по воді? Здається, ні. Для цього вистачило малої віри.

Але що може нейтралізувати нашу віру? Сумнів.

Саме сумнів змусив його почати тонути. Це сталося тому, що він подивився на свої обставини і навколишнє середовище, відвівши погляд від Ісуса.

Вітер не мав нічого спільного з тим, щоб йти по воді. Це була природна неможливість, чи був вітер чи ні.

Читачу не сказано, що сталося далі, але можна здогадатися. Якщо Ісус простягнув руку, щоб схопити Петра, чи йшли вони разом по воді назад до човна? Чи, можливо, ви думаєте, що Ісус потягнув Петра через воду, і їм довелося витягнути Петра мокрого в човен?

Як тільки Ісус і Петро зайшли в човен, вітер припинився. Це цікаво, що вітер не припинився, поки вони не повернулися до човна. Але все виглядало так, наче все сталося одночасно: вітер вщух, і човен миттєво опинився на березі, куди вони прямували (Івана 6:21).

Обговорення:

Чи довелося їм веслувати? Чи довелося докладати зусиль, щоб дістатися до берега?

Чи потрібно було їм керувати човном, щоб дістатися до своєї мети? Здається, що човен був перенесений, і не минуло жодного часу, як вони опинилися на іншому березі. Учні були абсолютно і повністю приголомшені, здивовані, переповнені емоціями. Тоді вони вклонилися Ісусу і сказали: «Дійсно, Ти Син Божий».

Їхні серця були затверділі. (Марка 6:52) Вони не мали б бути такими здивованими. Вони не згадували те, що вже бачили. Лише раніше того ж дня вони бачили, як Ісус узяв дві риби та п'ять хлібин і нагодував 5000 чоловіків, плюс жінок і дітей. Але вони не звернули на це уваги; це означає, що вони не зосередилися на цьому. Вони не розмірковували над цим. Вони насправді не думали про те, що дійсно сталося, або не врахували неймовірне чудо, яке сталося лише того дня.

Чи здивувалися б ми?

Бог хоче, щоб ми очікували ці чудеса. Здається, це добре — захоплюватися Його добротою, але чи може це означати, що наші серця затверділи? Бог хоче, щоб ми прославляли Його, але також знали, хто Він, і очікували великі речі від Нього, не здивувавшись Його доброті чи чудесам.

Це були учні Ісуса. Вони були з Ним щодня і бачили, як Він творить багато дивовижних чудес кожного дня! Якщо їхні серця могли бути затверділими, не думайте, що ваше серце не може стати затверділим. Марка 6:52, здається, дає нам ліки від затверділого серця, і, здається, це означає, що ми повинні робити протилежне тому, що робили учні. Якщо вони не врахували ці чудеса, то нам потрібно звертати увагу на славні діла Божі. Нам потрібно думати про великі речі, які Він зробив. Коли ми зосереджуємось на Ісусі та Його чудесах, це допомагає нам усвідомлювати, хто Він є і на що Він здатний. Тоді ми побачимо більше Його чудес у нашому житті.

Ісус у цій розповіді

Ісус каже: «Це Я. Не бійтеся». Усі три Євангелія — Матвія, Марка та Луки — використовують ці самі слова.

Грецькі слова тут — «ego eimi». Вони перекладаються як «Я є».

Це ті самі слова, які Ісус сказав, коли Його заарештували, і це слова, які Бог сказав багато років тому, коли Мойсей запитав Бога про Його ім'я. Бог відповів: «Скажи їм, що Я Є послав тебе» (Вихід 3:14). Отже, відповідаючи учням таким чином, Ісус робить заяву про свою божественність.

Багато речей, які Ісус робив, мають «ремез», що означає натяк на щось, що повертається до Старого Завіту. Часто це було щось, що виконувалося у зв'язку з Новим Завітом.

У цій історії Ісус оживляє те, що сказано в книзі Йова 9:8:

«Він один розпросторює небеса і топче хвилі моря».

Учні, ймовірно, були знайомі з цим віршем. Вони знали, що тільки Бог може ходити по хвилях моря. Коли Ісус сказав: «Це Я», або «Я є», це підтвердило для учнів, що Він йде по воді, і що Він — «Я Є».

Ось чому вони були повністю приголомшені і сказали: «Справді, Ти Син Божий».

Життя Ісуса: Чудеса

Євангеліє від Івана починається з того, що Ісус є Словом Божим, і що Ісус був з Богом, і Ісус був Богом. У всьому Євангелії є тема божественності Ісуса, Ісуса як Бога.

Ісус йшов і проходив повз чоловіка, який народився сліпим.

Ми бачимо в Івана 9:8, що він був жебраком.

Учні Ісуса були з Ним, і запитали, хто згрішив, щоб цей чоловік став сліпим.

Вони намагаються знайти причину, чому цей чоловік народився сліпим. В той час було поширене переконання, що хвороба завжди є наслідком гріха. Тому вони запитують: хто згрішив? Він чи його батьки? Якщо він народився сліпим, це означає, що він згрішив ще до свого народження?

Ісус не дає повної відповіді на це питання. Він просто каже, що це не через гріхи ні цього чоловіка, ні його батьків. Але потім Він говорить, що через нього виявляться діла Божі. Тепер для уточнення, ми знаємо, що і батьки, і сам чоловік були грішниками. (Римлянам 3:23) Але саме ці гріхи не стали причиною його сліпоти.

Деякі люди використовували це місце, щоб сказати, що Бог зробив цього чоловіка хворим, лише щоб він був зцілений і приніс славу Богові. Але це суперечить писанню. Якщо б Бог зробив цього чоловіка сліпим, то було б проти волі Бога зцілювати його. Второзаконня 28:28 каже, що сліпота — це прокляття. Ісус прийшов, щоб викупити нас від прокляття закону (Галатам 3:13). Дії 10:38 кажуть, що Ісус прийшов робити добро і зцілювати тих, хто був ображений дияволом.

В принципі, Ісус говорив, що незалежно від причини, діла Божі, або сила Божа, будуть явлені в ньому.

Чоловік був сліпим, а не глухим. Уявіть, що він чує це від Ісуса. Він, ймовірно, очікував, що щось зараз станеться.

Наступним Ісус робить дивну річ. Він плює на землю і робить глину з грязі та слини. Він наносить глину на очі чоловіка, а потім каже йому піти помитися в басейні Силоам. Це слово «Силоам» означає «посланий».

Басейн Силоам був штучним водосховищем, яке заповнювалось водою з джерела Гіхон. Вважається, що це джерело було створено в результаті системи тунелів і каналів, побудованих царем Єзекією в 2 Царів 20:20, приблизно 700 років до Христа. Деякі вважають, що цей басейн використовувався для очищення в часи Христа.

Цей чоловік повинен був пройти приблизно півмилі, або майже 1 кілометр, щоб дістатися до басейну Силоам. На його обличчі була грязь, тому це виглядало дуже незвично.

Обговорення:

Як він міг дістатися туди?

Він був сліпим; як це могло виглядати? Чи була у нього допомога?

Чи знав він, як дістатися туди? Чи хтось провів його? Можливо, один із учнів йшов разом з ним?

Все, що ми насправді знаємо, це те, що він ТАК чи інакше дійшов туди, помив глину/грязь, і зміг бачити.

Одне я знаю

Люди, які жили поряд з ним, побачили його і сказали: «Хіба це не той чоловік, який був сліпий і сидів і жебракував?» Одні говорили, що це він, а інші казали, що це схожий на нього, але він сказав: «Це я».

Цей чоловік був не лише народжений сліпим, але й, ймовірно, без очей. Це може бути причиною, чому люди без сумніву знали, що він був сліпим від народження, і чому вони не впізнали його після того, як він зцілювався; чому вони були так вражені і так сильно відреагували. Це також може допомогти пояснити, чому Ісус зробив глину.

Люди запитали його, як відкрилися твої очі?

Він відповів, що чоловік на ім'я Ісус зробив глину, поклав її на його очі і сказав йому піти помитися. Він пішов, помився, і тепер може бачити.

Тоді вони запитали, де Ісус, а чоловік не знав. Зауважте, що Ісус не залишився, щоб подивитися, що станеться; Він уже пішов далі.

Люди відвели чоловіка до фарисеїв. Цей чоловік щойно пережив найдивовижніший день у своєму житті. Але люди поводяться так, наче він зробив щось неправильне.

* Це сталося в день суботній.

Тепер фарисеї запитали його, як він отримав зір. Знову він розповів їм історію. Ісус поклав глину на його очі, він помив їх, і тепер може бачити.

Обговорення:

Хіба фарисеї не повинні були бути раді за цього чоловіка? Чи вони раді за нього?

На цьому етапі фарисеї почали суперечку. Одні з них сказали, що Ісус не є від Бога, бо не дотримувався суботи. Вони вважали, що коли Він зробив глину, це було роботою, і Він порушив суботу. Обговорення.

А інші фарисеї сказали: «Як може той, хто є грішником, творити такі чудеса?» Це здається абсолютно дивовижною подією, саме тому багато хто вірить, що він не мав очей. Фарисеї поділилися на два табори з цього питання.

Тоді фарисеї запитали чоловіка, що він думає про Ісуса. Він сказав, що вважає Ісуса пророком. Що б ви сказали?

Але євреї не повірили, що цей чоловік був сліпим. Вони пішли поговорити з його батьками.

Вони запитали батьків: «Це ваш син? Ви кажете, що він народився сліпим? Як він тепер може бачити?»

Чоловік очевидно був дорослим. Ми не знаємо його віку, але його батьки ще живі.

Батьки відповіли: **«Так, це наш син. Ми знаємо, що це наш син. Він народився сліпим. Але ми не знаємо, як він може бачити.»**

Вони не були там, коли це сталося. Вони сказали: «Він дорослий;» тобто, він повнолітній, запитайте його.

Одне я знаю

ван дає нам деяке розуміння ситуації. Батьки боялися, що їх вигнають з синагоги (фактично, як бути вигнаним з церкви). Євреї вже заявили, що якщо хтось визнає Ісуса Христом, Месією, то його вигнають з синагоги. Батьки не хотіли ризикувати цим і, здавалося, більше турбувалися про те, що подумають фарисеї, ніж про чудесне зцілення очей їхнього сина.

Бути «вигнаним з синагоги» означало не просто, що ти не можеш приходити в синагогу (церкву).

Це було велике питання. Це означало, що тебе вважали єретиком або язичником. Тебе б відкинули і заборонено було б спілкуватися з тобою.

Обговорення:

Поговоримо про це. Як би це виглядало? Що це означало б?

Вас би ненавиділи. Ви б були відокремлені від вашої родини. Ви могли б втратити свою роботу.

Якщо б ви мали бізнес, люди б перестали купувати у вас, або припинили б співпрацювати з вами. Це вплинуло б на вас фінансово та соціально.

А в деяких випадках це могло б призвести до жорстоких переслідувань або навіть смерті.

Євреї повернулися до чоловіка, якого зцілили. Це майже виглядає як судовий процес; його знову викликають і просять дати свідчення.

Євреї сказали чоловікові, що йому потрібно віддати хвалу Богові, бо вони стверджували, що Ісус є грішником. Але чоловік відповів:

«Чи є Він грішником, я не знаю. Одне я знаю: я був сліпим, а тепер бачу».

Вони продовжили запитувати: «Що Він зробив тобі? Як Він відкрив твої очі?» Тепер чоловік здається роздратованим ними. Він каже: «Я вже вам сказав, і ви не слухали. Чому хочете почути це знову? Чи хочете стати Його учнями?»

Це дуже розлютило їх. Вони почали лаяти сліпого і ображати його. Вони сказали: «Ти — Його учень! А ми учні Мойсея». Вони сказали: «Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея, але про цього чоловіка ми не знаємо, звідки Він».

Чоловік почав захищати Ісуса. Він сказав: «Це дивовижна річ. Ви не знаєте, звідки Він, а Він відкрив мої очі». Він каже їм, що якщо хто-небудь є поклонником Бога, то Бог слухає його.

«З часу створення світу не чувось, щоб хтось відкрив очі сліпому від народження».

Обговорення:

Обговоріть, як би це було.

З цим чоловіком щойно сталося найбільше в його житті, і люди злі на нього. Здається, він має певні знання з Писань.

Він знає, що такого задокументованого випадку раніше не було.

Одне я знаю

Тоді він каже: «Якби цей чоловік не був від Бога, він не міг би нічого зробити».

Цей чоловік, який був сліпим, тепер може бачити не тільки фізично, а й духовно. Він більше не сліпий до самоправедних доктрин фарисеїв і розуміє, як вони намагаються зробити це питанням того, чи дотримувалася субота за їхнім тлумаченням, при цьому не бачачи більшого чудеса. Очі фарисеїв осліплені до співчуття Ісуса і серця закону, який включає в себе добро, яке треба робити на суботу (Марка 3:4; Луки 6:9).

Тепер фарисеї дуже розлючені. Вони говорять чоловікові, що він народився в гріхах; вони вірять, що він сильно згрішив, оскільки народився сліпим. Вони ображені тим, що він їх виправляє і кидає виклик їхній теології; потім вони вигнали його з синагоги.

Обговорення:

Як би виглядало його життя як сліпого?

Можливо, що вигнання з синагоги не стало значущою зміною в його житті. За культурою того часу він уже жив як вигнанець.

Як сліпий чоловік, він був жебраком і, ймовірно, жив за межами міста.

Ісус почув, що вони вигнали цього чоловіка з синагоги, і пішов, щоб знайти його. Він запитав чоловіка, чи вірить він у Сина Божого. Чоловік запитав, хто це, щоб він міг увірити в Нього. Ісус сказав йому, що він уже бачив Його, і що він розмовляв з Ним. Чоловік сказав: «Господи, я вірю», і вклонився Ісусу.

Тоді Ісус сказав:

«Я прийшов у цей світ на суд; щоб ті, хто не бачить, могли бачити, а ті, хто бачить, стали сліпими».

Деякі фарисеї були з Ним і почули, як Він це сказав. Вони запитали: «Хіба ми також сліпі?» Ісус відповів їм, що якби вони були сліпими, то не мали б гріха. Вони були б не усвідомлюючи, тому їх не тримали б відповідальними (Римлянам 5:13). Але оскільки вони сказали, що можуть бачити, їхній гріх залишається.

«Тому хто знає робити добре і не робить, тому це є гріх» Якова 4:17.

Ісус у цій розповіді

До того, як Ісус прийшов на землю, не було зафіксовано жодного випадку, коли сліпий отримував зір.

Однак було пророковано, що Месія відновить зір і відкриє очі сліпим.

Псалом 146:8; Ісая 29:18; 35:5; 42:7, 16, 18; 43:8.

Постійною темою Євангелія від Івана є ілюстрація того, що Ісус — це Бог. Існують теорії, чому Ісус використовував слину, щоб зробити глину чи грязь і покласти її на очі цього чоловіка. Господь створив людину з землі. (Буття 2:7)

Ісая 64:8 описує Господа як гончаря, а нас — як глину.

Ісус міг використовувати цю глину, щоб відновити очі чоловіка, показуючи себе як Бога або Творця. Йов 10:9, 33:6; 45:9; Єремія 18:6; Плач Єремії 4:2

Іронія в тому, що очі цього чоловіка також були відкриті до лицемірства фарисеїв. Вони, здається, були сліпими, але Ісус викриває їх. Він каже, що якщо б вони справді були сліпими, то не мали б гріха. Але вони стверджують, що бачать, і їхній гріх залишається.

Фарисеї були розгнівані, тому що Ісус зцілив цього чоловіка в суботу. Вони все ще намагалися зробити це питанням того, як вони розуміють букву закону, але абсолютно не розуміли суті закону. Суть закону завжди полягала в людях; робити добро іншим і ставитися до них так, як ви хочете, щоб ставилися до вас (Матвія 7:12; Матвія 15:3; Матвія 22:36-40; Марка 12:28-31; Івана 13:34-35; Івана 15:12).

Життя Ісуса: Чудеса

Історія починається з розповіді про «одного чоловіка». Цей чоловік, Лазар, жив у Вифанії, а його сестри були Марія та Марфа.

Марія була дуже поширеним ім'ям. Деякі вважають, що це була Марія Магдалина, інші — ні; писання не зовсім ясні з цього питання. Чи хтось пам'ятає історію про Марію, яка зробила щось незвичайне для Ісуса?

Наступний вірш говорить, що це та сама Марія, яка згадується в усіх чотирьох євангеліях, яка помазала Ісуса миром і витерла Його ноги своїм волоссям; Ісус сказав, що вона підготувала Його тіло до поховання.

Здається, що Ісус був дуже добрим другом цієї родини. Нам говорять, що Ісус любив Марфу, її сестру Марію та Лазаря. Сестри надіслали Ісусу послання, в якому сказали: «Той, кого Ти любиш, хворий». Про кого вони говорять?

Коли Ісус почув це послання, Він сказав тим, хто був поруч із Ним:

«Ця хвороба не до смерті, а для слави Божої, щоб Син Божий був прославлений через неї».

Здається, що Він планує зробити чудо.

Після того, як Ісус почув, що Лазар хворий, Він залишився ще два дні на тому місці, де був.

Обговорення:

Що б ви зробили, якщо б дізналися, що хтось, кого ви любите, помирає?

Ви б негайно поспішили до них? А що зробив Ісус?

Після цього Він сказав своїм учням: «Підемо знову до Юдеї». Останній раз, коли Ісус був там, юдеї намагалися закидати Його камінням. Тому учні не могли зрозуміти, чому Він хоче знову йти туди. Вони сказали:

«Господи, останнього разу, коли ми йшли туди, вони намагалися каменувати Тебе; хочеш повернутися?» Це сталося незадовго до смерті Ісуса, і ворожість серед фарисеїв та інших лідерів щодо Ісуса зростала.

Ісус відповів, говорячи про години дня. Він говорив про те, як ходити вдень і не спотикатися, бо ти бачиш світло цього світу.

Обговорення:

Що Він мав на увазі? Здається, що Він мав на увазі, що подорожувати вдень — це як подорожувати з Божим керівництвом, слідуючи за світлом цього світу. Ісус підкорявся вказівкам Отця, щоб повернутися до Юдеї. Він сказав, що якщо подорожувати вночі (без Божого ведення), то ти спотикатимешся, бо немає світла.

Тоді Він сказав учням: «Лазар спить, я йду розбудити його».

Учні не зрозуміли. Вони сказали: «Якщо він спить, то це добре, він одужає». Ісус говорив, що Лазар помер, але вони думали, що Він говорить, що Лазар просто спить.

Якщо ти віруєш

Чому, на вашу думку, Ісус використав слово «спить» замість «мертвий»? Ісус, можливо, використав слово «спить», щоб уникнути негативних емоцій смерті і відчаю, які виникли б від того, що сказано, що він помер. Можливо, коли Він сказав «спить», це було тому, що Він знав, що це тимчасова ситуація, яка зміниться, так само як Він згадував про дочку Яіра в Луки 8:52 і Марка 5:39. Також Новий Заповіт часто називає смерть «сном». Сон є тимчасовим, тому що люди Божі не «вмирають». (1 Солунян 4:13-14)

Тоді Ісус сказав їм: «Лазар помер». Але Він продовжує: «І я радий заради вас, що мене не було там, щоб ви повірили, але підемо до нього».

Ісус фактично говорить: «Я радий, що мене не було там, щоб зцілити його, щоб ви повірили».

Обговорення:

Що Він має на увазі? У що Він хоче, щоб вони повірили?

Можливо, Він знає, що деякі з них насправді не вірять в Нього. Ісус хотів зробити це чудо; Він сказав це, коли Йому повідомили, що Лазар хворий, і Він сказав, що ця хвороба була для того, щоб Син Божий був прославлений.

Фома робить зауваження про те, що вони йдуть померти з Ним. Не зовсім ясно, чи йдеться про смерть разом з Ісусом, чи з Лазарем.

Коли Ісус прибув до Вифанії, Він дізнався, що Лазар вже чотири дні як у гробі.

Обговорення:

Вже відбулося поховання, він був похований. Але вони не ховали в землю; вони ховали в печері, і вхід закривали великим каменем. Тіла обгортали легким льняним полотном.

Вифанія знаходилася поблизу Єрусалима (приблизно три кілометри або майже дві милі відстані), і багато юдеїв прийшли, щоб відвідати.

Обговорення:

Що зазвичай відбувається, коли хтось помирає? Друзі та родичі приходять; деякі приносять їжу, а деякі просто сидять із родиною, коли вони оплакують. Це схожа ситуація: багато юдеїв прийшли, щоб втішити Марію та Марфу.

Будинок, ймовірно, був переповнений людьми, всі сумували і плакали, можливо, розповідаючи історії про Лазаря.

Марфа почула, що Ісус наближається. Хтось, ймовірно, надіслав їй повідомлення, бо Він ще не увійшов у місто, тому вона вийшла зустріти Його за межами міста, а Марія залишилася вдома.

Якщо ти віруєш

Обговорення:

Що, на вашу думку, сказала Марфа, коли вона підійшла до Ісуса?

Коли Марфа підійшла до Ісуса, вона сказала: «Господи, якби Ти був тут, мій брат не помер би. Але я знаю, що навіть зараз, що б Ти не попросив у Бога, Бог дасть Тобі».

Вона сказала: «Якби Ти був тут, цього б не сталося». Що це говорить про віру Марфи? Вона вірить, що Ісус зміг би зцілити Лазаря. Вона вірить, що якби Ісус був там, Лазар не помер би. Чи вважає вона, що вже пізно? Можливо. Але з її фрази «... навіть зараз...» видно, що вона все ж має надію, що Ісус може щось зробити.

Ісус говорить їй: «Твій брат воскресне». Марфа відповідає, що вона знає, що він воскресне в останній день на воскресіння. Але Ісус не мав на увазі саме це. Він говорить їй, що Він є воскресіння і життя. Той, хто вірує в Ісуса, навіть якщо помре, буде живим. Воскресіння — це не просто подія або щось майбутнє. Воскресіння — це особа; Ісус є Воскресінням.

Тоді Він каже, що той, хто живе і вірує в Нього, ніколи не помре. Це, здається, стосується вічної перспективи, яку Ісус має щодо нашої справжньої сутності. Наші тіла помруть, але наші відроджені духи ніколи не помруть.

Тоді Ісус прямо запитує Марфу: «Чи віруєш ти в це?»

Вона відповідає вираженням віри:

«Так, Господи. Я вірю, що Ти є Христос (Месія), Син Божий, Який має прийти в світ».

Як тільки вона це сказала, вона повернулася додому. Це могло зайняти певний час, щоб повернутися до міста. Вона, ймовірно, пішла до Марії таємно і прошепотіла їй, що Ісус запрошує її. Як тільки Марія почула, вона швидко встала і пішла назустріч Ісусу.

На цей момент Ісус ще не прийшов. Це означає, що Марфа дізналася від когось, що Ісус наближається. Як тільки вона почула, вона побігла зустрічати Його за межами міста. Марфа пройшла весь шлях до Ісуса, повернулася назад і сказала це Марії. Ісус, ймовірно, чекав на Марію, тому що Він ще був у тому місці за межами міста, де Він і Марфа розмовляли.

Коли Марія підвелася, щоб йти зустрічати Ісуса, всі люди встали, щоб йти за нею. Вони, ймовірно, говорили між собою і здивувалися, куди вона йде. Вони думали, що вона йде до могили плакати.

Чи вона йде туди? Ні, але саме це вони думали, і всі пішли за нею. Марія підійшла до того місця, де був Ісус, і впала до Нього в ноги.

Що вона перше сказала Ісусу? Те саме, що і Марфа:

«Господи, якби Ти був тут, мій брат не помер би».

Обидві ці сестри добре знали Ісуса. Вони розуміли Його любов до них. Вони навіть описували Лазаря як «того, кого Ти любиш». Вони обидві так добре знали Ісуса, що мали віру і знали, що Він не дозволив би цього статися, якби був там. Вони знали Його характер. Вони пережили Його любов. Вони знали, як би Він відповів.

Марія плакала, коли підійшла до Ісуса, і люди, які йшли за нею, також плакали. Коли Ісус побачив, як сумно всім, Він зітхнув і запитав їх, де вони поклали Лазаря. Люди сказали йому: «Прийди і подивись».

Якщо ти віруєш

I Ісус заплакав.

Ісус також був людиною. Хоча Він знав чудо, яке збирається зробити, Він співчував і мав співчуття до людей, що були там, і сумував разом з ними, коли плакав. Можливо, Він плакав, бо знав, що Його смерть наближається, і що Його учні та друзі будуть плакати і сумувати через Нього.

Люди побачили, як Ісус плакав, і побачили, як сильно Він любив Лазаря. Деякі з них сказали: «Цей чоловік зцілив сліпих (що було неймовірним чудом); чи не міг Він урятувати Лазаря від смерті?»

Ісус зітхнув у душі, наближаючись до гробниці, яка була печерою. Що, на вашу думку, було на вході в печеру? Камінь. Слово для цього зітхання близьке до гніву, обурення. Ісус, здається, роздратований ситуацією. Він сказав:

«Зніміть камінь».

Марфа перебиває і каже: «Господи, він вже смердить. Він помер чотири дні тому».

Деякі коментарі кажуть, що євреї вірили, що дух людини знаходиться біля тіла три дні після смерті, шукаючи можливість повернутися в тіло. Але четвертий день був вже занадто пізно; до того часу тіло починало розкладатися (смердіти), і це мало бути дивовижним чудом.

Ісус запитує Марфу: «Хіба я не говорив тобі, що якщо ти будеш вірити, то побачиш славу Божу?»

Чому важливо, щоб Марфа вірила? Чи віра Марфи мала якесь значення для воскресіння Лазаря? Здається, так. **Віра може пересувати гори (Матвія 17:20; Матвія 21:21), і все можливе для тих, хто вірує. (Марка 9:23)** Якщо б усі там сумнівалися, Ісус, можливо, не зміг би зробити це чудо. Йому потрібна була хоча б частка віри. Невіра — потужна сила, тому що, коли Ісус був у своїй рідній країні, у своєму рідному місті, Він не міг зробити жодних чудес через їхню невіру (Матвія 13:58). Невіра — це зло (Євреям 3:12), і для того, щоб Бог працював, віра має бути присутня.

Марфа тепер, ймовірно, починає сповнюватися надією. Вона знає, що Він хоче зняти камінь, і це має бути з якоїсь причини. Вона не зупиняє Його цього разу, і вони зняли камінь. Ісус підняв очі до неба і помолився. Здається, Він молився вголос, щоб усі люди почули. Він сказав:

«Отче, дякую Тобі, що Ти почув Мене. Я знаю, що Ти завжди чуєш Мене, але через тих, хто стоїть тут, я сказав це, щоб вони повірили, що Ти послав Мене». Ісус хотів зробити це чудо. Він хотів, щоб люди повірили.

Тоді Він сказав голосно: «Лазаре, вийди!»

Як ви думаєте, що робить натовп зараз? Ймовірно, вони дивляться на Ісуса і на відкриту гробницю, здивовані, що ж зараз відбудеться. Тоді Лазар вийшов, обгорнутий у пеленах для тіла. Його руки і ноги були зв'язані тканиною, і його обличчя було обвите. Ісус сказав їм: «Розв'яжіть його і відпустіть!»

Обговорення:

Як би це було, якби ви були там? Це було б неймовірно.

Люди там, ймовірно, були б повністю приголомшені. Вони ніколи не бачили нічого подібного.

Якщо ти віруєш

Чи всі були щасливі та захоплені?

Деякі були.

Дехто побачив, що сталося, і повірив. Але завжди є люди, які засмучені, і деякі з них пішли розповісти фарисеям, що зробив Ісус.

Здається неймовірним, що люди можуть зробити з цього погану справу. Але були люди, обурені тим, що Він воскресив Лазаря з мертвих. Це важко зрозуміти, бо це таке неймовірне чудо, і явно щось, що може зробити лише Бог, і це чудово, що Лазар більше не мертвий. Але також дивовижно, що ненависть і гордість можуть призвести до таких реакцій. Фарисеї були горді, і Ісус поставив під сумнів їхні методи і способи вчинення справ, і вони ненавиділи Його за це

Після цього фарисеї та первосвященники зібралися на нараду, щоб вирішити, що робити. Вони знали, що Ісус зробив багато чудес. Чи робить хтось інший чудеса? Фарисеї були занепокоєні тим, що люди будуть вірити в Нього, і що люди більше не слідуватимуть їхнім вказівкам, а римляни візьмуть контроль над усім. Насправді фарисеїв турбувало лише одне – втратити свою владу, або контроль над людьми.

Каяфа був первосвященником. Він насправді не служив Богові, але Бог все одно використовував його, щоб він пророкував про Ісуса. Він сказав їм, що вони не розуміють, що один чоловік має померти за людей, щоб весь народ не загинув.

Бог використав його, щоб пророкувати, що Ісус помре за народ, і не тільки за народ, але й за те, щоб зібрати всіх розсіяних дітей Божих.

Після цього фарисеї та священники знову зібралися разом, щоб вирішити, як убити Ісуса. І як результат, Ісус вже не міг ходити відкрито серед людей. Євреї віддали накази, що якщо хтось знає, де Ісус, то треба сказати, щоб вони могли прийти і взяти Його. Він здійснив неймовірне чудо, але тепер лідери ще більше хотіли вбити Його. Час до Його розп'яття наближався все більше і більше.

Ісус у цій розповіді

Ісус знав, що якщо він піде до Вифанії, щоб зцілити Лазаря, це коштуватиме йому власного життя. Він знав, що після цього чуда фарисеї почнуть планувати Його вбивство.

Ісус здійснив те, що сказав у Івана 15:13:

«Немає більшої любові, як коли хтось покладе своє життя за друзів своїх».

Ісус знав, що Його смерть дуже близька, і що час Його спливає. Він хотів дати якомога більшій кількості людей можливість побачити славу Божу, щоб вони повірили в Нього.

Ісус хотів зробити це чудо воскресіння Лазаря, щоб люди знали, що саме Отець послав Ісуса (Івана 17:21).

Віддаючи подяку

Луки 17:11-19

Життя Ісуса: Чудеса

На початку 11-го вірша ми читаємо, що Ісус ішов до Єрусалима, але пройшов через середину Самарії та Галилеї, де жили самаряни. Самаряни та юдеї не любили один одного. Самаряни були переважно наполовину євреї, наполовину язичники. Під час вавилонського полону Ізраїлю євреї, які залишилися в країні, брали шлюби з язичниками, і це призвело до виникнення самарян. Для юдеїв самаряни не були чистими. Вони мали схожі, але відмінні релігійні переконання та не погоджувалися з місцем розташування храму. Між цими двома групами існувала гірка ворожнеча з часів Неємії.

Обговорення:

(язичник) — це той, хто не є євреєм. А хто є євреї? Ізраїльтяни в Біблії називалися євреями.

Чи Бог любить деякі етнічні групи більше за інші? Ні.

Чи говорив Ісус, що не буде зцілювати язичників або самарян через те, що вони не є євреями? Ні. Ісус сказав, що був посланий до Ізраїлю (Матвія 15:24), але язичники та інші народи отримували від Ісуса через віру.

Ісус зараз у Самарії. Десять чоловіків, які були прокаженими, зустріли Ісуса, коли Він входив до села. Однак вони не підійшли до Нього; вони стояли далеко і голосно звернулися до Нього, просячи помилувати їх.

Обговорення:

Проказа була заразною шкірною хворобою. Вона не тільки впливала на шкіру, але й пошкоджувала нерви, очі, і могла ускладнювати дихання. Через те, що нервові пошкодження могли призвести до відсутності болю, багато прокажених втрачали частини своїх кінцівок (руки або ноги) через інфекції або травми, а згодом це навіть могло призвести до сліпоті.

Що означає заразний? Заразний — це хвороба або недуга, що поширюється і може бути передана від однієї людини до іншої. Така хвороба може легко передаватися через контакт, крапельки слини, або навіть через предмети, які торкаються зараженого. Тому в ті часи люди з проказою повинні були триматися подалі від інших, щоб не поширювати хворобу.

Коли Мойсей написав закон, існували правила щодо прокази. Згідно з Левіт 13:45-46, прокажений мав жити поза містом. Він повинен був розірвати свій одяг, не покривати голову, але носити покриття на верхній губі і кричати: «Не чистий, не чистий!» куди б він не йшов. Хоча це була шкірна хвороба, насправді вона передавалася через кашель або виділення з носа. Господь знав це, і тому в старозавітному законі було вказано носити покриття для рота.

Віддаючи подяку

Обговорення:

Поговорімо про таке життя. Ти не міг би бачити свою родину, не міг би торкатися нікого, жив би на вулиці в брудних умовах з іншими людьми, які хворіли так, як і ти. Більшість людей не одужували, але була передбачена процедура для можливого одужання.

Якщо ти видужував, ти мусив йти до священика, і саме він визначав, чи ти справді одужав, і чи можна тобі повернутися до міста або села, щоб жити серед людей.

Цю ситуацію можна порівняти з ковідом, за винятком того, що проказа була постійним станом, а не тимчасовим. Покриття для обличчя мало таку ж мету, як маска під час пандемії COVID.

Ці прокажені побачили Ісуса і покликали до Нього: «Господи, помилуй нас!»

Після того як Ісус побачив прокажених, Він сказав їм іти показатися священикам. Згідно зі Старим Заповітом, у день очищення прокаженого він повинен був йти до священика. Священик визначає, чи захворювання зцілено, і приноситься жертва. Прокажений повинен пройти через процес очищення, і після тижня йому потрібно було поголити все волосся, вимити тіло і принести ще одну жертву, щоб очищення і очищення були завершені. У подібній історії Ісус зцілив прокаженого і сказав йому піти показатися священику для очищення і як свідчення, у Матвія 8:1-4; Марка 1:40-45 і Луки 5:12-15. Це також могло бути свідченням для священика про силу Ісуса.

Історія говорить нам, **що коли прокажені йшли на зустріч** священику, вони були очищені. Здається, що їхнє зцілення не було одразу очевидним, але, коли вони діяли за своєю вірою (Якова 2:17), їхнє зцілення сталося, коли вони йшли до священиків.

Обговорення:

Біблія говорить, що віра без діл мертва.

Що це означає?

Якщо ви вірите в щось, але поведетеся так, наче не вірите, чи справді ви вірите в це?

Якщо ви дійсно вірите, ваші вчинки це покажуть.

Вони не були зцілені одразу, але коли вони почали йти, їхнє зцілення відбувалося.

Обговорення:

Як це могло бути? Можливо, вони подивилися на себе і побачили, що їхня шкіра вже не пошкоджена, і все почало відновлюватися.

Один із прокажених, побачивши, що він зцілений, повернувся і пішов назад до того місця, де був Ісус. Він голосно закричав від захоплення і прославив Бога голосом.

Віддаючи подяку

Обговорення:

Поговорімо про це: що б ви зробили, якби були дійсно захоплені? Поговорімо про прокаженого, його родину, що якби у нього була дружина та діти.

Чи міг він працювати, щоб забезпечити їх? Якщо вам довелося б жити далеко від усіх протягом довгого часу, і раптово ви були б зцілені, хіба ви б не були б захоплені?

Все його життя раптово змінилося. У нього нове життя!

Цей чоловік голосно закричав і побіг до Ісуса. Він побіг і впав до Його ніг, дякуючи Йому. Поговоримо про те, як це виглядало.

Цей чоловік, який повернувся подякувати Ісусу, був самарянином. Пам'ятаєте, хто були самаряни? Чи здається, що Ісус не любив самарян? Ні. Ісус показав усім однукову любов і співчуття.

Багато чудес Ісуса були пов'язані з язичниками. Багато язичників були більш готові прийняти Ісуса, ніж багато юдеїв. Ісус говорить самаритянину:

«Хіба не було десяти прокажених, яких зцілили? Де ж інші? Ніхто не повернувся, щоб віддати славу Богу, крім цього чужинця».

Зверніть увагу на те, що говорить Ісус: «віддайте славу Богу». Що робив цей чоловік? Він дякував Ісусу.

Коли ми дякуємо Богові, ми віддаємо Йому славу. Ми дякуємо Йому за те, що тільки Він може зробити, і визнаємо, що це не те, що ми могли б зробити самі.

Ісус потім каже самаритянину:

«Встань, іди, твоя віра зробила тебе цілим».

Використано інше грецьке слово для інших прокажених, які були очищені (katharizō), ніж для цього самаритянина, який був зроблений цілим або зціленим (sōzō). Здається, що цей самаритянин отримав більше, ніж інші прокажені. Він був зроблений цілим або відновленим. Деякі теорії припускають, що він міг втратити пальці, руку або щось інше, і він був повністю відновлений, тоді як інші дев'ять прокажених були очищені, але не стали цілими. Коли ми дякуємо і віддаємо славу Господу, ми відкриваємо для Нього можливість діяти в нашому житті. Є історії в Старому Завіті, коли перед арміями виходили співаки та хор.

Коли вони починали хвалити і віддавати славу Господу, Він виступав проти їхніх ворогів. 2 Хронік 20:22

Коли ви хвалите, ви даєте Господу можливість щось зробити для вас.

Це виводить вас з ситуації і дає Йому можливість діяти. Не тому, що в Нього немає влади це зробити, але ваша хвала дає Йому місце в вашому житті. Це ви, які піддаєтеся Йому через віру, щоб Він зробив справу у вашому житті. Коли ми дякуємо, це знімає фокус із себе і визнає Бога, даючи славу Йому.

Ми повинні завжди дякувати і за все (Ефесян 5:20; Колоссян 3:17; 1 Солунян 5:18).

Ісус у цій розповіді

Ісус прийшов як Месія для єврейського народу Ізраїлю (Матвія 15:24). Однак Його остаточний план полягав у тому, щоб принести спасіння всьому світу через Його смерть і воскресіння. Але під час Його земної служби інші народи, такі як самаряни, римляни та інші язичники, зверталися до Нього і отримували через віру.

Слова "дяка" і "подяка" зустрічаються в Біблії 98 разів; "хвала" і "похвала" – 242 рази; "співати" і "спів" – 127 разів; "радіти" і "радість" – 211 разів; "благословення" і "благословляти" – 181 разів; і "слава" – 371 раз.

Дяка, хвала, слава, благословення, радість – все це дуже важливо для Бога. Ми не завжди розуміємо силу дякування і хвальби Йому. Ісус прирівняв подяку до слави. Коли ми дякуємо і віддаємо славу Богу, ми смиряємося і розуміємо, що ми не здатні робити те, що робить Він.

Ми визнаємо Його силу і дію в нашому житті, і що без Нього ми нічого. Але з Ним ми – все.

Помилуй

Матвія 20:29-34

Марка 10:46-52

Луки 18:35-43

Життя Ісуса: Чудеса

Не зовсім ясно, чи є ці описи однією і тією ж історією, але є багато подібностей, тому їх часто викладають разом. Є деякі відмінності, оскільки в описі Матвія згадуються двоє чоловіків, а в Марка та Луки – один. Матвій каже, що Ісус виходить з Єрихону, а Марк і Лука кажуть, що Він входить в Єрихон. Єрихон мав дві частини в давнину; Ісус міг виходити з однієї частини і йти до іншої. Всі чоловіки в цих історіях просять у Ісуса милосердя; цей урок буде охоплювати уривки з усіх трьох Євангелій.

Ісус розповідав своїм учням про те, що з Ним відбудеться, і що має статися. Він сказав їм, що для того, щоб бути найбільшим у Царстві Небесному, потрібно бути слугою. Ісус не прийшов, щоб Йому служили, але щоб віддати своє життя.

Ісус із учнями, і величезні натовпи людей слідує за Ним, куди б Він не йшов. Є сліпий чоловік, або чоловіки, які сидять узбіччям дороги і просять милостиню.

Обговорення:

Чому вони сиділи біля дороги?

Чи була це жвава частина міста, де багато людей проходило?

Найімовірніше, так, і вони сподівалися, що люди дадуть їм гроші.

Коли людина сліпа або позбавлена одного з почуттів, часто інші почуття стають більш загостреними або сильнішими. Якщо хтось не може бачити, у нього може бути більш гострий слух, оскільки його вуха були навчені чути те, що він не може побачити.

Євангеліє від Марка є конкретним, воно називає ім'я цього чоловіка: Вартимей. Він почув, як проходять натовпи, і запитав людей навколо нього, що відбувається.

Обговорення:

Якщо ви не могли б бачити, як би ви знали, що відбувається?

Як би ви зрозуміли, що проходять натовпи?

Як це могло б звучати?

Які речі ви могли б почути?

Вартимей запитав, що відбувається, і люди сказали йому, що Ісус з Назарету проходить поруч.

Цілком ймовірно, що цей чоловік чув про Ісуса. Ісус був відомий. Що це означає в той час? Він був знаменитістю. Що означає бути знаменитістю? У них не було телевізора чи інтернету, як у нас сьогодні, але Ісус був популярний завдяки тому, що Він робив. Люди говорили про Ісуса; Він був дуже відомим. Іноді про знаменитостей або відомих людей поширюються чутки, і частина інформації є правдою, а частина – ні.

Згідно з реакцією Вартимея, ми можемо припустити, що він чув про Ісуса і знав, хто Він. Біблія говорить, що є стільки речей, які Ісус зробив, що було б неможливо записати їх усі (Івана 21:25).

Помилуй

Обговорення:

Що, на вашу думку, він чув про Ісуса?

Можливо, він чув про Його чудеса.

Можливо, він чув про інших людей, яких Він зцілив; можливо, він чув, що Ісус зцілював сліпих.

Ймовірно, що Вартимей був сам по собі добре відомою особою. Лука називає його «деяким» сліпим чоловіком. Він запитав людей, що відбувається, і вони відповіли йому. Його, ймовірно, знали як сліпого жебрака, що сидить біля дороги.

Отже, якщо ти сліпий, і в місті знаходиться відома особа, що можна зробити, щоб зустрітися з нею? Люди зазвичай не поважають сліпих жебраків. Жебрака часто зневажають багато людей. Протягом усієї Біблії Ісус допомагав тим людям, які були в розпачі, тим, хто не міг подбати про себе, тим, хто не мав інших варіантів. Вони змушені були покладатися на Ісуса, оскільки Він був їхньою єдиною надією.

Цей чоловік, цей жебрак, не мав би такого впливу чи репутації, щоб хтось привів його до Ісуса. Тому він починає кричати — голосно.

«Ісусе, Сину Давидів, ПОМИЛУЙ МЕНЕ!»

Перше, що варто зауважити, це те, як він звернувся до Ісуса.

Він назвав Його «Сином Давидовим».

Чому? Що це означає? Це означає, що він вже сформував свою думку про те, ким він вважає Ісуса. Він вірив, що Ісус — це обіцяний Месія, який прийшов спасти народ Божий.

Було багато пророцтв про Месію, який буде з дому Давида (1 Царів 2:45; 1 Царів 9:5; 1 Царів 11:36; 2 Царів 8:19; Псалом 18:50; Ісаїя 9:7; Ісаїя 16:5; Єремія 23:5; 33:15; 33:17; Єзекїїль 37:24-25).

Він продовжує кричати: «Ісусе, Сину Давидів, ПОМИЛУЙ МЕНЕ!» Усі люди навколо нього кажуть йому, щоб він замовк. Вони кажуть: «Тихо!» Але чим більше люди його сварять, тим більше він повторює це, і крик стає все гучнішим.

Він продовжує кликати: «Ісусе! Сину Давидів! ПОМИЛУЙ МЕНЕ!!!»

Обговорення:

Уявіть, як це могло виглядати. Уявіть, що ви сліпі, і ви чуєте, що є надія.

Вперше у вашому житті є хтось поруч, хто може вам допомогти. Ця людина може змінити вашу ситуацію або змінити ваші обставини.

Якщо ви були б повністю залежні від інших і тільки ця людина могла б змінити ваше життя, чи стали б ви кричати? Чи стали б ви кликати? Чи змогли б ви бути затихлені тими, хто навколо вас каже замовкнути?

Вартимей не замовкнув. Він тільки кричав голосніше. Це могла бути його єдина можливість; його єдина надія — він знав, що Ісус є ЄДИНИМ, хто може йому допомогти.

Помилуй

Тоді Ісус ЗУСТАНОВИВСЯ.

Вау. Він привернув увагу Ісуса. Він не піддався страху перед людьми. Він не турбувався про те, що про нього думають інші. Він був наполегливий. Він мав віру, і це було видно. Він продовжував кликати знову і знову, поки не привернув увагу Ісуса — навіть коли всі навколо нього казали йому замовкнути.

Тоді Ісус наказав людям покликати його. Він почув, як хтось його кличе, і наказав, щоб ту людину привели до Нього.

Тепер ставлення людей змінилося. Люди, які тільки що казали чоловікові «тихо!» кілька хвилин тому, тепер повністю змінили свою поведінку. Вони кажуть Вартимею: «Встань! Він кличе тебе!»

Книга Марка говорить нам, що Вартимей скинув свою куртку. Подумайте про це: це був драматичний крок. Він стрибнув, швидко зняв свою одягу, кинув її на землю і підійшов до Ісуса.

Чому? Існують різні теорії щодо того, чому він це зробив. Деякі теорії говорять, що його куртка була важкою і заважала йому швидко дістатися до Ісуса. Найбільш ймовірне пояснення — що жебраки носили одяг, який ідентифікував їх. Вони часто мали куртки або плащі, які були впізнавані як одяг жебрака або інваліда. Вартимей, ймовірно, робив заяву, скидаючи свою куртку, і це було схоже на те, що він говорить: «Я більше не жебрак, я більше не буду потребувати цього».

Це був акт віри, що він буде зцілений.

Коли Вартимей підійшов до Ісуса, Ісус запитав його: **«Що ти хочеш, щоб Я зробив для тебе?»** Він кликав за милосердям, але Ісус хотів, щоб він був конкретним. Що ти хочеш, щоб Я зробив? Вартимей відповів: «Господи (Равві), я хочу отримати зір». Євангеліє від Матвія говорить, що вони просили «щоб наші очі були відкриті».

Євангелія від Марка та Луки кажуть, що Ісус сказав йому: «Прийми зір, твоя віра спасла тебе», або «твоя віра зробила тебе цілим». Євангеліє від Марка говорить, що Ісус співчував їм і торкнувся їхніх очей. Всі три Євангелія кажуть, що зір був отриманий «відразу».

Євангеліє від Матвія говорить про співчуття Ісуса. Це було те милосердя, про яке Вартимей просив. Оригінальне слово Нового Завіту для милосердя перекладається як: мати співчуття, допомогти тому, хто страждає, бідному або тому, хто шукає допомоги.

Після того, як він отримав зір, він пішов за Ісусом. Євангеліє від Луки говорить, що він не тільки пішов за Ним, але й прославив Бога.

Коли всі люди це побачили, вони віддали хвалу Богові.

Ісус у цій розповіді

Ісус має багато імен і титулів: Син Божий, Син Людський, Син Давидів — це лише кілька з них.

Але що означає «Син Давидів»?

Матвій 1 і Лука 3 показують нам родовід Христа. Родовід як Йосипа, так і Марії можна простежити до царя Давида (Матвія 1:6; Лука 3:31). Бог обіцяв, що престол Давида буде встановлений навіки (1 Царів 2:45; 1 Царів 8:25; 1 Царів 9:5; Ісая 9:7; Лука 1:32-33). Це царство, встановлене через Давида, було виконано Ісусом.

Ісус є «Синоном Давидовим», і Його царювання не матиме кінця.

Що таке милосердя?

Оригінальне єврейське слово для милосердя — «хесед», що означає доброту, милість і вірність.

Цар Давид був «чоловіком за серцем Божим» (Дії 13:22). Він жив за законом, але розумів серце Бога. Він розумів, що в основі Мойсеєвого закону був Бог, який спілкувався зі своїм народом через престол милосердя (Вихід 30:6). Давид розумів, що Бог є повний співчуття, благодаті, довготерпіння і милосердя та правди (Псалом 86:15; 145:8), і що основне значення закону — це закон любові; любити Господа, Бога твого, всім серцем твоїм і любити ближнього, як самого себе. Це було царство, яке повинно було бути встановлене на віки; це царство люблячого Бога, повного доброти і милосердя.

Вартимей розумів, хто насправді є Ісус; він знав, що Він є обіцяним Месією. Він, мабуть, знав пророцтва про Месію, який прийде з родоводу Давида. Більше того, Вартимей знав, що Месія принесе царство Боже з милосердям і співчуттям.

Тому він справедливо сказав: «Помилуй мене!»

Закхей

Луки 19:1-10

Життя Ісуса

Якщо ваша аудиторія любить драматичні постановки, це також чудова історія для того, щоб розіграти її.

Історія починається з того, що Ісус входить і проходить через Єрихон.

Головний персонаж у цій історії представлений, і його ім'я — Закхей.

Перше, що ми дізнаємося, це те, що Закхей був публіканином, або збирачем податків. І не просто збирачем податків, а головним збирачем податків; це означає, що всі інші збирачі податків підпорядковувалися йому.

Збирачі податків були ненависні. Єдина особа, яку ненавиділи більше, ніж збирачів податків, була саме головний збирач податків. За часів Христа Римська імперія правила більшою частиною цивілізованого світу, включаючи землю Ізраїлю. Римляни залучали євреїв (ізраїльтян), які були готові збирати податки з своїх співвітчизників для римського уряду. Римляни пропонували бонуси збирачам податків, щоб спонукати їх зраджувати свій народ. Збирачі податків мали право брати гроші більше, ніж було потрібно, і більшість з них стали багатими через свої нечесні практики.

Євреї вважали збирачів податків зрадниками, корумпованими людьми, які співпрацювали з Римською імперією. Збирачам податків забороняли відвідувати храм або синагогу, а їхні гроші вважалися забрудненими. Вони не мали права бути свідками в суді.

Закхей, ймовірно, чув про Ісуса. Ісус був добре відомою знаменитістю на той час. Він проходив через Єрихон, і, ймовірно, велика новина того дня полягала в тому, що Ісус йшов у місто. Закхей захотів побачити, хто такий Ісус. Він пішов туди, де знав, що Ісус буде, але там був величезний натовп.

Друге, що ми дізнаємося про Закхея, це те, що він був дуже низьким. Деякі вчені вважають, що ймовірно він мав карликовість. Причина, чому він не міг побачити Ісуса, полягала в тому, що він був занадто низьким. Однак він був рішуче налаштований побачити Ісуса. Він побіг попереду натовпу і заліз у дерево, щоб почекати, бо знав, що Ісус піде саме цією дорогою.

Обговорення:

Чи траплялося вам коли-небудь бути в такому місці, де було так багато людей, що ви не могли пробитися через натовп?

Закхей довелося спланувати все це. Він мусив зрозуміти, де буде йти Ісус і який шлях Він вибере.

Він не міг би просто пробігти через натовп, він ніколи не зміг би пройти вперед. Якщо б він побіг попереду, йому, ймовірно, довелося обігнати натовп. Він не зміг би пробитися через людей, щоб опинитися попереду, тому, ймовірно, він обрав інший шлях, щоб обійти їх.

Тоді він заліз на дерево, яке стояло на шляху, яким мав пройти Ісус. Це означало, що він був там до того, як Ісус прийшов, ще до того, як зібрався натовп. Замість того, щоб намагатися побачити Ісуса ззаду, він зміг побачити Його, коли той наближався.

Дерево, на яке заліз Закхей, було фіговим деревом-сикаморою, яке було дуже поширеним в Ізраїлі. Воно було схоже на тутове дерево і мало плоди, схожі на інжир. Однак плоди цього дерева були дуже гіркими, вони не смакували як інжир, і їх їли лише дуже бідні люди. Гілки цього дерева ростуть дуже низько до землі, що робить його легшим для лазіння. Іронія полягає в тому, що Закхей, дуже багатий чоловік, використовує дерево бідної людини, щоб побачити Ісуса.

Закхей

Обговорення:

Закхей попереду натовпу, на дереві, чекаючи, коли Ісус підійде. Якщо Ісус йшов на чолі натовпу, то, ймовірно, більшість людей слідували за Ним. Коли Ісус подивився вперед, йому було б легше побачити Закхея на дереві.

Коли Ісус досяг того місця, де був Закхей, Він подивився вгору і побачив його.

Він сказав: «Закхею, швидко злізь, бо мені сьогодні треба бути у твоєму домі».

Ми не знаємо, як Ісус дізнався його ім'я. Можливо, Закхей був відомий у негативному сенсі, або, можливо, Святий Дух відкрив це Ісусу, але це не сказано. Але Закхей швидко зліз з дерева і з радістю прийняв Його. Закхей був схвильований! Він намагався побачити Ісуса, він зробив усе, що міг, щоб наблизитися до Нього, і тепер Ісус йде до нього в дім!

Цікаво, що Ісус сказав, що йому «треба» сьогодні бути в його домі. Можливо, це виконувало пророцтво? Можливо. Є деякі паралелі між тим, що говорить Ісус, і Єзекиїля 34:11, 16.

Можливо, Закхей шукав Ісуса. В Біблії є багато віршів про те, як ми повинні шукати Господа.

Якщо ми шукаємо Його, ми знайдемо Його. (Второзаконня 4:29; 1 Хронік 28:9; Псалом 69:32; Псалом 119:2; Єремія 29:13) Наближайтеся до Нього, і Він наблизиться до вас. (Якова 4:8) Господь не нав'язує Себе нам; Він хоче, щоб ми шукали Його. Але коли ми шукаємо Його, Він швидко відповідає.

Нам сказано, що Закхей з радістю прийняв Ісуса. Ісус часто був гостем у домах людей. Але ми знаємо, що багато з тих фарисеїв, які нібито були праведними, які приймали Ісуса в своїх домах, нарікали і критикували Ісуса, і не приймали Його з радістю. І ось починається нарікання. Люди спостерігали за тим, що відбувається. Ісус був оточений великими натовпами, тому всі бачили Його взаємодію з Закхеєм. Всі були вражені, як він сміє бути гостем цього чоловіка — цього збирача податків, цього грішника! Яка обурливість! Ісус не повинен був розмовляти з ним, не кажучи вже про те, щоб йти до нього в дім! Але цей чоловік, цей «грішник», прийняв Ісуса з радістю і віддав йому більше пошани, ніж ті, хто, здавалося, були праведними.

Чи були ті люди, які були обурені, також грішниками? Так, абсолютно. (Римлянам 3:23) Всі народжуються в гріху. Але вони думали, що вони праведні, бо дотримувалися закону, а цей збирач податків був жахливим грішником. Це було скандально.

Ісус дивиться на серце.

Він дивиться на серце людини, яка шукає Його. Закхей пробіг попереду натовпу і заліз на дерево, щоб почекати, поки Ісус пройде, потім він прийняв Ісуса в свій дім. Багато з цих людей критикували Ісуса, а «праведні» фарисеї не були настільки схвильовані, коли Ісус прийшов до їхніх домів, або не були такими гостинними, як Закхей.

Коли ви чуєте від Господа і маєте з Ним стосунки, це змінює вас. Закхей каже Ісусу, що він віддає половину своїх маєтків бідним. І не тільки це, він каже, що віддасть чотири рази більше тим, кого він обманув.

Закхей

Ісус каже Закхею: «Сьогодні спасіння прийшло в цей дім».

Ісус, або Єшуа, — це те саме ім'я, що й Ісус (Йошуа), яке означає «**Господь є спасіння**» (переклад з єврейської для Йошуа). Коли Він каже, що спасіння прийшло, це може означати, що Ісус прийшов у цей дім, і Він є Богом, який є спасінням. Це може бути наслідком відповіді Закхея, який просто покаявся і повністю змінив напрямок, в якому він йшов. Він зробив те, що Ісус заповідав раніше:

«Люби Господа, Бога твого, всім серцем твоїм, усією душею твоєю і всією силою твоєю... люби свого ближнього, як самого себе» (Марка 12:30-31).

Саме в цьому полягає сутність всього закону. Це зводиться до любові до Бога та любові до інших.

Ісус продовжує: «Він також є син Авраама».

Це означає, що Закхей був нащадком Авраама, і Ісус прийшов спасти заблукалих овечок Ізраїлю. (Матвія 15:24) Тоді Ісус посилається на Єзекіїля 34:11-12 і каже:

«Син Людський прийшов, щоб шукати і спасти те, що загинуло». Ісус був виконанням кожного пророцтва Старого Завіту. Його місія полягала в тому, щоб виконати все, що було пророковано. Закхей був тією заблукалою овечкою, що була розпорошена і відштовхнута вченнями фарисеїв (Єзекііль 34:12,16).

Ісус у цій розповіді

Ісус прийшов, щоб принести спасіння спочатку Ізраїлю, а потім язичникам (Римлянам 1:16).

Він був матеріальним втіленням всіх пророцтв Старого Завіту і виконав усе, що було сказано про прийдешнього Месію.

Оскільки Закхей шукав Його, Ісус відповів йому.

Коли ми шукаємо Господа всім серцем, ми знайдемо Його.

Закхей з нетерпінням шукав Ісуса і радів, коли Ісус прийшов, щоб зустрітися з ним. Це те, що Господь хоче від нас; Він просто хоче мати стосунки з людьми, які прагнуть пізнати Його.

Прощено багато

Матвія 26:6-16

Марка 14:3-11

Луки 7:36-50

Івана 12:1-11

Життя Ісуса

Ця історія зустрічається в усіх чотирьох Євангеліях Біблії. Різні вчені мають різні погляди на розповіді, представлені в кожному Євангелії. Матвій і Марк дуже чітко вказують, що це був один і той самий випадок, а оповідь у Івана, ймовірно, розповідає про ту ж саму подію, хоча деякі вважають, що це було втретє. Деякі вчені вважають, що розповідь, наведена в Луки, є окремою історією, оскільки вона, здається, сталася раніше в служінні Ісуса.

Однак цей урок подається як одноразова подія. Розглядаючи подібності в історіях, їх можна поєднати в одну подію. Також, враховуючи, що в Євангелії від Луки є окремі події, які не є хронологічними і розташовані досить безладно, ця конкретна історія настільки значуща і незвичайна, що здається більш ніж випадковістю, що вона мала місце двічі, не кажучи вже про три рази. Крім того, Ісус каже в Матвія 26:13 і Марка 26:9, що де б не проповідували цю Євангелію, буде розповідатися історія про те, що зробила ця жінка, як пам'ять про неї. Отже, можна припустити, що опис у всіх чотирьох Євангеліях – це одна і та ж подія, і йдеться про ту саму жінку, Марію. Крім того, Іван 11:2 вказує, що сестра Лазаря була тією ж самою Марією, яка помазала Ісуса і витерла Його ноги своїм волоссям.

З таким поглядом давайте розглянемо цю історію. Коли ви будете вивчати цю історію зі студентами, подавайте її з Євангелія від Івана, а також із закладкою в Луки для подальшого пояснення. Записуйте примітки і додавайте інші моменти з Матвія і Марка.

Щоб зрозуміти часові рамки служіння Ісуса, ця історія відбувається незабаром після того, як Лазаря було воскресінням, і лише за кілька днів до арешту, суду та розп'яття Ісуса. Наступного дня після цієї події відбувається тріумфальний вхід Ісуса в Єрусалим.

Ісус перебуває в Вифанії. Це той самий місто, де жили Марія, Марта і Лазар, і де Лазаря було воскресінням. Вифанія знаходилася приблизно в тридцяти хвилинах ходьби або трохи більше 2 миль (3 кілометри) від Єрусалиму.

Матвій та Марк повідомляють, що Ісус перебував у домі Симона Прокаженого. Якщо поєднати це з Луки, ми бачимо, що він був у домі Симона, який також був фарисеєм.

Обговорення:

Чи вважаєте ви, що Ісус зцілив цього чоловіка?

Чи можливо, що він раніше був відомий як Симон Прокажений?

Якщо б він все ще був прокаженим, чи міг би він приймати гостей у своєму домі?

Ми можемо припустити, що цей чоловік вже не був прокаженим. Прокаженим було заборонено бути поруч з іншими людьми. Особливо якщо цей чоловік був фарисеєм, він точно дотримувався б закону, а прокажені були вигнанцями суспільства, їх не дозволяли жити поряд з іншими людьми, тим більше приймати їх у своєму домі. Ми можемо припустити, що цей чоловік був або зцілений Ісусом, або його проказа зникла або перейшла в ремісію, але він точно не був прокаженим на час цієї вечері.

Прощено багато

Ісус був запрошений на вечерю до дому Симона. Лазар, Марта та Марія, ймовірно, добре знали Симона. Марта, сестра Марії, подавала їжу, а Лазар був одним із тих, хто сидів за столом з Ісусом. Також ми знаємо, що на цій вечері було багато людей.

Багато євреїв прийшли не лише, щоб побачити Ісуса, але й тому, що знали, що Лазар буде там, і він був воскреслий з мертвих. (Івана 12:9-10)

Коли люди в цьому регіоні їли, вони сиділи дуже низько на землі, на подушці або прямо на землі, і майже їли в напівлежачому положенні за низьким столом. Ви можете сісти на землю, щоб продемонструвати це, і показати студентам, що стіл був досить низьким.

Поки Ісус сидить і їсть, до Нього підходить жінка, яка тримає алебастрову коробку. Євангеліє від Луки каже, що ця жінка була «жінкою міста». Вона не мала гарної репутації і була відома як «грішниця». Вона знала, що Ісус буде в домі цього фарисея (що було б цілком логічно, якщо її сестра подавала їжу).

Обговорення:

Усі сидять за вечерю, і хтось заходить, кого всі знають, але не хочуть, щоб вона була тут.

Усі знають, хто вона, і чули про всі погані вчинки, які вона зробила.

Але, наскільки нам відомо, ніхто не каже їй піти. Можуть бути різні пояснення цьому.

Можливо, тому що це сестра і брат, яких запросили, і тому її не попросили піти.

Або, можливо, вона прийшла з дуже дорогою банкою в руці. Можливо, вони думають, що це подарунок для Симеона?

Вона прийшла з алебастровою коробкою. Що таке алебастр?

Алебастр схожий на мармур, але це м'якший камінь, і через нього можна майже бачити. Він був дуже дорогим, а те, що в ньому знаходилося, було ще цінніше. Усередині алебастрової коробки було фунт (майже півкілограма) парфумів. Ці парфуми мали дуже сильний запах і були надзвичайно дорогими. Вони називалися нардом або шпанардом, і виготовляються з рослини, що росте в Гімалаях, в Непалі, біля Китаю. Це дуже далеко від Єрусалима.

Обговорення:

Як вони могли доставити це все з Гімалаїв до Єрусалиму?

Можливі варіанти включають пішу подорож, верблюдів, коней, можливо, човни тощо.

Щоб доставити це з Гімалаїв до Ізраїлю з тими видами транспорту, які були доступні в той час, це зайняло б дуже багато часу, і це робило його надзвичайно дорогим. Якщо потрібно заплатити кожній людині, яка буде транспортувати це від одного до іншого, ціна буде зростати з кожною особою, яка бере на себе цю справу. Оціночна вартість цих парфумів становить близько річної зарплати.

Ми також можемо припустити, що ця жінка, ймовірно, має гроші. Можливо, її спосіб життя зробив її багатого, або, можливо, вона бере найцінніше, що вона має, і віддає це Ісусу; можливо, і те, й інше.

Прощено багато

Обговорення:

Ісус знаходиться в домі Симона прокаженого. Усі сидять, їдять. Можливо, Ісус сидить на колінах, з ногами позаду себе. В Євангелії від Луки сказано, що вона стояла за його ногами позаду нього і плакала. Потім вона ламає свою коробку і виливає парфуми на його голову (Марка 14:3). Це ламає коробку, що може означати, що вона зламала печатку, або їй довелося зламати її, щоб відкрити, або вона могла зламати її, щоб не можна було використовувати знову. Вона так сильно плаче, що її сльози падають прямо на його ноги. Вона мие його ноги своїми сльозами і витирає їх своїм волоссям. Його ноги, ймовірно, були брудними; вони подорожували по пустелі і зазвичай носили сандалі. Потім вона цілує його ноги і виливає на них парфуми.

Це можна вважати дуже незручною ситуацією.

Обговорення:

ТЦе справді дуже яскрава сцена. Як ви думаєте, що б люди робили?

Марія плаче, а не просто ридає. В чому різниця між риданням і плачем? Як би ви себе поводити?

Чи була б ця ситуація дивною? Невигідною? Незвичайною? Дивною?

Чи була б це ситуація, яка викликала б сором? Чи була вона сором'язлива?

Здається, що зовсім ні.

Пам'ятайте, що це дуже дорогі парфуми, і запах їх надзвичайно сильний. Весь дім наповнений ароматом цих парфумів.

Усі, ймовірно, спостерігають за Ісусом, щоб побачити, що він зробить. Чи скаже він їй припинити? Люди розмовляють. Вони, мабуть, говорять тихо, можливо, навіть шепочуть, ймовірно, дивляться.

Навіть учні обурені; вони кажуть, що це таке марнування. Чому вона це робить?

Це могло бути продано за 300 пенсів і віддано бідним.

Йоан спеціально зазначає, що це сказав Юда Іскаріот (той, хто відрікся від Ісуса). Також можливо, що це був дім батька Юди. Нам сказано, що Юда був сином Симона. (Йоан 12:4) Чи міг він бути сином цього чоловіка, Симона фарисея, Симона прокаженого? Можливо, це був дім його батька, і він був більш сміливий, щоб говорити тут?

Юда насправді не хоче, щоб гроші пішли на бідних. Він відповідав за фінанси Ісуса, і його робота була стежити за грошовою сумкою. Читачу відомо, що він був злодієм і просто хотів продати парфуми, щоб вкрати гроші.

Читачу також відомо, що сталося після цієї вечери. (Матвія 26:14-16; Марка 14:10-11) Юда так обурився, що після цього пішов до первосвящеників, щоб зрадити Ісуса за тридцять срібняків. Гроші були для нього найважливішим.

Ісус відповідає їм і каже: «Залиште її в спокої».

Бідних завжди матимете з собою, але мене не завжди маєте. Вона зробила добре діло для мене. Вона помазала моє тіло до поховання».

Що це означає?

Прощено багато

Протягом тисяч років люди бальзамували тіла. Коли хтось помирав, на його тіло наносили олії і парфуми, щоб уникнути неприємного запаху та спробувати зберегти його. Здається, вона розуміє те, що Ісус вже не раз говорив усім, і вони цього не розуміли. Він говорив, що він помре. Вона здається розуміє це і плаче, тому що дуже любить його і знає, що з ним має статися.

Вона, здається, розуміє, хто він насправді і що ось-ось має статися.

Тоді Ісус говорить:

"Де б не проповідували цей Євангеліє по всьому світу, також буде сказано на пам'ять про неї те, що вона зробила" (Матвія 26:13, Марка 14:9).

Він вшановує її за те, що вона зробила для нього. Це пояснює, чому всі ці різні описи можна погодити як одну подію. Це мало б сенс, що кожне з чотирьох Євангелій, яке проповідується по всьому світу, має запис цієї історії.

Євангеліє від Луки дає читачеві можливість побачити думки Симона фарисея. Це його дім, і всі ці події відбуваються на його вечері. Він думає: "Якщо б Ісус справді був пророком, він би знав, хто ця жінка. Вона торкається його, а вона — грішниця".

Ісус знав, про що думає Симон.

Чи бувало так, що хтось подивився на вас, а потім відповів, бо міг зрозуміти, що ви думаєте? Ісус каже Симонові, що має щось сказати. Симон погоджується послухати, і Ісус починає коротку притчу.

Ісус розповідає історію про чоловіка, у якого було двоє боржників. Один винен йому 500 пенсів (більше року зарплати), а інший — 50 пенсів (можливо, два місяці зарплати). Жоден з них не міг заплатити, і чоловік, який позичав гроші, пробачив їм обом. Хто з них любитиме його більше?

Симон відповідає: "Мабуть, той, кому він більше пробачив".

Ісус каже: "Ти правильно відповів".

Потім Ісус дивиться на жінку і звертається до Симона.

Він каже: "Чи бачиш ти цю жінку?"

Я прийшов у твій дім, і ти не дав мені води для моїх ніг, але вона обмила мої ноги своїми сльозами і витерла їх своїм волоссям.

Ти не поцілував мене (у цій культурі було звичайно, що чоловіки цілують один одного в щоку), а з того часу, як я прийшов, вона не переставала цілувати мої ноги.

Ти не помазав мою голову олією, а вона помазала мої ноги.

Її гріхи, яких багато, прощені, бо вона багато любила. Але кому мало прощається, той мало любить".

Ісус фактично каже: "Якщо ти розумієш, скільки тобі було прощено, твоя любов буде більша". Потім Ісус поглянув на жінку і сказав:

"Твої гріхи прощені". Усі, хто сиділи за столом, почали думати: "Чи може він прощати гріхи також?"

Прощено багато

Ми не знаємо, чи отримав Симон коли-небудь розуміння того, що насправді сталося. Симон не зрозумів, що його власний гріх так само серйозний в очах Бога, як і її гріх. Він мав стільки ж, за що йому треба було бути прощеним, але він не бачив своїх власних невдач, тому й не цінував Ісуса.

Симон був гордий, і читач не знає, чи усвідомлював він свою власну гординю. Але ми знаємо, як Бог ставиться до гордості; Він дуже серйозно ставиться до цього.

Горда постава згадується як одна з речей, які Бог ненавидить (Притчі 6:17). Але Симон, здається, був сліпий до свого власного гріха, бо йому теж потрібне було прощення.

Це було помазання тіла Ісуса до його поховання. Олія використовувалася в Біблії для позначення помазання. Помазання здійснювалося над людиною, щоб призначити її для конкретної мети. Можливо, цей солодкий запах залишався на шкірі Ісуса, коли його розіп'яли через кілька днів.

В Біблії олію наносили на людей під час помазання.

Помазання було покликанням до певної мети.

Ісус у цій розповіді

Чи колись ви робили щось справді погане, а потім знали, що вам за це пробачили?

Саме це зробила Марія. Деякі вважають, що, можливо, це була також Марія Магдалина або жінка, спіймана на перелюбстві, і Ісус не кинув у неї камінь. У будь-якому разі, вона знала Ісуса. Вона любила його і особисто розуміла його благодать і милосердя. Вона мала особисте відкриття його любові до себе, і це змінило її життя.

Коли ви маєте стосунки з Ісусом, ваше життя ніколи не буде таким, як раніше. Коли це особисто, і ви маєте відкриття того, хто Він є і що Він зробив для вас, це змінює вас.

Вона зрозуміла благодать. Люди навколо неї судили її, але вона знала, що той, хто має найбільше значення, любить її так неймовірно, що вона не звертала увагу на людей. Вона була абсолютно безсоромна. Вона лила своє поклоніння (буквально) на Ісуса так особисто і зовсім не хвилювалася про те, що думають люди навколо неї.

За цим столом було багато людей з різними мотиваціями. Дехто прийшов з цікавості, щоб побачити Лазаря. Дехто прийшов, щоб обвинувачувати Ісуса. Ми не знаємо мотиву Симона; можливо, він намагався спіймати Ісуса, можливо, він хотів продемонструвати себе, або, можливо, він також був зацікавлений. Учні, ймовірно, були здивовані і думали, як незручно все це. Юда просто хотів грошей. А інші люди вважали це марнотратством.

Але для Марії вона віддала Ісусу найцінніше, що могла собі уявити. І це навіть близько не порівнюється з тим, за що їй було пробачено.

Вона зрозуміла його любов і благодать, і у відповідь була готова віддати все Ісусу.

Більше За Інших

Матвія 23:1-14

Марка 12:38-44

Луки 20:45-47; 21:1-4

Життя Ісуса

Більшість досліджень цієї історії зосереджуються тільки на вдові та її подарунку до храмової скарбниці. Але щоб поставити цю історію в контекст, було б добре повернутися до кількох віршів назад, оскільки Ісус говорить все в одному сидінні. Євангеліє від Матвія не згадує цю конкретну вдову, але читач може здогадатися з контексту, що це та сама подія, коли Ісус говорить.

Ісус говорить своїм учням, але він говорить з набагато більшою аудиторією (Матвія 23:1; Лука 20:45). Він спрямовує свої слова до учнів, але читач має враження, що Ісус хоче, щоб інші почули те, що він має сказати.

Ісус починає з того, що попереджає учнів про книжників.

Книжники були групою людей, які були дуже добре обізнані зі Старим Завітом і були експертами в юдейському законі. Вони були тими, хто писав писання на сувоях. Це були вчені вчителі та авторитетні лідери. Вони займалися правовими питаннями; деякі книжники також були фарисеями, а юристи теж були книжниками. Загалом вони були дуже шановані і визнані єврейським народом і зверталися до них за відповідями з питань закону. Вони були голосом традиції, лідерами в храмі та громаді. Їх вважали дуже праведними.

Вони не любили Ісуса; це були ті, хто завжди намагався знайти в ньому вади. Він загрожував їхньому способу життя і перевертав все, чим вони так захоплювались. Це були саме ті люди, які відправили його на хрест.

Ісус каже учням берегтися від них, бо все, що вони роблять, вони роблять, щоб бути поміченими (Матвія 23:5).

Ісус сказав, що вони «сидять на Моєвому престолі» (Матвія 23:2-3). Це означає, що вони мали владу, яка належала Мойсею. Книжники говорили всім людям, що їм робити; вони казали, які закони та свята повинні дотримуватись. Але Ісус сказав не слідувати їхнім справам, тому що вони це говорять, але самі цього не роблять.

Книжники накладали важкі тягарі на людей щодо всіх правил і законів, яких люди повинні дотримуватись. Але самі вони не піднімуть і пальця, щоб допомогти.

Книжники любили носити довгі халати, які були символами статусу та влади. Це дозволяло всім дізнатись, хто вони і як вони важливі. Вони хотіли, щоб їх помітили в цих одягах.

Книжники любили вітання на ринку; вони любили, коли їх називали рабі і давали їм титули поваги. Якщо люди помічали їх на ринку і зверталися до них, то всі, хто там був, бачили їх і знали, як вони важливі.

Книжники любили сидіти на найкращих місцях у синагогах. Це були місця спереду, і всі могли їх бачити. Вони також любили сидіти в верхніх кімнатах на бенкетах.

Ці кімнати були великими відкритими просторами, з верхніми рівнями, що були видні знизу. Книжники любили сидіти в цих кімнатах, щоб всі могли подивитись і побачити їх, що вони сидять на верхніх рівнях, і побачити, як впливові вони є.

Ісус сказав, що вони «поглинають будинки вдовиць». Книжники обманювали вдовиць і забирали їхні будинки. Згідно з Мойсеєвим законом, ніхто не мав би ображати або експлуатувати вдову (Вихід 22:22). Десятину храму мали віддавати левітам (священникам), чужинцям, сиротам і вдовам (Повторення Закону 26:12-13). Єврейський народ мав переконатись, що вдови були забезпечені, і вони мали залишати частину врожаю від винограду, оливок та пшениці в своїх полях для вдовиць (Повторення Закону 24:19-21).

Більше За Інших

Книжники любили довгі молитви; вони молились голосно, щоб усі могли почути їх і побачити, які вони святі.

Це були дуже сміливі заяви, які зробив Ісус. Ісус сказав, що вони не є праведними, що вони горді та лицеміри. **Для книжників це було богохульством.**

Ісус завжди дивився на серце. Люди дивилися на зовнішній вигляд і боялися книжників. Але Ісус зовсім не боявся; він викликав їх за їхні мотиви.

Ісус говорив це в храмі, коли сказав ці слова (Марка 12:35, 38). Тому майже напевно, що книжники чули це.

Ісус сидів навпроти храмової скарбниці і спостерігав, як люди кидають гроші в пожертву.

По суті, Ісус сидів в храмовому комплексі навпроти того місця, де люди давали свої пожертви. Це була частина храмових будівель, але не всередині самого храму. Жінки могли перебувати в цьому зовнішньому дворі, але не в самому храмі, і зміст цієї історії дає зрозуміти, що це місце, де жінки могли бути.

Він спостерігав за людьми, які підходили до скарбниці і клали свої гроші, а багаті люди клали багато грошей.

Вони не ховали, скільки вони клали. Ісус спостерігав, як багатії клали свої гроші, і, виходячи з того навчання, яке Ісус давав перед цим, ми можемо припустити, що багаті люди переконувалися, щоб усі бачили, скільки вони дають. Вони хотіли, щоб всі знали і щоб їх помітили.

Одна бідна вдова підійшла до скарбниці.

Ця жінка була дуже бідною. Напевно, було очевидно, як вона бідна.

Обговорення:

Як люди могли знати, що вона була бідною?

Можливо, вони її знали? Можливо, вони знали, що вона вдова?

Можливо, вона втратила свій дім?

Ця жінка поклала дві міти в скарбницю, що становило фарінг. Ці міти були монетою з найменшою вартістю. Яка найменша, найменш цінна монета у вашій валюті? Це було б як дві таких монети. Вона коштувала дуже мало.

Ісус завжди дивиться на речі по-іншому, ніж усі інші. Його царство — це царство, яке перевернуте. Воно зазвичай є протилежним тому, що всі очікують.

Ісус побачив, як вона поклала ці гроші, і покликав своїх учнів. Це було як «Підійдіть, я хочу показати вам щось».

Він сказав: «Поправді кажу вам, що ця бідна вдова поклала більше, ніж усі, хто давав гроші в скарбницю».

Усі інші поклали гроші зі свого достатку. Вона віддала зі своєї бідності все, що мала, все своє прожиткове.

Більше За Інших

Ісус бачив їхні мотиви. Багатії мали багато грошей, і, можливо, навіть здобули їх сумнівними методами; Ісус згадував, що вони обкрадали вдовиць. Вони мали багато і клали багато грошей у скарбницю. Вони робили це на показ, переконуючись, що всі бачили, скільки вони дали.

Ця історія також пов'язана з науками Ісуса на Нагірній проповіді:

Ми можемо підсумувати Матвія 6:1-4:

Чи робите ви добрі вчинки на людях, щоб вас бачили? Якщо так, ваш Отець на небесах не віддасть вам винагороди.

Коли ви даєте нужденним, не трубіть в сурму перед собою, як це роблять лицеміри в синагогах (місцях поклоніння) і на вулицях. Вони роблять це для того, щоб люди хвалили їх; вони вже отримали свою нагороду. Деякі переклади кажуть, що не треба робити великого шоу з цього.

Коли ви даєте бідним (або допомагаєте нужденному), не дозволяйте вашій лівій руці знати, що робить ваша права рука.

Деякі переклади кажуть, робіть це так, щоб навіть ваш найближчий друг не дізнався про це.

Нехай ваше даяння буде прихованим, приватним. І ваш Отець, який бачить, що робиться в таємниці, віддасть вам нагороду відкрито.

Ісус дає ілюстрацію; він показує, що робили лідери того часу. Не зовсім зрозуміло, чи справді фарисеї трубили в сурму, коли давали бідним, або чи звучала сурма, коли вони клали в скарбницю велику суму. Деякі вчені вважають, що сурма могла звучати, щоб покликати нужденних на місце, де лідери синагоги давали милостиню або гроші бідним. Інші вчені вважають, що Ісус ілюстрував, як вони робили велику демонстрацію того, скільки вони дають.

Чи були слова Ісуса буквральними чи ілюстрацією, якщо робити велике шоу з даянням іншим, то увага буде зосереджена на людині, що дає.

Ісус сказав, що вони отримали свою нагороду, і ця нагорода полягала в тому, що всі бачили, що вони зробили, і віддавали їм честь. Слава повинна належати Богові, а не дающому. Коли ми робимо те, що каже Ісус, якщо ми даємо бідним, але робимо це таємно, не привертаючи увагу до себе і не розповідаючи всім, що ми зробили, тоді Бог побачить це, і Він віддасть нам нагороду. І нагороди, які приходять від Бога, набагато більші за те, що ми могли б отримати від інших людей.

Обговорення:

Ми можемо розглядати це як те, що робили люди в Біблії. Але люди залишаються людьми, і людська природа не змінюється. Можливо, в нашому суспільстві, житті чи культурі є речі, які схожі, але вони просто виглядають по-різному і проявляються трохи інакше.

Повідомлення залишається тим самим.

Ми завжди повинні давати славу Богу і не привертати увагу до себе. Якщо ми ставимо Бога на перше місце, дякуємо Йому і славимо Його, то спокуса зробити це про нас самих стає меншою.

Не було ніякої метушні, коли ця вдова поклала свої гроші в скарбницю. Ніхто не зробив з цього великої справи. Вона, можливо, почувала себе соромно, коли клала свої дві монети, а інші клали набагато більше. Люди, ймовірно, навіть сприймали це як нічого важливого і, можливо, навіть сміялися з цього. Але є велика різниця між тим, що цінують люди, і тим, що цінує Бог.

Ісус у цій розповіді

Ісус виконав закон Мойсея. Це означає, що він дотримувався кожної з 613 заповідей у Мойсеєвому законі.

Фарисеї та книжники були добре знайомі з законом. Вони були експертами в правилах закону. Але вони не справді розуміли його. Вони думали, що розуміють закон краще за всіх, навіть створювали багато додаткових правил, щоб допомогти собі дотримуватись закону. Ісус не дотримувався їхніх додаткових законів і не спостерігав за законом так, як це робили вони. Вони дотримувалися закону точно, але виконували його «законно», а не з щирого серця.

Ісус не зводив все до простого виконання правил; він хотів, щоб вони побачили мету закону.

Мета Бога зводиться до двох речей: любити Господа всім серцем і любити ближнього, як самого себе.

Усі закони Старого Завіту ґрунтуються на цих двох заповідях. Якщо читач справді розуміє цю заповідь, то можна побачити, що, дотримуючись її, ми свідчимо про любов до Бога, до інших, або до обох.

Як ви зрозумієте?

Матвія 13:3-23
Марка 4:3-20
Луки 8:4-15

Притчі Ісуса

Цей урок легко ілюструвати. Ви можете вийти на вулицю і наочно показати різні типи ґрунту, куди могла впасти насіння.

Ісус навчав багатьох притч. Запитайте, чи вони знають, що таке притча.

Притча — це проста історія, що використовується для ілюстрації морального або духовного уроку.

Ісус починає свою історію, розповідаючи про того, хто сіє насіння. Це відрізняється від того, коли хтось копає землю і кладе насіння в ґрунт. Це ілюстрація того, як хтось розсипає насіння, іде дорогою і кидає його руками.

Коли сіяч або фермер сіяв, частина насіння впала на край дороги. Тоді прийшли птахи і поїли його, або поглинули його, що означає, що вони з'їли все і не залишили нічого.

Обговорення:

Чоловік, ймовірно, йшов через поле, і частина насіння випадково потрапила на добре прохідну дорогу. Який ґрунт міг би бути на краю дороги? Ця земля була б дуже твердою; її втоптали від того, що по ній ходили люди та тварини. Лука каже, що насіння було потоптано. Якщо на чомусь ходять і топчуть, чи здається, що те, по чому люди ходять, має якусь цінність? Чи будете ви звертати увагу на те, по чому йдете? Ні. Ви йшли б, ймовірно, навіть не дивлячись вниз і не думаючи про те, по чому йдете, тому що це здається таким незначним і безцінним.

Зверніть увагу, що те, що люди і тварини топчуть як абсолютно марне, для птахів є джерелом життя. Для птахів це має первісне значення; це їхня щоденна їжа. Те, що люди повністю ігнорують, птахи злітаються і споживають, оскільки це їхній обід дня. Для птаха це джерело життя.

Частина насіння впала на кам'янисту землю. Це була земля з великою кількістю каменів на поверхні і трохи під нею. Насіння на такому ґрунті швидко проросло. Але земля була не дуже глибока, тому воно зав'яло і обвелось, коли вийшло сонце, бо не мало коріння.

Частина насіння впала на землю з тернами. Здається, що терни вже були в ґрунті, але ще не росли. Можливо, ви навіть не могли помітити їх. Але терни вирости разом з насінням, і коли вони росли разом, хороше насіння було затоптано і не принесло плоду. Воно, можливо, ріс деякий час, але не дало плод.

Інше насіння впало на добрий ґрунт. Воно виростило і збільшилося, і принесло плід. Деяке — у сто разів більше, деяке — в шістдесят разів, а деяке — в тридцять разів більше від того, що було посіяно.

Тоді Ісус сказав: «Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає».

Ісус не говорить про вуха на вашій голові. Він говорить про ваше серце, ваше духовне слухання. Якщо у вас добре серце, ви зможете слухати і розуміти, що це означає. (1 Коринтян 2:10-14)

Після того, як учні залишилися наодинці з Ісусом, вони запитали його, чому він говорить до людей притчами, і що означає ця притча.

Ісус сказав їм, що учням дано пізнати таємниці Царства Небесного, але вони не призначені для всіх. Істини Царства приховані для тих, хто покладається на віру в Ісуса.

Як ви зрозумієте?

В Ісусі сховані всі скарби мудрості і пізнання. Але ті, хто відкинув Ісуса, не можуть зрозуміти ці приховані істини та таємниці і не мають «вух, щоб слухати» (1 Коринтян 2:7; Колоссян 2:2-3; 1 Петра 3:4; Ісаїя 45:3).

Ісус тоді сказав учням, що тому, хто має (розуміння), буде дано ще більше, і це буде дано в надмірній кількості. Тому, хто не має, буде відібрано навіть те, що він має. Якщо ми не використовуємо те, що нам дано, це буде забрано.

Ісус сказав, що він говорить до людей притчами, бо вони будуть дивитися, але не побачать. Вони будуть слухати, але не почують.

Ісус виконує пророчество в Ісаї 6:9-10 та Ісаї 44:18, де говориться, що люди скажуть, що вони чують, але не розуміють; побачать, але не сприймуть. Їхнє серце затверділо, їхні вуха не чують, і вони закрили очі, щоб не могли бачити очима і чути вухами; бо якби вони зробили це, вони б зрозуміли серцем, навернулися, і Ісус би їх уздоровив.

Учні вірять; вони цінують Ісуса. Він каже їм, що благословенні їхні очі, бо вони бачать, і благословенні їхні вуха, бо вони чують. Багато пророків і праведників бажали бачити те, що бачать учні, і не бачили цього, і бажали почути те, що чують учні, і не чули цього. Учні були благословенні жити в той час, і ми благословенні жити в цей час, коли ми, що віримо, можемо бачити і розуміти вчення Ісуса.

Тоді, в Марка 4:13, Ісус каже дуже цікаву річ. Він говорить:

«Ви не розумієте цієї притчі? Як ви зможете зрозуміти будь-яку притчу?» Ця притча про сіяча є основоположною. Розуміння цієї притчі є ключем до розуміння всіх притч і значення вчень Ісуса.

Ісус починає своє пояснення:

Сіяч сіє слово. Насіння — це слово Боже. Насіння не є проблемою. Ґрунт уособлює серця людей; слово сіється або втілюється в їхніх серцях. Кожна людина потрапляє в одну з цих категорій ґрунту.

Насіння, що впало на край дороги, — це ті, хто чує слово Царства і не розуміє його. Ці люди не цінують слово Бога. Птахи символізують Сатану, який негайно приходить і забирає слово, яке було посіяне в їхніх серцях, бо, якби вони зрозуміли його, вони могли б повірити і бути спасеними. Зверніть увагу, що сказано, що птахи "поїли" його. Що це означає? Це означає, що вони швидко з'їли все насіння. Це означає, що Сатана не залишає жодної частини слова. Якщо б він це зробив, можливо, воно могло б прорости в тріщині цього твердого ґрунту і дати плоди пізніше, але нічого не залишилось. Цей ґрунт або серце настільки тверде, що насіння просто залишається на поверхні, а Сатана приходить і забирає ВСЕ.

Другий тип ґрунту — це кам'янистий ґрунт. Ці люди чують слово і приймають його з радістю. Спочатку вони захоплені. Сатана не зміг вкрасти слово від них, тому що вони його прийняли. Але Сатана може принести спокусу, або знущання (тиск), і переслідування, що призведе до образи. Ці люди не мають коріння, тому що їхній ґрунт поверхневий, не глибокий. Це насіння, що виростало, але його спалило сонце, тому що воно не мало коріння чи води.

Ці люди не мали коріння і їм не вистачало вологи. Коли піднялося сонце, спека, тиск, переслідування, воно спалило рослину. Рослина не отримує води, і не має кореня, тому, коли прийшла спека, вона зав'яла. Зав'янення означає, що рослина зменшується і висихає. Як виглядають висохлі рослини? Вони зморщені і ламкі; їх легко зламати.

Як ви зрозумієте?

Нам потрібно, щоб слово Боже було нашим джерелом; насіння не може рости без води. Люди з поверхневим віруванням шукають інші джерела для "зрошення". Вони звертаються до людей для підбадьорення та отримання схвалення і любові, яку вони повинні отримувати від Господа. Вони не мають коріння, тому вся волога приходить з поверхні, шукаючи постійних компліментів і схвалення від інших. Коли цього немає, або це вичерпується, вони висихають від "спеки" переслідувань, труднощів або спокус, бо не мають глибокого джерела, з якого можна черпати. У них неправильне джерело. Пророк Єремія сказав, що якщо ми покладаємося на людину, то будемо прокляті. Людина, яка покладається на людину, є як кущ у пустелі, де ніхто не живе. Шукання схвалення від людей замість Господа — це покладання на людину.

Але благословенна та людина, яка покладається на Господа. Та людина є як дерево, посаджене біля води, що розповсюджує корені свої до річки і не боїться, коли спека та посуха прийдуть. Це дерево знаходиться в тому ж середовищі, воно переживає таку ж спеку та тиск, як і кущ; але дерево має коріння і отримує вологу з іншого джерела (Єремії 17:5-8; Псалом 1:1-3).

Що таке коріння? Ми повинні бути укорінені і закріплені в Божій любові. Ми не повинні бути укорінені в нашій любові до інших; це буде плід, який ми приносимо, будучи укорінені в Його любові до НАС. Коли ми знаємо і розуміємо, як сильно Він нас любить, ми можемо бути сповнені повнотою Бога (Ефесян 3:17-19; Ефесян 2:4).

Ці люди образились. Грецьке слово, яке використовується тут для образи в Марка 4 — це "skandalizō". Це означає — спричиняти недовіру до того, кому треба довіряти і кого треба слухати; бачити в іншому щось таке, що не подобається і заважає визнавати авторитет. Образа — це небезпечно; вона прямо діє проти Господа. Образа проти слова виводить слово Боже з положення авторитету у вашому житті (Псалом 119:165).

Третій тип ґрунту — це земля з тернами. Ці люди чують слово, і воно виростає. Вони прийняли слово, вони були укорінені, і не образились. Але тривога і турботи про світ (грецьке слово тут означає «відволікання»), обман багатства і пристрасті до інших речей увійшли, затулили слово і зробили його неплодним.

Слово увійшло, але й інші речі увійшли теж. Нам потрібно охороняти наші серця. Ці інші речі увійшли через відсутність розуміння Божої любові. Ці люди не знали, що Він є нашим джерелом забезпечення і захисту. Ці люди мали коріння, але вони не були укорінені, тобто не встановили тверде підґрунтя. Лука говорить, що це насіння не принесло плід до досконалості. Насіння, можливо, почало приносити плід, але ці інші речі затулили слово Боже, і плід не дозрів (Ефесян 3:17-19).

Обговорення:

Чи смачний незрілий плід? Що відбувається з плодом, що він гине до того, як дозріє?

Останній тип ґрунту — це добрий ґрунт. Це люди, які чують слово і розуміють його. У них чесне і добре серце, вони чують слово, приймають його і зберігають його. Тоді вони приносять плід. Деякі в тридцять разів більше, деякі в шістдесят разів більше, а деякі в сто разів більше від того, що було посіяно.

Ісус у цій розповіді

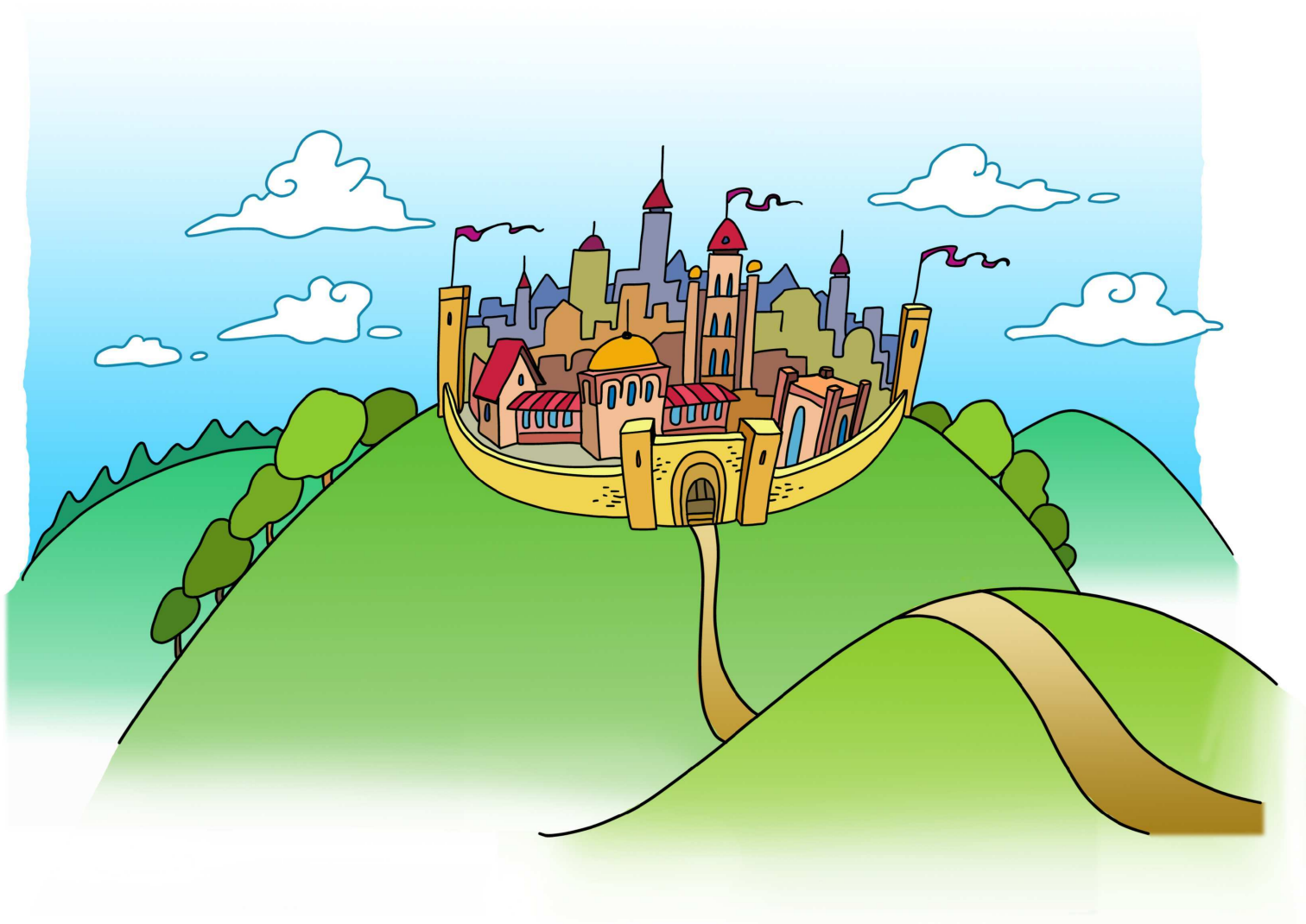
Більшість людей схожі на насіння, що потрапило на край дороги.

Менша група — це ті, на кого насіння впало на кам'янистий ґрунт.

Ще менша група — це ті, у кого насіння виросло з тернами. Найменша група — це ті, хто приносить плід.

Ісус — це Слово Боже. Наші серця — це ґрунт або земля. Коли Бог створив світ, він зробив тварин з землі, він зробив кожне дерево з землі, він створив людину з землі. Коли насіння сіють, воно забирає все необхідне з землі, щоб виростити рослину. Все, що потрібно для цієї рослини, є в ґрунті; насіння визначає, який тип рослини виросте.

Точно так само наші серця — це ґрунт для насіння слова Божого. Якщо ми затвердіємо своє серце так, щоб не розуміти, якщо ми не маємо глибини, або дозволяємо світським речам потрапляти в наше серце, насіння не принесе плоду в нашому житті. Але якщо ми цінуємо слово Бога, маємо добрий ґрунт, щоб воно росло, і не відволікаємось чи не ображаємося, ми можемо прийняти насіння слова Божого, говорити його, вірити в нього і очікувати побачити його, знаючи, що слово Боже завжди принесе плід (Іван 1:1; Буття 2:9, 19; Ісая 55:11).

Місто На Горі

Матвія 5:13-16
Марка 9:49-50
Филип'ян 2:14-15

Притчі Ісуса

Це вчення є частиною того, що ми називаємо **Нагірною проповіддю**. Ісус навчає іншому способу життя, ніж той, що очікують люди. Він представляє своє царство і протилежний спосіб життя.

Він каже, що лагідні успадкують землю (Матвія 5:5); це прямо суперечить тим, хто прагне здобути владу. Він каже, що щоб отримати милість, потрібно бути милосердним, і ви благословенні, коли люди говорять погано про вас заради Ісуса. Те, що він навчав, було парадоксами; вони здавалися суперечливими і абсурдними для деяких, але дивно справжніми. Це не те, що люди очікували від Месії. Він показує, що ми покликані бути іншими; ми є представниками неба.

Ісус каже, що ми є сіллю землі.

Обговорення:

Що таке сіль? Для чого вона використовується?

Одне з використань солі — це консервування. Їжа, консервована в солі, може зберігатися без обробки холодом і не псуватися. Сіль дозволяє зберегти їжу; вона дозволяє їй зберігатися довго.

Сіль очищає; її використовують для очищення. Якщо у вас є рана, можна замочити її в солі, щоб вивести нечистоти.

Сіль використовували в жертвах; було наказано використовувати її для кожної жертви. Це була сіль завіту. (Левит 2:13; Марка 9:49). Сіль була необхідною; без солі жертва була неприпустимою. Сіль є підсилювачем; вона виводить смак, який уже є, і робить його сильнішим.

Через медичну науку ми знаємо, що сіль необхідна для життя. Вона допомагає запобігти зневодненню; є важливою для передачі нервових імпульсів. Сіль потрібна для того, щоб м'язи могли скорочуватися і розслаблятися. Вона підтримує стабільний кров'яний тиск, що необхідно для правильного кровообігу. І також допомагає організму поглинати інші поживні речовини.

Сіль є необхідною для життя. Потім Ісус згадує, що сіль, яка втратила свій смак, є марною і не годиться ні для чого, крім як викинути її.

Ісус потім каже, що ми — світло світу. Місто, розташоване на горі, не можна сховати.

Обговорення:

Що це означає?

Місто на горі видно для всіх навколо. Місто, розташоване на вершині гори, показує, що в цьому районі є цивілізація. Воно свідчить про наявність встановленої влади, про те, що цей район населений, і що там відбувається життя.

А що щодо ночі? Місто буде давати світло, яке буде видно з великої відстані. Якщо комусь потрібна допомога, вони можуть слідувати за світлом, знаючи, куди йти, до місця, де є встановлене поселення, де вони повинні знайти когось, хто зможе їм допомогти.

Місто На Горі

Дослідження цих слів в оригінальному тексті Старого Завіту показує, що Ісус звертається до пророка Ісаї.

Ісаїя 2:1-5 описує дім Господа, який встановлений на вершині гори.

Гори були місцями, де вважалося, що небо торкається землі. Цей дім Господа вищий за всі гори, і всі народи течуть до нього. Це вказує на сад Едем, з якого чотири річки витікали, але тепер народи течуть назад до міста, щоб отримати навчання від Господа (Тора).

Все змінилося; їхні мечі та списі були перетворені на знаряддя праці, і вони більше не вчаться війні.

Господь сяє на цьому домі на вершині гори. Але Ісус каже, що МИ є містом на горі. Ми — ті, на кого світить Господь, і ми покликані представляти Христа як його тіло. Ми повинні бути світлом, яке притягує людей до навчання Господа.

Це зовсім новий спосіб життя. Ми йдемо в мирі, а не у війні. Це з'єднання з садом Едем, де людина ходила з Богом у саду. (Буття 3:8) Це відображення Нового Завіту. Віруючі в Христа не перебувають під Завітом Старого Завіту, даним Мойсеєві. Ізраїль був під цим Завітом; вони мали бути світлом для народів, приносити Бога людям світу; але вони не виконали цього.

Тепер ми маємо Новий Завіт; новий початок, який можливий лише через Христа і Його Духа, який живе в нас (Римлянам 8:9). Ісус виконав Старий Завіт, щоб принести Новий Завіт. Коли ми віримо в Христа, ми змінюємося, ми стаємо зовсім новими (2 Коринтян 5:17; Галатам 6:15). Тепер ми є частиною тіла Христового (Римлянам 12:5; 1 Коринтян 12:12, 20) і ми повинні бути світлом, яке приносить Христа в світ (Єремії 31:31-34; Євреям 8:8-13).

Отже, що це все означає?

Це означає, що ми є представниками Ісуса, і ми покликані бути іншими. Ми не повинні виглядати як інші у світі; ми не повинні діяти, як решта світу. Ми покликані бути окремими, царськими, священним родом, святими, покликаними вийти з темряви в світло, щоб представляти Христа (1 Петра 2:9). Ми повинні бути мудрими людьми, які слухають ці вчення Ісуса і виконують їх (Матвія 7:24). Ісус описує новий спосіб життя, перевернуте царство, що робить усе навпаки від того, що очікується.

Ісус також звертається до Ісаї 42:1-7. Ісус — це Слуга, але як учні Ісуса і частина тіла Христового, це також означає нас. Дух Божий на нас, і ми повинні приносити суд для народів (Ісаїя 42:1).

Ми дані як завіт для людей і світло для язичників (Ісаїя 42:6; Ісаїя 49:6).

У цьому царстві, яким є справедливість? Це не те, що ви могли б подумати. Ця справедливість є в праведності; вона відкриває сліпі очі і визволяє полонених (Ісаїя 42:7). Ми повинні представляти Христа і приносити свободу та світло народам і прославляти Господа. Ми ходимо в світлі, як Він у світлі. Ми є містом Господа, поставленим на горі (Матвія 5:14; Ісаїя 60:14).

Місто На Горі

Апостол Павло також згадує про це світло, яке ми представляємо, в Филип'ян 2:14-15. Він каже нам робити все без нарікань, суперечок і сварок.

Дотримуючись цього, ми стаємо іншими. Люди зазвичай скаржаться, сперечаються, суперечать. Це стало причиною багатьох проблем для ізраїльтян у пустелі, і Бог назвав ці нарікання «злим серцем невірства» (Євреям 3:12). Скарги і суперечки забирають віру. Ви більше не зосереджені на тому, що Бог може і зробить для вас. Якщо ви цього не робите, ви будете бездоганними. Ви виділятиметеся серед усього злого, що оточує вас, і будете сяяти як світло у світі. Чи звучить це знайомо? Ви будете сяючим світлом, і вас помітять як інших.

Обговорення:

Чи можливо, що коли Бог дивиться на світ, Він бачить світла?

Чи може бути, що Він бачить нас, послідовників Христа, які світяться як інші, коли ми робимо речі радісно, з задоволенням, і світимося як світла у світі для Ісуса?

Ісус сказав, що ми повинні

«Дати світлу нашому сяяти». Ми робимо це, дозволяючи людям бачити наші добрі вчинки, і тоді вони будуть прославляти Бога. Нічого з цього не повинно приносити славу нам. Ми робимо добрі справи, такі як принесення свободи, відкриття сліпих очей і принесення царства в світ. Ми є живими прикладами цього способу життя царства, який так відрізняється від усього, що оточує нас. І коли ми живемо таким життям, інші бачать нас, і це приносить славу Богу.

Ісус у цій розповіді

Ісус є Слугою в Ісаї 42.

Ісус є світлом світу (Іван 8:12; Іван 9:5).

Але тепер, коли Ісус сидить по праву руку від Отця (Колоссян 3:1; Євреям 12:2; 1 Петра 3:22), ми є Його тілом тут на землі. Він більше не перебуває тут у плоті, але може робити великі справи через своє тіло, оскільки віруючі розповсюджені по всьому світу і виконують справи в Його ім'я.

Ми – це тіло Христове, яке несе світло Ісуса в світ.

Ми повинні ходити в світлі, як Він у світлі (1 Івана 1:7).

Коли ви молитесь

Матвія 6:5-13
Луки 18:9-14

Вчення Ісуса

Почніть урок, розглянувши уривок з Луки. Ісус розповідає цю притчу конкретно для певних людей, які «довіряли собі». Вони вважали себе праведними, але зневажали інших.

Обговорення:

Як Бог ставиться до тих, хто «довіряється собі»?

Притча 28:26 говорить, що той, хто покладається на своє серце, є дурним.

Єремія 17:5 каже, що людина, яка покладається на людину, проклята, і її серце відходить від Господа.

Але... Псалом 40:4 говорить, що благословенна людина, яка покладається на Господа.

Ісус говорить до людей, які вважають себе праведними; вони вважають себе святими, але насправді вони просто довіряються самі собі. Відомо, що ці люди зневажають інших. Вони горді.

Що означає «зневажати»? Це означає відчувати презирство. Це — дивитися на когось як на нижчого за себе, вважаючи його абсолютно безцінним і таким, що не має значення.

Ісус починає свою історію. **Два чоловіки прийшли до храму молитися; один був фарисеєм, а інший — митарем.**

Митарі були ненависні єврейському народові. Римська імперія тоді панувала в Ізраїлі, і вони наймали євреїв для збору податків на користь Риму. Ці єврейські митарі вважалися зрадниками іншими євреями. Митарі часто брали більше, ніж вимагалось за податками, і залишали собі різницю. Більшість митарів стали багатими через свою корупцію.

Фарисей стояв у храмі і молився сам із собою. Зверніть увагу: він молився сам із собою. Чи звертається він до Бога?

Цілком можливо, що він молився вголос, щоб митар і інші могли його почути. Він молився: «Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди. Дякую Тобі, що я не шахрай, не грішник і не перелюбник — і не такий, як цей митар».

Фарисей продовжив: «Я постю двічі на тиждень і даю десятини з усього, що маю».

Це дуже горда молитва. Уся його молитва — це розмова, в якій він розповідає Богові про всі добрі справи, які він зробив. Чи потрібно йому говорити Богові, що він зробив? Чи знає Бог, що він постить і дає десятини?

Звичайно, Бог знає про його пости і десятини. Але Бог також знає його серце. Фарисей гордий і хоче переконалися, що всі знають, який він хороший, і що він дотримується всіх правил. Але просто тому, що хтось дотримується всіх правил, не означає, що він робить це з правильних мотивів.

Коли ви молитесь

Ісус дає свій коментар до цих двох чоловіків і їхніх різних підходів до Бога. Він говорить нам, що саме митар, а не фарисей, пішов додому виправданим перед Богом. Кожен, хто підносить себе, буде принижений, або знижений. Але людина, яка смиряється, буде піднята, або вшанована.

Митар усвідомлював, що він грішник, і смирився, просячи Божої милості. Іронія полягає в тому, що фарисей вірив, що він повністю виправданий своїми власними вчинками. Ми не можемо бути виправдані нашими власними діями.

Ми виправдані через нашу віру в Христа, у кров Ісуса і в Його благодаті. Ніхто не може бути виправданим перед Богом шляхом виконання закону (Дії 13:39; Римлянам 3:24, 28; 5:1, 9; Галатам 2:16).

Перехід до Матвія 6.

Ісус говорить про фарисеїв, які моляться так, як цей фарисей у притчі.

Вони люблять молитися. Вони стоять у синагогах і на розі вулиць, де всі можуть бачити, як вони моляться. Вони хочуть, щоб люди бачили їх і думали, що вони праведні і святі. Ісус каже, що це їхня нагорода: та честь, яку дають їм люди.

Ісус суперечить цьому, кажучи, де ви повинні молитися. Замість того, щоб молитися, щоб вас побачили, йдіть у свою кімнату і закрийте двері. **Моліться там, де тільки Бог може вас побачити; Він побачить те, що ви робите в таємниці, і віддасть вам нагороду відкрито.**

Ісус також каже, що не потрібно молитися багато беззмістовних слів. Деякі люди думають, що Бог почує їх, якщо вони використовуватимуть більше слів і молитися довше; Ісус каже, що це роблять невірні. Він каже, щоб не бути схожими на них, тому що наш Батько знає, що нам потрібно, ще до того, як ми попросимо.

Потім Ісус каже, як молитися.

Коли ви молитесь

Ми називаємо це «Молитвою Господньою». Її часто читають на пам'ять. Зупиніться і подумайте, що вона насправді означає.

Отче наш, що є на небесах...

Що це означає?

Хто такий Бог? Він наш Батько. Добрий Батько любить своїх дітей і піклується про них.

Де знаходиться Бог? Він на небесах. Він над нами, а ми під Ним.

Нехай святиться Твоє ім'я.

Що це означає?

Це означає, що Його треба вшанувати. Він гідний нашої хвали та шани.

Усі ці слова в цій фразі ведуть нас до визнання того, що Бог є над нами в кожному сенсі. Ми — Його діти, ми звертаємося до Нього як до Батька. Він святий, і ми повинні вшановувати Його і Його ім'я.

Нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі.

Ми хочемо, щоб Твоє царство прийшло на землю: ми хочемо, щоб Ти царював тут.

Ми хочемо, щоб Твоя воля виконувалася на землі так, як вона виконується на небі.

Чи завжди виконується Божя воля в небесному царстві?

Так, і саме це ми говоримо, що хочемо, щоб сталося і на землі.

Дай нам сьогодні наш хліб щоденний.

Дай нам сьогодні їжу, яку нам потрібно. Бог-Отець хоче, щоб ми приходили до Нього щодня. Він хоче йти з нами кожного дня і забезпечувати нас усім необхідним на цей день. Він хоче бути нашим джерелом.

Це не обов'язково означає лише їжу. Це означає: дай нам те, що нам потрібно для того, щоб пережити цей день.

Задовільни наші потреби СЬОГОДНІ.

Ми хочемо, щоб Ти був присутній у нашому житті, йшов з нами і забезпечував усе, що нам потрібно для життя.

Прости нам наші провини, як і ми прощаємо тим, хто провинився перед нами.

Ми просимо прощення, але ця молитва ставить умову. Прости нас, ЯК ми прощаємо інших.

Ого. Ми не завжди усвідомлюємо, як важливо прощати інших. Але ми просимо Його пробачити нас так, як ми пробачаємо тих, хто провинився перед нами (Матвія 6:14-15).

Не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого.

Це прохання про допомогу. Ми знаємо, що у нас є ворог, який завжди намагається спокусити нас на провину; спокусити нас на гріх. Ми благаємо про милість від нашого Отця, щоб Він визволив нас від цього злого ворога.

Бо Твоє є Царство, і сила, і слава на віки. (Це є не в усіх перекладах.)

Це просто визнає, хто є Бог. Все належить Йому. Це Його царство. Він має остаточну владу, і слава належить тільки Йому. Це ставить усе на своє місце, і нас на наше правильне місце.

Ісус у цій розповіді

Молитва не про тебе. Це не про те, що інші люди думають про тебе, чи що ти зробив, чи як добре ти виглядаєш, коли молишся.

Ісус говорить людям, що все, що Бог хоче, — це відносини зі своїм народом. Молитва — це просто стосунки між тобою і Богом. Це визнання того, що ти повністю залежиш від Його милості. Ти приймаєш те, що Він зробив для тебе, і вдячний за це. Ти розумієш, що це не про тебе, це про Його доброту і все, що Він зробив. Коли ти підносиш і шануєш себе, єдиний напрямок — це вниз. Але якщо ти смиряєш себе і ставиш себе на правильне місце, тепер у Нього є можливість підняти і вшанувати тебе.

Лука почав, розповідаючи читачеві, до кого звертається Ісус: до певних людей, які «довіряли собі». Вони вважали себе праведними, але зневажали інших. Але будь-який, хто насправді є праведним, розуміє, що перебувати в правильних стосунках з Богом ніколи не призведе до того, щоб дивитися на іншу людину з презирством.

Вони б розуміли, що праведність, яку вони отримали, є даром, і в цьому немає місця для осуду.

У Яму

Матвія 7:1-7

Матвія 15:14

Луки 6:39-42

Вчення Ісуса

Це частина навчання, яке Ісус проголошував і яке ми називаємо «Проповідь на горі».

Матвій та Лука будують ці уривки трохи по-різному, але обидва вони відносяться до тієї ж проповіді. Ми можемо побачити з уривку в Луки, що фраза «сліпі, що ведуть сліпих» чітко пов'язана з уривком про судження інших і необхідність спочатку звернути увагу на власні очі. У Матвія ці уривки розділені на 7-й та 15-й розділи, але в Матвія 7 міститься більше інформації, і з цього уривку буде легше вчити, зокрема, посилаючись на вірш із Матвія 15.

Ісус говорив про фарисеїв, і Він сказав: «Вони сліпі вожді сліпих. Якщо сліпий веде сліпого, обидва впадуть у яму» (Матвія 15:14).

Обговорення:

Що це означає?

Чи попросили б ви сліпу людину дати вам вказівки? Чи попросили б ви сліпу людину вести вас кудись, де ви ніколи не були? Це не було б мудро. Ви хочете, щоб вас вів і направляв той, хто бачить, що попереду. Той, хто може побачити, куди ви йдете.

Фарисеї були шанованими єврейськими лідерами свого часу. Вони були вождями в церкві, вивчали та добре знали Писання, особливо Тору, яка була законом Мойсея, та всі Талмуд, що включав у себе писання і додаткові закони, які вони встановили для тлумачення і виконання Тори, або Мойсеєвого закону.

Попри свою повагу та знання, фарисеї були дуже гордими. Вони дозволили своїм серцям затвердіти і надули себе. Вони ставилися до себе набагато вище, ніж слід було б. Вони також дотримувалися «букви закону», але не розуміли його суті. Це означало, що формально вони виконували закони, але не з правильним серцем чи наміром. І це було те, що Ісус неодноразово засуджував.

Наприклад, фарисеї постійно обурювалися на Ісуса за те, що він зціляв у суботу, стверджуючи, що зцілення — це «праця», і він порушував суботу. Але вони не розуміли суті Божої волі. Ісус сказав фарисеям, що якщо їхня вівця впаде в яму в суботу, вони б її врятували, і зцілення — це те саме (Матвія 12:11-12). Це серце Бога — спасати свій народ.

Ці фарисеї вигадували свої власні заповіді і вчити їх як доктрину (Матвія 15:9; Марка 7:7). Ісус сказав, що фарисеї закривають Царство Небесне для людей. Він сказав, що вони не входять у Царство самі і не дозволяють іншим туди увійти. (Матвія 23:13) Він говорив, що вони робили все настільки складним, що для звичайних людей здавалось, що майже неможливо потрапити в Царство Небесне. Вони вважали, що тільки вони можуть потрапити туди. Але Ісус виправив їх, сказавши, що вони не дозволяють іншим увійти в Царство, але й самі не зможуть туди потрапити.

У Яму

Ризик, пов'язаний із знанням, полягає в тому, що воно може «надути» людину або зробити її гордою (1 Коринтян 8:1).

Чим більше знань ви маєте, тим більше можете почуватися кваліфікованим для того, щоб судити інших. Ось чому Ісус каже: не судіть, щоб і вас не судили.

Ви будете суджені так, як судите інших, і якою мірою ви міряєте, такою й вам будуть міряти (Матвія 7:1-2).

Це стосується не лише фарисеїв, а й нас. Багато вчених вважають, що йдеться про те, як ми будемо суджені Богом, а інші вважають, що це стосується того, як ми будемо суджені людьми в цьому житті. В будь-якому разі, краще не ставати суддями для інших (Римлянам 2:1-3).

Ісус каже людям, що коли хтось намагається виправити чи судити іншого, це схоже на те, як намагатися витягти пилінку з ока іншого, коли у власному оці є колода або гілка (Матвія 7:3).

Обговорення:

Як це відчувається, коли щось потрапляє в око? Чи траплялося вам, що в око потрапила пилінка чи бруд?

Як це відчувається? Чи важко бачити? Чи доводиться примружуватися? Чи також важко фокусуватися і бачити здоровим оком?

Було б дуже складно намагатися допомогти комусь витягнути щось з ока, коли у тебе є що-небудь у своєму оці, навіть якщо це була тільки пилінка. Ісус використовує цю аналогію, щоб допомогти нам зрозуміти принцип.

Нам часто здається, що так чітко бачимо, коли судимо інших і їхні вчинки. Але насправді ми абсолютно сліпі до своїх власних вчинків і того, що ми робимо. Це і є буквально «сліпі, що ведуть сліпих». Ісус каже нам: «Лицеміри! Спочатку витягни колоду з твого ока, і тоді побачиш чітко, щоб витягти пилінку з ока брата твого» (Матвія 7:5; Луки 6:41-42).

Хто такий лицемір? Ісус часто використовував це слово для фарисеїв.

Лицемір – це той, хто каже іншим, що робити, але сам робить зовсім інше.

Зверніть увагу, він не каже: «витягни колоду, щоб витягти колоду з ока іншого». Здається, що якщо ми спочатку витягнемо колоду з нашого ока, ми зазвичай розуміємо, що в оці іншої людини лише пилінка. Усвідомлення наших власних помилок і недоліків часто дає нам правильну перспективу щодо інших.

А що, якщо у тебе дійсно є гарна перспектива та розуміння, ти перевіриш свої власні мотиви, «очистив своє око» і хочеш допомогти комусь? Чи правильно надавати пораду?

Не завжди. Це саме те, що Ісус розглядає в наступному вірші. Не всі готові отримувати корекцію чи мудру пораду. Він каже нам: «Не давайте святого псам, і не кидайте перлів свиням, щоб вони не потоптали їх ногами і не повернулись, щоб роздерти вас» (Матвія 7:6).

У Яму

Обговорення:

Що це означає?

Чи приготували б ви дуже смачну, дорогу вечерю, яку ви готували цілий день, і дали її собаці? Ймовірно, ні. Собаці це зовсім не сподобалося б, і їжа була б витрачена даремно.

Чи одягли б ви свої найкращі речі і коштовності на свиню? Звісно, ні. Свиня не розуміє, що таке гарне або цінне. Вона просто потопче ваші речі і закопає їх у бруді.

Ісус використовує ці приклади, щоб підкреслити, що є деякі речі, які не можна просто так давати або пропонувати кожному, особливо коли люди не здатні оцінити їх належним чином. Так само і з мудрими порадами чи духовними істинами: не кожен готовий або здатний зрозуміти і прийняти їх.

Так само і ви можете розпізнати, чи відкритий хтось до вашого розуміння. Можна витратити добру пораду на людей, якщо вони не готові її прийняти. Якщо ви даєте пораду, коли вони не готові її почути, це може зіпсувати можливість дати їм правильну пораду в майбутньому, коли вони будуть більш готові слухати. Це і є парадокс, пояснений у Притчах 26:4-5. Ви повинні вміти визначити, як реагувати на людину, яка здається нерозумною.

Як дізнатися, коли і як реагувати? Ось тут і вступає наступний вірш у дію. Моліться про це.

«Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відкриється вам» (Матвія 7:7).

Ісус у цій розповіді

Ісус підсумовує все це в Матвія 7:12.

Суть закону зводиться до цього, що ми часто називаємо «Золоте правило».

У Королівському Перекладі це звучить так:

«Отже, все, що ви хочете, щоб робили вам люди, те саме робіть і ви їм, бо це Закон і Пророки.»

Більш спрощений переклад каже:

«Поступайте з людьми так, як хочете, щоб вони поступали з вами.»

Ісус сказав, що це підсумовує весь закон і всіх пророків. Базово, закон Старого Завіту можна звести до цього: якщо б ми ставились до інших так, як хочемо, щоб ставились до нас, це означало б любити їх так само, як ми любимо себе. Це повністю змінило б майже всі взаємодії в нашому житті.

Наскільки більше?

Матвія 7:7-11

Луки 11:5-13

Притчі Ісуса

Сьогодні ми будемо говорити про притчу. Що таке притча? Притча — це історія з іншим значенням або історія, розказана для ілюстрації уроку.

Обговорення:

Чи отримували ви коли-небудь подарунок? Що це було? Чи був це подарунок на особливий випадок?

Чи коли-небудь ви просили у своїх батьків щось особливе, а відкривши подарунок, знайшли камінь? Чи казали ви мамі, що голодні і хочете хліба, а вона дала вам каміння на тарілці? Чи казали ви, що голодні, і вона дала вам змію? Якщо ви просили рибу чи курку на вечерю, чи дала б вона вам скорпіона?

Ісус розповідає притчу про молитву та те, про що ми просимо.

Він розповідає історію про людину, до якої пізно вночі приходять гості. Що б ви зробили, якби це були ви? Уявіть, що ваш друг, який подорожував цілий день, дуже пізно вночі приходить до вас додому. Він голодний, а у вас немає чого йому дати. Вже пізно, магазини закриті, і у вас немає їжі. Але ви знаєте, що ваш друг, який живе неподалік, ймовірно, має якусь їжу.

Ви йдете до його дверей (ілюстрація стуку в двері) і просите його про хліб. Ви говорите йому, що вам потрібно три буханки хліба, щоб нагодувати ваших гостей. Ви просите його ввічливо: «Будь ласка, допоможи мені, мої гості голодні».

Що скаже ваш друг?

Що б сказали ваші друзі? Що б ви сказали? У цій історії друг сказав: «Ні. Не турбуй мене.» У вас є такі друзі?

Цей друг сказав: «Вже пізно, мої діти сплять, не хочу їх будити, не турбуй мене.» Але що ви будете робити? Чи будете ви продовжувати стукати?

Як ви думаєте, що зробила ця людина?

Ця людина продовжувала стукати. І Ісус сказав, що через його настирливість, через те, що він не припиняв стукати і просити, друг врешті-решт вийшов з ліжка і дав йому все, що той просив, тому що він так йому набрид.

Він неохоче встав і дав йому все, що той просив.

У вас є такі друзі? Іноді люди бувають такими. Вони не хочуть робити щось, але зробилять це тільки тому, що хочуть, щоб ви перестали їх турбувати і залишили їх у спокої.

Обговорення:

Чи Бог такий, як цей друг у притчі? Що ви думаєте?

Чи потрібно нам постійно просити і турбувати Бога, щоб Він дав нам те, що ми просимо?

Ні, Бог не такий, як цей друг.

Наскільки більше?

Якщо ви постукаєте в двері до Ісуса, що станеться? Чи скаже Він: «Йди геть!»? Чи скаже: «Зараз не час, залиш мене!»? Що трапиться, якщо ми постукаємо в двері, шукаючи Ісуса? Чи скаже Він: «Входь!»? Чи відкриє Він двері?

Ісус сказав, що якщо ви постукаєте, вам відкриють.

Кожен, хто просить, отримує; хто шукає — знаходить; а хто стукає — тому відкриється.

Чи Бог говорить «ні»? А якщо ми просимо щось і не отримуємо цього?

Є вірш, який каже, що якщо ми просимо щось і не отримуємо, це тому, що ми просимо не те, що потрібно. (Якова 4:3)

Якщо ви злі на когось і просите Бога покарати його, чи відповідь Бог на це? Ні, тому що це не є в Його волі. Коли ви молитесь, ваша молитва повинна бути в тому, що Бог хоче для вас.

І є ще один вірш про те, як ми маємо просити. Він каже, що коли ми просимо, то повинні просити вірою, без сумнівів.

Якщо ви просите і сумніваєтеся, не очікуйте отримати щось від Бога (Якова 1:6-8).

Бог дасть нам те, що ми потребуємо, тому що Він піклується про нас і благословляє нас, даючи нам навіть те, що нам не обов'язково потрібно. Була ситуація, коли Бог нагадував царю Давиду про всі речі, які Він йому дав. Він навіть сказав йому: «Якщо б цього було недостатньо, Я б дав тобі більше». Тож Бог не дає нам тільки те, що нам необхідно, але хоче, щоб ми молилися про те, що є в Його волі. Він хоче благословити нас, але не коли це може завдати шкоди іншій людині (2 Самуїла 12:8).

Ісус говорить про дари. Він каже: якщо ви попросите у батька хліб, чи дасть він вам камінь? Якщо ви попросите у нього рибу, чи дасть він вам змію? Чи хочете ви змію? Якщо ви попросите у батька яйце, чи дасть він вам скорпіона? Чи зробить добрий батько так? Чи хочете ви скорпіона?

Тоді Ісус говорить про Бога. Він порівнює Бога з людьми.

Без Ісуса ми добрі? В порівнянні з Богом, чи ми добрі? Чи можемо ми коли-небудь бути достатньо добрими без Ісуса?

Ні. Всі згрішили, і єдиний спосіб наблизитися до Бога — це через Ісуса (Івана 14:6; Римлянам 3:23). Ісус помер за наші гріхи, і в порівнянні з Ісусом ми є злими. Без Ісуса ми грішники.

Ісус каже, якщо ви, які є зліші в порівнянні з Богом, знаєте, як давати добрі дари своїм дітям, то як багато більше дасть Бог тим, хто просить у Нього?

Ця притча не каже, що ми повинні бути настирливими і якщо ми так будемо турбувати Бога, то Він відповідь нам і дасть нам те, що ми просимо. Притча порівнює Бога з людиною. Вона говорить, що ви можете так настирливо турбувати своїх друзів, що вони врешті-решт дадуть вам те, що ви просите, тільки щоб ви їх залишили в спокої. Але Бог не такий. Ви просите Бога, і Він хоче відповісти вам. Він хоче благословити вас. Він хоче дати вам хороші дари, тому що Він дає добрі дари.

Наскільки більше?

Біблія говорить, які саме дари Бог дає. Кожен добрий і досконалий дар приходить згори (Якова 1:17).

Якщо з вами трапляється щось погане, чи це від Бога? (Ні)

Чи Бог накладає на вас погані речі, щоб навчити вас чогось? (Ні).

Погані речі, які відбуваються в цьому світі, трапляються через те, що ми маємо ворога (Івана 10:10; 1 Петра 5:8).

Злодій – це той, хто приходить, щоб вкрасти, вбити і знищити вас, а Ісус прийшов, щоб дати вам життя, і життя в достатку.

Кожен добрий і досконалий дар приходить від Бога, і говориться, що Бог не змінюється (Якова 1:17). Він не змінює свою думку, Він не діє один спосіб одного дня і по-іншому іншого дня.

Ви знаєте людей, які часто бувають в поганому настрої? Іноді вони злі, а іноді – добрі? Бог ніколи не буває в поганому настрої. Він не змінює свою думку; Він не буде вирішувати, чи відповісти на вашу молитву через свій настрій або через те, наскільки ви були добрі. Він відповідає на ваші молитви і реагує на вас через Ісуса (Римлянам 3:22-24, 28; Римлянам 5:1, 17-18).

Наскільки кращий Бог? Наскільки більше Він дасть вам добрі дари, ніж друг, який нарешті встає з ліжка і дає вам те, що ви просите, тільки щоб ви його залишили в спокої?

Бог каже «так». Ви попросили Мене, дозвольте дати вам. Ви шукаєте Мене – ось Я. Якщо ви почнете шукати Бога і шукати Його в своєму житті, Він прийде.

«У всіх шляхах твоїх пізнавай Його»(Притчі 3:5-6). Якщо ви почнете шукати всі способи, як можете пізнати Бога в своєму житті і почнете віддавати Йому славу, Він скаже вам, куди йти, і направить ваш шлях.

Обговорення:

Які способи є для того, щоб побачити, що Бог зробив для нас сьогодні?

Які речі Бог зробив для вас цього тижня чи недавно?

Які благословення Бог приніс у ваше життя?

Коли ми починаємо шукати, ми можемо знайти безліч речей, за які можна славити Бога.

Ісус завершує це, кажучи:

«Робіть для інших те, що хочете, щоб вони робили для вас: це значення Закону Мойсея та вчень пророків.»

Це також відоме як золоте правило. Поступайте з іншими так, як хочете, щоб вони поступали з вами.

Не відповідайте на злі вчинки, кажучи: «Вони зробили це зі мною, тож я просто роблю те ж саме». Це те, що відрізняє нас, як послідовників Ісуса. Ми не мстимося, а відповідаємо по-іншому, ніж усі інші.

Ми відповідаємо так, як хочемо, щоб з нами поводитися, а не так, як з нами поводитися.

Ісус у цій розповіді

Праведність — це стан, коли ми перебуваємо в стані, який є прийнятним для Бога. Це бути в «правильних відносинах» з Богом.

Це завдяки Ісусу, що вся ця історія є правдою. Завдяки Ісусу ми можемо мати відносини з Богом по-іншому.

Завдяки смерті та воскресінню Ісуса, ми отримуємо нове життя і новий Дух у нас через віру в Нього.

Коли ми кладемо нашу віру в Ісуса, ми отримуємо Його праведність (Римлянам 4:3,5). Це не завдяки тому, що ми робимо, як Бог нас бачить. Він знає, що ми самі по собі нічого не значимо, але з Ісусом ми цілі. Це тільки через нашу віру, а не через наші справи.

Наша віра вводить нас у правильні відносини з Богом, і Він дає нам праведність Ісуса.

Ісус став гріхом за нас, і через віру в Нього ми отримуємо Його праведність (2 Коринтян 5:21). Бог більше не судить нас згідно з нашими вчинками, але дає нам благодать через Ісуса.

Ця благодать дає нам усі привілеї, усі права та всі благословення від життя в Царстві Небесному. (Колоссян 1:13). Царство Небесне не є далеким майбутнім; Ісус часто говорив своїм послідовникам, що Царство Небесне «близько» (Матвія 10:7). Ісус приніс Царство Небесне на цю землю, і ті, хто вірить у Нього, є громадянами цього Царства.

Ми живемо на землі, але живемо за іншими правилами, ніж невіруючі, які знаходяться поза Царством.

Притчі Ісуса

Почніть обговорення з обговорення того, що таке «пан». Історично склалося так, що пан – це особа, яка є головною, правителем або господарем. Це може бути орендодавець, власник нерухомості або хтось, у кого ви орендуєте житло.

Обговорення:

Якщо хтось є вашим Господарем, яким би був ваш стосунок з цією людиною?

Чи робили б ви те, що вони сказали? Якщо б вони дали вам вказівки, чи пішли б ви за ними?

Ісус звертається до людей і починає з запитання: «Чому ви називаєте Мене Господом, а не робите те, що Я кажу?»

Якщо ми стверджуємо, що є послідовниками Ісуса, чи повинні ми слухати і виконувати Його заповіді? Якщо ми чуємо, що Він каже, чи не повинні ми робити те, що Він говорить? Якщо ми заявляємо, що Він є нашим Господарем, чи повинні ми віддати Йому абсолютну владу в нашому житті? Якщо ми насправді бачимо Його як нашого Господаря, чи буде Ісус керувати нашим життям? Чи буде Він нашим паном? Чи буде Він нашим правителем? Якщо ми даємо Йому таку позицію в нашому житті, чи можемо ми довірити Йому все?

Відповідь на всі ці питання має бути «так». Але Ісус починає розповідати притчу. Обидва людини в цій притчі слухають Ісуса. Вони обидва чують Його, але реагують по-різному.

Можливо, ви чули цю історію раніше. Ісус каже, що той, хто чує Його слова і виконує їх, схожий на кого? Чи знаєте ви, яка це людина – та, що слухає Ісуса і підкоряється Йому?

Ісус говорить, що людина, яка чує Його слова і виконує їх, схожа на мудру людину. Тож, якщо це правда, то якою людиною буде той, хто чує Його вчення, але не виконує їх? Він каже, що той, хто чує Його вчення і не виконує їх, схожий на дурного чоловіка.

Той, хто є дурним, насправді має здатність думати, але не робить правильних висновків. Дурень відрізняється від того, хто просто не розуміє чи не здатний мислити чітко. Дурень має здатність думати ясно, але приймає рішення, не роздумуючи або не враховуючи наслідки.

Ісус починає бути більш конкретним. **Він говорить, що чоловік, який чує Його слова і виконує їх, схожий на чоловіка, який будує свій будинок на скелі.**

Обговорення:

Чому ви хочете побудувати свій будинок на скелі? Почуйте і обговоріть можливі відповіді.

Ісус сказав, що цей чоловік «глибоко копав». Чому важливо копати глибоко при будівництві будинку?

Можливі відповіді: краще підґрунтя, більша стабільність, він буде стояти міцніше.

Якщо ви будете свій будинок, і ви глибоко копали, заклавши фундамент до скелі, коли настане буря, чи зможе вона зруйнувати ваш будинок? Чи буде це надійний фундамент?

На камені

Ісус говорить, що той, хто чує Його слова і виконує їх, схожий на мудру людину, яка будує глибокий і міцний фундамент для свого будинку. Слухаючи те, що Ісус говорить, і виконуючи це, ми створюємо глибокі корені в нашому житті. Ми можемо пов'язати це з притчею про сіяча і знати, що наше серце — це ґрунт або земля. Коли ми слухаємо те, що Ісус каже, і робимо це, корені глибоко проникають у наше життя і їх не так легко вирвати. Вони сильні і стають основою, на якій ми можемо будувати все решту нашого життя.

Тепер ми маємо контраст. Наступна людина — це чоловік, який чує вчення Ісуса, але не виконує їх.

Це схоже на чоловіка, який побудував свій будинок на піску, або «без основи» (Луки 6:49).

Обговорення:

Що буде, якщо ви спробуєте побудувати будинок або конструкцію, але не покладете нічого рівного на землю спочатку?

Що буде, якщо ви просто почнете будувати стіни прямо на землі? Що з цим станеться? Будинок почне нахилитися. Він впаде. Коли вітер подує, він швидше впаде і зруйнується.

А що, якщо ви побудуєте свій будинок на піску? Ви коли-небудь були на пляжі? Чи бачили ви пісок? Чи будували ви пісочний замок? Що трапляється, коли вода накриває пляж?

Що відбувається з піском? Що станеться, якщо ви спробуєте побудувати будинок на піску? Чи стабільний пісок? Чи рухається він?

Пісок не є стабільним. Він переноситься вітром і рухається водою.

Людина, яка побудувала свій будинок на піску, була нерозумною. Справа не в тому, що вона не розуміла — напевно, вона добре знала властивості піску. Вони, мабуть, знали, що пісок нестабільний, і це можна побачити, просто йдучи по ньому. Справа не в тому, що вони не знали, а в тому, що вони не врахували цього. Вони не подумали про це, коли приймали рішення. Вони бездумно вирішили побудувати свій будинок на піску. Вони не продумали це або не спланували належним чином; вони не врахували довгострокові наслідки.

Чи зробив той, хто побудував на піску, те, що було легше? Чи здавалося, що це не потребувало багато часу, не було такої підготовки, і все було швидше? Зазвичай легкий шлях не призводить до добрих результатів. Якщо ми не витратимо час, щоб зробити це правильно з першого разу, часто нам доводиться все робити заново, і ми часто зазнаємо втрат у процесі.

Потім прийшла буря: повінь прийшла, вітер подує і сильно вдарив по будинку.

Будинок на скелі з міцним фундаментом не міг навіть похитнутися. Але будинок на піску впав негайно. Він повністю розвалився, розбився на частини і був повністю зруйнований. Обидва ці люди пережили бурю, але отримали різні результати.

Обговорення:

Чи Ісус говорить про дощову бурю? Що насправді має на увазі Ісус?

Які бурі приходять у наше життя? Існує безліч можливих відповідей.

На камені

Бог не приносить бурі, але бурі приходять, тому що в цьому світі є наш ворог (Івана 10:10; 16:33).

У цій історії, що є будинком? Будинок — це наше життя. Коли приходять проблеми, чи будете ви потрясені? Чи зруйнується ваше життя? Чи стоятимете ви твердо, тому що поклали свою надію на Ісуса?

Бурі виявляють, що є в нашому серці.

Дурна людина чує слова Ісуса, але не надає їм значення. Вони чують, але не звертають увагу на Його вчення, швидко проходять далі і не приймають рішучого рішення зробити щось з тим, що почули. Вони не враховують це, і навіть коли приходить буря, дурна людина не завжди бачить, що могли бути інші результати, якби вони вчинили по-іншому.

Ісус у цій розповіді

Протягом усього Писання Ісус згадується як «скеля».

У Старому Завіті Мойсей вивів воду з каменю в пустелі.

Вихід 17:6
Числа 20:8-11

«Вони пили з духовної Скелі, що слідувала за ними, і та Скеля була Христос»

1 Коринтян 10:4

«Він — Скеля, Його робота досконала; бо всі Його шляхи — це справедливість...»

Повторення Закону 32:4

«Немає святого, як Господь, немає, крім Тебе, і немає Скелі, як наш Бог»

2 Самуїла 2:2

Коли ми не лише чуємо слова Ісуса, але й виконуємо їх, ми робимо Його нашою основою. Коли ми робимо те, що Він каже, ми «копаємо глибоко» і кладемо наш фундамент на Нього, на Склею.

Він ніколи не похитнеться, тому якщо наш фундамент покладений на Ньому, ми ставимся непохитними. Це означає, що ми робимо Його нашим Господарем в кожному сенсі цього слова. Ми звертаємось до Нього за всім, і Він є нашим найвищим авторитетом.

Зробити Його нашим Господарем — це віддати Йому всю владу і авторитет у нашому житті. Коли ми намагаємось робити все по-своєму, ми будуємо наш будинок на піску.

Ви маєте прийняти рішення. Тільки ви можете вирішити, що робити з вченнями Ісуса.

Все зводиться до ставлення вашого серця. Це не про те, що змушують вас робити інші, або про те, як це виглядає зовні.

Що ви робите зі словами Ісуса у своєму серці? Чи надаєте ви їм значення і робите їх найважливішими в своєму житті? Писання говорить про підготовку серця, щоб шукати Господа (2 Хронік 12:14; 19:3; Ездри 7:10). Тільки ви можете вирішити, як виглядатиме ваш будинок після бурі.

Чи буде ваш будинок ще стояти, тому що він не зможе рухатися?

Чи буде ваш будинок повністю зруйнований?

Кукіль серед пшениці

Матвія 13:24-30; 36-43

Притчі Ісуса

Притча подана в Матвія 13:24-30, а Ісус дає її тлумачення в Матвія 13:36-43.

Ісус в той день навчав з човна. Було багато людей, які слухали на березі моря, а Ісус сидів у човні недалеко від берега. Люди знайшли місце, де вважалося, що Ісус говорив. Тут була затока, а земля була у формі літери U навколо місця, де Ісус сидів у човні. Це створювало природний амфітеатр, що дозволяло легко чути Його навіть з води на значну відстань.

Він розповідає кілька притч. Він починає з притчі про сіяча, а потім переходимо до цієї притчі про бур'яни серед пшениці.

Ісус починає свою притчу, кажучи: «Царство Небесне подібне до...» чоловіка, який посіяв добре насіння на своєму полі.

Обговорення:

Якщо ви збираєтесь садити сад або посів, які насіння ви б посадили?

Чи переконались би ви, що це насіння тих продуктів, які ви хочете виростити?

Чи переконались би ви, що насіння не пошкоджене, і що це здорове насіння добрих продуктів?

Цей чоловік точно знав, що сів, і він посіяв добре насіння, очікуючи, що виростуть певні рослини.

Але поки люди спали, прийшов ворог цього чоловіка і посіяв кукіль (або бур'яни) на пшеничному полі.

Якщо ви подивитесь на оригінальне грецьке слово, яке тут використано в Книзі Матвія, то це слово — «зізаніон» («zizaniōn»). Воно насправді є дуже конкретним. Це рослина, яка називається п'яниця (або жорно), що виглядає майже точнісінько як пшениця. Різницю між цією рослиною та пшеницею майже неможливо помітити, доки не виросте плід, а зерна цієї рослини — чорні.

Обговорення:

Як ви гадаєте, чи знав той чоловік про кукіль (бур'яни), що були на його полі?

Імовірно, ні. Їм знадобився час, щоб з'ясувати, що сталося.

Коли рослина виросла і принесла плід, стало видно, що це не пшениця. Слуги цього чоловіка прийшли та запитали його: «Пане, хіба не добре насіння ти посіяв на своєму полі? Звідки ж узявся кукіль?» І той чоловік зрозумів, що сталося. Він сказав їм: «Це зробив ворог». Але слуги запитали: «Хочеш, щоб ми пішли та повиривали його?»

Але чоловік відповів: «Ні, бо вириваючи кукіль, ви можете з ним повиривати й пшеницю».

Кукіль серед пшениці

Обговорення:

Ви коли-небудь прополювали город?

Ви коли-небудь садили город, і біля ваших фруктів чи овочів з'являлися бур'яни?

Що ви робили?

Що відбувається, якщо бур'ян росте дуже близько до корисної рослини?

Іноді, якщо ви вириваєте бур'ян, це може пошкодити корисну рослину. Іноді це може вирвати й добру рослину, тому що коріння росте настільки близько одне до одного, що вони переплелися.

Землевласник сказав: «Дозвольте їм обом рости разом до часу жнив. Тоді я скажу женцям спочатку зібрати кукіль і зв'язати його в снопи, щоб спалити. А пшеницю буде зібрано до клуні».

Коли люди розійшлися, Його учні підійшли до Ісуса й попросили пояснити притчу про кукіль на полі.

Ісус сказав: Той, хто посіяв добре насіння, — це Син Людський. Щоразу, коли Писання говорить про Сина Людського, воно говорить про Ісуса.

Поле — це світ, а добре насіння — це діти Царства, а бур'яни — це діти лукавого. Ворог, який посіяв кукіль, — диявол. Жнива — це кінець світу, а женці — це ангели.

Як у цій історії кукіль був зібраний і спалений, так само буде і наприкінці світу. Ісус пошле Своїх ангелів, щоб зібрати все, що спричиняє гріх, і тих, хто чинить зло, і кине їх у піч вогненну, де буде плач і скрегіт зубів. (Будьте обережними, розповідаючи цю історію маленьким дітям; не намагайтеся залякати їх, щоб вони повірили в Ісуса.)

Тоді праведні засяють, як сонце, у Царстві свого Отця. Хто має вуха, нехай слухає.

Ісус у цій розповіді

Ісус посіяв це насіння. «Царство Небесне» не було на цій землі, доки Ісус не приніс його сюди. Ось чому Він завжди казав: «Наблизилось Царство Небесне». Він намагався сказати людям, що тепер, коли Він прийшов у світ, усе інакше.

Ісус дуже чітко пояснює цю притчу. Диявол розташував у Царстві деяких своїх людей. Вони живуть серед християн, ходять до церкви та поведуться цілком як віруючі. Вони проникають зсередини, і, як шпигун у країні, ефективніше вдавати згоду з тими, кого намагаєшся обдурити, ніж просто відкрито протистояти їм. Коли лукавий діє відкрито, його легше розпізнати, ніж того, хто ховається серед нас.

Ісус представив цю концепцію в Матвія 7:15 із фальшивими пророками як аналогією «вовків в овечій шкурі».

Цих людей може бути важко ідентифікувати. Вони виглядають так само, як «пшениця», або віруючі, доки не принесуть плоду, і тоді, можливо, стане зрозуміло, хто вони насправді. Але навіть якщо ви зможете розпізнати їхню справжню сутність, спроба видалити їх із кола віруючих або вигнати їх із церкви може завдати більшої шкоди. Це може бути згубним для деяких християн, які не настільки проникливі, і може похитнути їхню віру. Можуть бути й інші, яких іще важче ідентифікувати і які залишаться в церкві до кінця світу, і тоді Бог відкриє їхню справжню сутність.

Диявол навмисно «посадив» цих людей у церкві. Бур'яни на городі забирають поживні речовини з ґрунту, які потрібні добрим рослинам для росту. Так само ці люди, «посаджені» в церкві, можуть збивати інших зі шляху та відволікати їх від справжнього служіння церковного тіла. Ці люди можуть обплутати своїм «корінням» справжніх віруючих, і якщо людей, які є куколем, примусово усунути, вони можуть забрати із собою ошуканих справжніх віруючих.

Деякі з цих людей самі можуть бути здивовані, коли це станеться (Матвія 7:21-23). Ісус каже, що будуть люди, які прийдуть до Нього, називаючи Його «Господи, Господи», і скажуть Йому, що робили вчинки Його Ім'ям, але Він скаже їм: «Я ніколи не знав вас».

Нам потрібно досліджувати власні серця і молитися, щоб Бог дослідив наші серця (Псалом 139:23). Іноді ми навіть не до кінця розуміємо власні серця, бо їх важко розпізнати (Єремія 17:9). Зберігання серця для Бога вимагає покори, і ми можемо просити Бога підготувати наше серце (Псалом 10:17).

Два Види Закваски

Матвія 13:33; 16:5-12

Марка 8:15

Луки 12:1; 13:20-21

Притчі Ісуса

Викладіть урок з Євангелія від Матвія 13 або Луки 13; вірші майже ідентичні. Це дуже коротка притча про Ісуса, і ми можемо порівняти її з коментарями, які Він робить про закваску, або дріжджі, фарисеїв.

Очікування юдеїв від Месії були високими, але Ісус цим очікуванням не відповідав.

Писання пророкували, що прийде Месія, який врятує юдеїв і правитиме своїм народом як цар. Юдеї чекали на Спасителя, але такого, який виглядав би зовсім інакше, ніж Ісус. Вони очікували на сильного військового лідера, який повстане проти існуючої Римської влади і піднесе Ізраїль до рівня світової наддержави. Навіть коментарі учнів дають нам зрозуміти, що вони чекали на той день, коли Ісус скаже їм, що настав час повстати і прийти до влади.

Ісус же приходив як пророк, як той, хто не шукає влади, але смиряється і служить хворим, бідним та знедоленим. Він простягає руку до тих, кого всі відкидають, і зцілює нужденних; Він їсть із грішниками.

Він робить протилежне тому, чого люди очікували від лідера.

Ісус постійно намагається сказати людям, що Його Царство – інше. Ісус говорить їм, що Царство Боже або Царство Небесне приходить на землю так, як воно є на небі. Він розповідає їм притчі, щоб показати, що те, що Він робить, – це прихід Божого Царства на землю. Царство Боже передбачає піднесення інших вище себе та поставлення потреб інших вище власних. Царство Небесне – це доброзичливе ставлення до інших і любов до тих, кого неможливо любити. Люди, яких світ уникає як найменших, насправді найважливіші в Царстві Божому.

Царство Небесне є протилежним до всього, чого очікує світ.

Ця історія не є винятком: Він використовує кілька порівнянь, щоб показати їм, на що схоже Царство Небесне.

У Матвія 13 Ісус сидів біля моря і давав багато різних притч, щоб проілюструвати Царство Небесне. Він наводить коротку ілюстрацію про жінку, яка пече хліб. Він каже їм, що Царство Небесне подібне до закваски, яку взяла жінка і сховала в трьох мірках борошна, доки все тісто не скисло, або доки вона не спрацювала в усьому тісті.

Що таке закваска? Закваска – це дріжджі. Дріжджі – це живий організм, це жива клітина. Це те, що змушує наш хліб підійматися. Без дріжджів ми маємо різні види прісного хліба, але дріжджі – це те, що робить хліб більшим. Коли дріжджі додають до тіста, вони змінюють увесь його склад, а не лише частину (Галатів 5:9).

Обговорення:

Ви коли-небудь пекли хліб? Ви коли-небудь замішували дріжджі в тісто?

Чи може піднятися лише половина буханця хліба? Щойно дріжджі додано до суміші, весь буханець буде заквашений. Увесь хліб підніметься.

Також неможливо витягнути дріжджі з хліба після того, як їх додали. Вам довелося б почати все спочатку, якщо ви не хочете, щоб хліб піднімався, або якщо вам потрібне не заквашене тісто.

Два Види Закваски

Про що ж тоді говорить Ісус?

Закваска Царства Небесного змінює серця людей і змінює світ. Вона захована у шматку тіста. Її не видно, але вона змінює все.

Щойно Царство Небесне прийшло у світ, воно нестримне (Дії 5:38-39). Воно абсолютно інше, це щось нове.

Багато разів у Біблії, коли згадується закваска, вона символізує зло; кілька разів закваска використовується для позначення гріха. Багато старозавітних свят і урочистостей закликали дітей Ізраїлю, юдейський народ, видалити закваску зі своїх домівок і не приносити жодних жертв із закваскою чи дріжджами.

Але коли ми читаємо цю притчу про Царство, розказану Ісусом, здається, що є два різні погляди на закваску, або дріжджі, у Біблії.

Ісус каже учням остерігатися закваски фарисеїв, саддукеїв (іншої релігійної групи; Матвія 16:11) і закваски Ірода (Марка 8:15). Їхня закваска — це їхнє вчення (Матвія 16:12), яке є лицемірством (Луки 12:1).

Фарисеї робили все «правильно». Їхні вчинки зовні виглядали добре для інших, але всередині їхні серця не були чистими (Матвія 23:25, 27).

У них були інші мотиви; вони хотіли, щоб їх бачили і хвалили всі люди. Їхнє серце не було праведним перед Богом, і їхні дії не відповідали їхнім намірам.

Ісус викривав фарисеїв — навіть їхні думки. Багато разів нам сказано, що Він знав їхні думки, і Його коментарі стосувалися того, про що вони думали у своїх серцях (Матвія 9:4; Марка 2:8; Луки 5:22). Ісус назвав фарисеїв «лицемірами», що означало, що вони просто грали ролі. Вони поводитися так, щоб добре виглядати в очах людей навколо, і говорили правильні речі, але їхні серця були «далеко» від Ісуса (Матвія 15:8; Марка 7:6; Ісаїя 29:13). Ісус сказав людям не бути схожими на фарисеїв, які голосно молилися на публіці лише для того, щоб їх бачили люди (Матвія 6:5-6). Фарисеї створили багато додаткових правил і дотримувалися їх, щоб усі думали, що вони надзвичайно святі. Вони казали всім, що повинні підкорятися цим правилам, але самі знаходили способи обійти правила, щоб не підкорятися їм так, як того хотів Бог. Прикладом цього є те, як вони ставилися до Ісуса за зцілення в суботу. Фарисеї були дуже самовдоволеними та гордими. Ісус говорив Своїм учням, що цей шлях, який «здається правильним для людини» (Приповісті 14:12, 16:25), є шляхом смерті, і вони повинні остерігатися його.

Цей гріх гордині, або самоправедності, також є закваскою, яка росте в серці та змінює людину, і це та закваска, від якої Він застерігав.

Знову ж таки, Він перевертає все до протилежного тому, що думають люди. Те, що раніше використовувалося для символізації чогось злого, також може бути використано для символізації методу, який показує, як Царство поширюється у світі. І щойно воно потрапляє у світ, його неможливо видалити.

Ісус у цій розповіді

Притчі дозволяли Ісусу робити дуже сміливі заяви для тих, хто був відкритий розумом, для тих, хто «мав вуха, щоб чути».

Ісус розповідає притчі, щоб змусити людей думати, а не щоб чітко проілюструвати свою думку. Ті, хто шукав Царства, досліджували б, обмірковували й заглиблювалися б. Але ці притчі також дозволяли Ісусу приховувати Своє справжнє послання від тих, хто був проти Нього.

Він говорив загадками, щоб дати Собі час, необхідний для повного принесення Царства у світ.

Притчі все ще сповнені істин, які ми можемо просити Святого Духа відкрити нам через наше розуміння.

Серце людини

Матвія 15:1-3; 15-20

Марка 7:1-9; 14-23

Вчення Ісуса

ПРИМІТКА: Учитель може віддати перевагу навчанню від Марка, оскільки це більш стисло, і Ісус посилається на кілька речей у Євангелії від Матвія, які не будуть розглянуті на цьому уроці.

Фарисеї були релігійними лідерами того часу; вони керували юдейським народом, навчаючи його за Старим Заповітом. Це було б подібно до наших сьогodнішніх церковних лідерів. Але фарисеї були дуже гордими людьми й завжди хотіли, щоб усі знали, які вони добрі і як вони дотримуються всіх заповідей, даних Мойсеєм. Вони навіть створювали додаткові правила та «традиції», яких дотримувалися самі й очікували, що їх дотримуватимуться всі інші, щоб стати святішими.

Поясніть це спочатку, щоб слухачі зрозуміли, як усе відбувалося за часів Христа. Потім поговоріть про правила та різні типи правил, яких дотримуються люди. Навіть незважаючи на те, що ці фарисеї дотримувалися всіх правил, *дотримання правил не зробило їхні серця праведними.*

«Бо жодна людина не може бути виправдана перед Богом дотриманням Закону. Адже Закон лише показує нам, які ми грішні» (Римлян 3:20).

Фарисеї мали багато суперечок з Ісусом, і зрештою саме вони засудили Його на смерть. Вони завжди намагалися спіймати людей на неправильних вчинках і показати їм, наскільки вони неправі. Ісус робив протилежне. Він не вказував на гріхи та недоліки, Він виявляв благодать і істину з любов'ю, і це спонукало людей до покаяння.

Проте Ісус справді знаходив провину у фарисеях. Він багато часу приділяв тому, щоб говорити їм, що їхній спосіб бути святими ніколи не був тим, чого хотів Бог. Оскільки вони дотримувалися всіх заповідей, вони виглядали так, ніби роблять правильні речі, і інші люди вважали їх надзвичайно святими. Дотримання всіх заповідей зробило їх гордими, і їхні серця були неправими. Ісус сказав, що вони зробили правила та традиції важливішими за Слово Боже, і Слово Боже не мало сили в їхньому житті.

Ісус часто називав фарисеїв лицемірами; поясніть, що таке лицемір.

Лицемір — це той, хто грає роль, щоб отримати прихильність, і влаштовує шоу. Зовні вони здаються набагато кращими, ніж є насправді; вони, по суті, прикидаються або є шахраями, постійно при цьому примушуючи інших людей дотримуватися тих правил і цінностей, які вони лише вдають, що мають. Вони вихвалялися тим, як дотримуються всіх законів Мойсея.

Історія починається з того, що фарисеї бачать, як деякі учні Ісуса їдять хліб, не помивши перед цим рук. Фарисеї НІКОЛИ б не їли, не помивши рук. У них навіть були додаткові правила щодо миття чашок, горщиків та столів. Тоді фарисеї підійшли до Ісуса і запитали: «Чому Твої учні не дотримуються наших традицій (їхніх власних правил) і їдять, не помивши рук?» Ісус відповів, назвавши їх лицемірами і повернувшись до пророцтва в Ісаї 29:13. У ньому сказано, що люди вдають, ніби шанують Бога, але їхнє серце далеко від Нього. Їхнє поклоніння марне, оскільки вони вигадали власні правила, які викладають як Божі.

Ісус тоді кличе всіх навколо, щоб вони підійшли й послухали, аби зрозуміти:

Немає нічого, що, входячи в людину ззовні, може опоганити її, але те, що виходить з людини, ось що опоганює її.

Серце людини

Обговорення:

Що означає слово «опоганити»?

Опоганити означає забруднити, або зіпсувати (як зіпсована їжа), або зробити нечистим.

Які речі можуть бути опоганені? Брудна вода була б опоганена, тощо.

Вода може бути опоганена або забруднена чимось, що потрапляє в неї; але Ісус говорив, що з людьми все інакше.

Тоді Ісус каже: «Хто має вуха, нехай слухає!» Це означає, що не кожен, хто це чує, зрозуміє; людина повинна відкрити своє серце Господу і бачити своїм серцем.

Коли Ісус залишив інших, до Нього підійшли учні й запитали про притчу, бо вони не зрозуміли. Ісус каже: «Невже і ви не розумієте?»

Вони були з Ним постійно, але все одно не розуміли. Сьогодні ми маємо Святого Духа, який живе всередині нас і дає нам розуміння.

Ісус знову пояснив. Він сказав, що все, що входить у ваше тіло, не може опоганити вас, бо це не йде у ваше серце. Воно йде у ваш шлунок і виходить, коли ви йдете в туалет.

Те, що опоганює, — це те, що ВИХОДИТЬ з людини. У вашому серці знаходяться злі думки, нечисті (недоречні) думки, крадіжки, вбивства, жадібність, злість, обман, заздрість, гордість, нерозумність (дурість). (Як учитель, ви можете розширити це і навести приклади, зрозумілі слухачам.)

Він завершує: ці злі речі походять зсередини, і це те, що опоганює людину.

Матвій подає це більш детально і каже, що те, що виходить із чийось вуст, походить від серця, і це опоганює людину.

Ісус у цій розповіді

Юдеї думали, що догоджати Богові означає дотримуватися Закону і виконувати всі заповіді, але в очах Бога справа завжди була в серці. Фарисеї дотримувалися всіх законів, але це лише зробило їх гордими. Вони засуджували всіх і вихвалялися своєю здатністю робити все правильно. Знову і знову Ісус говорив їм про їхнє лицемірство. Він бачив їхню фасад, і це їх сердило, тому що їхні серця не були чистими.

Тепер ми маємо цілком інший спосіб взаємодії з Богом.

Коли ми віримо в Ісуса, нам дається нове серце, тепер ми маємо Його Дух всередині нас, і це перетворює нас на нову людину.

«Я дам вам нове серце і вкладу у вас новий дух...» (Єзекиїла 36:26).

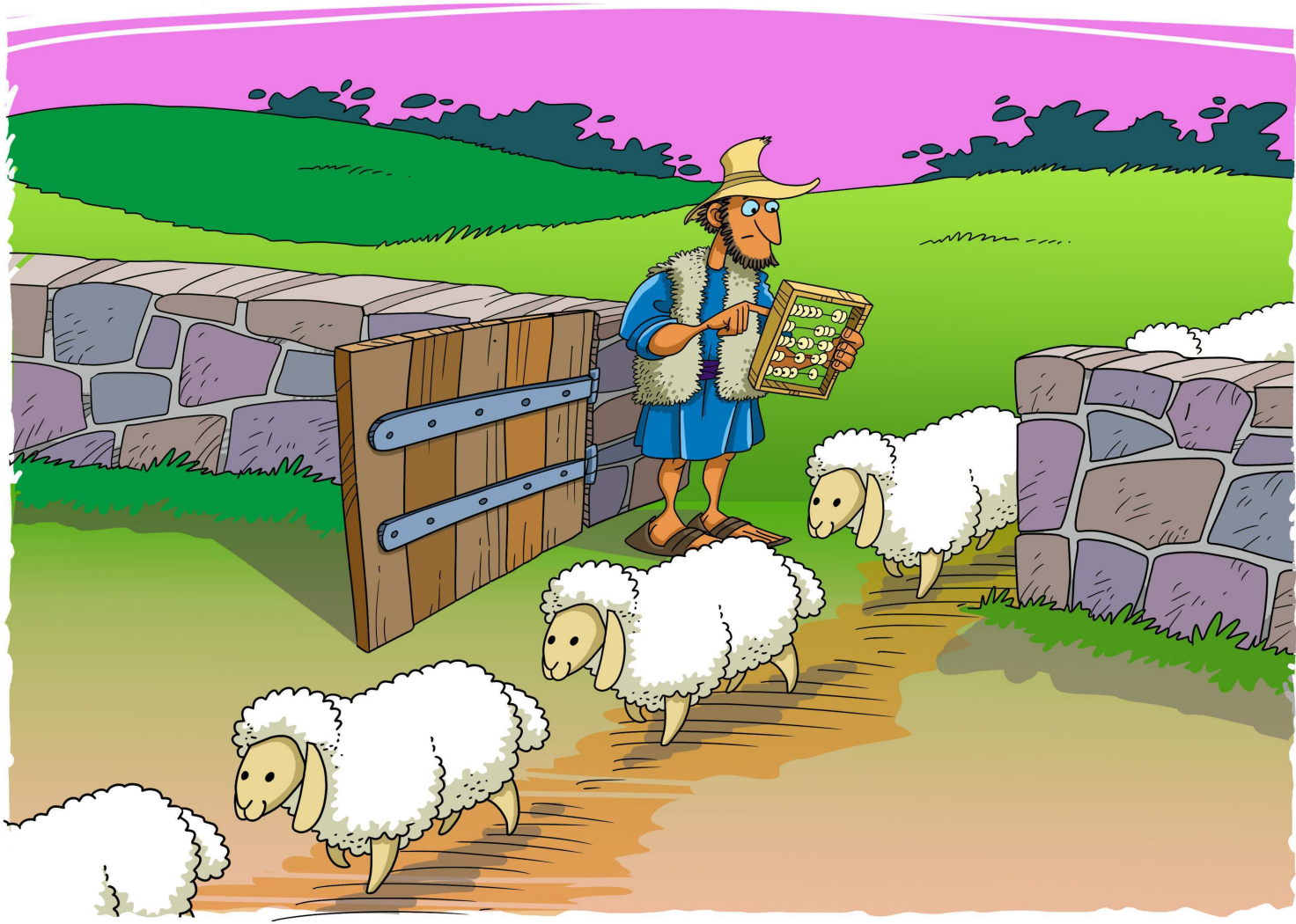
«Це означає, що кожен, хто в Христі, став новим творінням...» (2 Коринтян 5:17).

Приповіді говорять нам оберігати наше серце.

Ми повинні бути обережними щодо того, про що ми думаємо і над чим роздумуємо, що ми дивимося, про що говоримо, і які погляди дозволяємо рости в наших серцях.

Один із способів, як ми можемо оберігати своє серце, — це завжди віддавати славу і хвалу Богові. Це знімає фокус із нас самих і переводить фокус на Господа. Наші серця опоганюються, коли ми зосереджуємося на собі та власній доброті. Коли ми зосереджуємося на Господі та Його доброті, це допомагає нам оберігати наші серця.

Те, що є у вашому серці, вийде назовні; речі, які є у вашому серці, — це те, про що ви говорите. Ви не хочете дозволяти злим речам рости у вашому серці, тому наповнюйте його тим, що від Ісуса; дозвольте Йому показати вам Свою любов і навчити вас, як любити інших.

Двері

Івана 10:1-18

Притчі Ісуса

Притча – це історія, яка використовується для ілюстрації моралі чи уроку. Ісус часто говорив притчами, і багато разів нам розповідається, що люди не розуміли цих притч. Ісус починає притчу, кажучи, що кожен, хто намагається потрапити до кошари (овечого загону), не через двері, є злодієм або розбійником; пастухи заходять через двері.

Кошара іноді називалася «овеча огорожа» і була місцем, куди вівці приходили ночувати. Зазвичай це була постійна споруда зі стінами з каменю, часто обкладена зверху гілками або терновими кущами, щоб не допустити зловмисників. Тут ночувало кілька отар овець, і воротар (або охоронець дверей) охороняв вхід.

Вранці воротар відчиняв двері для пастухів, коли вони приходили за своєю отарою. Вівці впізнавали голос свого пастуха і йшли за ним.

Часто пастухи збираються разом у полі протягом дня, об'єднуючи більше ніж одну отару. Вівці впізнають голос свого пастуха, і кожна піде за своїм пастухом, коли він виведе свою отару.

Вівці не підуть за чужинцем, а втечуть, бо не знають голосу чужих.

Ісус говорив цю притчу до фарисеїв, але вони не зрозуміли. Ісус починає пояснювати.

Він каже їм, що Він є Двері для овець. Кожен, хто приходив до Нього, заявляючи, що є Месією, або будь-хто, хто стверджує, що є інший шлях до Бога, – це злодій і розбійник. Ті, хто були вівцями – віруючими – не пішли за злодіями та розбійниками.

Він знову каже, що Він є Двері. Якщо ви ввійдете через Ісуса, ви будете спасенні, ви будете входити і виходити, і знайдете пасовисько. Це цікаво. Це можна пов'язати з забезпеченням, обіцяним нашим Пастирем у Псалмі 23. Оскільки ми прийшли через Ісуса, ми знайдемо пасовисько – Він веде нас на зелені пасовиська біля води, Він веде нас стежками праведності і захищає нас, коли ми проходимо через небезпеку.

Далі Він говорить про злодія. Хто такий злодій? Злодій – це Сатана, диявол. Сатана приходиться, щоб вкрасти, вбити та знищити. Ісус прийшов, щоб дати нам життя, і не просто життя, а повноцінне, насичене життя. Ісус пояснює, що Він є Пастир, і тут завуальовано говорить про Своє розп'яття, кажучи їм, що добрий пастир кладе Своє життя за овець. Найманець не володіє вівцями. Якщо він побачить, що наближається вовк, він залишить овець і втече, і тоді вовк нападе на овець. Найманець тікає, бо він найманий і насправді не дбає про овець.

Ісус – це Добрий Пастир. Він знає Своїх овець – Він знає ВАС! І Його вівці знають Його.

Ісус говорить нам, що Він знає Отця, і Отець знає Його; і що Він віддав Своє життя, щоб спасти нас. Він також має інших овець, які в іншій кошарі; Він говорив про поган (неюдеїв). До цього моменту Ісус служив юдеям, але після Його воскресіння всі віруючі стали б християнами, без різниці між юдеями та поганцями.

Отець любить Ісуса, тому що Він жертовно віддав Своє життя, щоб потім знову його взяти. Ісус продовжує, кажучи, що ніхто не змушував Його приносити цю жертву.

Він Сам вирішив віддати Своє життя, і мав владу забрати його назад; це було добровільне рішення, яке прийняв Ісус

Ісус у цій розповіді

У цій притчі багато істин.

У Івана 10:2 також може матися на увазі, що пастори та лідери також можуть бути пастирями овець. Лідери, які ввійшли через Ісуса, будуть пастирями овець. Якщо лідер не веде вас до Ісуса, Ісус назвав їх злодіями й розбійниками, і вони не ведуть до істини. Ми повинні перевіряти кожного, хто навчає, і переконуватися, що вони завжди ведуть до Ісуса — **Він є ЄДИНИМ шляхом.**

У Івана 10:3-4 сказано, що Він кличе Своїх овець по імені.

Він знає ВАС особисто! Він ВЕДЕ вас. Він іде попереду вас, і ви йдете за Ним, тому що знаєте Його голос.

Вівці Ісуса СПРАВДІ ЧУЮТЬ Його голос. Іноді люди не думають, що чують Ісуса. Він завжди говорить до нас, але ми повинні бути тихими й слухати. Ми повинні нахилити вухо й слухати Його. Уявіть, що ви перебуваєте там, де дуже галасно, а ваш друг говорить до вас. Ви нахиляєтеся до нього, ви намагаєтеся дуже уважно слухати, щоб почути, що він говорить. Ось як ми повинні слухати Ісуса; Його голос — це найважливіше, що ви можете почути.

Івана 10:10 говорить нам, що злодій — це той, хто краде, вбиває і нищить. Іноді люди звинувачують Бога в поганих речах і труднощах у нашому житті. Але Ісус чітко говорить: ці речі походять від диявола. Сатана хоче забрати від нас і хоче знищити нас. Ісус прийшов, щоб спасти нас і дати нам життя в повноті! Слово, що тут використано для життя в оригінальній грецькій мові, це «ЗОЕ» («*ZOE*») — і воно означає абсолютну повноту життя, справжнє, істинне, активне, енергійне та благословенне!

Є багато релігій, які стверджують, що мають шлях до Бога, але істину мають лише ті, хто навчає, що Ісус є єдиний шлях.

Є лише один шлях до Бога, і це через Його Сина, Ісуса Христа. Він є Двері і ЄДИНИЙ ШЛЯХ до Отця.

Хто мій ближній?

Луки 10:25-37

Притчі Ісуса

Якщо вашій аудиторії подобаються театралізовані вистави, цю історію також було б добре розіграти.

Історія починається з адвоката (законника), який приходить до Ісуса і намагається Його спокусити. Люди завжди намагалися спіймати Ісуса на чомусь поганому. Фарисеї та книжники були знавцями Закону, і вони судили Ісуса за їхнім тлумаченням Закону. Коли Його погляди не збігалися з їхніми, вони обурилися, і зрештою їхні звинувачення призвели до Його смерті.

Адвокат запитав Ісуса: «Що я маю робити, щоб успадкувати вічне життя?» Ісус відповів на запитання запитанням, змушуючи людину замислитися над власними думками та мотивами. Ісус запитав його, що написано в Законі, і попросив адвоката, як він це тлумачить.

Обговорення:

Як ви думаєте, яка відповідь на це запитання?

Адвокат знає Закон Мойсея і швидко відповідає цитатою з Повторення Закону 6:5 та Левит 19:18:

«Люби Господа Бога свого всім твоїм серцем, і всією твоєю душею, і всією твоєю силою, і всім твоїм розумом, і люби свого ближнього, як самого себе».

Чи правий цей адвокат? Чи правильно він відповів на запитання?

Так. Іншого разу в Євангелії фарисей, який був законником, запитав Ісуса, яка найбільша заповідь. Ісус відповів точно так само (Матвія 22:36-40).

Людина може знати всі правильні відповіді, але це не має значення, якщо мотив у її серці нечистий. Бог знає наші думки і дивиться на наміри наших сердець, а не лише на наші зовнішні дії.

Обговорення:

Що означає бути праведним?

Людина може бути самоправедною (самовдоволеною). Це той, хто пишається тим, наскільки він добрий, чи то справжнє почуття, чи просто вчинок, який він демонструє, щоб його бачили інші.

Справжня праведність означає бути у правильних стосунках із Богом. Це означає, що ви невинні, бездоганні, безгрішні та бездоганні перед Богом. Праведність — це не те, що можна заробити своїми вчинками, чи те, чого можна досягти. Єдиний спосіб, яким ми можемо стати праведними, — це віра. Ми повинні прийняти нашу праведність як дар від Бога, який ми можемо отримати лише через нашу віру в Ісуса Христа (Римлян 3:22; 4:5; 4:13; 5:17; 9:30; Ефесян 2:9).

Наш дар праведності супроводжується відповідальністю бути представником Христа і Його Царства. У Царстві Христа любов до Господа Бога твого і любов до ближніх є першочерговим пріоритетом, а лідери Його Царства — це ті, хто служить іншим.

Ісус був задоволений відповіддю чоловіка і відповів: «Ти правильно відповів. Роби це, і житимеш». Але адвокат намагався виправдати себе. Він намагався довести, що він праведний сам по собі. Тож він наполягав на додатковій інформації та запитав Ісуса:

«А хто мій ближній?»

Хто мій ближній?

Ісус відповідає історією:

«Один чоловік спускався з Єрусалиму до Єрихона...»

Історично Ісус говорив про справжню дорогу, і ця історія розповідає про дуже реальну можливість. Була одна головна дорога, щоб дістатися з Єрусалиму до Єрихона. Ця дорога була дещо віддаленою і мала багато печер і схованок уздовж шляху. На цій дорозі не часто був великий рух, і злодії та розбійники ховалися в печерах і за скелями, а потім грабували подорожніх.

Цей чоловік був нападений злодіями. Вони забрали його одяг, імовірно, все інше, що він мав, побили його і залишили напівмертвого на узбіччі дороги.

Обговорення:

На що це було б схоже? Це було б страшно.

Злодії вискакують з-за скелі, забирають у тебе все, включно з одягом, і не тільки це, вони тебе б'ють, і ти не можеш піти по допомогу.

Без одягу тобі соромно та принижено.

Ти так сильно поранений, що злодії залишили тебе помирати. У тебе немає грошей, і немає можливості покликати на допомогу, або навіть запропонувати комусь заплатити за допомогу.

Ти цілком безпорадний і залежиш від милості незнайомих.

Дорогою ішов священик. У тодішньому релігійному суспільстві це було б схоже на сьогоденного пастора чи єпископа. Люди вважали б цю людину доброю та святою. Звичайно, вони думали, що він зробить усе правильно і допоможе цьому чоловікові.

Але що зробив священик? Чи побачив він пораненого? Так, побачив, але священик не зупинився, щоб допомогти. Він не лише не зупинився, але й зробив вигляд, що навіть не помітив його, і перейшов на інший бік дороги.

Обговорення:

Що, на вашу думку, думав цей священик у своєму серці?

Здається, усе безнадійно, але... наближається хтось іще!

Наступним іде левіт. Це було б схоже на церковного лідера сьогодні; того, хто працює чи навчає в церкві. Це той, хто повинен знати, що є правильним, і кого вважають «доброю людиною».

Левіт ішов повз, подивився на чоловіка, а потім перейшов на інший бік. Ми не знаємо, чи бачив його поранений чоловік, чи був він непритомний, чи стогнав від болю і просив про допомогу. Усе, що ми знаємо, це те, що левіт не надав жодної допомоги й пішов геть іншим боком дороги.

Обговорення:

Що б зробили ви? Що ви думаєте про того, хто поводить себе так, як священик і левіт?

Хто мій ближній?

Тепер усе здається справді безнадійним.

Але, нарешті, з'являється ще одна людина. Ця людина – самарянин. Юдеї не любили самарян. Юдеї були народом Ізраїля, але більшість самарян були напів'юдеями та напів'язичниками. Юдеям було сказано не одружуватися з язичниками, тому на цих людей дивилися зверхньо, бо вони були сумішшю, вони не були чистими. Вони мали схожі, але інші релігійні вірування, і між самарянами та юдеями сотні років були ворожі стосунки. Це була остання людина, від якої можна було очікувати, що вона стане «ближнім».

Цей чоловік-самарянин був у подорожі, і він натрапив на напівмертвого чоловіка і змилювався над ним. Співчуття (милює) описується як внутрішній голос, як рух зсередини із симпатією чи жалем. Таке співчуття спонукає вас до дії, зробити щось, щоб допомогти. Коли Ісус зцілював людей, часто говориться, що Він був «зворушений милосердям».

Самарянин не просто допоміг чоловікові. Він зробив більше, ніж вимагалось. Він перев'язав рани чоловіка і використав свої власні запаси.

Обговорення:

У нього з собою була олія та вино для подорожі, і він вилив їх на чоловіка. Навіщо він це зробив?

Вино — це алкоголь, і воно слугує природним дезінфікуючим засобом. Воно вбиває мікроби й очищає. Олія була б маззю (бальзамом) і була б засобом для зцілення.

Далі самарянин посадив чоловіка на свою власну тварину, швидше за все, це був осел; це означає, що самарянина довелося йти пішки решту шляху, ведучи чоловіка та стежачи за тим, щоб він не впав із тварини. Потім він привіз чоловіка до готелю (заїзду) і піклувався про нього там. Самарянина потрібно було поїхати наступного дня, тому він дав гроші людям у готелі й попросив їх піклуватися про пораненого. Він сказав їм, що якщо це коштуватиме більше, ніж гроші, які він їм дав, то він віддасть їм різницю, коли повернеться. Схоже, що цей самарянин міг мати стосунки з людьми в цьому готелі; можливо, він часто тут подорожував. Вони, здавалося, знали його і довіряли йому, оскільки він зміг залишити когось під їхньою опікою, обіцяючи заплатити додатково, коли приїде наступного разу.

Ісус завжди розповідав несподіване. Його вчення часто було протилежним тому, що думали всі інші. Люди, які слухали цю історію, швидше за все, думали, що фарисей буде названий «добрим ближнім». Фарисеїв поважали як «найправедніших» людей. Але перевернути це і сказати, що небажана особа, як-от самарянин, була справжнім ближнім? **Це було скандальне тлумачення визначення ближнього.**

Тоді Ісус закінчує Свою історію ще одним запитанням. Він повертає його до чоловіка, щоб той сам вирішив. Він запитує його:

«Котрий із цих трьох, на твою думку, виявився ближнім тому, хто потрапив до рук розбійників?» І чоловік відповів: «Той, хто змилювався над ним».

Ісус просто відповів: «Іди і ти роби так само».

Ісус у цій розповіді

Ісус завжди робив і говорив несподіване, ось чому багатьом людям було важко повірити, що Він — Месія. Він не тлумачив Закон так, як вони. Він зціляв у суботу, спілкувався зі знедоленими, їв із грішниками.

Люди не розуміли, що весь Закон зводиться до двох заповідей: любити Господа Бога свого всім своїм серцем, душею та розумом; і любити свого ближнього, як самого себе.

Закон у його досконалій формі повністю досягнув би цього. Але люди перетворили закони на шляхи самоправедності та способи показати, наскільки вони добрі, приносячи славу собі, а не Богові. Вони поважали інших, ґрунтуючись на їхніх зовнішніх вчинках, але Ісус бачив їхні серця і викривав мотиви, що стояли за їхніми діями.

Адвокат, який запитував Ісуса, намагався вчинити правильно відповідно до букви Закону. Він питає: «Хто мій ближній?» Він хоче отримати законницьку відповідь, щоб мати змогу правильно та законно виміряти, що він повинен робити.

Але він упускає саму суть заповіді. Йдеться не про допомогу комусь, тому що він відповідає потрібним критеріям, а про справжню любов і співчуття до інших. У цій історії, яку розповів Ісус, Він перевернув усе і вніс елемент сюрпризу, представивши їм найменш очікувану особу, яка насправді була справжнім люблячим ближнім.

Злий Слуга

Матвія 6:14-15

Матвія 18:21-35

Марка 11:26

Притчі Ісуса

Цей урок починається із запитання від Петра до Ісуса. У попередніх віршах Ісус навчав про спокуси та про те, як примиритися. Після цієї проповіді Петро підходить до Ісуса і запитує Його, скільки разів він повинен прощати тому, хто згрішить проти нього. Сім разів? Деякі переклади навіть говорять: «Скільки разів я повинен йому прощати?»

Відповідь Ісуса була несподіваною.

Він сказав: «Не кажу тобі: до семи разів, але до сімдесяти разів по сім». Якщо ви подивитесь на слово, яке Ісус насправді використав тут, воно не лише означало це число, але насправді означало «незліченну кількість разів». Ісус не наказував Петрові рахувати до 490 разів, а потім більше не прощати. По суті, Він говорив: «Не веди рахунок».

Прощай стільки разів, щоб ти перестав вести записи.

Потім Ісус розповідає історію, притчу. Він починає її так само, як і багато інших:

«Царство Небесне подібне до...» Він показує контраст між тим, що ми вважаємо нормальним, і тим, як дивиться на речі Бог. Вивчення Євангелій швидко показує, що Царство Небесне є перевернутим відносно звичайного людського мислення. Це абсолютно інший спосіб мислення, ніж людська філософія. Ісус знову і знову навчав цього, показуючи людям, що вони думають не так, як думає Бог.

Він починає з «одного царя». Цей цар захотів звести рахунки зі своїми слугами. Цікавою особливістю слова, яке Ісус тут використовує для позначення «рахунку», є те, що воно також може бути перекладене як «слово, те, що хтось сказав, чиєсь учення або міркування». Ми часто розглядаємо цю історію в контексті грошей для ілюстрації, але вибір слова, використаного Ісусом, є унікальним, оскільки його явно можна застосовувати до багатьох різних ситуацій.

Обговорення:

Цар позичив гроші своїм слугам. Різні слуги позичили різні суми.

Обговоріть, що вони, можливо, зробили з цими грошима.

Обговоріть здатність повернути борг, живучи на зарплату слуги.

Цар привів чоловіка, який позичив «десять тисяч талантів». Деякі Біблії перекладають це як десять тисяч мішків золота. Якщо подивитися на слова в оригінальній грецькій мові, якою був написаний Новий Заповіт, то талант золота важив приблизно 200 фунтів або 100 кілограмів. Це дорівнювало б приблизно 2 мільйонам фунтів, або трохи менше 1 мільйона кілограмів золота. Це надзвичайно велика сума грошей, просто шалений борг, який цей чоловік був винен цареві.

Чоловік не міг заплатити. Ймовірно, не було жодного способу, щоб він міг повернути борг такої неймовірно великої суми.

Оскільки він не міг заплатити, цар наказав продати цього чоловіка разом із його дружиною та дітьми. Він віддав наказ продати все, що мав цей чоловік, щоб погасити борг.

Злий Слуга

Обговорення:

Це була дуже серйозна ситуація.

Уявіть, як це було б, якби ви там були. Цей чоловік у шоці, цар говорить до охоронців, до чиновників, наказуючи їм забрати цього чоловіка, зібрати всю його родину і привести їх туди, де людей купують як рабів.

Цар наказує охоронцям конфіскувати його дім та все його майно і продати це, ліквідувати, щоб сплатити борг цього чоловіка.

Слуга у відчаї. Він благає про своє життя.

Він падає до ніг царя, випрошуючи милосердя. Він вклоняється цареві, у цілковитій покорі визнаючи владу царя над власним життям і життям усіх, хто йому дорогий. Він благає царя про терпіння, кажучи, що все поверне.

Обговорення:

Дуже сумнівно, що цей слуга мав здатність повернути борг. Цар є дуже багатим, а він — лише слуга.

Цар був «зворушений милосердям». Цар був неймовірно добрий. Він могутній, але сповнений співчуття до цього слуги, і цар, очевидно, бачить, що цей слуга ніколи не зможе погасити борг. Він не лише скасовує наказ про покарання слуги та його родини, але й знімає всі зобов'язання і повністю прощає йому борг. **Борг було стерто. Слуга нічого не винен.**

Але чи оцінив слуга ту благодать і милосердя, які йому були даровані?

Той слуга вийшов і знайшов одного зі своїх товаришів по службі, який був йому винен гроші. Це означає, що це був рівний йому, хтось, з ким він працював. Цей слуга був винен чоловікові «сто динаріїв» (пенсів), що дорівнює приблизно трьох або чотирьох місяцям заробітної плати. Це була мізерна сума порівняно з десятьма тисячами талантів, які цей слуга був винен цареві. Коли чоловік, якому простили борг, знайшов слугу, який був винен йому гроші, сказано:

«Він схопив його, почав душити і говорив: Віддай мені те, що винен».

Обговорення:

Це жорстоко! Цьому чоловікові щойно простили величезний борг на астрономічну суму грошей.

Але потім він знаходить того, хто винен йому гроші, і накладає на нього руки? Як це виглядає? Він, мабуть, схопив того чоловіка, схопив за горло і погрожував йому.

Це зовсім не схоже на співчуття і доброту, які виявив цар до цього чоловіка. І все це заради невеликої суми грошей порівняно з тим, що він сам був винен спочатку.

Його власна провина була набагато більшою, ніж сума, за яку він притягував до відповідальності цього чоловіка.

Злий Слуга

Тоді другий слуга впав до ніг першого слуги й благав його про милосердя. Він сказав те саме, просячи його про терпіння і обіцяючи повернути все.

Але перший слуга не погодився. Він кинув чоловіка до в'язниці, поки той не зможе сплатити борг.

Обговорення:

Як він може повернути борг, якщо він у в'язниці?

Чи зможе він працювати і заробляти гроші у в'язниці?

Чи вийде він колись звідти?

Тоді інші слуги, які працювали з цими двома чоловіками, побачили, що сталося, і були дуже засмучені. Вони пішли й розповіли своєму пану, цареві, все, що сталося.

Тоді пан, цар, покликав першого слугу прийти до нього. Цар сказав:

«Ось ти, лукавий слуго! Я простив тобі весь той борг, бо ти благав мене». Чи не повинен був і ти змилюватися над твоїм товаришем по службі, як і Я помилював тебе?

Цар був дуже розгніваний, і віддав його мучителям, доки той не сплатить усього, що був винен.

Обговорення:

Слово, що тут використано, означає «мучитель». Це були тюремники, яким було доручено катувати в'язнів. Як він може відплатити, коли його мучать?

Як він може заплатити таку велику суму?

Це схоже на нескінченні тортури; це неувяне покарання.

Тоді Ісус просто завершує притчу заявою. Ось що наш Небесний Отець зробить з нами, якщо ми не прощатимемо **від щирого серця** тим, хто провинився проти нас.

Ісус у цій розповіді

Це важка історія; ми всі були спокушені непростенням, відчуваючи, ніби хтось нам щось «винен».

Але як послідовники Христа, ми знаємо, що Божа любов безмежна, і Його любов покриває безліч гріхів (1 Петра 4:8). У 1 Коринтян 13 описано, як виглядає любов, і як ми повинні любити; вона показує нам досконалу любов (1 Коринтян 13:4-8). **Ця досконала любов ілюструє любов Христа до нас.**

Існує один гріх, який є непростеним для Бога, і це хула на Духа Святого (Матвія 12:31). Але ця історія та висловлювання Ісуса в Матвія 6:14-15 і Марка 11:26 чітко говорять: якщо ми не прощаємо іншим, нам не буде прощено.

Непростення небезпечне.

Як християни, це наш обов'язок — нести образ Христа. Христос сидить на небесах (Ефесян 1:20), і для розширення Царства на землі Він повинен діяти через членів Свого тіла, тобто через нас, християн. Ми є представниками Христа на цій землі для інших. Наш обов'язок — виявляти прощення іншим так само, як Отець виявив прощення нам.

Бог Отець віддав Своє найдорожче надбання, Свого Сина, як жертву за наш гріх. Ісус заплатив найвищу ціну за наші гріхи та простив нам таку величезну суму боргу, яку ми ніколи не змогли б повернути. Нашими власними діями неможливо відплатити борг, який ми заборгували Отцю. Але Він змилюсердився над нами й ласкаво простив нам.

Хто ми такі, щоб поводитися як лукавий слуга?

Хто ми такі, щоб судити інших і притягувати їх до відповідальності за їхні борги, коли нам так багато прощено? І ми не повинні думати про себе вище, ніж належить (Римлян 12:3), вважаючи, що ми є винятком і що наш гріх був меншим, ніж у когось іншого. Усі згрішили (Римлян 3:23), і незалежно від наших індивідуальних гріхів, ми всі не дотягуємося до Божого стандарту досконалості. Немає грішників, які були б гіршими за інших; ми всі грішники, і якщо ми не покаємося, ми всі загинемо (Луки 13:1-5).

Загублена вівця

Луки 15:4-7

Притчі Ісуса

Ісус навчав людей, і всі митники та грішники сходилися, щоб послухати Його. Митники були збирачами податків, і люди їх не любили. Багато з них збагатилися, оскільки були нечесними у своїх справах. Грішники були людьми, які робили речі, на які громада дивилася зверхньо. Але всі ці люди хотіли слухати Ісуса; їх тягнуло до Нього, і вони, можливо, знали, що потребують Його милосердя.

Фарисеї постійно були поруч з Ісусом, але не тому, що хотіли слухати Його вчення. Вони чули їх, але не розуміли (Ісая 6:9-10; Матвія 13:13). Вони були поруч з Ісусом, тому що відчували загрозу від Нього. Вони знали, що людям Він подобається, і думали, що люди повірять в Ісуса, і тоді римляни відберуть владу у фарисеїв (Івана 11:48). Вони слідували за Ісусом і слухали Його, бо завжди сподівалися знайти щось, що дало б їм підставу заарештувати Його. Фарисеї збирали докази проти Ісуса.

Фарисеї та книжники нарікали, що Ісус дозволяє грішникам приходити слухати Його, і навіть іде їсти з ними. Він ходив до їхніх домівок і їв, і фарисеї вважали це неправильним. Вони зневажали цих людей і не піклувалися про те, щоб люди приходили до Царства.

Ісус відповідає їм, розповідаючи три притчі про загублене: загублену вівцю, загублену драхму (монету) і загубленого сина.

Ісус запитує:

Якщо чоловік має сто овець і загубить одну з них, чи не залишить він дев'яносто дев'ять у пустелі й не піде шукати ту, що загубилася? Чи не шукатиме її, доки не знайде?

Обговорення:

Чи зробили б ви це?

Як би ви дізналися, що однієї не вистачає? Це ж багато овець.

Цей пастух, мабуть, був дуже добрим пастирем. Він мав би рахувати своїх овець щодня і знати їх індивідуально.

Він мав би бути глибоко залучений у повсякденну діяльність своїх овець, щоб помітити, що однієї не вистачає.

Коли він знаходить вівцю, він кладе її собі на плечі й радіє.

Обговорення:

Цей пастух справді любить своїх овець. Він сильний пастух; він піднімає вівцю і несе її на своїх плечах.

Чому він не дозволив їй іти?

Чи боявся він, що вона заблукає або спіткнеться?

Чи він просто такий радий знайти її, що з любов'ю несе її?

Загублена вівця

Він приходить додому, кличе всіх своїх друзів і сусідів, і каже: «Радійте зі мною! Я знайшов свою вівцю, яка загубилася».

Обговорення:

Цей пастух справді піклується про своїх овець.

Він влаштовує святкування зі своїми друзями та сусідами, тому що знайшов свою вівцю.

Ми могли б подумати, що в нього є сто овець. Він загубив лише одну, це не велика справа. Усе гаразд, у нього залишилося ще дев'яносто дев'ять.

Або ж, що щодо дев'яносто дев'яти, яких він залишив? Чи з ними все гаразд?

Тоді Ісус сказав: «Так само радість панує на Небесах через одного грішника, який кається, більше, ніж через дев'яносто дев'ять праведників, які не потребують каяття».

Зазвичай вважається, що ці дев'яносто дев'ять вже спасенні; вони вже в Царстві і почуваються добре, залишені в пустелі. Це одне з можливих тлумачень цієї історії.

Але зачекайте. Придивіться уважніше до історії. Подивіться, де пастух залишив дев'яносто дев'ять. Він залишив їх у пустелі. Це слово в оригінальній грецькій мові означає самотній, покинутий, безлюдний. Чи були б вівці там у безпеці? Як щодо диких звірів? Не сказано, що він залишив їх з кимось іншим. Сказано лише, що він залишив їх у пустелі.

Протягом усього Писання пустеля не уособлює Землю Обітовану. Вона уособлює час випробувань і не є місцем безпеки. Це не кінцева мета, це лише місце транзиту, щоб дістатися кращого місця.

Також сказано, що ці дев'яносто дев'ять праведних осіб не мали потреби у каятті. Хто не потребує каяття? Хіба не кожен потребує каяття?

«Адже всі згрішили й позбавлені слави Божої». Римлян 3:23

Чи може бути, що ці дев'яносто дев'ять — це фарисеї? Чи використовує Ісус тут двозначність, ґрунтуючись на тому, як фарисеї бачили себе? Чи може Ісус використовувати сарказм? Вони думали, що були найправеднішими (Марка 7:6-8). Фарисеї вважали себе кращими за тих грішників, хоча насправді фарисеї перебували у гордості і були тими, хто найбільше потребував каяття.

Хто є загубленою вівцею?

«Усі ми, немов вівці, блудили, кожен із нас звертав на свою дорогу...» Ісаїя 53:6

Ми є загубленими вівцями. Ви є загубленою вівцею. Кожен із нас, особисто.

Загублена вівця

Куди пішов пастух після того, як знайшов вівцю?

Зверніть увагу, що пастух не повернувся до інших овець у пустелі. Він не взяв цю вівцю і не додав її до отари.

Він взяв цю загублену вівцю і приніс її додому.

Чи може бути, що дев'яносто дев'ять все ще перебували в пустелі? Чи може бути, що дев'яносто дев'ять, які були «праведними», насправді були досить загубленими? Можливо, вони не були насправді праведними.

Одне зі значень оригінального грецького слова «дікаїос» (dikaïos) для позначення **праведного** або **справедливого** є:

«Ті, хто здається собі праведним, пишається тим, що є праведним, хто пишається своїми чеснотами, реальними чи уявними».

Чи може бути, що ці дев'яносто дев'ять представляють фарисеїв, які все ще перебували в пустелі і не входили до Царства Небесного?

Але той, хто був загублений, а тепер знайдений, — його принесли додому. Він увійшов у Царство Боже.

Ісус у цій розповіді

Деякі люди вважають, що Ісус прийшов лише для спасіння людства загалом. Що Він не помер би, якби справа стосувалася лише однієї людини, або «тільки мене». Дехто може сказати: звичайно, Він помер за наші гріхи, але це було групове зусилля; через Своє розп'яття Він знав, що спасає людство.

Але ця теорія, схоже, не узгоджується з цією притчею.

Ця притча показує важливість ОДНОГО. Наш Пастир, Ісус, був настільки зосереджений на одному, що був готовий піти на великі жертви, щоб знайти одного і принести його додому.

Це – ВИ. ВИ є тим одним. Він шукає вас і радіє через вас. Він несе вас, і все Небо влаштовує святкування, коли ОДИН грішник кається і входить у Царство.

Загублена монета

Луки 15:8-10

Притчі Ісуса

Поговоріть про втрату речей..

Обговорення:

Чи траплялося вам колись губити щось? Що саме ви загубили?

Чи губили ви колись гроші?

Чи втрачали ви велику суму грошей?

Ця жінка загубила трохи грошей. Ця історія трапилася давно, і в той час багато людей отримували монети на весілля. Це міг бути весільний подарунок цієї жінки, або подарунок, оскільки вона збиралася одружитися. У будь-якому разі, ці гроші були для неї важливі.

Обговорення:

Якщо ви щось губите, що ви робите? Ви шукаєте це!

Як би ви шукали те, що загубили?

Поговоріть про те, як шукати щось: заглянути під речі, під килим, увімкнути світло, скористатися ліхтариком тощо.

Ця жінка запалила світильник, щоб бачити. Вона підмела свій дім, ймовірно, заглядаючи під усе, і вона не зупинялася, доки не знайшла її.

Вона знайшла її!

Що ви робите, коли знаходите те, що загубили? Ви радієте! Ця жінка пішла й розповіла всім своїм друзям, що знайшла те, що втратила. Вона влаштувала святкування! Вона запросила всіх своїх друзів та сусідів, щоб вони раділи разом із нею; вона була така щаслива, що знайшла свою монету.

Ісус у цій розповіді

Ісус щось загубив; Він загубив людей.

Коли люди не знають Ісуса, ми кажемо, що вони загублені. Коли хтось приходить до Ісуса і кається у своїх гріхах, Він радіє! Сказано, що на Небесах панує радість серед ангелів, коли хтось приходить до Господа. Так само, як у цієї жінки, на Небесах відбувається святкування, коли один грішник приходить до пізнання Господа!

«Адже Син Людський прийшов, щоб знайти й спасти те, що загинуло» Луки 19:10.

Ми не завжди розуміємо, НАСКІЛЬКИ СИЛЬНО Бог любить нас!

Ви ТАКІ ВАЖЛИВІ для Нього, і Він так сильно любить вас, що послав Ісуса на землю, щоб Він помер за нас і наші гріхи, аби ми могли пізнати Його. Ісус так сильно любив вас, що помер за ваші гріхи, щоб ви могли стати частиною Його Царства!

«Але Бог, Який багатий на милосердя, через Свою велику любов, якою Він полюбив нас...»

Ефесян 2:4.

Ви коли-небудь були такі щасливі, що просто починали співати?

Біблія каже нам, що Бог любить нас так сильно, що Він співає над нами.

Він хоче, щоб ви довіряли Йому і йшли за Ним, тому що Він любить вас і має чудовий план для вашого життя.

Загублений син

Луки 15:11-32

Притчі Ісуса

Сьогодні ми будемо говорити про притчу. Притча — це історія з іншим значенням, історія, яка використовується для ілюстрації певного уроку. Це досить відома притча, історія, яку, можливо, чули багато людей.

Ця історія починається в книзі Луки, і перше, що ми бачимо, — це те, що всі митники й грішники прийшли послухати Ісуса. Що ми знаємо про Ісуса? Хто завжди був поряд із Ним? Багато людей! Ніхто не любив митників; зазвичай це були нечесні люди; а на грішників дивилися з презирством.

Фарисеї та книжники скаржилися, що Ісус розмовляв із грішниками та їв із ними.

Митники й грішники хотіли послухати Ісуса. Чи прогнав Він їх? Чи сказав їм, що не буде з ними розмовляти? Ні, Ісус не сказав нічого подібного. Але саме це, на думку фарисеїв, Ісус мав би сказати. Вони скаржилися й нарікали на Ісуса, кажучи: «Чому Ісус дозволяє цим людям приходити Його слухати? Чому Він їсть із ними?»

Ісус відповідає фарисеям, розповідаючи три схожі притчі про загублені речі. Перша історія, яку Він розповідає, — це про чоловіка, який загубив одну вівцю. Чи чули ви цю історію? Ми не будемо детально зупинятися на ній, але Він розповів про одну загублену вівцю і про те, як господар залишив усіх овець, щоб піти й знайти ту, яка загубилася.

Наступна історія, яку Він розповідає, — це про жінку, яка мала десять срібних монет, але загубила одну. Що вона робить? Вона шукає, знаходить ту одну, а потім влаштовує велике святкування.

Потім Ісус розповідає історію про щось іще, що загубилося, і саме про це буде ця історія.

У цій історії є три персонажі: певний чоловік, який мав двох синів.

Молодший син прийшов до свого батька і сказав: «Я хочу, щоб ти дав мені те, що належить мені». Коли люди отримують те, що їм належить? Зазвичай після того, як вони померли. Якщо у вас є двоє синів і батько помирає, тоді зазвичай майно та речі діляться між синами.

«Я хочу те, що належить мені». Чи належить це йому вже? Ні. Батько дуже навіть живий.

Ця історія відбувалася в Ізраїлі. Якщо дослідити тогочасну культуру, ми знаємо, що те, про що просив цей молодший син, було ганебним. Це було обурливе прохання і дуже образливе для батька. Це було по суті як сказати своєму батькові: «Я бажаю тобі смерті, просто дай мені моє майно».

Це не те саме, що просто попросити щось раніше.

Це була величезна образа для батька, і по суті, як ляпас йому по обличчю. Це було майже як сказати своєму батькові «провалитися». Якби люди почули, що він зробив зі своїм батьком, це створило б синові дуже погану репутацію.

Такого просто не робили. Але він попросив у батька свою частину спадщини. Чи сказав батько «Ні!» і дав синові ляпаса?

Ні, батько дав синові саме те, що він просив. Це було незвично, і більшість чоловіків у той час так не зробили б. Якби син просив про це, більшість батьків сказали б: «Ні, я не помер. Це грубо, ти мене образив і засоромив, і це неправильно». Але цей чоловік дав своєму синові саме те, що він просив.

Загублений син

Цей батько не мусив віддавати синові спадщину, але схоже, що він зробив це охоче. Крім того, можливо, що й інший син міг отримати свою спадщину одночасно.

Після того як батько віддав йому частину його майна, молодший син зібрав усі свої речі й подався у далеку країну.

Як ви думаєте, чи він інвестував свої гроші, примножив їх, був дуже мудрий і досяг успіху?

Ні, не досяг. Він витратив усі свої гроші на справді безглузді речі. Він розтратив усі свої кошти на шалене життя. Можливо, він грав в азартні ігри, можливо, багато пив, можливо, влаштовував багато святкувань. У будь-якому разі, цей чоловік не був мудрим, і він розтринькав усі свої гроші. Але чиї насправді це були гроші? Насправді це були гроші його батька, тому що його батько був ще живий.

Він витратив кожен останній гріш. Мало того, що він збанкрутував, так ще й настав голод у тій землі. Що це означає?

Обговорення:

Що таке голод?

Це час, коли немає дощу, і не вистачає їжі. Посіви гинуть, тоді тварини не можуть їсти, і багато тварин помирає, оскільки у них немає достатньо їжі чи води. Будь-яка доступна їжа стає дуже дорогою, тому що її не вистачає і всі голодні.

Чи має син якісь гроші, щоб купити їжу?

Син є чужинцем. Він юдей, і він подався у далеку країну, ймовірно, язичницьку країну, і йому потрібна робота. У вірші 15 сказано, що він «пристав» до одного жителя тієї землі. Це цікаве слово; якщо читати його в оригінальній грецькій мові, воно означає «приклеїти» або «прикріпити».

Схоже, він знайшов когось, можливо, знайомого, прийшов до їхнього будинку, і вони не могли змусити його піти. Чи було у вас коли-небудь таке, що хтось приїхав у гості, і ви хотіли, щоб вони поїхали додому, але вони просто не йшли? Схоже, саме це зробив молодший син: залишився, хоча йому вже не були раді. Він не хотів іти, тому, можливо, йому дали найгіршу роботу, яку тільки можна було знайти. Вони, можливо, навіть думали: «Він не захоче виконувати цю роботу, тому піде».

Цей чоловік послав його в поле годувати свиней. Сказано «послав його», тому ми можемо припустити, що він годував свиней в обмін на притулок.

Це, ймовірно, найгірша робота, яку тільки можна було отримати. Якби ви взялися за цю роботу, це було б тому, що у вас не було інших варіантів. Ви б ніколи не обрали цю роботу замість будь-якої іншої. Вона була огидна, смердюча, але це ще не все.

Обговорення:

Чи знаєте ви, як юдеї ставилися до свиней?

Свині вважалися нечистими. Юдеї не їли їх і не тримали свиней. Ми можемо припустити, що це була язичницька країна. Для юдеїв свиня була найнижчою, наймерзеннішою твариною. Гірше, ніж свиня, не могло бути нічого. Свині качаються у грязі та у власній їжі, вони брудні.

Загублений син

Що їдять свині? Що люди дають свиням їсти?

Їжа для свиней — це залишки та непотріб, але не добрі залишки, як-от кістка м'яса. Свині їдять огидні залишки на тарілці, які ніхто не хоче зберігати. Свиней годують залишками, які ви викидаєте у сміття. Свині також їдять кукурудзяне лушпиння та качани, тобто речі, які люди не хочуть їсти.

Цей чоловік був голодний. Ви коли-небудь були справді голодні? Цей чоловік був настільки голодний, що хотів з'їсти навіть те кукурудзяне лушпиння, яке їли свині. Ви могли б подумати, що люди, з якими він був, спершу запропонували б йому залишки. Можливо, вони дозволили б йому перебрати залишки, перш ніж дати їх свиням, і віддали б йому найкращі частини. Але ніхто не дав йому навіть їжі для свиней.

Тоді цей чоловік «опам'ятався» (Луки 15:17).

Обговорення:

Що означає «опам'ятатися»? Це означає отямитися, прийти до тями.

Чи спадало вам колись на думку: «Про що я взагалі думав?» Або: «Це було нерозумно, мені не слід було цього робити?»

Отже, молодший син подумав: «У мого батька є найманці. Він годує своїх найманців, і вони мають вдосталь хліба, і в них ще й залишається їжа, а я тут голодую».

Обговорення:

Подумайте про це. Що ця невелика інформація говорить вам про його батька?

Його батько, ймовірно, має гроші; у нього є найманці. Ми також знаємо, що цей син забрав значну частину грошей, але у його батька все ще вдосталь коштів, щоб жити і керувати своїм маєтком.

Його батько здається щедрою людиною. Сказано, що слуги його батька мають багато хліба. Чи дає його батько своїм слугам лише достатньо? Ні, він дбає про те, щоб вони мали вдосталь, і щоб у них ще й залишалось. Його батько схожий на кращого роботодавця, ніж той чоловік зі свинями, на якого зараз прошепсє син.

Син придумує план. Він каже: «Я піду до свого батька. Я скажу йому, що згрішив проти Неба і проти нього, і що я вже не гідний називатися його сином.

Я попрошу його зробити мене як одного з його найманців».

Ми не знаємо напевно, чи справді цей чоловік шкодує. Чи дійсно він усвідомив, що вчинив неправильно? Чи розуміє він, що це була повністю його провина? Чи він просто шукає спосіб жити трохи кращим життям? Читач цього достеменно не знає. Син вирушає у зворотну подорож додому. Це могло зайняти у нього чимало часу; ми знаємо, що він був у далекій країні. Коли він наближається до будинку свого батька, але ще досить далеко, батько бачить, що він іде.

Чи важко впізнати людей, коли вони далеко?

Загублений син

Обговорення:

Подумайте про це. Що ця невелика інформація говорить вам про його батька?

Його батько, ймовірно, має гроші; у нього є найманці. Ми також знаємо, що цей син забрав значну частину грошей, але у його батька все ще вистачало коштів, щоб жити і керувати своїм маєтком.

Його батько здається щедрою людиною. Сказано, що слуги його батька мають багато хліба. Чи дає його батько своїм слугам лише достатньо? Ні, він дбає про те, щоб вони мали вистачало, і щоб у них ще й залишалося. Його батько схожий на кращого роботодавця, ніж той чоловік зі свинями на його зорі прощого сина.

Батько побачив сина, коли той був ще дуже далеко, і що зробив батько?

Він ПОБІГ. Батько біжить назустріч синові. Чи схвильований він, що бачить його?

Обговорення:

Чи знав батько, з якої причини син повертається додому?

Чи знав він, що син іде сказати батькові, що він шкодує?

Син міг прийти, щоб попросити у батька ще грошей.

Чи знає батько, ЧОМУ син повертається?

Чи турбує батька, чому син повертається?

Чи сказав батько: «Я хочу спершу переконатися, що ти шкодуєш», а вже потім обійму тебе?

Чи намагався він з'ясувати ці речі, перш ніж почати бігти? Аж ніяк.

А як щодо нас? Чи хочемо ми іноді, щоб люди вибачилися, перш ніж ми їх простимо? Хіба це не наше ставлення іноді? Чи хочемо ми, щоб хтось сказав, що шкодує, перш ніж ми відновимо стосунки?

Чи турбувало цього батька, чи скаже син, що він шкодує? Батько поняття не мав, чому син повертається, поняття не мав, що він збирається сказати, але, тим не менш, він біжить йому назустріч.

Він не просто біжить, він кидається до сина. Він обіймає його, охоплює руками його шию і цілує його. Він не знав, чи шкодує син, чи чому він тут, але йому це байдуже.

Син починає промову, яку він підготував. Він каже: «Я згрішив проти Неба і перед тобою, і я вже не гідний називатися твоїм сином». Що це означає?

Якою була відповідь батька? Що він сказав? Чи дав батько відповідь на те, що сказав син? Ні. Він не відповів; Він не сказав, чи згоден він, чи не згоден; він просто взагалі не відреагував на слова сина. Схоже, для батька це не має значення. Він просто такий щасливий, що його син повернувся.

Загублений син

Натомість батько починає говорити до слуг. Він наказує слугам: «Принесіть найкращу одяг і одягніть його на сина». Він каже їм: «Дайте перстень йому на руку і взуття на ноги».

Як ви думаєте, чи смердів цей чоловік? Можливо, минуло багато часу з того часу, як він приймав ванну чи душ? Чи був у нього гарний одяг? Чи пах він смердючими свинями? Був голод; є велика ймовірність, що у нього не було води, щоб прийняти душ. Він, ймовірно, був дуже брудний. Але батькові було байдуже.

Принесіть найкращу одягу і одягніть його.

Одяг символізував честь і статус. Це знову зробило сина частиною сім'ї і забрало ганьбу, яку він мав через те, що він зробив. Зробивши це перед слугами, він дав зрозуміти всім, що його минуле забуте, і його початкове місце в сім'ї тепер повністю відновлено.

Надіньте перстень йому на руку.

Що символізує перстень? «Він Мій». Він символізує, що він належить. Він є частиною сім'ї.

Якщо ви носите обручку, це означає, що ви комусь належите. Цей молодший син належить. Цей перстень, швидше за все, мав печатку, і батько, даючи синові цей перстень, надавав йому повноваження вести справи сім'ї.

Надіньте взуття на його ноги.

Слуги зазвичай ходили босоніж. Ймовірно, цей чоловік був босий, тому що він був слугою, він годував свиней. Взуття символізувало, що він був членом сім'ї, а НЕ слугою, як він був готовий прийти додому.

Тоді батько сказав: «Принесіть годоване теля».

Звідки цей чоловік взяв годовану корову (теля)? У всіх інших тварини голодують через голод, а в нього є годоване теля. Очевидно, що у нього не закінчилася їжа під час голоду; він заздалегідь планував. Його корови мали вдосталь їжі, і він їх відгодував, і вони готові до споживання.

«Давайте влаштуємо святкування! Мій син був мертвий і ожив знову. Він був загублений, а тепер знайдений».

Скільки людей може нагодувати годоване теля? Телям можна нагодувати багато людей.

Батько сказав їм готуватися і влаштовувати святкування.

Зазвичай цього сина не прийняли б назад. Він був би засоромлений, усі б знали, що він зробив. Але батько хотів, щоб усі знали, що син повернувся, і тепер його прийнято назад у сім'ю.

Могло здатися, що батько виглядав погано, оскільки прийняв сина назад після того, як син його засоромив. Але чи вагався батько, дозволяючи синові повернутися? Ні. Батько зустрів його великим бенкетом і великим святкуванням.

Можливо, батько очікував моменту повернення сина і вже запланував святкування на той випадок, якщо син повернеться. Їм не знадобилося багато часу, щоб організувати велике святкування. Це, мабуть, було справжнє свято: лунала музика і були танці, і музику було чути аж на полі.

Загублений син

Хто в полі? Інший син — він у полі. Він працював там, і коли наблизився до будинку, почув усю музику. Тож він кличе одного зі слуг і питає: «Що відбувається? Що я чую?» А слуга каже: «Твій брат повернувся, і твій батько зарізав годоване теля, тому що твій брат тут у безпеці, і ми влаштовуємо святкування для твого брата».

Чи сказав старший брат: «О, чудово! Я такий радий, що мій брат повернувся цілим!»? Чи побіг він на свято, щоб побачити свого брата?

Ні. Він заздрить і сердиться.

Він настільки засмучений, що відмовився йти на святкування. Батько вийшов, щоб поговорити з братом. Він сказав: «Приходь до нас! У нас є їжа, у нас є музика, ми танцюємо, приходь на святкування!»

Брат сказав: «Я роками працюю на тебе і завжди робив те, що ти просив. Ти навіть козеняти мені ніколи не дав, щоб я влаштував святкування зі своїми друзями». Він каже, що це несправедливо.

Потім він повертає образу батькові. Він каже: «Щойно твій син повернувся додому, син, який розтратив усі ТВОЇ гроші на погані речі, ти зарізав годоване теля й почав святкувати». Здавалося, старший брат знав, на що його молодший брат витратив гроші, але ми не знаємо, чи він здогадувався, чи були чутки про те, що зробив молодший син.

Тоді батько сказав старшому братові: «Ти завжди зі мною. Все, що я маю, — твоє. Ти можеш мати все. Ти тут весь час. Нам годилося святкувати й радіти». Потім батько робить це особистим для старшого брата. Він каже: «Твій брат був мертвий і ожив знову. Він був загублений, а тепер знайдений».

Історія закінчується, і читач не знає, чи передумав старший брат і чи пішов він на святкування.

Ісус у цій розповіді

Грішники та митники представляють молодшого сина, а фарисеї представляють старшого брата. Вони — ті, хто дотримувався всіх заповідей, але вони так і не зрозуміли серця батька. Історія залишається відкритою, оскільки фарисеї залишаються перед вибором: чи приєднаються вони до прощення батька. Чи вирішать вони увійти на «святкування», яке символізує Царство Небесне?

Батько не шкодував; він віддав усе заради свого сина. Він міг би попросити сина повернути йому гроші, але не зробив цього.

Кого представляє цей батько? Він представляє Бога. Він представляє нашого Батька, Який завжди любить нас, Який приходять шукати нас і чекає, коли ми прийдемо до Нього. Його любов не є умовною. Він не ставить умов для Свого прощення; Він уже простив нас. Він чекає, коли ми приймемо Його прощення. Він хоче, щоб ми прийшли до Нього, відкрили наші серця і прийняли те, що Він уже дав.

Ісус помер за наші гріхи, щоб ми могли мати Його одягу праведності (Ісаїя 61:10).

Одяга, яку батько одягнув на сина, — це одяга праведності, яку ми отримуємо від Ісуса, коли віримо в Нього. Ісус був досконалий; Він ніколи не грішив. Ми грішимо, але коли ми віримо в Ісуса, ми отримуємо цю одяга праведності, яка робить нас чистими в очах Бога. Бог дає нам цю одяга, коли ми приходимо до Нього і входимо в Царство. Подібно до того, як батько в історії покрив гріхи свого загубленого сина славою своєї власної одяги, те саме відбувається і з нами, коли ми покладаємо нашу віру на Ісуса.

Що Наповнює Ваше Серце?

Матвія 12:34-37

Луки 6:45

Притчі Ісуса

Ці уривки короткі, але дещо відрізняються. Ви можете обрати навчати за Матвієм, оскільки він містить трохи більше інформації.

Ісус дуже часто навчав про стан серця і постійно повертався до цієї теми.

Він звертався до людей, переважно до фарисеїв, релігійних лідерів та правителів того часу. Вони знали Закони, дані Мойсеєм у Старому Завіті, і їхньою головною метою було дотримуватися цих законів. Але Ісус знову і знову вказував на те, що їхні серця не були чистими, і вони робили все з неправильними мотивами. Вони робили все це заради корисливої вигоди.

Євангелія від Матвія показує нам, що в цьому конкретному випадку Ісус відповідав фарисеям. Ця проповідь почалася після того, як фарисеї звинуватили Ісуса в тому, що Він — князь демонів, тому що Він виганяв бісів. Вони не говорили Йому цих слів безпосередньо, але Він знав їхні думки і почав наводити приклади речей, які, здавалося б, суперечать одна одній. Ісус наводить приклади того, як царство, яке бореться саме з собою, не може вистояти, воно самознищиться або розпадеться.

Він говорить про дерева і про те, як добрі дерева приносять добрі плоди. Поганий плід не походить від доброго дерева, а добрий плід не походить від поганого дерева. Ісус говорить із подвійним значенням; Він говорить не просто про дерева. Він підсумовує це, говорячи безпосередньо про ваші слова і про те, як вони виявляють ваше серце.

Обговорення:

Якщо яблуня має погані плоди, і всі яблука гнилі та несмачні, що б ви подумали?

Чи намагалися б ви лікувати самі яблука, чи спробували б з'ясувати, що не так із деревом?

Якщо ви вивчали рослини, ви б зрозуміли, що проблема в дереві, а не у плодах.

Чи потрібен йому кращий ґрунт? Чи атаковане воно комахами?

Які можуть бути деякі вирішення?

Ісус каже: «Як ви можете говорити добре, будучи злими? **Адже з повноти серця говорять уста.**»

Інший переклад говорить: «Бо уста говорять те, чим переповнене серце.»

Те, що є у вашому серці, виходить, коли ви говорите. Речі, які виходять з вас, — це ваші плоди, так само як дерево має плоди. Те, що знаходиться у вашому серці, природно виходить, виливається.

Обговорення:

Якщо у вас є чашка, повністю наповнена молоком, і ви її розливаєте, що виллється?

Якщо у вас є чашка, наповнена чаєм, що виллється? Те, що знаходиться в чашці, — це те, що виллється назовні.

Те саме і з вашими словами. Те, що є у вашому серці, — це те, що «виллється» назовні, коли ви говорите.

Що Наповнює Ваше Серце?

Як ви знаєте, що в серці людини? Як ви знаєте, про що вона насправді думає? Людина може спробувати приховати свої справжні почуття на деякий час, але зрештою те, що вона думає у своєму серці, вийде назовні у її словах. Слова людини її викриють. Якщо її серце сповнене зла, вона не говоритиме добрих речей. Справжні емоції людини виходять назовні в її словах. Ваші слова — це те, що виходить з вас, і вони опоганюють вас — те, що розбещує людину або її забруднює (Матвія 15:11, 16-20).

Ісус сказав:

«Добра людина з доброго скарбу свого серця виносить добре, а зла людина зі злого скарбу виносить зле (Матвія 12:35; Луки 6:45).

Обговорення:

Що таке ваше серце? Це та частина вашого розуму, де містяться ваші думки, ваші прагнення (пристрасті) та ваш характер.

Оригінальне слово в грецькій мові в Матвія 12:34 для позначення серця — це «кардіа» (*kardia*). Саме звідси походять медичні терміни, пов'язані з серцем, такі як «кардіальний» (*cardiac*) та «серцево-судинний» (*cardiovascular*). Воно означає орган у тілі, який циркулює кров, але також означає центр усього фізичного і духовного життя. Це душа або розум, джерело і місце думок, прагнень (пристрастей), бажань, апетитів, почуттів і намірів. Це розуміння, воля та характер, місцезнаходження всіх почуттів, емоцій, як поганих, так і добрих. Це центральна або найпотаємніша частина будь-чого. Це ваше внутрішнє Я.

Серце — це джерело слів, які ви говорите.

Потім Ісус каже, що ми дамо звіт за кожне пусте слово, яке промовимо, у день суду.

Обговорення:

Що це означає? Що таке пусте слово?

Деякі переклади говорять «необережне» слово. Значення оригінального слова, яке вжив Ісус, було неактивне, ліниве, невігідне (марне). Це слово, яке не виконує того, що мало б виконати.

Слова дуже важливі для Бога.

Він використав слова, щоб створити світ, і вони мають творчу силу. Наші слова покликані творити, а не руйнувати. Вони мають здійснювати щось. Те, про що тут говорить Ісус, — це просто «пуста балаканина».

Обговорення:

Які можуть бути приклади пустої (марної) розмови?

Поговоріть про: непотрібну балаканину, руйнівні розмови, плітки, негативні висловлювання, розмови про все, що суперечить тому, що сказав Бог.

Що Наповнює Ваше Серце?

Потім Ісус завершує, кажучи: «Бо за словами своїми будеш виправданий і за словами своїми будеш осуджений».

Одного дня нам доведеться пояснювати Богу всі марні слова, які ми промовили (Матвія 12:36). Це роздум, що спонукає до тверезості! Дуже важливо стежити за нашими словами і слідкувати за тим, що ми говоримо. Ми думаємо, що це просто розмова, але Бог ставиться до цього набагато серйозніше! Ми повинні охороняти наші думки, охороняти те, що входить у наші серця, щоб контролювати наш язик та наші слова.

Приповіді 4:23 говорить: «Над усе, що лише стережеться, серце своє стережи, бо з нього походить життя. »

Ого. Це неймовірно важливо! Багато людей скажуть, що події, які з ними трапилися, визначили результат їхнього життя; що інші люди змусили їх стати такими, якими вони є, і робити те, що вони зробили. Але Бог каже: ВИ визначаєте, яким буде ваше життя, тим, що ви дозволяєте увійти у ваше серце. Незалежно від того, як виглядає ваше життя, ви можете визначити, як ви відповісте і як відреагуєте. Чи віддасте ви це Богу і дозволите Йому подбати про це, чи дозволите гіркоті зростати у вашому серці? Те, що є в наших серцях, виходить назовні, коли ми говоримо, і багато чого розкриває про те, що всередині. Наші слова створюють для нас або життя, або смерть (Приповіді 18:21). Ваші слова схожі на творче насіння, яке зростає, коли ви його промовляєте.

Обговорення:

Чи хочете ви мати добре серце? Як нам мати добре серце?

Нам слід слухати Божі слова і тримати їх у центрі наших сердець; Вони є життям і здоров'ям для нашого тіла (Приповіді 4:20-22).

Праведна людина обміркує свою відповідь, перш ніж говорити (Приповіді 15:28).

Серце мудрої людини навчатиме її уста... (Приповіді 16:23).

Зрозумійте важливість ваших слів: «Ти заплутався в словах своїх уст, схоплений словами своїх уст» (Приповіді 6:2).

Ісус у цій розповіді

Ісус завжди звертався до питань серця. Юдеї зосереджувалися на тому, щоб робити правильні речі і дотримуватися всіх законів, але вони не зважали на мотиви.

Ісус сказав, що справа в ставленні, а не в дотриманні букви закону. Вони робили правильні речі і втрачали весь сенс. Ісус сказав, що весь Закон можна підсумувати в цих двох заповідях:

«Люби Господа Бога свого всім твоїм серцем, і всією твоєю душею, і всім твоїм розумом. Це перша й найбільша заповідь. А друга подібна до неї: Люби свого ближнього, як самого себе. На цих двох заповідях ґрунтується [весь] Закон і Пророки» (Матвія 22:37-40).

Працівники у винограднику

Матвія 20:1-16

Притчі Ісуса

Ісус починає притчу словами: «Царство Небесне схоже на...». Тут Він показує контраст між тим, як ми сприймаємо речі тут, на землі, і тим, як діє Боже Царство. Воно зазвичай працює абсолютно протилежно до того, до чого ми звикли.

Де знаходиться Царство Небесне? Хто там живе?

Царство Небесне стосується не лише неба та оселі Бога; є майбутнє Царство, яке буде встановлене після повернення Христа. **Але прямо зараз Царство Небесне є тут, хоча ви не можете його бачити.** Воно було започатковане не так, як очікували учні; вони чекали фізичного царства, де Христос викупить Ізраїль, скине Рим і сяде на престол. Вони не розуміли, що час ще не настав і що натомість віра в Його смерть і воскресіння принесла Царство на землю всередині нас. Царство існує, і ті, хто покладає свою віру та довіру на Ісуса, живуть у ньому тут, на цій землі. Воно діє інакше, ніж світ, і Ісус постійно розповідає людям, як працює Царство, і як ми маємо бачити речі з менталітетом Царства.

У Царстві останні стануть першими, а ті, хто бажає бути першим, мусить бути слугою для всіх (Марка 10:44).

«...Боже Царство приходить не так, щоб це можна було помітити. І не скажуть: “Дивіться, ось воно!”, або: “Там воно!” – **тому що Боже Царство всередині вас**» (Луки 17:20-21).

«Бо Боже Царство не в слові, а в силі» (1 Коринтян 4:20).

«Бо Боже Царство – це не їжа й питво, а праведність, і мир, і радість у Святому Духові» (Римлян 14:17).

Ісус починає Свою історію.

Чоловік, який був господарем, домовласником або землевласником, вийшов рано-вранці (близько 6:00 ранку), щоб найняти робітників для свого виноградника. Ми можемо припустити, що це була перша година дня. Вони домовилися про ціну, і він послав їх працювати у виноградник. Деякі переклади говорять «денарій», а деякі – «пенні». Це була стандартна римська монета того часу, і вона дорівнювала платі за один робочий день. Це була справді справедлива плата, а деякі джерела стверджують, що це була вартість десяти віслюків.

О третій годині (9:00 ранку) цей чоловік вийшов і побачив інших людей, які стояли на ринку і не мали роботи. **Він сказав їм також іти у виноградник, і пообіцяв заплатити їм «те, що належить».**

Це сталося знову о шостій годині (полудні) дев'ятій годині (15:00).

Потім, об одинадцятій годині (5:00 вечора), він вийшов і знайшов ще кількох, які стояли без роботи, і запитав їх, чому вони стоять тут цілий день без діла. Вони відповіли, що це тому, що ніхто їх не найняв.

Він сказав їм також іти у виноградник, і вони отримають ту платню, яка буде справедливою.

Коли настав вечір, господар сказав своєму управителю покликати всіх робітників і роздати їм платню, почавши з останніх і закінчивши першими. На той час було прийнято виплачувати заробітну плату щодня.

Коли прийшли робітники, які почали працювати об одинадцятій годині, вони отримали домовлений денарій. Коли прийшли перші робітники, вони припустили, що отримають більше, побачивши, скільки отримали останні робітники. Але кожному була виплачена абсолютно однакова платня.

Працівники у винограднику

Обговорення:

Як би ви почувалися? Чи здається це справедливим?

Дуже природно для нас думати, що це здається несправедливим. Але чи вважав Ісус це несправедливим? Якщо ми думаємо одне, а Ісус думає інше, хто помиляється? Ми помиляємося!

Робітники, які працювали довше, почали нарікати на господаря. Вони сказали: «Ці останні робітники були тут лише одну годину, але ти зрівняв їх із нами, хто працював цілий день на спеці».

Зверніть увагу, що вони хотіли отримати більше на основі того, що вони зробили.

Тоді господар сказав: «Друже, я не чиню щодо тебе несправедливо. Хіба ти не погодився працювати на мене за цю суму? Візьми своє та йди своєю дорогою. Я ж хочу дати цьому останньому стільки само, як і тобі. Хіба мені не дозволено робити зі своїм те, що я хочу? Чи ти заздриш тому, що я добрий до інших?»

Ісус закінчує словами: «Останні стануть першими, а перші – останніми. Бо багато покликаних, але мало обраних». Це не означає, що Бог їх не обрав. Вони були покликані Богом, але вони не були обрані через їхні власні заздрощі та власне нарікання.

Ісус у цій розповіді

Робітники, які працювали довше, почали нарікати на господаря. Вони сказали: «Ці останні робітники були тут лише одну годину, але ти зрівняв їх із нами, хто працював цілий день на спеці».

Зверніть увагу, що вони хотіли отримати більше на основі того, що вони зробили.

Тоді господар сказав: «Друже, я не чиню щодо тебе несправедливо. Хіба ти не погодився працювати на мене за цю суму? Візьми своє та йди своєю дорогою. Я ж хочу дати цьому останньому стільки само, як і тобі. Хіба мені не дозволено робити зі своїм те, що я хочу? Чи ти заздриш тому, що я добрий до інших?»

Ісус закінчує словами: «Останні стануть першими, а перші – останніми. Бо багато покликаних, але мало обраних». Це не означає, що Бог їх не обрав. Вони були покликані Богом, але вони не були обрані через їхні власні заздрощі та власне нарікання.

Обговорення:

«Бо спасенні ви благодаттю через віру, і це не від вас, це Божий дар; не від діл, щоб ніхто не хвалився». Ефесян 2:8-9

Що це означає? Благодаттю ми спасенні

Обговоріть це з учнями. Спасіння — це незаслужена милість (благовоління) від Бога. Це означає, що ми отримуємо те, на що ми не заслуговуємо (а саме — прощення і вічне життя), і уникаємо того, на що ми заслуговуємо (покарання за наші гріхи). Ми отримали цю благодать вірою, і лише вірою.

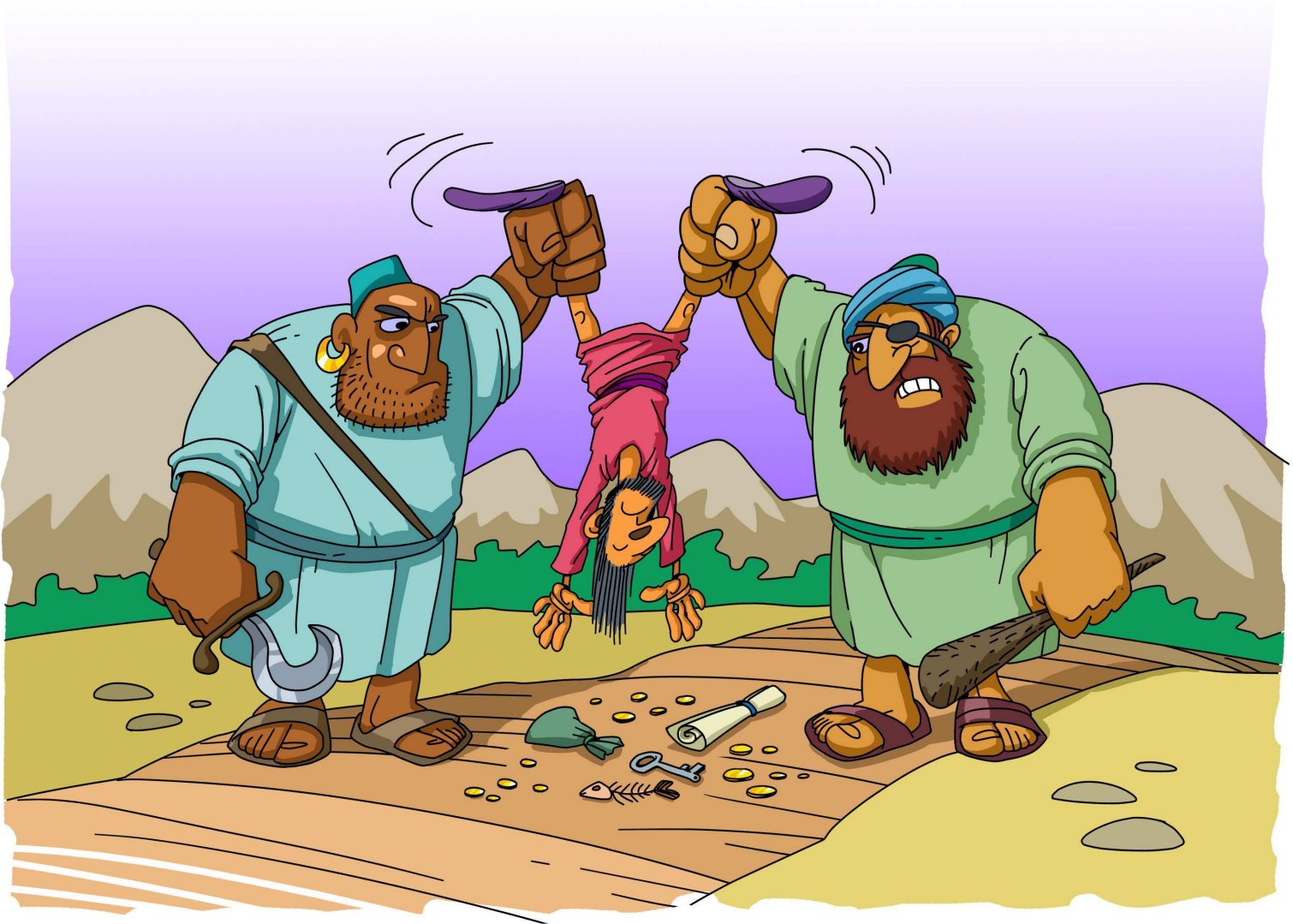
Це був дар. Поговоріть про дар. Чи платили ви за нього? Чи заслужили ви його? Ні, якщо це справді був дар.

Ви не можете заслужити своє спасіння. Якби ви могли зробити достатньо добрих діл, щоб заслужити його, тоді ви могли б вихвалитися перед іншими тим, що ви зробили. Якщо ж це дар, він віддає шану тому, хто його вам дав — Богу — і приносить славу (увагу, честь, хвалу) тільки Ісусу.

«Він спас нас не через праведні діла, які ми здійснили, а з милосердя Свого. Він обмив наші гріхи, давши нам нове народження та нове життя через Святого Духа». Титу 3:5

«Бо вони не розуміють Божого шляху виправдання людини. Відмовляючись прийняти Божий шлях, вони чіпляються за свій власний шлях

виправдання перед Богом, намагаючись дотримуватися Закону». Римлян 10:3

Злі Виноградарі

Матвія 21:33-46

Марка 12:1-12

Луки 20:9-19

Притчі Ісуса

Ісус промовляв у храмі, а потім згадав цю притчу.

Був землевласник, або господар, який насадив виноградник. Він обніс його огорожею, видовбав давильню для вина і збудував вежу. Потім він здав його в оренду якимось землеробам, а сам поїхав у далеку країну.

Обговорення:

Чоловік явно інвестував у це майно. Він насадив виноградник, а потім обніс його огорожею. Що це означає? Це могла бути огорожа з кущів або дерев, або це міг бути паркан. Навіщо йому будувати огорожу?

Це мало б не допускати людей, яких він не хотів пускати, щоб вони не забирали з виноградника. Потім він видовбав там давильню для вина; це місце, де вони чавили виноград, щоб робити вино. Останнє, що він збудував, була вежа. Навіщо йому будувати вежу?

Це дало б змогу сторожі бачити, хто наближається, і готуватися до нападу.

Землевласник усе приготував, щоб захистити майно на час своєї відсутності. Він зробив багато приготувань для безпеки та збереження землі. Потім він здав його в оренду деяким землеробам або «виноградарям», щоб вони доглядали за ним, поки він був відсутній. Їхня робота полягала в тому, щоб вирощувати виноград, робити вино та піклуватися про землю.

Коли настав час врожаю, господар відправив своїх слуг назад до землеробів, щоб вони могли отримати свою частку від вирощеного і виробленого плоду.

Обговорення:

Що, на вашу думку, вони очікували отримати? Можливо, виноград? Можливо, вино? Можливо, і те, і інше.

Але землероби не захотіли дати слугам нічого. Марко та Лука говорять про одного слугу, а Матвій, здається, про трьох. Очевидно, що це та сама історія, просто вона розказана в Євангеліях трохи по-різному; якщо ви уважно прочитаєте, то побачите, що вони просто перераховують слуг і те, що з ними сталося, у різному порядку.

Землероби схопили слуг, побили одного з них і відіслали його ні з чим.

Потім вони кидали камінням у наступного слугу, поранили його в голову та ганебно обійшлися з ним. Чоловік продовжував посилати слуг, і деяких із них вони побили, а деяких убили, і це, здається, тривало деякий час.

Обговорення:

Чи хотіли б ви мати таку роботу? Чи хотіли б ви бути одним зі слуг, посланих перевірити землю?

Злі Виноградарі

Землевласник сказав: «Що мені робити?». Нарешті він подумав: «Пошлю-но я свого сина; вони ж його поважатимуть».

Він мав одного Сина, який був дорогим і улюбленим для нього. Він думав, що якщо пошле Його, вони поважатимуть Його і послухають.

Але коли землероби побачили Сина, вони почали радитися між собою. Вони сказали: «Давайте вб'ємо Його, і тоді ми заберемо Його спадщину».

Обговорення:

Чи так це працює? Чи стали б вони законними спадкоємцями? Ймовірно, ні!

Землероби схопили Сина, викинули Його геть із виноградника й убили.

Це серйозно.

Що, на вашу думку, тепер зробить землевласник? Чи отримають землероби ту спадщину, на яку вони розраховували? Абсолютно ні.

Господар прийде сам і знищить землеробів, а землю віддасть комусь іншому. Він здасть її в оренду іншим, які будуть віддавати Йому плід із землі.

На цьому притча закінчилася.

Потім Ісус сказав: «Чи ви не читали в Писанні, що сказано:

«Камінь, який будівельники відкинули, став наріжним каменем! Це Господь зробив, і це дивовижне в наших очах»?

«Царство Боже буде забране від вас і дане народові, який приносить Його плоди».

«Хто впаде на цей камінь, той розіб'ється, а на кого він упаде, того розчавить на порошок».

Коли головні священники, книжники та фарисеї почули ці Його притчі, вони зрозуміли, що Ісус говорить про них.

Обговорення:

Чи зрозуміли вони притчу?

Ні, але вони знали, що Він говорить про них, і знали, що Він промовив цю притчу проти них.

Фарисеї хотіли схопити Його і арештувати прямо там, але побоялися народу. Люди вважали Його пророком, і фарисеї турбувалися про реакцію народу. Тому вони залишили Його в той час. Але ця притча була розказана лише за кілька днів до арешту Христа, а за кілька днів після того, як Його заарештували, Його розп'яли — це сталося протягом тижня.

Ісус у цій розповіді

Що означає ця притча?

Землевласником є Бог.

Виноградарі, або землероби, – це народ Ізраїлю, єврейський народ, а особливо фарисеї, книжники та священники. Слуги – це пророки, а син господаря – Ісус.

Як останній засіб, Бог послав Ісуса на землю, і Він був убитий своїм народом. Ізраїль убив свого Месію.

Господь мав план. Протягом століть до Ісуса Він посилав Своїх пророків на землю. Деяких із них євреї переслідували, а деяких убили. Люди відкинули їхні вчення та прохання повернути народ до Господа. Зрештою, Господь послав Ісуса, і вони вбили Його.

Нечестиві землероби сподівалися отримати спадщину спадкоємця. Таким же чином лідери Ізраїлю намагалися отримати благословення та успадкувати Царство завдяки своїм власним заслугам. Вони відчували, що заслужили це, і що їхня праведність забезпечить їм ці речі. Вони не усвідомлювали, що наша праведність чи доброта нічого не варті для Бога (Ісаїя 64:6). Єдиний спосіб отримати спадщину – тобто благословення життя Царства тут, на землі, і вічне життя – це через стосунки з Ісусом Христом і прийняття Його праведності.

Так само, як у притчі, Царство Боже було забране від ізраїльтян після смерті Христа і дане іншому народу.

Це відкрило Царство Боже для всіх народів світу; і тепер Царство стало доступним для кожного, хто повірить – чи то єврей, чи то язичник.

Коли вони вивели Спадкоємця за межі саду і вбили Його, це символізує, що Ісуса вивели на Голгофу, щоб розп'яти. Деякі вчені вважають, що місце Його розп'яття, можливо, було місцем, куди був вигнаний Каїн – точка на межі землі Едему.

Цей камінь, про який говорить Ісус, згадується в Псалмі 118:22-23.

Камінь – це Ісус.

Будівельниками є єврейська нація.

Цей камінь, Ісус, був відкинутий Ізраїлем.

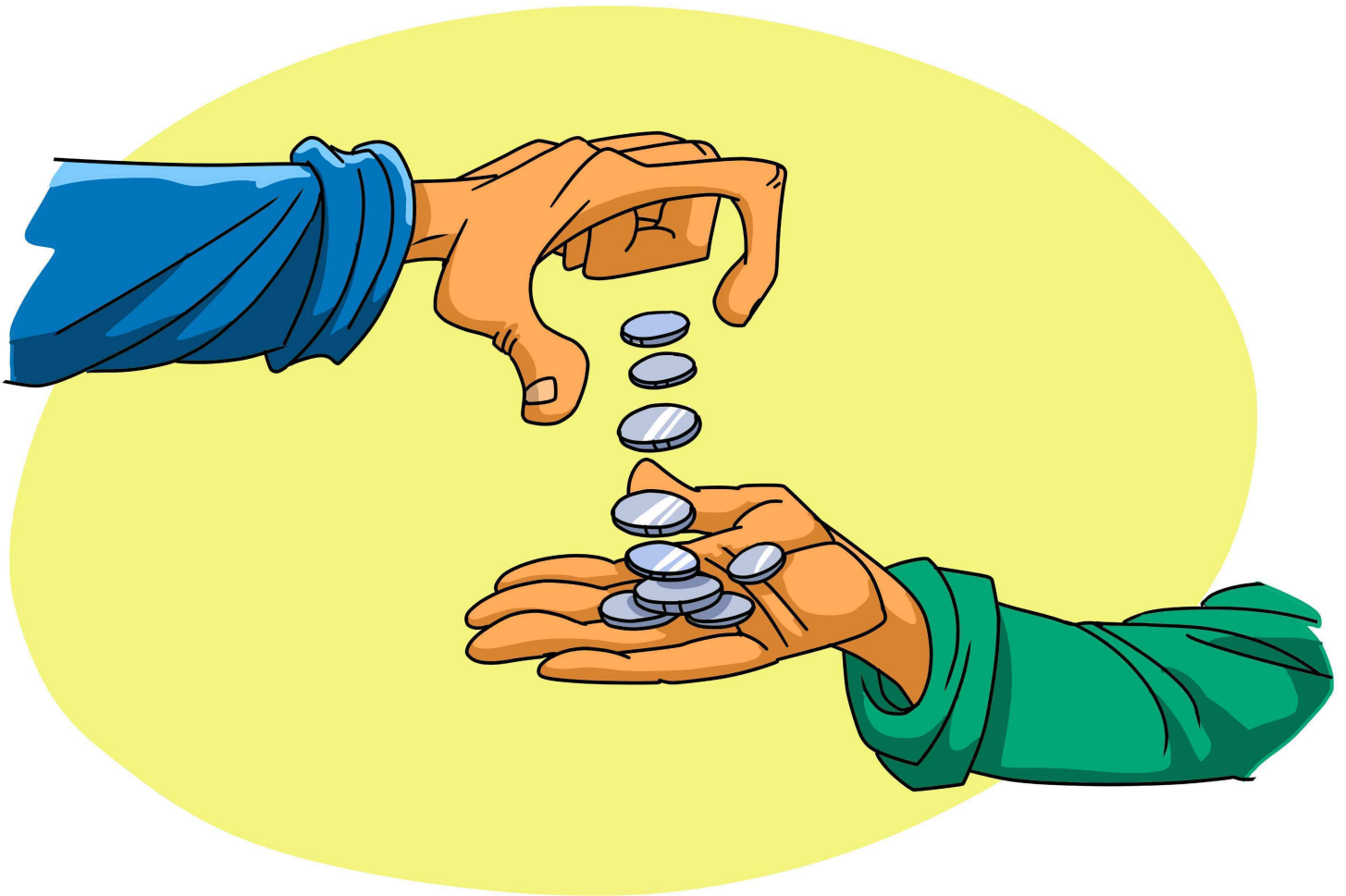
Чого вони не усвідомлювали, так це того, що Ісус був наріжним каменем, за допомогою якого Бог будував усе.

Що є наріжним каменем?

Це перший і найважливіший камінь, закладений у фундамент будівлі. Це камінь, на якому вирівнюються і будуються всі інші камені фундаменту.

Ізраїль відкинув Ісуса, а Він є фундаментом для Царства Божого.

Притчі Ісуса

Ця притча схожа на іншу притчу, яку Ісус викладав у Матвія 25:14-30. Але Ісус розповів їх у різні часи та в різних місцях Свого служіння. Цей урок зосередиться на притчі з Євангелія від Луки, оскільки вона має дещо інший акцент.

Ця притча була розказана після того, як Ісус зустрівся із Закхеєм, і Він промовив її спеціально до людей, бо був близько Єрусалима.

Послідовники Ісуса очікували, що Месія відновить фізичне царство тут, на землі. Вони думали, що Він постане у військовому та політичному плані, і в цей конкретний момент Його послідовники вважали, що це неминуче.

Ісус розповів цю притчу саме для того, щоб передати людям, що Він піде на тривалий період до Свого повернення і до здійснення фізичного царства на землі.

Притча починається з «одного знатного чоловіка», який вирушає в далеку країну, щоб отримати собі царство, а потім повернутися.

Він скликав десятох Своїх слуг і дав їм десять мін (або фунтів). Одна міна, або один фунт, дорівнювала приблизно трьом-чотирьом місяцям заробітної плати. Він розділив це між слугами, і кожен слуга отримав по одній міні (Луки 19:13).

Потім цей знатний чоловік сказав:

«Пустіть це в обіг, доки я не повернуся».

Це перекладається як: «Займайтеся справами, доки я не прийду», або «Інвестуйте це для Мене». Використовуйте це для ведення справ, доки Я не повернуся.

По суті, Він дає їм грошову допомогу, щоб вони користувалися нею, доки Його не буде. Це не їхні гроші, а Його. Він просить їх робити мудрі інвестиції з цим, поки Він відсутній.

Але Його громадяни Його ненавиділи і сказали: «Ми не хочемо, щоб цей чоловік царював над нами». Зверніть увагу, це інші люди, ніж Його слуги. Це були громадяни Його країни; Його майбутні піддані.

Коли знатний чоловік повернувся, отримавши царство, Він наказав покликати до Себе Своїх слуг, яким дав гроші, щоб дізнатися, скільки вони заробили торгівлею, завдяки своїм інвестиціям.

Перший слуга прийшов і сказав: «Господарю, твоя міна принесла десять мін прибутку.»

Обговорення:

Цей слуга здається мудрим інвестором. Що, на вашу думку, він міг зробити зі своїми грошима?

Можливо, він купив будівлю і здавав її в оренду.

Можливо, він відкрив магазин і продавав товари.

Можливо, він започаткував банк і позичав гроші іншим.

Можливо, він відкрив новий бізнес.

Ми не знаємо, окрім того, що його інвестиція принесла дуже добрий прибуток.

Справи Царства

Тоді знатний чоловік сказав цьому слугі:

«Добре, ти добрий слуго! Через те, що ти був вірний у малому, Я дам тобі владу над десятьма містами».

Зверніть увагу, що господар називає це «малим». Мабуть, це була дуже заможна людина. Він дав кожному суму, еквівалентну зарплаті за кілька місяців, щоб інвестувати, а називає це «малим».

Але цей чоловік примножив це і отримав нагороду за свою роботу: він стає правителем над десятьма містами.

Потім прийшов другий слуга й сказав: «Господарю, твоя міна принесла п'ять мін прибутку».

І знатний чоловік сказав цьому слугі те саме, що й першому, і дав йому владу над п'ятьма містами.

Потім прийшов ще один слуга. Він сказав: «Господарю, ось твоя міна. Я загорнув її в хустину або серветку».

Він її не загубив і не зробив поганої інвестиції, яка не принесла прибутку. По суті, він нічого не зробив з нею, окрім того, що відклав і зберігав її.

Потім цей слуга сказав: «Я боявся тебе, бо ти суворий (жорсткий, вимогливий) чоловік. Ти забираєш те, що не твоє, і жнеш те, що не сів».

Схоже, що цей слуга має інше уявлення про знатного чоловіка, ніж інші. З того, що ми бачили, цей знатний чоловік здається дуже щедрим; Він дає значну суму чоловікам, щоб вони інвестували, як вважали за потрібне. Потім Він нагороджує їх за використання грошей, які навіть не належали їм спочатку.

Тепер чоловік розлючений; він справді виглядає суворим і жорстким.

Він каже: «Твоїми ж вустами Я буду тебе судити, лукавий слуго! Ти знав, що Я суворий, забираю те, що не моє, і жну те, що не сів, то чому ж ти не поклав гроші в банк? Тоді, коли Я повернувся, Я міг би принаймні отримати відсотки?»

Обговорення:

«Твоїми ж вустами Я буду тебе судити». Що це означає?

Чи може це означати, що оскільки він бачив чоловіка як жорсткого і суворого, то він буде судити його так, як він припускав?

По суті, чоловік каже: ти сам це сказав, тож отримаєш саме те, на що очікував.

Тоді Він сказав іншим, які стояли поруч: «Заберіть у нього гроші і віддайте тому, хто має десять».

Справи Царства

Обговорення:

Схоже, що всі присутні чекають своєї черги і можуть бачити, чого досяг кожен з інших.

Але ті, хто стояв поруч, сказали: «Господарю, він же має десять фунтів».

Інші слуги, по суті, казали: той чоловік уже має десять фунтів. Навіщо ми забираємо це в того, хто майже нічого не має, і віддаємо тому, хто вже має вдосталь?

Але цей чоловік не дивився на це так. Він сказав:

«Кожному, хто має, буде дано більше. А в того, хто не має, заберуть і те, що він має».

Потім чоловік сказав: «Приведіть сюди Моїх ворогів, тих, які не хотіли, щоб Я царював над ними, і вбийте їх».

Ісус у цій розповіді

Знатний чоловік уособлює Ісуса.

Ісус постійно проповідував, що Царство Небесне «наблизилось». Це означає, що воно наближається, стає ближчим, поєднуючи одне з іншим. Його розп'яття було, по суті, Його коронацією, коли Він отримав терновий вінець і мантию. Він пішов, щоб отримати Своє царство, і через Святого Духа віруючі царюють з Ним у Царстві (Римлян 5:17; Ефесян 2:6). Але прийде час, коли Він повернеться на землю і встановить фізичне царство.

Слуги уособлюють нас.

Нам були дані доручення та ресурси, щоб здійснювати Боже Царство тут, на землі. Так само, як слуги отримали гроші для інвестування в бізнес, ми маємо будувати Царство, доки Ісус не повернеться. Ми не повинні сидіти склавши руки й просто чекати на повернення Ісуса. Він ніколи не хотів, щоб ми мали надію лише на майбутнє життя. Ми живемо в Царстві зараз; у нас є справи, які потрібно робити. Ми не можемо дозволити собі марнувати те, що Він нам дав, або ігнорувати Його доручення для кожного з нас. Ми будемо притягнуті до відповідальності.

Обговорення:

Що це за речі, які Бог нам дав? Це виглядає по-різному для кожної людини.

Ми всі є частиною Тіла Христового, але кожен із нас має різну роль у Царстві. Біблія говорить про різні дари, які нам були дані (1 Коринтян 12:12-31).

Це може стосуватися будь-якого дару, який ви маєте. Можливо, ви вмієте добре спілкуватися з людьми, можливо, ви справді добре робите речі, або знаєтеся на математиці чи комп'ютерах, або, можливо, ви чудово співаєте. Ви можете бути чудовим кухарем або любити вирощувати рослини. Можливо, ви добре ладнаєте з тваринами, або любите навчати дітей.

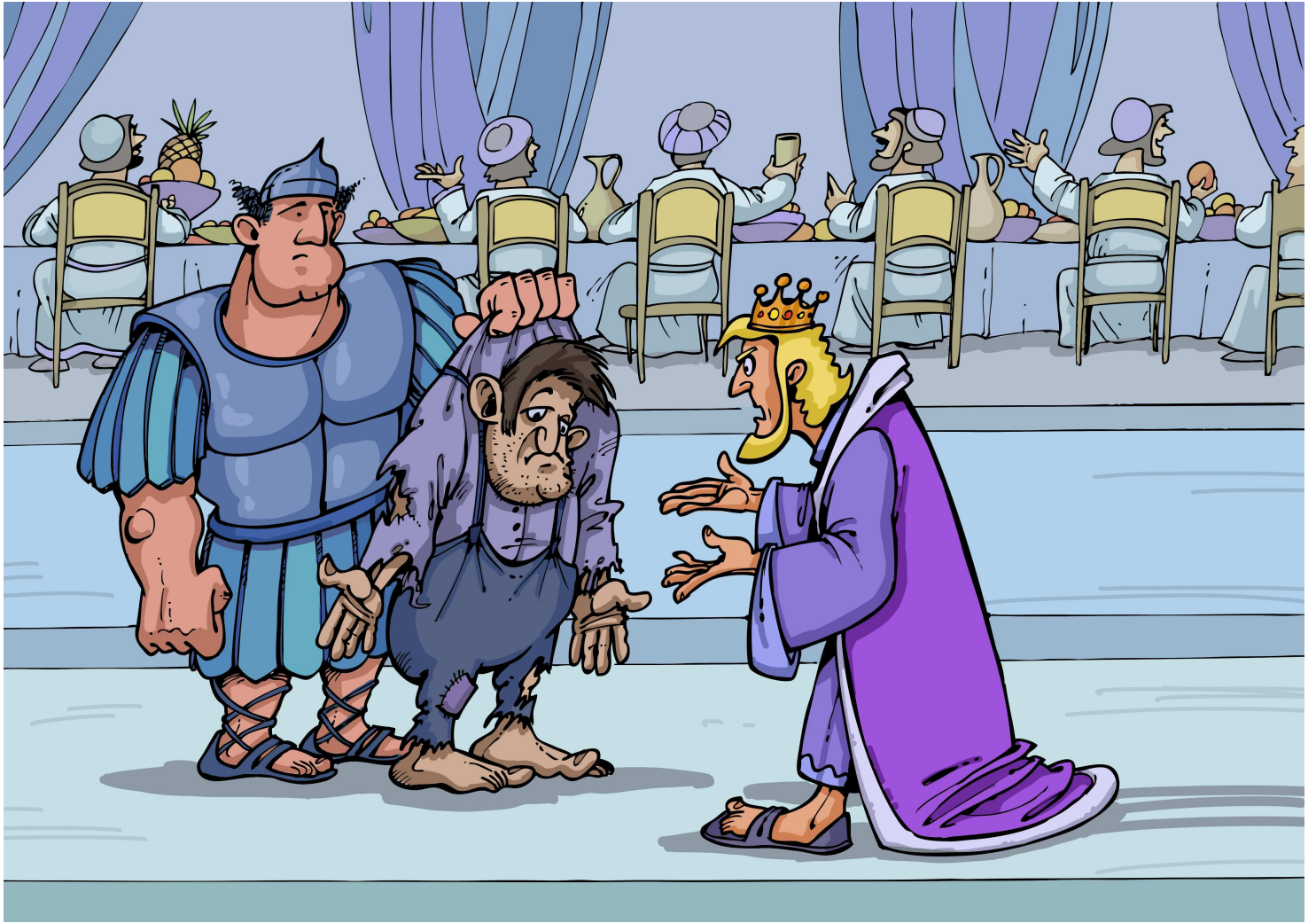
Обговоріть з учнями всі типи талантів і дарів. Ви навіть можете допомогти їм знайти їхні особисті дари та таланти і поговорити про можливі способи використання їх для Царства Божого.

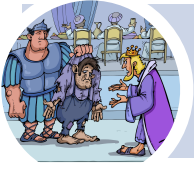
Усе працює на Ісуса, і ми робимо це для Нього.

Але що б ви не робили, робіть це для Господа (1 Коринтян 10:31).

Громадяни уособлюють людей, які не приймають Ісуса як Господа і Царя.

Цим людям не було дозволено увійти в Царство, і вони зазнали смерті.

Неналежно одягнений

Матвія 22:1-14

Притчі Ісуса

Поговоріть про організацію весілля. Цар планував весілля для свого сина, тому він розіслав запрошення.

Обговорення:

Чи влаштовували ви святкування?

Як ви вирішували, кого запросити?

Чи були люди, які не змогли прийти?

Чи був хтось, хто не захотів прийти?

Що б ви зробили, якби жоден із ваших друзів не прийшов?

Цей Цар готує велике свято; поговоріть про бенкет на весіллі.

Обговорення:

Що вам знадобиться для великого бенкету?

Ймовірно, вам потрібна їжа, місце, де люди зможуть сидіти. Можливо, квіти, тарілки та склянки для пиття? Ви захотіли б вратися та одягнути щось особливе. Що б ви одягли?

Якби цар планував це свято, було б дуже метушливо, багато людей готувалися б до величезного свята з нагоди одруження царського сина.

Цар послав своїх слуг, щоб ті привели запрошених людей. Вони сказали їм: «Усе готово! Ми приготували величезний бенкет, закололи тварин і приготували все м'ясо. Ідіть на весілля!» Але люди вигадали виправдання, чому вони не можуть прийти. Деякі з них були дуже лихі до слуг, а деякі люди вбили цих слуг!

Коли цар почув це, він дуже розгнівався. Він послав свої війська, щоб знищити людей, які вбили слуг, і спалив їхнє місто.

Потім цар сказав своїм слугам, що весілля готове, але люди, які були запрошені, не заслужили прийти.

Тож цар наказав слугам вийти на дороги та запросити на весілля всіх, кого вони зможуть знайти — як добрих, так і поганих людей. Нарешті вони наповнили весілля гостями.

Цар зайшов і побачив чоловіка, який прийшов на весілля, але був не одягнений у весільний одяг. Він покликав чоловіка: «Друже», і запитав його, чому той прийшов, не одягнувши весільного вбрання, але чоловік не мав відповіді і нічого не сказав.

Цар не був засмучений тим, що чоловік не приніс подарунка. Справа була не в тому, що він приніс; справа була в його весільному одязі.

Чоловікові не дозволили залишитися на весіллі. Його зв'язали і вивели геть.

Усі були запрошені; але це залежало від гостя, щоб переконатися, що він має весільний одяг.

Ісус у цій розповіді

Цар у цій історії — це Бог, який готується до одруження Ісуса. Ізраїльтяни були запрошені першими, але вони не цінували своїх запрошень, тому Бог запросив усіх — як євреїв, так і язичників.

Кожен запрошений, але ви не можете прийти на весілля без належного одягу. Належний одяг означає, що ви повинні мати Ісуса.

Ніхто не може увійти без Ісуса. Він дає нам «одягу праведності».

Ця праведність дається через віру в Ісуса Христа всім, хто вірить. Немає різниці між євреєм і язичником (Римлян 3:22).

«Оскільки вони не розуміли Божої праведності й намагалися встановити власну праведність, то вони не підкорилися Божій праведності. Бо Христос є кінцем Закону заради праведності кожного, хто вірить» (Римлян 10:3-4).

«Але завдяки Йому ви в Христі Ісусі, Який став для нас мудрістю від Бога, а також нашою праведністю, освяченням та викупленням» (1 Коринтян 1:30).

«Бог зробив Того, Хто не знав гріха, жертвою за наш гріх, щоб ми в Ньому стали Божою праведністю» (2 Коринтян 5:21).

Єдиний шлях до Царства Божого — через Ісуса. Ми ніколи не можемо бути «достатньо хорошими», щоб потрапити в Царство. Ми можемо потрапити туди, лише прийнявши те, що Ісус зробив для нас. Його кров заплатила ціну за наш гріх; Його кров зробила нас праведними (або правильними) перед Богом.

Неможливо прийти до Бога на основі того, що ми зробили, без спасаючої благодаті і крові того, що Ісус Христос здійснив на хресті. Якщо ми намагаємося прийти до Бога без Ісуса, ми намагаємося «заслужити» свій шлях на небо. Якби ми могли заслужити свій шлях, то ми могли б вихвалитися тим, що зробили. Це не має нічого спільного з нашими діями, а стосується лише того, що Ісус зробив ДЛЯ нас. Наші власні дії «праведності» нічого не варті для Бога. Він бачить наші зусилля як забруднене, брудне лахміття.

Ми можемо подивитися на цю історію і подумати, що проблема була в тому, що чоловік не приніс подарунка на весілля. Помилка цього чоловіка полягала не в тому, що він не приніс чогось Богу або не зробив чогось для Бога; цьому чоловікові не бракувало подарунка.

Він не був належним чином одягнений у одягу праведності, яка є безкоштовним даром Ісуса для нас. Саме це було найважливішим для Царя.

Справа не в тому, що ми можемо принести Богу, а в прийнятті Його дару для нас.

«Так, один Адамів гріх приносить осуд на всіх людей, але один праведний учинок Христа приносить правильні стосунки з Богом і нове життя для всіх людей» (Римлян 5:18).

«Усі ми заражені і нечисті гріхом. Коли ми виставляємо напоказ свої праведні діла, вони не що інше, як забруднене лахміття» (Ісаїя 64:6).

«Спасіння — це не нагорода за добрі справи, які ми зробили, тому ніхто з нас не може вихвалитися цим» (Ефесян 2:9).

Заарештований!

Матвія 26:36-57
Марка 14:32-52
Луки 22:39-54
Івана 18:1-14

Суд і Розп'яття

Цей урок починається після Таємної Вечері. Ісус приділив час, розповідаючи Своїм учням багато речей, зокрема, що один із них Його зрадить.

Ісус та Його учні перейшли потік Кедрон і увійшли до Гетсиманського саду, який знаходиться на Оливній горі. Слово Гетсиманія означає «оливний прес». Іван говорить читачеві, що Юда знав це місце, тому що Ісус та Його учні часто ходили туди. Ісус сказав учням сидіти там, поки Він піде молитися, і велів їм молитися, щоб вони не впали в спокусу (Луки 22:40; Матвія 6:13).

Це дуже важкий вечір для Ісуса. Він знає, з чим зіткнеться, і Він дуже засмучений, або скорботний, і дуже обтяжений (перебуває у смутку, тривозі). Він сказав учням почекати там і пильнувати. Він відійшов трохи далі і впав на землю. Він молився до Отця: «Якщо можливо, нехай обмине Мене ця чаша: одначе не як Я хочу, а як Ти».

Ісус був повністю людиною і повністю Богом. Його людська природа була схожа на нашу, Він знав, що наближається, і хотів уникнути цього, якщо це було можливо. Але Його рішучість була дивовижною. Він був настільки відданий Отцеві і виконанню Його волі, що повністю підкорився всьому, що мало статися. Після того, як Він помолився, до Нього з неба був посланий ангел, щоб підтримати Його (Луки 22:43). Після цієї підтримки Він молився ще завзятіше в агонії, і Його піт падав, як великі краплі крові, що стікали на землю.

Слово Гетсиманія означає «оливний прес». У цьому саду тягар того, що наближалось, тиснув на Ісуса, і Його піт стікав із Нього, як оливкова олія вичавлюється пресом.

Коли Він підвівся з молитви, то повернувся до Своїх учнів і знайшов їх сплячими. У розповіді Луки сказано, що вони спали від скорботи; дослідження використаних тут слів показує, що вони спали, бо були виснажені горем і смутком, ніби намагалися втекти. Ісус питає їх, чому вони сплять, і каже: «Хіба ви не могли попильнувати зі Мною хоча б одну годину?» І знову, три євангельські розповіді говорять нам, що Він наказав їм пильнувати й молитися, інакше вони впадуть у спокусу.

Він каже їм, що «дух бажає, але плоть немічна».

Він знову залишив Своїх учнів і молився тими самими словами. Потім Він повернувся і знову знайшов учнів сплячими. Їхні очі обважніли, і вони не знали, що Йому відповісти.

Потім Він пішов і втретє помолився, кажучи ті самі слова. Коли Він повернувся до учнів, то сказав їм відпочивати, бо настала година Його зради.

Він знав, що Юда наближається; Він знав, що мало статися. Він сказав учням вставати, настав час іти, бо той, хто Його зрадить, уже близько.

Поки Він ще говорив, Юда прийшов туди, де вони були, але він був не сам. Він прийшов із великою кількістю людей; головні священики, книжники та старші були всі з ним. Вони прийшли з ліхтарями й смолоскипами та були озброєні мечами й дрючками.

Ці дрючки були балками або дерев'яними палицями, які використовувалися для перенесення ковчега завіту. Вони також використовувалися як брус, на якому когось підвішували, або як посох. Вони завжди були зроблені з дерева. Не всі люди, які були з Юдою, впізнавали Ісуса. Юда заздалегідь сказав службовцям, що вони зможуть ідентифікувати Його, бо та людина, яку він поцілує, буде Ісусом, і саме Його вони мають взяти.

Заарештований!

Юда підійшов до Ісуса, звернувся до Нього як «Вчителю» і потім поцілував Його. В розповіді Матвія сказано, що Ісус сказав: «Друже, навіщо ти прийшов?»

В розповіді Луки сказано, що Він запитав Юду, чому той зрадив Його поцілунком.

Іван розповідає читачеві, що Ісус запитав їх, кого вони шукають. Вони відповіли: «Ісуса Назарянина». На це Ісус відповів: «Я є ». Коли переклади подають слово курсивом, воно було додано перекладачами для ясності.

Насправді Ісус сказав: «Я Є».

Чи звучить це знайомо? Коли Мойсей запитав Бога про Його ім'я, готуючись вивести народ із Єгипту, Бог відповів: скажи їм, що Я Є послав тебе (Вихід 3:14).

Коли Ісус відповів так, люди відступили і впали на землю.

Вони не зрозуміли, що сталося, але в декларації, яку використав Ісус, була величезна сила: Він є «Я Є, ЯКИЙ Є». Ісус Є Єговою. Він Є Господом. Він Є найвищою силою та владою.

Тоді Ісус знову запитав їх: «Кого ви шукаєте?» І вони сказали: «Ісуса Назарянина». Він сказав: «Я сказав вам, що це Я; якщо ви шукаєте Мене, то дайте цим піти (говорячи про учнів)». Це мало виконати пророцтво: «...тих, кого Ти Мені дав, Я не втратив жодного, окрім сина загибелі [або руйнування]» (Івана 17:12). Ісус, здається, посилається на старіше пророцтво, яке, можливо, є апокрифічним, але вчені не впевнені щодо цього посилання.

Учні готові захищати Ісуса. Один із них запитує: «Господи, чи маємо ми битися мечами?» Петро, який завжди швидко реагує, не чекав відповіді.

Він витягнув свій меч і відтяв вухо слuzі первосвященика. Це, безумовно, вимагало точності, щоб відрізати комусь вухо без серйозної травми голови.

Обговорення:

Це була б досить хаотична ситуація.

Ісус та Його учні перебувають у саду, з'являється великий натовп людей, готових заарештувати Ісуса, але вони не впевнені, хто саме це.

Юда приходить, щоб зрадити Ісуса поцілунком, а Ісус запитує натовп, кого вони шукають.

Наче й цього було недостатньо, Петро відрізав праве вухо слuzі первосвященика, на ім'я Малх.

Це священики та лідери синагоги, які арештовують Ісуса — це було б схоже на те, якби наші церковні лідери брали зброю та арештовували людей.

Заарештований!

Чи радий Ісус, що Його учні намагаються Його захистити? Ні. Він каже їм сховати мечі, і що хто живе від меча, той від меча й загине.

Він каже їм усім, що міг би попросити Бога послати Йому більше дванадцяти легіонів ангелів, щоб захистити Його. Але, сказав Він, «Як тоді сповниться Писання?»

Легіон налічував понад 6000 ангелів. Ісус каже, що Бог міг би послати Йому понад 72 000 ангелів для захисту, якби Він тільки попросив. Але Ісус знав важливість того, що поставлено на карту. По суті, Він каже: якби Я це зробив, як би тоді сповнилося Писання? Він знав, що все це було пророковано про Нього, і це мало здійснитися.

То що ж сталося з чоловіком, який втратив вухо? Ісус відповів: «Досить цього». Потім Він доторкнувся до вуха чоловіка і зцілив його. Учні намагалися вести битву так, ніби це було земне царство, де треба боротися в земній битві. Ісус розумів, що це не вихід; фізичне насильство не було рішенням того, що насправді є духовною битвою (Ефесян 6:12). Навіть у розпал арешту Він мав співчуття до оточуючих і зцілив їх.

У Марка 14:51-52 є незвичайна примітка, яка, здається, не має відношення до жодної іншої частини історії. Це відбувається після того, як Петро відрізав вухо слугі,

Ісус зауважує, що Він був з ними щодня в храмі, і що вони могли заарештувати Його, коли Він був там із ними. Потім усі Його учні розбігаються через страх, що їх теж можуть заарештувати.

Потім Марко розповідає про юнака, який ішов за Ісусом після того, як учні втекли. Цей юнак був оголений, маючи на собі лише лляне покривало. Але коли вони заарештували Ісуса, вони наклали руки і на цього юнака. Коли вони спробували схопити його, він залишив лляне покривало і втік оголеним.

Немає пояснення, хто цей юнак і що відбувається. Але є кілька теорій. Одна з теорій полягає в тому, що коли Ісус сказав «Я Є», у цьому була така велика сила, що деякі люди воскресли з сусідніх могил. Здається, що цей юнак одягнений в одяг, яким обгортали мертві тіла, і це, можливо, пояснює цей дивний фрагмент інформації, поміщений в історію. І, можливо, це посилення назад до нагоди людини в саду, щоб виконати духовну паралель.

Потім Ісуса забирають, щоб судити і розп'яти.

Ісус у цій розповіді

Ісус прийшов, щоб виконати Писання. Це означає, що пророки за багато років до Ісуса проголошували пророцтва, які розповідали, ким Він буде і що Він робитиме. Вони були сказані як таємниці чи загадки, бо якби їх було легко зрозуміти, то диявол ніколи б не розп'яв Ісуса.

Розп'яття Ісуса було необхідним для викуплення людства (Марка 4:11; Римлян 16:25-26; 1 Коринтян 2:6-8; Колосян 1:26).

Ми повинні уважно подивитися, що було **проороковано** і що **виконалося**.

У саду натовп каже, що шукає «Ісуса Назарянина»,

на що Ісус відповідає: «Я Є». У цій відповіді стільки сили, що натовп відступає назад і падає на землю. Це паралель до Мойсея, коли він питає Бога, яке Його ім'я. Відповідь Бога: «Я Є, ЯКИЙ Є», і Він каже Мойсею: скажи синам Ізраїля, що «Я Є» послав тебе (Вихід 3:14). Ісус є Я Є. Він є Богом. Він каже людям, що Він і Отець — одне (Івана 10:30).

Це пророцтво дано у Псалмі 27:2, де сказано: «коли нечестиві наблизилися до мене... Мої вороги та супротивники спіткнулися й упали». Це пророцтво про Ісуса як Месію і розповідає про те, як натовп спіткнувся і впав, коли виступив проти Ісуса.

У Матвія 26:50 Ісус каже Юді: «Друже, навіщо ти прийшов?» Це паралель до пророцтва у Псалмі 41:10 (41:9), де говориться про «мого власного, надійного друга, якому я довіряв, що їв мій хліб, підняв проти мене свою п'яту» (зрадив).

Ісус, який є Останнім Адамом (1 Коринтян 15:45), виправив те, що людина зіпсувала в саду. Ісус покійно підкорився волі Отця замість Своєї власної волі, що є прямим контрастом до непослуху людини в саду, який приніс гріх у світ.

Неправдиво звинувачений

Матвія 26:57-68

Марка 14:53-65

Луки 22:54

Івана 18:13-14,19-24

Суд і Розп'яття

**Історія арешту, суду, розп'яття та воскресіння Ісуса настільки обширна, що цей урок охоплює лише невелику частину історії викуплення, яке Ісус забезпечив для нас на хресті. Цей урок зосереджується на суді над Ісусом, який відбувся перед первосвященником і головними лідерами синагоги. Він не охоплює зречення Петра чи суд Понтія Пилата. Зречення Петра, суд Пилата та розп'яття будуть розглянуті в пізніших уроках. Проте, див. примітку ближче до кінця цього уроку, щоб охопити огляд подій суду і розп'яття Христа. Дітям потрібно нагадувати про це під час Великодня, і різні деталі будуть розглянуті в наступних уроках.*

Цей урок починається після арешту в Гетсиманському саду. Вони схопили Ісуса і повели Його до палацу первосвященника. Це цікаво; Він не вчинив злочину, який можна було б визначити як справжнє злодіяння. Його судили за законами євреїв, і саме лідери храму висували проти Нього звинувачення; це було б схоже на те, якби сьогодні церковні лідери судили людину.

Вони привели Ісуса до дому первосвященника, і там були всі головні священики, старші та книжники. Петро йшов слідом, але на відстані. Він зайшов у палац і сів зі слугами, щоб подивитися, що станеться. Він сів із ними і грівся біля вогню.

Обговорення:

Що б ви зробили?

Чи пішли б ви слідом, як Петро, і сподівалися, що вас ніхто не помітить? Чи пішли б ви додому і сховалися?

Первосвященик запитав Ісуса про його учнів і про його вчення. Ісус відповів, що він говорив відкрито. Він навчав у синагозі та в храмі і не робив нічого таємно, тобто він не змовився нічого робити; він був дуже відкритий у всьому, що говорив. Потім він сказав первосвященнику, щоб той не питав його, а запитав тих, хто його слухав, бо вони знають, що він говорив.

Тоді один із слуг вдарив Ісуса долонею і сказав: «Так ти відповідаєш первосвященнику?» А Ісус сказав: «Якщо я сказав щось неправильне, то свідчи про те, що неправильне.

Але якщо те, що я сказав, є правдою, то чому ти вдарив мене?»

Пам'ятайте, що в усіх уроках, які вивчалися про Ісуса і його чудеса, фарисеї і юдеї завжди намагалися спіймати Ісуса на чомусь поганому. Вони постійно шукали спосіб засудити його, щоб він зробив щось, що вони могли б використати як доказ, щоб поставити його перед судом - і вбити. Вони досить довго шукали докази проти нього.

Обговорення:

Вони його ненавиділи. Якщо когось ненавидять, то зазвичай люди навмисно неправильно тлумачать або не розуміють те, що він намагається сказати. Вони намагаються перекрутити все, що ця людина говорить, щоб це звучало так, ніби вона має погані наміри.

Отже, головні священики, старші та вся рада [Синедріон] намагалися знайти проти Ісуса фальшивих свідків — людей, які б брехали про Нього — щоб мати змогу засудити Його до смерті. Вони знайшли людей, які б свідчили проти Нього, але їхні історії не узгоджувалися між собою, тому вони не були достовірними свідками.

Неправдиво звинувачений

Обговорення:

Якщо дві людини розповідають історії, вони принаймні мають узгоджуватися, щоб це було правдоподібно. Якщо їхні історії занадто відрізняються, то ви не зможете використати їхні свідчення. У справедливому суді ви б зрозуміли, що їхні історії не є повністю правдивими, і свідчення вважалися б ненадійними. Але це був не справедливий суд.

Зрештою, вони знайшли двох фальшивих свідків. І один сказав: «Ми чули, як цей Чоловік казав, що зруйнує храм Божий, храм, зроблений руками, і за три дні збудує його знову (храм, не зроблений руками)».

Насправді, Ісус сказав це в Івана 2:19-22. Євреї просили Ісуса про знак — вони постійно просили Його про знак. І Він сказав: «Зруйнують цей храм, і за три дні Я відбудую його». Але Він говорив про Своє тіло як про храм, а також про Свою смерть і воскресіння. І після того, як Він воскрес із мертвих, учні згадали те, що Він сказав.

Але навіть історії цих свідків не узгоджувалися. Проте первосвященик підвівся і сказав: «Ти не маєш відповіді на те, що ці люди свідчать проти Тебе?» Але Ісус мовчав. Тоді первосвященик сказав: «Заклинаю Тебе живим Богом, скажи нам, чи Ти є Христос, Син Божий?»

Тоді Ісус відповів: «Ти сам сказав... ви побачите Сина Людського, що сидітиме праворуч Сили і йтиме на хмарах небесних».

У Євангелії від Луки сказано:

«Відтепер ви побачите Сина Людського, Який сидітиме праворуч сили Божої».

Це обурило священиків. Але щоб зрозуміти чому, читачеві потрібно звернутися до старозавітної книги Даниїла. Даниїл 7:13 пророкує про «Сина Людського», Який іде на хмарах і буде представлений Стародавньому Днями. Це було витлумачено як те, що схожа на людину фігура (Ісус) прийде на хмарах небесних і буде представлена Богу Отцю.

Священики, старші та книжники знали ці пророцтва. Ось чому в Луки 22:70 вони всі сказали:

«Отже, Ти — Син Божий?» На що Ісус відповів: «Ви кажете, що Я є».

І вони ОБУРЕНІ. Первосвященик роздер свій одяг і сказав: «Він сказав блюзнірство! Чи потрібні нам іще свідки? Ми чули це з Його власних вуст».

Це було все. Це вирішило Його долю, і в той момент вони вирішили, що мають усе необхідне, щоб засудити Його на смерть. Для них це було цілковите блюзнірство.

Потім вони почали обговорювати це, питаючи один одного, що вони думають. Вони вирішили, що Він винний, і засудили Його до смертної кари. Вони глузували з Нього і били Його. Вони зав'язали Йому очі, били Його по обличчю і казали: «Пророкуй, хто Тебе вдарив?» Вони насміхалися з Нього, говорили багато брехні і блюзнили проти Нього.

Обговорення:

Чи траплялося, що хтось брехав про вас? Ви захищали себе? Ісуса засудили до смерті за те, чого Він не робив.

Неправдиво звинувачений

У той час в Ізраїлі існувала унікальна система правління. Римляни правили Ізраїлем, але дозволяли євреям керувати собою у власних справах. Лідери синагоги керували питаннями, що стосувалися Закону Мойсея та інших храмових законів. Римляни дозволяли ізраїльському лідеру правити євреями, але він також підпорядковувався Римській імперії. Отже, хоча євреям дозволялося керувати власними справами, вони не мали повноважень засуджувати людей до смерті. Якщо вони хотіли винести смертний вирок, наказ повинен був бути виконаний за владою Римського уряду.

Обговорення:

Поясніть урядову систему Ізраїлю за часів Ісуса, використовуючи відповідні приклади, щоб допомогти аудиторії зрозуміти, як це було структуровано.

Після того, як первосвященик і Синедріон визнали Ісуса винним у смертному злочині (блудності), вони не мали римської влади для виконання вироку.

Тому вони зв'язали Ісуса й відвели Його до Понтія Пилата, римського намісника (префекта) у Юдеї.

Пилат не хотів судити Ісуса і закликав євреїв судити Його за їхніми законами. Але євреї наполягли, що не мають права нікого страчувати, і були сповнені рішучості домогтися смерті Ісуса. Пилат намагався уникнути рішення, відправивши Ісуса до Ірода Антипи (тетрарха Галілеї, який правив під римським контролем), а Ірод відправив Ісуса назад до Пилата.

Зрештою, Пилат, під тиском натовпу, засудив Ісуса на смерть. Він помер і страждав на хресті.

Деталі суду Пилата, взаємодія між Пилатом та Іродом, а також деталі розп'яття будуть розглянуті в пізніших уроках на тему Великодня.

Коротко перегляньте наступні пункти з учнями, щоб вони мали огляд історії Великодня, суду та розп'яття. Після цього уроку проведіть урок про воскресіння.

Коротко обговоріть:

1. Таємна Вечеря: Ісус омив ноги учням, розповів їм про Свою смерть та зраду.
2. Молитва в Гетсиманському саду та арешт.
3. Зречення Петра.
4. Суд первосвященика.
5. Суд Пилата та бичування.
6. Несення хреста та розп'яття Христа.

Ісус у цій розповіді

Ісус не згрішив. Він ніколи не робив нічого поганого. Люди сказали, що Він винен у тому, чого Він не робив, і розп'яли Його, ніби Він вчинив жахливі речі. Він не намагався захистити Себе, але зберігав мовчання (1 Петра 2:22-23; Євреїв 4:15).

Бог поклав гріхи всього світу на Ісуса і відвернувся від Ісуса на хресті. Після того, як Ісус помер і воскрес, Бог дав праведність усім, хто вірить в Ісуса (2 Коринтян 5:21).

Ісус ніколи не захищав Себе. Він мовчав. Він міг би сперечатися, що не зробив нічого поганого.

Він знав, що якщо Він не помре, то не зможе врятувати всіх людей від їхніх гріхів (Галатів 1:4).

Ісус повинен був стати людиною, щоб врятувати людство. На самому початку Бог дав правління, або панування, над землею людям. Але потім усе змінилося через гріх.

Ісус прийшов, щоб виконати пророцтво. Коли Він сказав священикам і старшим, що прийде на хмарах, Він посилався на Даниїла 7:13. Він заявляв, що Він є «Син Людський». Він прийде на хмарах і буде представлений Отцю.

Ісус був повністю людиною, але також повністю Богом; Він був одночасно і тим, і іншим. Тільки так це могло спрацювати; Він повинен був прийти як людина і Бог, щоб померти за гріхи кожного. Коли люди вірять у Нього, Бог бачить цих людей праведними, ніби вони не зробили нічого поганого. Коли ми віримо у своїх серцях, що Ісус помер за нас, і приймаємо те, що Він зробив, ми спасаємося (Івана 1:1, 14; Римлян 10:9).

Коли співає півень

Матвія 26:33-35; 69-75

Марка 14:29-31;66-72

Луки 22:31-34; 55-62

Івана 13:36-38; 18:15-27; 21:1-19

Суд і Розп'яття

Ця історія міститься в усіх чотирьох Євангеліях Біблії. Кожне Євангеліє розповідає, де Ісус пророкував, що Петро Його зречеться, і кожне розповідає історію зречення Петра. Але тільки Іван подає історію відновлення після воскресіння Ісуса.

Вся історія суду та розп'яття Христа занадто довга для одного уроку. Цей урок буде зосереджений лише на зреченні Петра та відповіді Христа. Обов'язково окресліть історію для вашого класу та поясніть контекст, у якому відбувалися ці події.

Обговоріть і надайте короткий огляд, щоб підсумувати нещодавні події:

Тріумфальний в'їзд:

Ісус в'їхав до Єрусалима тріумфально, і Його вітали радісні натовпи, які стелили гілки та одяг на дорогу.

На чому їхав Ісус? На осляті; молодому віслюку, на якого ще ніхто ніколи не сідав.

Люди вітали Його в Єрусалимі, співаючи: «Осанна!» (Матвія 21:1-11; Марка 11:1-11; Луки 19:29-44; Івана 12:12-19).

Вони називали Його Царем, що йде в ім'я Господнє (Луки 19:38).

Таємна Вечеря:

Він розділив Свою останню вечерю з учнями у верхній кімнаті (Марка 14:15; Луки 22:12).

Євангеліє від Івана розповідає багато про що Ісус говорив Своїм учням. Він розповідає їм про Свою смерть і воскресіння, і каже не тривожитися, але вони не розуміють.

Він навіть каже їм купити меча (Івана 14:1; Луки 22:36-38).

Причастя: Він розділяє з ними трапезу, яку ми тепер називаємо причастям.

Ісус омиває ноги учням.

Він каже їм, що один із них зрадить Його.

Оливна гора:

Вони залишили верхню кімнату і пішли на Оливну гору (Матвія 26:30; Марка 14:26).

На Оливній горі Ісус каже Своїм учням, що вони спокусяться [або відступляться]. Він посилається на пророцтво із Захарії 13:7, що пастиря буде вбито, а вівці розпорозяться (Матвія 26:31; Марка 14:27), але Він каже їм, що воскресне знову.

Ісус сказав Петру, що Сатана випросив його, і хотів пересіяти Петра, мов пшеницю (Луки 22:31).

Коли співає півень

Обговорення:

Що, на вашу думку, це означає?

Якщо Сатана випросив його, чи думаєте ви, що Сатана щось побачив у Петрі?

Чи думав він Сатана, що Петро збирався зробити щось потужне?

Ісус сказав Петру, що Він молився за нього, щоб його віра не похитнулася або не згасла, і коли він повернеться до Ісуса після падіння, щоб він зміцнив своїх братів.

Як ви думаєте, що сказав Петро?

Петро каже Ісусу: «Я ніколи не спокушуся», кажучи, що він готовий іти з Ісусом і до в'язниці, і на смерть. (Матвія 26:33-35; Марка 14:29-31; Луки 22:31-34; Івана 13:36-38) Він сказав Ісусу, що покладе за Нього своє життя; але Ісус сказав: «Чи покладеш?» І каже Петру, що перш ніж півень двічі проспівает того дня, Петро зречеться Його тричі. (Івана 13:37-38; Марка 14:30) Тоді Петро стає ще більш наполегливим, кажучи, що ніколи не зречеться Його, і всі учні погоджуються (Марка 14:31).

Ісус та учні продовжують йти, доки не приходять до Гетсиманського саду. Ісус молиться, а учні засинають. Ісус запитав їх уперше, чи не могли б вони пильнувати й молитися; а наступного разу Він сказав їм, що все гаразд; їм потрібен відпочинок.

Потім Ісуса арештовують священики та книжники (так, лідери церкви!). Це були не римляни; насправді вони не хотіли Його розпінати.

Петро має при собі меч і відтинає вухо слугі первосвященника (Марка 14:47; Івана 18:10). Петро, ймовірно, намагався вбити цього чоловіка. Він був пристрасним, але не розумів. Ісус сказав їм мати меч, і Петро був готовий битися на смерть. Чого він не міг збагнути, так це того, що Ісус сказав, що двох мечів достатньо; не кожному потрібно було мати власний меч. Ісус намагався підготувати їх до конфлікту; але вони не розуміли, що це буде духовна битва.

Як Ісус відреагував на вухо слуги? Він сказав: «Досить цього» (Луки 22:51).

Він зцілив вухо чоловіка. Це не та реакція, якої очікував Петро; він думав, що захищає Ісуса.

Подивіться на це з точки зору учнів; вони були з Ісусом три роки.

Вони знали, що Він — Месія; вони вірили, що Він Той, про Кого пророкували в Писанні. Але євреї вірили, що коли прийде Месія, Він візьме владу. Він збере армію, повагнить уряд і поверне Ізраїлю його місце у світі як верховної держави. Ось чому Петро, найімовірніше, подумав, що настав час повстати і битися, щоб привести Ісуса до влади і зробити Царем над Ізраїлем.

Ісус розповідав їм, що станеться. Він казав їм, що помре, Він казав їм, що воскресне, але вони просто не розуміли. Вони не мали уявлення, про що Він говорив, і не розуміли цього, аж доки Він не воскрес.

Вони, мабуть, дивуються, що відбувається. Вони були переконані, що це Месія. Він збирався правити народом, а вони — поруч із Ним. Вони навіть запитували, хто сидітиме праворуч Нього в Його Царстві. Тепер вони, мабуть, думають: *Невже це кінець? Ісус помре; не буде ні Месії, ні Царства?*

Ісуса арештовують, і всі учні розбігаються. (Матвія 26:56; Марка 14:50) Ісуса ведуть до дому Каяфи, первосвященника.

Коли співає півень

Обговорення:

Що зробили учні?

Що учні казали, що зроблять, до того, як це сталося?

Що б ви зробили?

Як ви думаєте, Петро збентежений?

Чому?

Євангеліє від Івана говорить, що Петро пішов за Ісусом, і так само вчинив «інший учень». В Євангелії від Івана письменник, Іван, часто посилається на себе в третій особі. Він називає себе «іншим учнем» або «учнем, якого любив Ісус». Вчені встановили, що, коли Іван посилається на іншого учня, який пішов за Ісусом, він має на увазі себе.

Обговорення:

Усі інші учні, які також казали, що ніколи не покинуть Христа, втекли. Лише двоє учнів, Петро та Іван, пішли за Ісусом до палацу первосвященика.

Іван знав первосвященика (Івана 18:15) і увійшов з Ісусом до палацу. Але Петро нерішучий; він стоїть надворі біля дверей, намагаючись зігрітися, і, ймовірно, намагається зрозуміти, що відбувається. Іван розмовляє з дівчиною, яка стерегла двері, і він, мабуть, сказав їй покликати Петра, оскільки вона вводить Петра до палацу. Читання всіх чотирьох Євангелій допомагає читачеві краще зрозуміти події (Матвія 26:69; Марка 14:66-67; Луки 22:55).

Схоже, що коли дівчина вводила Петра, вона сказала йому:

«Ти хіба не з учнів Цього Чоловіка?» (Івана 18:17)

Дівчина пильно подивилася на нього (Луки 22:56). Ви коли-небудь пильно дивилися на когось? Ви коли-небудь думали, що впізнали когось, але не були впевнені? Ви дивитесь на них уважно, намагаючись зрозуміти, звідки ви їх знаєте. Схоже, саме це вона й робить. Вона думає: «Я бачила цього хлопця, здається, я його впізнаю».

Як Петро відповідає? Сказано, що він відрікся перед усіма ними, кажучи:

«Не знаю, що ти кажеш. Я Його не знаю!» (Матвія 26:69-70; Марка 14:67-68; Луки 22:55-57).

І тоді заспівав півень.

А як щодо Івана? Чи мав він хоча б нагоду зректися Ісуса? Ми не знаємо. Схоже, Іван не боявся асоціювати себе з Ісусом. Іван знав первосвященика, і священник, ймовірно, знав, що Іван був одним із Його учнів. Ми не знаємо напевно, але схоже, що Іван не боявся бути впізнаним.

Схоже, після того, як Петра впустили до палацу, він вийшов на ґанок. Було холодно, і він грівся біля вогню (Івана 18:18).

Коли Петро вийшов на ґанок, інша дівчина побачила його і сказала іншим людям, які були там:

«Цей був з Ісусом Назарянином», а вони сказали: «Він — один із них».

Цього другого разу Петро сказав: «Я не знаю цього Чоловіка; Я не розумію, що ви кажете»

(Матвія 26:71-72; Марка 14:69; Луки 22:58). Сказано, що він відрікся, присягаючись, що означає, що він сказав: «Клянусь, я Його не знаю».

Коли співає півень

Усі, хто був там тієї ночі, ймовірно, знали, що відбувається. Ісус був дуже добре відомий, люди в місті бачили Його величний в'їзд лише кілька днів тому. Це була головна новина дня; люди чекали біля будинку первосвященника, щоб побачити, що станеться. Було б дуже мало ймовірно, щоб про Нього ніколи не чули.

Тоді родич слуги первосвященника – того, якому відрізали вухо – сказав: «Хіба я не бачив тебе в саду з Ним?»

Якщо він був родичем чоловіка з вухом, він, ймовірно, чув, що сталося. Чоловікові відрізали вухо, а чоловік, якого він прийшов арештовувати, зцілив його вухо? Люди, які стояли поруч, приєдналися до розмови і сказали:

«Справді ти з ними, твій говір (акцент) схожий на говір галілеянина, ти, мабуть, був із Ним».

Тоді втретє Петро відповів. Цього разу він почав проклинати і клястися, кажучи: «Я не знаю цього Чоловіка».

І тоді півень заспівав знову (Марка 14:72).

Пам'ятайте, що в цей час Петро був усередині дверей. Він був на внутрішньому ганку і міг бачити, що відбувається. Ісус був поруч, Його допитував священник. Як тільки півень заспівав удруге,

Ісус обернувся і подивився на Петра.

Чи можете ви собі уявити? Кілька годин тому ви сказали цій Людині, що ніколи Його не покинете і помрете за Нього.

Як тільки Ісус подивився на Петра, той згадав, що сказав Ісус. Він згадав, що Ісус сказав: «Раніше, ніж двічі проспівав півень, ти відречешся від Мене тричі».

Петро був спустошений. Він вийшов і почав гірко плакати. Що означає гірко?

Коротка історія решти подій: після суду у первосвященника Ісуса відвели до Понтія Пилата і розп'яли пізніше того ж дня. Єдиний учень, згаданий протягом решти розп'яття, – це Іван, який перебував біля підніжжя хреста (Івана 19:26). Три дні потому Ісус воскрес, і учні побачили Ісуса і почали розуміти воскресіння.

Тільки Євангеліє від Івана розповідає історію відновлення Петра.

Скільки часу Ісус перебував на землі після Свого воскресіння, перш ніж вознісся на Небо? Сорок днів. Протягом цього часу Він доводив, що Він живий, відвідував Своїх учнів і ділився з ними істинами про Царство Боже (Дії 1:1-3).

Це третій раз, коли Ісус з'явився Своїм учням. Петро та кілька інших учнів ловили рибу всю ніч і нічого не впіймали (Івана 21). Вранці Ісус стояв на березі, але учні не впізнали Його. Ісус запитав їх, чи є у них якась їжа (дослівно – "м'ясо" або "риба"), і вони сказали Йому, що нічого не зловили. Тоді Він сказав їм закинути сітку з правого боку човна, і вони знайдуть рибу. Вони роблять це, і сітка була настільки важка, що вони навіть не могли її витягнути через велику кількість риби.

Коли співає півень

Тоді учень, якого любив Ісус, сказав Петру: «Це Господь!»

Хто цей учень, якого любив Ісус? Іван. Ісус любив усіх учнів; але Іван мав особливе розуміння любові Христа до нього і завжди посилався на себе таким чином.

Ймовірно, Іван пригадав інший час, коли це траплялося: коли вони вперше пішли за Ісусом. Іван був із Симоном (ім'я якого було змінено на Петро) того дня, коли вони ловили рибу цілу ніч і нічого не впіймали (Луки 5:1-11). Ісус сказав Петру відплисти на глибину і закинути сіті. Петро закинув сіть і впіймав стільки риби, що його сіть порвалася.

Того дня, коли Іван побачив сіті, повні риби, він, мабуть, згадав це і зрозумів, що це Ісус.

Коли Петро це почув, він стрибнув у море і поплив до берега. Петро палкий, він схвилюваний, він не міг дочекатися зустрічі з Ісусом. Інші учні попливли слідом на маленькому човні, тягнучи сітку з рибою.

Ісус уже мав трохи риби і готував сніданок для учнів.

Ніхто не наважився запитати Ісуса, хто Він, бо на той час вони вже знали, що це Господь.

Після того, як вони поїли, Ісус сказав Петрові:

«Симоне, сину Йонин, чи ти любиш Мене більше, ніж оці?»

Слово, яке Ісус тут вжив для позначення любові, було «агапе» (*agape*). Це зазвичай найвища форма любові: безкорислива, безумовна і жертвна.

Петро відповів: «Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе». Але слово для любові, яке використав Петро, було «філео» (*phileo*). Це означає братню любов, любов до близького друга.

Тоді Ісус відповів: «Годуй Моїх ягнят».

Потім знову Ісус сказав Петрові: «Симоне, сину Йонин, чи ти любиш Мене?»

Знову Ісус вжив слово для любові, «агапе».

Петро відповів: «Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе». Але знову Петро вжив слово для любові, «філео».

Тоді Ісус відповів: «Паси Моїх овець».

Третього разу Ісус сказав Петрові: «Симоне, сину Йонин, чи ти любиш Мене?»

Але цього разу Ісус вжив інше слово для любові, «філео».

Цього разу Петро засмутився; він сумний, неспокійний. **Петро сказав: «Господи, Ти знаєш усе; Ти знаєш, що я люблю Тебе».**

Але знову Петро вжив слово для любові, «філео».

Тоді Ісус відповів: «Годуй Моїх овець».

Коли співає півень

Чому Ісус запитав Петра про це тричі? Ймовірно, тому що Петро відрікся від Нього тричі. Але Він також зробив це, щоб показати Петру Свою любов. Петро відповідав інакше, ніж кілька тижнів тому. Він не був таким зухвалим; він вагався сказати, що має безкорисливу, безумовну любов (*agape*). Але пізніше Петро драматично змінився і став сміливим завдяки Святому Духу, коли отримав силу від Господа, а не свою власну силу. Ісус зробив це перед усіма учнями. Відречення Петра могло викликати сумніви щодо його стосунків з Ісусом і того, як інші бачили Петра. Ісус навмисно показав Своє прощення перед усіма учнями. Ісус підтвердив Петрові, що той досі має владу в Царстві Божому.

Петро має мету та доручення від Ісуса: «годуй Моїх овець».

Потім Ісус продовжив і розповів Петрові, як він помре. Ісус сказав, що він простягне руки і його поведуть туди, куди він не хоче йти. Історія свідчить, що Петро також був розп'ятий, але він не вважав себе гідним померти тією ж смертю, що й Ісус, і попросив, щоб його розп'яли догори ногами. Але на той час Петро вже розвинув безумовну любов (*agape*) до Христа, і, зрозумівши безкорисливу, безумовну, жертвовну любов Христа до нього, він був готовий віддати все Ісусу.

Ісус у цій розповіді

Подивіться на силу того, що може зробити любов. Розуміння Божої любові змінило життя Петра.

Ісус так сильно полюбив нас, що мав агапе — безумовну, безкорисливу, жертвовну любов до нас.

Іван називав себе «учнем, якого любив Ісус».

Чи любив Ісус Івана більше, ніж усіх інших учнів?

Ні. Ісус любив Івана не інакше.

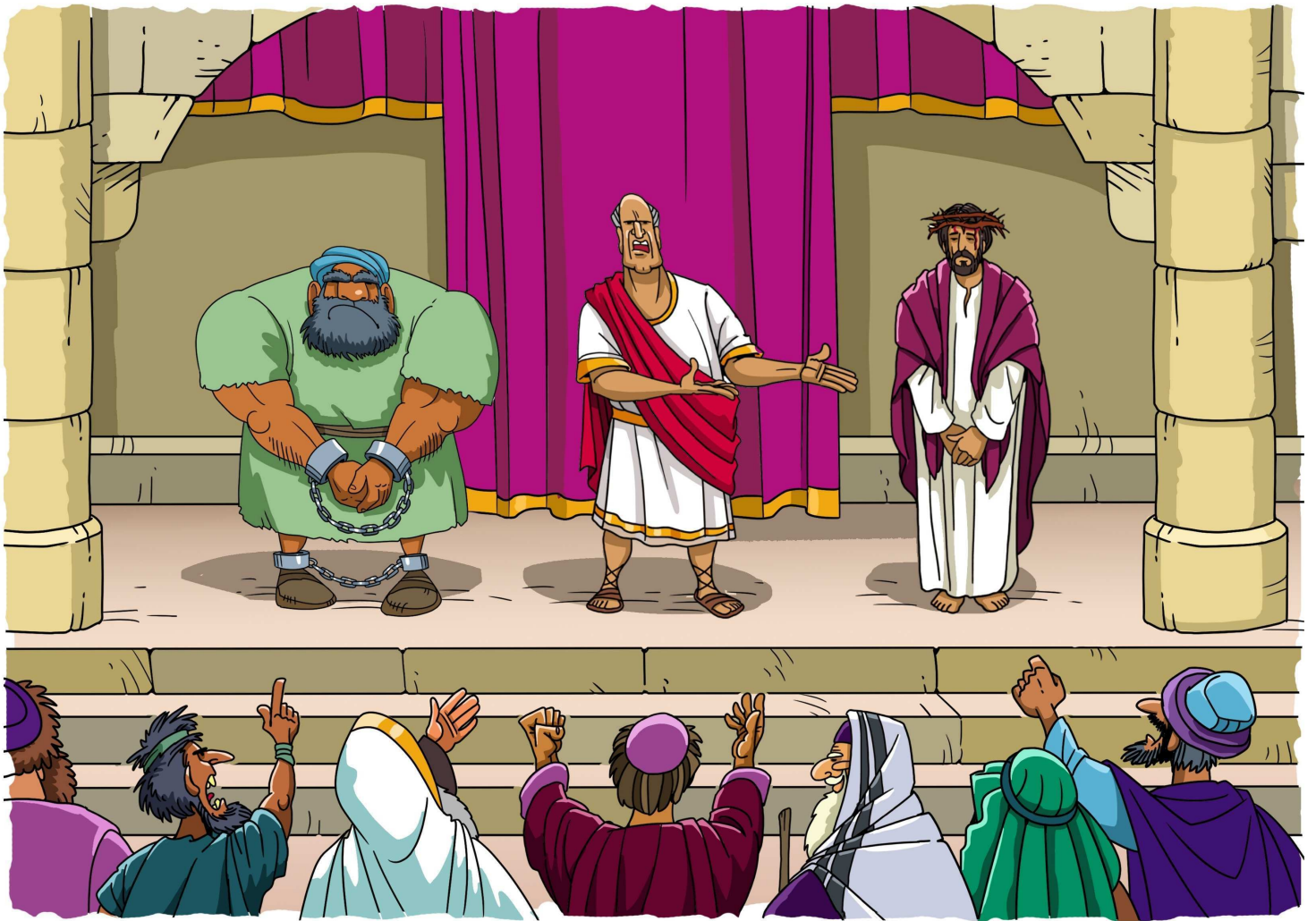
Але Іван знав, що його люблять; він мав таке розуміння любові Христа, якого, можливо, не всі учні зрозуміли.

Іван знав, що його люблять; усе його Євангеліє говорить про любов Христа, і писання Івана свідчать про його розуміння Божої любові. Біблія — це книга рівноваги, і вона має відповідності. Ісус виконав Писання в Старому Завіті і дав їм відповідність у Новому Завіті.

Три зречення Петра збалансовані трьома запитаннями, які Ісус поставив Симону Петру.

Ісус сказав Петру, що сатана «просив вас, щоб пересіяти, як пшеницю». Але Ісус сказав, що Він молився за Петра, і коли той повернеться до Ісуса, то зміцнить своїх братів (Луки 22:32). Саме це й сталося. Коли Петро повернувся до Ісуса, він зрозумів свої власні помилки і відчув благодать Христа.

Ісус є «Слово, що стало тілом... повне благодаті та істини» (Івана 1:14).

Розіпни Його!

Матвія 27:1-2, 11-31

Марка 15:1-20

Луки 23:1-25

Івана 18:28-40; 19:1-16

Суд і Розп'яття

Вивчіть цю історію за всіма чотирма Євангеліями, поєднуючи інформацію з усіх Євангелій, щоб розповісти її. Учитель сам обирає, за яким Євангелієм навчати, і ви можете обрати або Матвія, або Івана. Обов'язково включіть деталі про дружину Пилата, про які розповідається лише в книзі Матвія.

Уся історія суду та розп'яття Христа розповідається протягом кількох уроків. Цей урок буде зосереджений лише на суді над Ісусом перед Понтієм Пилатом та винесенні Йому вироку. Розкажіть цю історію своєму класу та поясніть контекст, у якому відбувалися події. Цей урок намагатиметься об'єднати всі чотири Євангелії в послідовну хронологію, але точний час того, що відбувалося раніше, не є цілком зрозумілим.

Короткий огляд нещодавніх подій

Урочистий в'їзд: Лише кілька днів тому Ісус урочисто в'їхав до Єрусалима, де Його вітали радісні натовпи (Матвія 21:1-11; Марка 11:1-11; Луки 19:29-44; Івана 12:12-19).

Таємна вечеря: Ісус розділив Свою останню вечерю з учнями у верхній кімнаті (Марка 14:15; Луки 22:12).

Він розділив з ними трапезу, яку ми тепер називаємо Причастям.

Ісус омиває ноги учням і говорить про Свою зраду (Івана 13:1-10)

Оливна гора: Вони залишили верхню кімнату і пішли на Оливну гору (Матвія 26:30; Марка 14:26), а потім до Гетсиманського саду, де Ісуса арештовують.

Суд: Ісуса ведуть до палацу первосвященника, де Його судять і визнають винним у смерті. Потім Його відправляють до римського намісника для винесення вироку.

Саме тут починається наш урок. Ісуса звинуватили священники та книжники, Його судив первосвященик. Його визнали винним у смерті після суду, що тривав усю ніч. Вранці первосвященики проводять нараду зі старійшинами та книжниками,

Ісуса ведуть до Понтія Пилата, римського намісника.

Щоб повністю зрозуміти ситуацію, необхідно мати уявлення про урядування за часів Христа. Римляни панували над більшою частиною цивілізованого світу того часу, і вони були вищою владою на землі Ізраїлю. Однак вони не бажали втручатися в особливі питання юдейських звичаїв і законів. Юдеї мали власні правила щодо релігійних законів та Закону Мойсея (Мойсеєвого закону), даного народу тисячі років тому.

Хоча юдеї керували власним народом за допомогою цих законів, вони не мали повноважень стратити Ісуса. Їхні закони, зрештою, підпорядковувалися римським законам. Розп'яття було покаранням за римські злочини. Однак юдеї мусили підкорятися римській владі, і тому їм довелося відправити Ісуса до римського намісника, щоб запросити смертного вироку за «злочини» Ісуса.

Усе це відбувається незадовго до Пасхи. Серед вчених богословів існують певні суперечки щодо точного часу смерті Христа та деяких подій, які змінили дати Пасхи саме в той рік, коли Христа розп'яли. Загальноприйнято вважати, що Христа розп'яли в п'ятницю. З Писання зрозуміло, що Він воскрес у перший день тижня, що за єврейським календарем була б неділя, оскільки євреї дотримуються суботи (шабату) на сьомий день тижня, в суботу.

Розіпни Його!

Однак, це іноді оскаржується через твердження

що Ісус буде в серці землі три дні і три ночі (Матвія 12:40). Смерть у п'ятницю означала б лише дві ночі в могилі, тому виникали дискусії щодо розп'яття в четвер.

Ця інформація для вчителя, і ділитися нею з учнями можна на ваш розсуд. Проте, важливо донести до учнів, що Ісуса розіп'яли на Пасху, оскільки Він є біблійним виконанням (сповненням) жертви пасхального ягняти.

Ісуса повели від первосвященика до зали суду. Це було рано вранці, і юдеї не зайшли до зали суду того дня, щоб не «осквернитися» і мати змогу їсти пасхальну вечерю.

Оскільки вони не хотіли заходити, Пилат мусив вийшов до них сам.

Це був приклад того, як фарисеї дотримувалися Мойсеєвих законів. Формально вони дотримувалися закону, не заходячи до зали суду разом з Ісусом. Але вони втратили всю суть. Суть того закону полягала б у тому, що оскверненням було чинити суд у день Пасхи. Вони все одно чинили суд над Ісусом, привівши Його до зали суду і просячи Пилата засудити Його. Але юридично фарисеї дотримувалися закону, не заходячи до зали суду. Їхні дії звели нанівець саму мету закону, яка була серцем заповіді. Все зводиться до «люби свого ближнього, як самого себе». Якби ви любили когось і розуміли значення любові до інших, ви б не чинили суд.

Пилат вийшов із зали суду і запитав їх, яке звинувачення вони висувають проти Ісуса. Римляни не святкували Пасху, тому для Пилата це не мало значення.

Юдеї сказали Пилату, що не привели б Ісуса, якби Він не був винним. Пилат сказав: «Візьміть Його ви і судіть за вашим законом». Але юдеї відповіли, що їм не дозволено нікого страчувати (Івана 18:30-31). Існують суперечки щодо того, що саме це означало. Деякі вчені вважають, що вони хотіли судити Його за римською системою, оскільки римляни не дозволяли юдеям засуджувати людей до смерті. Однак, це суперечливо, оскільки існують свідчення про побиття камінням під час римського правління (Дії 7:59). Інші вчені вважають, що вони говорили про правила винесення вироку на або поблизу Пасхи.

Незважаючи на це, результатом стало те, що Він виконав пророцтва про те, що Христос буде «піднесений» на хресті та розіп'ятий (Івана 12:32).

Юдеї прийшли до Пилата і сказали:

«Ми знайшли, що Цей забороняє давати податки кесареві й каже, що Він Христос-Цар». Вони брехали про Ісуса і перекручували Його слова. Він казав учням платити податки кесареві (Матвія 22:21; Марка 12:17; Луки 20:25).

Первосвященики і старійшини висували багато інших звинувачень проти Ісуса, та Він нічого не відповідав. Пилат запитав Його, чи збирається Він відповідати. Він сказав: «Вони багато чого кажуть проти Тебе». Але Ісус все одно нічого не відповідав, і Пилат дивувався.

Розіпни Його!

Пилат повернувся до зали суду і запитав Ісуса:

«Ти Цар Юдейський?» Ісус відповів: «Ти сказав». Ісус запитав його: «Ти це від себе кажеш, чи тобі інші сказали про Мене?»

Пилат сказав: «Хіба я юдей? Твій власний народ видав Тебе мені; що Ти зробив?»

Ісус каже Пилату, що Його царство не з цього світу, інакше Він би боровся. **Але Його царство не звідси.**

Пилат запитав Його знову: «То Ти цар?»

Ісус сказав: «Ти кажеш, що Я цар. Я на те народився і прийшов у світ, щоб свідчити про істину. Кожен, хто від істини, чує Мій голос».

Пилат, здається, не розуміє

Він питає Ісуса: «Що є істина?»

Пилат знову виходить до юдеїв і каже:

«Я не знаходжу жодної провини в Цій Людині». (Луки 23:4; Івана 18:38)

Люди розлютились. Вони сказали Пилату, що Ісус бунтує весь народ від Галілеї до Єрусалима. Коли Пилат почув, що Ісус із Галілеї, він зрозумів, що Ісус підпадає під юрисдикцію Ірода. Ірод був правителем того регіону і мав законні повноваження приймати рішення щодо Ісуса. Тож Пилат відіслав Ісуса до Ірода.

Пилат дуже вагався виносити рішення і не хотів приймати остаточного рішення, оскільки на кону стояло життя людини. Він з радістю передав Ісуса Іроду, сподіваючись, що Ірод розбереться із ситуацією.

Ірод був дуже радий бачити Ісуса. Він чув про Ісуса і сподівався побачити, як Він зробить якісь чудеса.

Обговорення:

Звідки Ірод чув про Ісуса?

Ісус був відомий; новини про Ісуса поширилися по всій країні.

Ірод допитував Ісуса. Він ставив Йому багато запитань, та Ісус не відповів йому жодного слова. Первосвященники та книжники стояли і люто звинувачували Ісуса. Ірод та його вояки глумилися з Ісуса і зневажали Його.

Потім вони одягли на Нього пишну одягу і відправили Його назад до Пилата.

Обговорення:

Як ви думаєте, чому вони одягли на Нього цю пишну одягу?

Чи було це для того, щоб поглузувати з Нього і вдавати, ніби Він цар?

Після того, як Ісуса відвели до Ірода, Його повернули до Пилата. До цього часу Пилат та Ірод були ворогами; але ця подія зблизила їх, і вони стали друзями.

Розіпни Його!

Пилат скликав усіх первосвящеників та правителів. Він сказав людям: «Ви привели до мене Цього Чоловіка,

Я обстежив Його і не знайшов жодної провини в тому, в чому ви Його звинувачуєте.

Пилат сказав: Ні Ірод, ні я не знайшли нічого, що Він зробив, гідного смерті. Пилат сказав їм, що покарає Ісуса, а потім відпустить Його.

Був звичай, що римський намісник відпускав одного в'язня юдейському народу на свято Пасхи. Юдейський народ обирав, якого в'язня вони хотіли б звільнити. У цей час у в'язниці був інший чоловік. Його звали Варавва, і він був ув'язнений за підняття повстання та вбивство когось під час бунту.

Пилат запитав людей: «Кого ви хочете, щоб я вам відпустив? Варавву? Чи Ісуса, Якого звать Христос?»

«Чи хочете, щоб я вам відпустив Царя Юдейського?» Він сказав це, бо знав, що первосвященики видали Його через заздрість до Ісуса. Але первосвященики переконали народ просити звільнення Варавви замість Ісуса.

Пилат наказав бичувати Ісуса. Воїни поклали терновий вінець Йому на голову, одягли на Нього багрянчу одягу і глумилися з Нього. Вони казали: «Радуйся, Царю Юдейський!» І били Його руками.

Він був коронований терновим вінцем і прикрашений царською одежею. Те, що люди замислювали як глузування, по суті стало церемонією коронації Ісуса. Його смерть і воскресіння закріпили Його становище як Господа і Царя.

Ісус вийшов, одягнений в одягу і терновий вінець. Пилат сказав: «Ось Чоловік!»

Люди всі закричали: «Геть Цього Чоловіка (Ісуса)! Відпусти нам Варавву!» Тоді Пилат все ще був готовий відпустити Ісуса.

Знову люди закричали: «Розіпни Його, розіпни Його!»

Тоді Пилат сказав: «Візьміть Його ви і розіпніть, бо я не знаходжу в Ньому жодної провини». Але юдеї відповіли йому:

«Ми маємо закон, і за нашим законом Він повинен померти, бо Він зробив Себе Сином Божим».

Коли Пилат це почув, він злякався ще більше. Чи боявся він уже до цього? Він повернувся до зали суду.

Пилат запитав Ісуса: «Хто Ти?»

Але Ісус не дав йому відповіді.

Тоді Пилат сказав: «Ти не говориш зі мною? Хіба Ти не знаєш, що я маю владу розіп'ясти Тебе і владу відпустити Тебе?»

Тоді Ісус відповів. Ісус сказав:

«Ти не мав би жодної влади наді Мною, якби тобі не було дано згори. Тому той, хто видав Мене тобі, має більший гріх».

Після цього Пилат намагався відпустити Його.

Розіпни Його!

Юдеї сказали Пилату, що якщо він відпустить Ісуса, він не друг кесареві. Пилат, можливо, хвилювався за свою урядову посаду. Вони сказали Пилату, що оскільки Ісус зробив Себе царем, Він говорив проти кесаря.

Коли Пилат це почув, він сів на суддівське крісло на місці, що називалося Літостротон, а єврейською мовою — Гаввафа.

Коли Пилат сів на це суддівське крісло, його дружина надіслала йому повідомлення.

Вона сказала йому: «Не май нічого спільного з Тим Праведником». Вона сказала Пилату, що багато постраждала уві сні через Нього.

Обговорення:

Звідки дружина Пилата почула про Ісуса?

Він був відомий, і кожен в Єрусалимі, ймовірно, чув про це. Це була б головна новина дня. У них не було телебачення чи радіо, як у нас зараз, але новини поширювалися, і люди чули про це. Це була велика подія. Кожен знав, хто такий Ісус.

Дружина Пилата казала, що знала, що Ісус невинний, і попереджала Пилата не мати нічого спільного з Ним.

Вона — єдина людина, яка говорила за Ісуса, а не проти Нього під час цього суду.

Пилат вивів Ісуса і сказав:

«Ось ваш Цар!»

Але люди закричали: «Геть Його, геть Його, розіпни Його!» Пилат запитав людей **втретє**: «Чому? Яке зло Він вчинив? Я не знайшов причини засудити Його на смерть; я покараю Його і відпущу».

Але люди були розлючені. Натовп був гучний і вимагав, щоб Його розіп'яли. (Луки 23:22-23). Пилат сказав: «Чи маю я розіп'ясти вашого Царя?» Первосвященики сказали: «Ми не маємо царя, окрім кесаря».

Пилат побачив, що не може переконати людей, він узяв води і вмив руки перед усім народом.

Він сказав: «Я невинний у крові Цього Праведника: дивіться самі».

І люди відповіли: «Кров Його на нас і на наших дітях».

Ого. Вони не усвідомлюють, що кажуть.

І Пилат, бажаючи догодити народу, засудив Його, як вони вимагали, і відпустив їм Варавву. (Марка 15:15; Луки 23:24-25)

Воїни глушилися з Нього. Вони кланялися Йому і казали: «Радуйся, Царю Юдейський!» Вони плювали на Нього. Вони взяли очеретину, або палицю, і били Його по голові, втискаючи терня Йому в голову.

Потім вони зняли з Нього багрянну одягу, одягли на Нього Його власний одяг і повели Його на розп'яття.

Ісус у цій розповіді

Ісус був Агнцем Пасхи. Він був Агнцем, принесеним у жертву за наші гріхи, символом усіх жертв у законі. Він був виконанням усіх старозавітних пророцтв; Він досконало виконав кожну заповідь закону і був принесений у жертву, незважаючи на Свою невинність.

Обмін винного чоловіка, Варавви, на невинного Ісуса, був символом того, що Ісус мав зробити на хресті.

Він пожертвував Своїм життям за кожного, бо всі згрішили (Римлян 3:23) – ставши за нас гріхом.

Це наші недуги Він узяв на Себе і наші болі, що Він поніс. Ми отримуємо прощення і благодать, оскільки Ісус був поранений за наші злочини (бунти) і розбитий за наші беззаконня. **Він був покараний, щоб ми могли бути цілісними і мати мир, і Він був бичований, щоб ми отримали зцілення.** (Ісаї 53:4-7) Він був гноблений і мучений – Його били й кували. Його вели, мов ягня на заколення, і Він не захищав Себе й не промовив ані слова, коли проти Нього висували звинувачення (Ісаї 53:7, Ісаї 50:6).

Це кульмінація всього Старого Завіту.

Це було провіщено в саду, коли Бог сказав Адамові, що нащадок жінки вразить змія в голову, а змія жалитиме його в п'яту. Це Ісус. Сатана думає, що він переміг, але Сатана не розумів, що ця смерть була лише початком. Через Свою смерть і воскресіння Ісус зміг поділитися Своїм Духом з усіма Своїми віруючими, щоб вони могли здійснити все, що Він робив, і навіть більше. (Івана 14:12)

Терня, яке земля породила внаслідок гріхопадіння людини (Буття 3:18), тепер покладене на Ісуса як терновий вінець, щоб відкупити тих, хто покладає на Нього свою надію.

Цей терновий вінець стає Його коронаційним вінцем.

Цар Юдейський

Матвія 27:32-66

Марка 15:22-47

Луки 23:26-56

Івана 19:17-42

Суд і Розп'яття

Перед уроком вивчіть історію за всіма чотирма Євангеліями та об'єднайте інформацію, щоб розповісти її, обравши для викладання одне з Євангелій.

Уся історія суду над Христом та Його розп'яття викладається в кількох уроках. Цей урок буде зосереджений лише на розп'ятті Ісуса після Його суду та винесення вироку Понтієм Пілатом.

Подайте короткий огляд останніх подій.

Урочистий в'їзд: Лише кілька днів тому Ісус урочисто в'їхав до Єрусалима, де Його вітали радісні натовпи (Матвія 21:1-11; Марка 11:1-11; Луки 19:29-44; Івана 12:12-19).

Таємна вечеря: Ісус розділив Свою останню вечерю з учнями у верхній кімнаті (Марка 14:15; Луки 22:12).

Він розділив з ними трапезу, яку ми тепер називаємо Причастям.

Ісус омиває ноги учням і говорить про Свою зраду (Івана 13:1-10)

Оливна гора: Вони залишили верхню кімнату і пішли на Оливну гору (Матвія 26:30; Марка 14:26), а потім до Гетсиманського саду, де Ісуса арештовують.

Суд: Ісуса ведуть до палацу первосвященника, де Його судять і визнають винним у смерті. Потім Його відправляють до римського намісника для винесення вироку.

Вирок: Ісуса відправляють до Понтія Пілата для засудження на смерть. Пілат відсилає Його до Ірода, Ірод повертає Його Пілатові, і зрештою Пілат поступається вимогам народу і видає Ісуса на розп'яття.

Ісус був бичований, побитий і засуджений на смерть. Його відправляють на розп'яття.

Це розп'яття відбувається вдень, перед тим, як із заходом сонця почнеться Пасха. Серед вчених існують певні суперечки щодо того, в який день тижня Христос був розп'ятий. Історично церква широко визнавала, що Христос був розп'ятий у п'ятницю. Згідно з Писанням, беззаперечно, що Він воскрес у перший день тижня, яким була неділя. Юдеї дотримуються Суботи в суботу, сьомий день тижня, що робить неділю першим днем тижня. Смерть у п'ятницю ставиться під сумнів через твердження Ісуса, що Він буде в серці землі три дні й три ночі. (Матвія 12:40) Смерть у п'ятницю означала б лише дві ночі в могилі, тому обговорювалася ймовірніша дата розп'яття – четвер. Прочитання Івана 19:31 говорить, що та Субота була великим днем.

В юдейській культурі існувало два типи Субот. Щотижнева Субота починалася в п'ятницю із заходом сонця і тривала до заходу сонця в суботу. Але є й другий тип Суботи: святкова Субота. Пасхальна Субота припадає на певний день року (15 Нісана за юдейським календарем), а не на певний день тижня. Будь-який день тижня, на який вона випадає, вважається Суботою, і її називають великою Суботою. Вважається, що того конкретного року велика Субота припала на п'ятницю, і це найкраще узгоджується з рештою наданої нам інформації. (Луки 23:54) Велика Субота тривала б з вечора четверга до п'ятниці, а щотижнева Субота настала б одразу після неї – з вечора п'ятниці до суботи. Це означало б, що Ісус помер у четвер вдень, залишаючись у могилі в ніч на четвер, ніч на п'ятницю та ніч на суботу, і воскрес рано-вранці в неділю, до сходу сонця.

Цар Юдейський

Ця інформація призначена для вчителя, і нею можна ділитися з учнями на ваш розсуд. Однак, важливо донести до учнів, що Ісус був розп'ятий на Пасху, оскільки Він є сповненням Писання про жертвовного Агнця.

Обговорення:

Пасха була святом, яке юдеї відзначали щороку як нагадування про Боже визволення юдеїв з Єгипту. Останньою з десяти кар була смерть первістків. Юдеям було сказано заколотися ягня і помазати кров'ю одвірки своїх домівок. Коли ангел смерті бачив дома з «кров'ю агнця», він «обминав» ці дома.

Після того, як Ісус залишив суд Пілата, Він уже сильно постраждав. Його бичували, били і зовсім принизили. За Ісусом слідував величезний натовп, і багато жінок, які йшли за Ним, плакали й голосили. Ісус каже їм не плакати за Ним і пророкує падіння Єрусалима (яке відбулося в 70 році н.е.).

Римляни наказали чоловікові, що проходив повз, Симонові з Киринеї, і змусили його нести хрест Ісуса. Припускають, що Симон був у Єрусалимі на Пасху. Він є батьком Олександра та Руфа (Марка 15:21).К

Киринея знаходилася на території сучасної Лівії, у північній Африці. Вчені вважають, що, можливо, Симон був темношкірим, і це робило його очевидним чужинцем, через що його могли виділити, щоб нести хрест Христа. Часто вважають, що Ісус ледве ніс хрест, і саме римські воїни змусили Симона нести хрест.

Ще одна цікава річ, на яку варто звернути увагу, – це деталі про Руфа та Олександра. Вважається, що Марк згадує ці імена спеціально тому, що люди, яким він писав, коли створював Євангеліє від Марка, могли знати Руфа та Олександра особисто. Ім'я Руф згадується лише в одному іншому місці в Біблії, коли апостол Павло згадує Руфа в Римлян 16:13. Вчені припускають, що це той самий Руф, який був сином Симона з Киринеї. Було б логічно припустити, що, можливо, несення цього хреста мало такий вплив на Симона, що його сім'я стала християнами після воскресіння Христа.

Вони привели Ісуса на Голгофу, що означає «місце черепа». Все в Божому Слові має значення, не завжди зрозуміло, яким саме є це значення, і багато людей намагалися інтерпретувати його за допомогою різних теорій.

Цей урок представляє деякі можливі варіанти значення цієї назви, але жоден з них не доведений.

Протягом століть точилися суперечки про те, чому цю місцевість називали місцем черепа. Кажуть, що, дивлячись на цю місцевість здалеку, можна побачити гробниці, що за формою нагадують череп. Існують також теорії, що це місце, де був похований Адам. Це означало б, що тут був похований перший Адам, а новий Адам, або другий Адам, також названий «останній Адам», Ісус (1 Коринтян 15:45), був розп'ятий над його могилою. Череп Адама лежав би біля підніжжя хреста, що могло б символізувати нове «дерево життя». Це також могло б бути символом того, що кров Христа зійшла в землю, щоб відкупити її від прокляття, а також відкупити первородний гріх Адама. Однак деякі вчені припускають, що катаклізмичний характер потопу, описаного в Бутті, міг унеможливити ідентифікацію місця поховання Адама.

Цар Юдейський

Інший можливий варіант полягає в тому, що люди вірять, що саме тут Давид виставив голову Голіафа (1 Самуїла 17:54). Давид відтяв Голіафові голову після того, як убив його, і приніс його голову до Єрусалима. Ймовірно, її виставили на найвищому пагорбі за межами Єрусалима, яким могла бути Голгофа. Бронзовий панцир Голіафа, як кажуть, був схожий на зміїний, що порівнює його зі змієм в Едемському саду. Якщо його голова була виставлена тут, також вважається, що його череп теж був тут похований.

Це символізувало б, що ноги Ісуса – Його п'ята – розчавлять голову змія (Буття 3:15).

Йому дали пити вино, змішане з жовчю, і, скуштувавши, Він не захотів пити. (Матвія 27:34) Євангеліє від Марка каже, що Йому давали... вина, змішаного зі смирною, але Він не прийняв. (Марка 15:23) Деякі вчені вважають, що, можливо, ця суміш була якимось лікарським засобом, запропонованим Йому, щоб допомогти приглушити біль, інші вважають, що це було запропоновано для глузування. Ісус сказав на Таємній Вечері, що не питиме від плоду виноградного аж до того дня, коли питиме нове вино в Божому Царстві. (Марка 14:25) Вони привели Його на місце, що зветься Голгофа, і там вони розп'яли Ісуса.

Обговорення:

Біблія не описує точного процесу, але ми знаємо це з історії. Його руки та ноги були прибиті до хреста, і Його розмістили вертикально на хресті на вершині найвищого пагорба, в центрі, щоб усі бачили.

По обидва боки від Ісуса були двоє інших злочинців. Ісуса зображують як найгіршого з трьох, оскільки Його виставляють попереду і в центрі за Його «злочини». Інших злочинців назвали розбійниками; те саме слово вживається щодо Варавви, якого відпустили, і називають розбійником. Вважається вельми ймовірним, що ці інші чоловіки на хрестах поруч з Ісусом також були бунтівниками, або революціонерами, як і Варавва.

З Нього зняли одяг, Він був оголений, і воїни кидали жереб за Його одяг.

Обговорення:

Як виглядало кидання жереба? Вони, мабуть, мали якісь кості або спосіб розіграти Його одяг.

Багато людей бачили розп'яття Христа. Ісус був дуже відомий у ті дні, і люди з цікавості приходили подивитися на Нього на хресті. Багато хто проходив повз і казав: «Ти, що руйнуєш храм і за три дні будуєш, спаси Себе Самого і зійди з хреста. Якщо Ти Божий Син, зійди з хреста». Первосвященики, старійшини та книжники казали:

«Інших спасав, а Себе Самого не може спасти! Якщо Він Цар Ізраїля, нехай тепер зійде з хреста, і ми повіримо в Нього. Він покладав надію на Бога, нехай Бог визволить Його... Він казав, що Він Божий Син».

Цар Юдейський

Тоді один зі злочинців на хресті сказав: «Хіба Ти не Христос? Спаси Себе і нас!» Але інший злочинець сказав: «Чи ти не боїшся Бога, коли й сам на те саме засуджений? Ми одержуємо належне за наші вчинки, але Цей Чоловік нічого поганого не зробив». Тоді той злочинець звернувся до Ісуса і сказав: «Господи, згадай мене, коли прийдеш у Своє Царство!» А Ісус відповів: «Істинно кажу тобі: сьогодні ти будеш зі Мною в раю».

Ісус подивився на все це з хреста і сказав:

«Отче, прости їм, бо не знають, що роблять» (Луки 23:34).

Над головою Ісуса був напис:

«Ісус Назарянин, Цар Юдейський». (Матвія 27:37; Марка 15:26; Луки 23:38; Івана 19:19). Напис був зроблений трьома мовами: єврейською, грецькою та латинською, і багато юдеїв читали його. Первосвященики пішли до Пілата, щоб сказати йому змінити це. Вони сказали йому не писати «Цар Юдейський», а написати, що Він казав, ніби Він Цар Юдейський.

Але Пілат сказав: «Що я написав, те написав» (Івана 19:20-22).

Те, що написав Пілат, було правдою, і це був ще один спосіб, яким Бог підтвердив юдеям, що це був їхній Месія.

Настала темрява. Була шоста година, тобто полудень. Було темно з полудня до 3-ї години пополудні. Як би це виглядало?

Учень Іван (учень, якого Ісус любив) стояв біля хреста з Марією, матір'ю Ісуса, Марією, тіткою Ісуса, та Марією Магдалиною. Коли Ісус побачив Свою матір та Івана, Він сказав: «Жінко, ось твій син!» А Іванові Він сказав: «Ось твоя мати!» Після цього Іван узяв Марію до себе додому як свою матір.

О дев'ятій годині (3-й годині пополудні) Ісус голосно вигукнув. Він сказав: «Елі, Елі, лама савахтані?» Люди навколо не зрозуміли, що Він казав. Вони думали, що Він кличе Іллю. Але те, що Він насправді сказав, було:

«Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув?»

Ісус став гріхом за нас. (2 Коринтян 5:21) Але гріх відділяє нас від Бога. (Ісаї 59:2) Тож коли Ісус став нашим гріхом, Бог мусив відвернутися від Ісуса; Він мусив покинути Свого власного Сина. Ймовірно, це було найважче, через що пройшов Ісус. Оскільки Він пройшов через це заради нас, Бог покинув Ісуса, щоб ми ніколи не були відділені від Бога. (Повторення Закону 31:6; Євреїв 13:5) І ми знаємо, що Ісус завжди з нами (Матвія 28:20).

Ісус тепер знав, що все звершилося. Щоб сповнилося Писання, Він сказав: «Я спраглий!», і вони, намочивши губку в оцті, настромили її на тростину і піднесли Ісусові, щоб Він напився.

Обговорення:

Поговоріть про те, як би це було.

Після того, як Ісус прийняв оцет, Він сказав: «Звершилося.»

Цар Юдейський

Що звершилося? Це кульмінація всього Писання аж до цього моменту. Ісус – це Бог у тілі, Який прийшов як людина, щоб відкупити все людство. Відносини між Богом і людиною тепер відновлені.

Цим закон був виконаний. Усе, що століттями було проти людини, тепер завершено. Ми більше не під законом, і в нас більше немає набору правил, які ми мусимо виконувати, щоб догодити Богові. Закон був прибитий до хреста. (Колосян 2:14) Адаже Христос – кінець Закону для праведності кожного, хто вірить (Римлян 10:4). Тепер ми не мусимо дотримуватися всіх 613 законів Мойсеєвого завіту, нам потрібно лише вірити в Ісуса й отримувати Його праведність. (Римлян 3:22; 5:17)

І тоді Ісус сказав: «Отче, у Твої руки віддаю Мій дух!»

Гріх призводить до смерті. (Римлян 6:23) В Ісусі не було гріха, але Він узяв на Себе наш гріх. Сам Він не мав гріха, і ніщо не могло змусити Його померти. Він мусив добровільно померти і добровільно віддати Своє життя. Якби Він не зробив цього добровільно, наші гріхи не були б викуплені. Він прийняв наші гріхи за вибором, і коли Він віддав духа, наші гріхи померли з Ним, і в Божих очах ми були розп'яті з Христом (Галатів 2:20).

Він віддав духа; Він вирішив померти. Коли Ісус це зробив, сталося кілька речей.

1. **Завіса в храмі роздерлася надвоє, але роздерлася зверху донизу. Головна частина храму уособлювала землю, а внутрішнє святеє святих уособлювало небеса. Ця завіса була символічним розділенням між небом і землею (Євреїв 9:1-9).**

Обговорення:

Завіса в храмі була величезною. Це була велика завіса, що відділяла Святеє Святих від святого місця у храмі. Вона роздерлася зверху донизу; людина не змогла б цього зробити.

Ця завіса сягала від стіни до стіни і від стелі до підлоги, і була 60-90 футів (18-27 метрів) заввишки. Було б неможливо людині роздерти цю завісу, особливо в той спосіб, у який вона була роздерта. Люди, можливо, могли б роздерти її знизу догори, але ніколи зверху донизу. Це могло бути лише дією Бога, і точний час був у той момент, коли Ісус віддав духа. Священики та храмові лідери мали б побачити символізм і неможливість цього завдання, але, здається, їхні закам'янілі серця не дозволили їм побачити істину.

Лише первосвященику дозволялося заходити за цю завісу один раз на рік. (Вихід 30:10; Євреїв 9:7) Вони проходили процес очищення, перш ніж їм дозволялося увійти, й історія говорить нам, що їх обв'язували мотузкою на випадок, якщо вони помруть у святому святих. Тоді інші люди могли б витягнути їхні тіла, якби вони померли від нечистоти. Процес очищення священика означав, що Христос, як безгрішна жертва, увійде в Божу присутність і звершить викуплення за нас. Ця завіса означала, що людина відділена від Бога гріхом. (Ісаї 59:2) Ця завіса роздерлася в той самий момент, коли помер Христос, вказуючи на те, що тепер більше немає жодного розділення між Богом і людиною. Завіса означає тіло Ісуса, або Його плоть (Євреїв 10:20), і Його смерть відкрила нам новий шлях до Бога через нашу віру в Ісуса Христа.

Інші вважали, що, можливо, це не лише дає віруючим доступ до Отця, але й вивільнило Отця, щоб наповнити землю. (Псалом 72:19; Ісаї 6:3) Бог перебував у ковчезі Завіту та у Святому Святих. До приходу Христа Дух Божий не міг наповнювати землю, лише певних віруючих. (Псалом 51:11) Коли Христос помер і завіса роздерлася, це дозволило Богові вільно наповнювати землю, а людині – сміливо приступати до престолу благодаті (Євреїв 4:16).

Цар Юдейський

2. Стався землетрус. Земля затряслася, і скелі розкололися!

Сотник біля підніжжя хреста побачив землетрус і те, що сталося, і сказав: «Справді, Цей Чоловік був праведний!» (Луки 23:47) «Воістину, Він був Божий Син!» (Матвія 27:54).

3. Гроби відкрилися, і багато тіл померлих святих (або побожних людей) воскресли, і після воскресіння Ісуса вони увійшли до Єрусалима і з'явилися багатьом людям (Матвія 27:52).

Юдеї не хотіли, щоб тіла залишалися на хресті, оскільки наближалася Субота. Тож вони попросили Пілата перебити їм ноги (щоб вони померли швидше), і тоді тіла можна було б забрати.

Воїни прийшли і перебили ноги першому розбійникові та іншому. Але коли вони підійшли до Ісуса і побачили, що Він уже мертвий, то не перебили Йому ніг. Один із воїнів проколов Йому списом бік, і витекла кров і вода. **Це сталося для сповнення іншого Писання, що жодна кістка Його не буде зламана.** (Псалом 34:20; Числа 9:12) А також сповнилося інше Писання: «Вони дивитимуться на Того, Кого прокололи» (Захарії 12:10).

Коли настав вечір, прийшов багатий чоловік на ім'я Йосип з Ариматеї, який також був учнем Ісуса, пішов до Пілата і просив тіло Ісуса. Пілат здивувався, що Ісус уже помер. Коли сотник підтвердив це, вони віддали тіло Йосипові. У Йосипа була нова гробниця, яку він висік у скелі. Йосип купив чисте полотно, а Никодим прийшов зі смирною та прянощами, і вони обгорнули тіло полотном із пахощами.

Потім вони поклали тіло Ісуса в нову гробницю, де ще ніхто ніколи не був похований, і до входу в гробницю привалили великий камінь. Деякі жінки, серед них Марія Магдалина та інша Марія, бачили, де Його поклали.

Наступного дня первосвященики та фарисеї пішли до Пілата. Вони сказали йому, що Ісус говорив, ніби Він воскресне на третій день. Вони непокоїлися, що учні можуть прийти, вкрасти Його тіло і сказати людям, ніби Він воскрес із мертвих. Вони сказали, що це буде гірше, ніж раніше, і попросили поставити біля гробниці варту.

Пілат дав свій дозвіл; юдеї опечатали камінь і поставили варту охороняти гробницю.

Ісус у цій розповіді

Ісус був Агнцем Пасхи. Він був Агнцем, принесеним у жертву за наші гріхи, символізуючи всі жертви в законі. Він був виконанням закону. Так багато з того, що відбувається в цій історії, є прямим виконанням старозавітного пророцтва про Месію.

Ісус був розп'ятий між двома розбійниками, або революціонерами. Це виконало Ісаї 53:12, де сказано, що Ісуса зарахували до злочинців; деякі переклади кажуть «лиходіїв» або «злочинців». (Марка 15:28)

Воїни розіграли в жереб одяг Ісуса, виконуючи пророцтво з Псалма 22:17-18: «Я можу перелічити всі мої кості, а вони дивляться й витріщаються на мене. Вони ділять між собою мої одяжі, а за мій одяг кидають жеребок». Вони могли бачити Його кості, оскільки Він був оголений, і великий натовп витріщався на Ісуса.

Ісусові запропонували оцет, змішаний із жовчю, це виконало пророцтво з Псалма 69:21: «Дали мені жовчі до їжі, і в спразі моїй оцтом мене напоїли». Жовч також перекладається як гірке зілля або отрута. Існують припущення щодо зв'язку з Числами 5:11-31, але паралелі не до кінця зрозумілі.

Було пророцтво про незламні кості та проколений бік.

Його поховання багатим чоловіком, Йосипом з Ариматеї, також було провіщено в Ісаї 53:9.

Його розп'яття з розбійниками, або злочинцями, було провіщено в Ісаї 53:12: «...і до злочинців Його зарахували».

Він просив Господа простити їм (Луки 23:34); «...і за злочинців Він заступався». (Ісаї 53:12)

Люди кивали головами (Матвія 27:39-40), кажучи, якщо Він Син Божий, нехай зійде; це виконує Псалом 109:25.

Коли Ісус запитав, чому Бог Його покинув (Матвія 27:46; Марка 15:34), це виконало Псалом 22:1.

Ісус сказав: «Отче, у Твої руки віддаю Мій дух!» – це сповнення Псалма 31:5.

*Ви можете закінчити урок на сумовитій ноті. І ви можете обрати продовження на наступному уроці темою воскресіння.

Порожня гробниця

Матвія 28
Марка 16
Луки 24
Івана 20:1-23

Воскресіння

Примітка: Історія смерті й воскресіння Ісуса є великою і охоплює багато інформації. Події зустрічі Ісуса з чоловіками на дорозі до Еммауса та Його явлення Хомі будуть розглянуті в іншому уроці.

Історію воскресіння може бути складно узгодити з усіма розповідями Євангелій. Слово Боже є непомильним, і Євангелія не суперечать одне одному. На цю тему написано багато коментарів, і автор цієї навчальної програми обрав наступний коментар як найімовірніше пояснення.

У Євангелії від Івана записано, що Марія Магдалина прибула до гробниці сама. Євангелія від Матвія та Марка говорять, що Марія Магдалина була з іншими жінками біля гробниці. Одне з можливих пояснень полягає в тому, що жінки планували зустрітися біля гробниці, і Марія Магдалина прибула раніше за інших. Тоді вона могла побігти розповісти апостолам, що сталося, і поки їй не було, прибули інші жінки. Можливо, вони увійшли до порожньої гробниці, поки Марія Магдалина йшла розповісти учням. Можливо, це були інші жінки, які бачили двох ангелів, згаданих у Євангелії від Луки 24:4-7. Після того, як інші жінки пішли розповісти іншим, Марія Магдалина повертається до гробниці, тепер з Петром та Іваном (Івана 20:3-10).

Після того, як Петро та Іван пішли, Марія Магдалина залишається і бачить двох ангелів усередині гробниці, і вона перша бачить воскреслого Ісуса (Марка 16:9; Івана 20:11-18). Пізніше, коли інші жінки повертаються, щоб розповісти учням про те, що вони бачили, Ісус також з'являється їм (Матвія 28:9-10). Оскільки ці події так тісно пов'язані між собою та відбуваються так швидко, було б логічно, що Матвій, Марк і Лука вказали б Марію Магдалину серед групи жінок біля гробниці. Розповідь Івана просто додає більше деталей і не суперечить.

Ця історія відбувається після смерті та розп'яття Ісуса. Зараз неділя, перший день тижня. Субота вже минула, і люди можуть вільно пересуватися. Марія Магдалина приходить до гробниці, коли ще темно. (Івана 20:1) і бачить, що камінь забраний від гробниці. Якщо ми погодимося з висновком у коментарі, видається, що Марія побачила, що каменя немає, і побігла назад, щоб сказати Петрові та Іванові, що гробниця порожня, і що вона не знає, куди поклали тіло Ісуса.

Жінки йшли до гробниці, несучи пахощі, щоб намастити тіло Ісуса, і вони прийшли туди, коли сходило сонце. (Марка 16:2) Марія Магдалина та «інша Марія» згадуються на ім'я, але Луки 24:10 також згадує Іванну та «інших жінок», тому ми не знаємо напевно, скільки їх було. Лука каже нам, що дорогою туди вони обговорювали, як вони відвалить камінь.

Але коли вони прийшли туди, то побачили, що величезний камінь відвалено.

Матвій каже нам, що стався великий землетрус, і, здається, це сталося до того, як будь-хто прибув.

Обговорення:

Як ви думаєте, люди відчували це?

Напевно, так. Як ви думаєте, люди дивувалися, що відбувається?

Ангел Господній зійшов з неба і відвалив камінь, і сидів на камені. Його обличчя було, як блискавка, а його одяг — білий, як сніг. Розповідь Луки каже, що там було два ангели, і їхній одяг сявав.

Обговорення:

Первосвященики попросили римлян поставити варту біля гробниці (Матвія 27:62-66). Вони сказали Пілатові, римському наміснику, що Ісус говорив, ніби Він воскресне через три дні. Вони непокоїлися, що учні вкрадуть тіло і скажуть усім, що Ісус воскрес. Для них це було б гірше, ніж коли Він був живий.

Порожня гробниця

Обговорення:

Стався землетрус, і ангел з обличчям, як блискавка (це, мабуть, страшно!) і в дуже сяючому БІЛОМУ одязі приходять і сідає на величезний камінь, відваливши його. Матвія 28:4 каже, що вартові були такі налякані, що затряслися і стали, як мертві. (Вони пізніше пішли, щоб доповісти священикам, тож можемо припустити, що вони знепритомніли.)

Ангел сказав жінкам (Матвія 28:5-7), що Ісус воскрес, і сказав їм підійти подивитися. Вони ввійшли до гробниці (Марка 16:5-6) і злякалися, коли побачили юнака, одягненого в довгий білий одяг.

Він сказав їм не боятися, подивитися, де лежав Ісус, та йти сказати учням і Петрові, що вони побачать Його в Галілеї.

Цікаво, що Петро – єдине ім'я, яке ангел конкретно згадує. Петро імпульсивно відтяв вухо слугі первосвященника, захищаючи Ісуса, але незабаром він тричі відрікся від Нього, як Ісус і пророкував. Петрові було дуже соромно, і, можливо, ангел спеціально згадав Петра, щоб підбадьорити його після цього зречення. Лука згадує двох ангелів; здається, ніби вони з'явилися раптово, коли жінки були там. Жінки побачили ангелів, злякалися і схилили обличчя до землі.

Ангели запитали: «Чому ви шукаєте Живого серед мертвих?» Ангели сказали жінкам, що Ісуса там немає, але нагадали їм, як Він казав їм, що буде розп'ятий і воскресне на третій день. Жінки повернулися, щоб розповісти учням. Вони боялися і нікому нічого не сказали, але побігли прямо, щоб розповісти учням.

Обговорення:

Чому вони боялися?

Це було неймовірно. Вони були вражені й шоковані; вони побачили ангела, який сказав їм, що Ісус живий. Але вони також боялися влади. Якби в них було телебачення, розп'яття Ісуса стало б головною новиною. Учні та послідовники Ісуса боялися, бо думали, що їх також можуть заарештувати, – ось чому Петро відрікся від Ісуса. Після розп'яття учні не знали, чи прийде влада і за ними. Якби люди дізналися, що тіло зникло, вони боялися, якими можуть бути наслідки для послідовників Ісуса.

Коли жінки розповіли про це учням, ті не повірили їм. Але двоє учнів захотіли побачити, чи це правда. Петро та Іван підвелися й побігли до гробниці. Іван називає себе у своєму Євангелії «інший учень» або «учень, якого Ісус любив». Іван каже читачеві, що Іван біг швидше за Петра і першим прибув до гробниці. Марія Магдалина, мабуть, пішла за ними назад до гробниці.

Іван нахилився й подивився в гробницю. Він побачив ляне полотно, але не ввійшов. Коли прийшов Петро, він увійшов до гробниці.

Він побачив ляне полотно, і хустку, що була на Його голові, згорнуту окремо.

Тоді Іван увійшов до гробниці, і, побачивши, повірив. У цьому щось є.

З якоїсь причини, побачивши це ляне полотно, що лежало там, Іван повірив.

Порожня гробниця

На цю тему написано різні коментарі. У день розп'яття Йосип з Ариматеї та Никодим принесли Ісуса до гробниці. Никодим приніс 100-фунтову суміш прянощів та мазей, і вони обгорнули тіло Ісуса лляним полотном. Це, мабуть, були смуги тканини, якими обгортали тіло, так само, як був обгорнутий Лазар, коли Ісус сказав людям розв'язати його. Йосип і Никодим наносили прянощі та мазі на полотно. Деякі коментарі вважають, що прянощі та мазі затверділи б, висохши, утворивши тверду оболонку. Коли вони зазирали і побачили полотно, що лежало там, воно, мабуть, було затверділим і недоторканим у формі тіла. Якби хтось вкрав тіло і зняв полотно, його довелося б розгорнути або розрізати. Але якщо полотно все ще мало форму тіла, це може пояснити, чому Іван, побачивши, повірив. Він, мабуть, побачив те, що виглядало як порожня мумія. Хустка для голови була б окремо від тіла, і незрозуміло, чи була вона твердою оболонкою, чи просто згорнута окремо.

Після того, як вони побачили полотно і повірили, Петро та Іван пішли, але Марія Магдалина залишилася. (Івана 20:11) Марія плакала і зазирнула до гробниці.

Коли вона зазирнула, там сиділи два ангели в білому: один у головах, а інший у ногах, де лежав Ісус. Вони запитали її, чому вона плаче, і вона сказала їм, що це тому, що хтось забрав Ісуса, і вона не знає, де поклали Його тіло.

Сказавши це, Марія обернулася і побачила Ісуса, Який стояв, але не впізнала Його. Він запитав її, чому вона плаче і кого шукає. Вона подумала, що Ісус – садівник, і сказала Йому, що якщо вони Його кудись забрали, нехай скаже їй, де Він, і вона забере Його.

Тоді Ісус сказав: «Маріє.»

Коли Він назвав її ім'я, вона впізнала Його. Вона обернулася і сказала: «Раввуні», що означає «Учителю».

Тоді Ісус каже їй не торкатися Його, бо Він ще не вознісся до Отця. Це цікаво; Він з'явився Марії, перш ніж пішов до Отця. Він сказав їй іти до учнів і сказати їм, що Він возноситься до Отця і вашого Отця, і до Мого Бога і вашого Бога.

Марка 16:9 говорить нам, що Марія Магдалина була першою людиною, якій Ісус з'явився після Свого воскресіння. Після цього Марія Магдалина повернулася і розповіла учням, що бачила Ісуса і що Він їй сказав. Але Марка 16:11 каже нам, що вони не повірили їй.

Невдовзі після цього Ісус з'явився деяким іншим жінкам, коли вони поверталися, щоб розповісти учням. Не зовсім зрозуміло, чи Він вознісся до Отця перед цим, але інші жінки схопили Його за ноги і вклонилися Йому (Матвія 28:9).

Тим часом вартові, які бачили ангела та землетрус, повернулися, щоб розповісти первосвященикам, що сталося.

Обговорення:

Що б ви зробили, якби були вартовим?

Порожня гробниця

Священики та старійшини провели раду, а потім дали воїнам велику суму грошей. Вони сказали воїнам розповідати всім, ніби учні Ісуса прийшли і вкрали тіло, поки вартові спали. А потім вони сказали вартовим, що якщо про це почує римський намісник, вони його переконають і вбережуть вартових від неприємностей. Вартові взяли гроші й зробили, як їх навчили, і Юдеї повірили цій історії (Матвія 28:11-15).

Обговорення:

Первосвященики знали, що насправді сталося, але все одно не увірували в Ісуса.

Ісус з'являвся Своїм учням ще кілька разів, і, здається, це було того ж дня. Він з'явився, щоб побачити людей, які йшли та розмовляли про події тижня. Вони не впізнавали Його, доки не провели з Ним більшу частину дня і не їли з Ним хліб.

Після того Він з'явився одинадцятьом учням, коли вони їли. (Марка 16:14) Але Ісус докорив їм за їхнє невірство й твердосердя, що вони не повірили тим людям, які сказали їм, що Він живий.

Обговорення:

Згідно з Ісусом, Його власні учні мали закам'янілі серця. Вони були з Ним увесь час, але все одно мали закам'янілі серця, що виявлялося в невірі.

Він з'явився учням того ж вечора, коли воскрес (це міг бути той самий випадок, записаний у Марка 16:14, але він також записаний в Івана 20:19). Цього разу Іван уточнює, що двері були замкнені. Усі учні були разом і ховалися, бо боялися юдеїв.

Обговорення:

Чого вони боялися?

Ісус прийшов і став серед них у кімнаті. Вони не відчиняли дверей, Він просто з'явився. Ісус здатний робити у Своему воскреслому тілі те, чого не міг робити раніше. Він з'являється і каже:

«Мир вам!» Потім Він показав учням Свої (пробиті цвяхами) руки і Свій (проколений) бік.

Він послав Своїх учнів, як Отець послав Його. Він дихнув на них і сказав їм прийняти Духа Святого.

Ісус у цій розповіді

Ісус мусив померти, щоб спасти нас від наших гріхів. Через гріх Адама кожна людина народжується в гріху.

Але в Христі всі, хто вірує, оживлені. Ісус мусив воскреснути з мертвих.

Якби Він помер і не воскрес, ми все ще були б у наших гріхах і «найнещаснішими». Якби Ісус залишився в могилі, тоді наша віра була б марною, і ми все ще несли б відповідальність за наші гріхи. Але завдяки Його благодаті та воскресінню ті, хто вірує в Нього, спасенні вірою.

У Старому Завіті було багато речей, які мають свої відповідності в Новому Завіті.

Гріх розпочався в саду, і Ісус мав бути заарештований у саду після того, як підкорився волі Отця. Після воскресіння Марія Магдалина сприймає Ісуса за садівника.

Через те, що Ісус переміг смерть, Він приніс нам перемогу і дозволив віруючим ходити в новому житті.

Наш старий, грішний чоловік розп'ятий з Христом, і ми більше не раби гріха, а вільні від гріха (Римлян 6:3-7).

Нездатний говорити

Луки 1:5-25; 39-80

Народження Ісуса

Історія починається, коли нас знайомлять зі священником Захарією. Він та його дружина, Єлисавета, обоє походили з роду священників. Нам сказано, що вони обоє були праведні перед Богом, вони дотримувалися заповідей і законів.

Захарія та Єлисавета були похилого віку. Єлисавета не могла мати дітей, і тепер вона була занадто старою, щоб народити дитину.

Захарія був у храмі, виконуючи свої священницькі обов'язки; йому за жеребом випало кадити фіміам, коли настала його черга.

Обговорення:

Чи знаєте ви, що означає бути обраним за жеребом?

Один зі способів обрання за жеребом – це коли шматочки паперу або маленькі предмети кладуть у ємність. Кожна людина бере один шматочок паперу або предмет. Один із предметів або папірців відрізняється від інших, і людина, яка обирає той, що відрізняється, є обраною для певної мети.

Поки Захарія був у храмі, велика кількість людей молилася ззовні храму.

Усередині храму Захарії з'явився ангел Господній; ангел стояв праворуч від кадильного жертовника.

Захарія перебував у Святому місці. Це було особливе місце всередині храму, але не найвнутрішня частина. Найвнутрішня частина храму називалася Святеє Святих, і лише первосвященик міг входити туди раз на рік. Захарія стояв у не дуже великому приміщенні, тож ангел з'явився дуже близько до Захарії.

Щойно Захарія побачив ангела, він налякався і був дуже охоплений страхом.

Як би ви зреагували, якби раптом з'явився ангел?

Ангел сказав Захарії: «Не бійся». Всюди в Біблії, коли з'являються ангели, вони майже завжди кажуть: «Не бійся» або «не бійтеся».

Ангел каже Захарії:

«Не бійся... твоя молитва почута, і дружина твоя Єлисавета народить тобі сина, і ти даси йому ім'я Іван».

Ангел продовжує: Він каже Захарії, що в нього буде радість і веселість, і багато хто зрадіє його народженню. Іван буде великий в очах Господа, і не питиме ні вина, ні міцного напою. Він сповниться Духом Святим ще з лона матері своєї. Він напевне багатьох з Ізраїлевих синів до Господа. Він ітиме перед Господом у душі й силі Іллі, і напевне серця батьків до дітей, а непокірних – до мудрості праведних, і приготує народ Господеві.

Нездатний говорити

Обговорення:

Ого! Це буде справді особлива дитина! Він виросте і стане великим Божим чоловіком з особливим покликанням у його житті. Він буде радісним і приносить радість іншим. Він сповниться Духом Святим – ще до свого народження! Він наверне серця людей до Господа і приготує людей для Господа. Обговоріть це.

Що б ви подумали, якби ангел прийшов і сповістив вам таку чудову новину? Це дуже конкретно. Він з'явився і сказав точнісінько, що Іван робитиме.

Захарія, вочевидь, молився про це; ангел каже:

«Твоя молитва почута». Але Єлисавета – стара жінка; вона занадто стара, щоб мати дітей. Ймовірно, саме про це думав Захарія, і, здається, він надає цьому більше значення, ніж словам ангела. Мало того, що його молитва почута, його дитина стане тим чоловіком, про якого пророкував Ісая, що він приготує дорогу Ісусові! Це дивовижна новина.

Захарія не одразу приймає слова ангела. Він налаштований скептично.

Він запитує: «З чого я знатиму це? Адже я старий, і дружина моя в літах похилих».

Цей ангел – особливий посланець, посланий від Бога. Захарія, мабуть, знав, що це незвичайна подія. Він знав, що це не людина, і що вся ця ситуація була надприродною. Проте він все одно поставив під сумнів Бога. Захарія був праведною людиною, але він більше дивився на обставини, ніж зважав на слова Господа. Навіть люди, які слідуєть за Господом, не завжди мають правильні пріоритети і не завжди цінують Господні речі понад усе.

Про це конкретно не сказано, але читач може майже відчувати, що ангел, здається, дещо обурений. Він відповідає Захарії і каже:

«Я Гавриїл, котрий стоїть перед Богом; я посланий говорити з тобою і принести тобі цю Добру Звістку» (добрю новину!).

По суті, він каже: «Я ангел, який стоїть у Божій присутності». Це означає, що він важливий посланець. Він каже, що БОГ послав його говорити з Захарією і принести йому цю захоплюючу новину.

І що робить Захарія? Чи цінує він слова посланця, який перебував у присутності Бога? Того, хто має особливе послання, надіслане йому від Бога?

Гавриїл продовжує:

«І ось ти будеш мовчати й не зможеш говорити аж до дня, коли це станеться, за те, що не повірив моїм словам, які здійсняться свого часу».

Це досить серйозна заява. Захарія не зможе говорити, аж поки не народиться дитина, тому що він засумнівався і не повірив словам Гавриїла. Це робить злочин невіри набагато серйознішим, ніж ми часто думаємо.

Нездатний говорити

Обговорення:

Як ви думаєте, чому Гавриїл сказав, що Захарія не зможе говорити? Чому це мало значення?

Наші слова ДУЖЕ важливі. У наших словах є творча сила, і ми здатні нести смерть і життя своїми язиками. (Приповістей 18:21) Цілком можливо, що Захарія міг усе це зіпсувати. Якби він висловив свій сумнів і невіру та переконав у цьому Єлисавету, вся ця ситуація могла б скластися інакше. Гавриїл збирався гарантувати, що Божі обіцянки будуть виконані. Як люди, ми насправді маємо здатність зводити нанівець Божі обіцянки та силу в нашому житті через наші слова.

Чи сумнівався Захарія у виконанні своїх молитов? Здається, він уже не очікував, що на них буде відповідь. (вірш 18)

Тим часом, на Захарію ззовні чекає великий натовп. Це був особливий ритуал, і вони дивувалися, чому він так довго затримується в храмі. Коли він вийшов, то не міг до них говорити. Вони всі подумали, що він, мабуть, бачив видіння в храмі, бо він подавав їм знаки, але не міг говорити.

Захарія відбув свої дні служби у храмі, а потім повернувся до свого дому. Оскільки Захарія не міг говорити, ми не впевнені, чи знала Єлисавета про візит ангела або про те, що він сказав. Але через деякий час Захарія та його дружина Єлисавета дізналися, що в неї буде дитина. Вона переховувалася п'ять місяців і казала, що Господь відповів на її молитви і зняв з неї ганьбу серед людей.

Через шість місяців ангел Гавриїл відвідав Марію, щоб сказати їй, що в неї буде дитина, яка буде Сином Божим, і його ім'я буде Ісус. Її відповідь була іншою; вона не сумнівалася. (Цей урок не буде охоплювати деталі віршів 26-38, оскільки вони будуть розглянуті в іншому уроці.)

Гавриїл сказав Марії, що Єлисавета, її родичка, очікує дитину і що вона вже на шостому місяці. Після того, як Гавриїл відвідав Марію, вона швидко пішла до міста в Юдеї, щоб зупинитися у Єлисавети. Щойно Марія увійшла в двері й Єлисавета почула її, дитина всередині Єлисавети ворухнулася, і дитина сповнилася Духом Святим.

Можливо, Єлисавета знала пророцтва про Івана та послання від Гавриїла. Вона знала, що щось відбувається, коли увійшла Марія. Єлисавета сказала: «Благословенна ти між жінками й благословенний плід твого лона!» І Єлисавета знала, що мати Господа її прийшла до неї.

Вона сказала Марії, що її дитина від радості ворухнулася в її утробі, і що Марія благословенна, бо повірила.

Так само, як Захарія став німим, бо не повірив, Марія була благословенна, бо повірила.

Марія проводить деякий час, прославляючи Бога і говорячи з Єлисаветою про пророцтва. Потім вона залишалася з Єлисаветою близько трьох місяців, перш ніж повернутися додому.

Настав час Єлисаветі народити дитину, і в неї народився син. Її сусіди та родичі почули, як Господь виявив до неї Своє велике милосердя, і раділи разом з нею.

На цей момент кілька пророцтв уже виконалося. **Єлисавета зачала дитину, вона сповнилася Духом Святим в утробі, коли Марія відвідала її, і всі раділи, коли народився хлопчик.**

Нездатний говорити

На восьмий день хлопчика обрізали. Це той день, коли хлопчиків давали ім'я. Люди назвали його Захарією, на честь його батька.

Але Єлисавета сказала: «Ні. Він буде названий Іваном». Усі люди здивувалися і почали розпитувати Єлисавету, бо в неї не було родичів на ім'я Іван. Тоді вони подали знаки Захарії, щоб запитати його, як назвати дитину.

Здається, що, можливо, Захарія був не просто німим, але цілком імовірно, що він був також і глухим. Якби він міг чути, здається, вони б просто поговорили з ним і запитали про ім'я дитини. Але їм довелося використовувати знаки, щоб звернутися до нього. Тоді Захарія попросив щось, на чому можна писати.

Йому принесли табличку, і він написав: «Ім'я йому Іван». Усі люди дуже здивувалися, і негайно язик Захарії розв'язався, і він зміг говорити, і прославив Бога.

Це налякало і вразило всіх. Ця новина про те, що сталося, швидко поширилася, і всі в Юдеї почули, що сталося. Вони всі дивувалися, якою людиною виросте Іван. Вони знали, що відбувається щось особливе, і рука Господня була на Іванові.

Захарія також сповнився Духом Святим. Він почав пророкувати і пов'язав старозавітні пророцтва щодо Івана та Ісуса. Він посилався на пророцтва (Ісаї 9:2; 40:3, 42:16; Малахії 3:1; Матвія 3:3; Марка 1:3; Луки 3:4) про те, що Іван буде тим, хто приготує шлях Ісусові, і що Ісус принесе світло тим, хто сидить у темряві, і направить на шлях миру.

Цей Іван виріс і став Іваном Хрестителем.

Він зміцнів духом і перебував у пустелях аж до часу, коли йому належало з'явитися публічно Ізраїлеві. Він привів людей до покаяння і започаткував служіння Ісуса.

Ісус у цій розповіді

Старий Завіт має паралелі з Новим Завітом.

Подібно до того, як Ілля прийшов перед Єлисеєм, Іван Хреститель прийшов перед Ісусом. Іллю часто називають вогненним пророком через суд, який він являв; він представляв старозавітний закон. Єлисей прийшов згодом і мав інший тип служіння; він був представником Нового Завіту - Нового Заповіту.

У Старому Завіті є багато пророцтв про Івана Хрестителя.

Деякі з пророцтв включають: Ісаї 40:3-5, Малахії 3:1-3, 4:5-6. Малахія посилається на прихід Іллі, щоб «навернути серця батьків до дітей і серця дітей до батьків їхніх», перш ніж настане день Господній.

Це посилання на Івана Хрестителя безпосередньо узгоджується з тим, що було сказано Захарії Гавриїлом. Захарія, мабуть, знав ці пророцтва, але він відволікся, коли подивився на обставини, а не на те, що було сказано в Слові Божому.

У Новому Завіті також було багато посилань, які показують, що Іван Хреститель був виконанням тих старозавітних пророцтв:

Матвія 3:1-12; 11:7-4 Марка 1:1-8;

Марка 9:11-13 Луки 1:8-9, 13-17, 76-79;

Луки 3:1-16; Луки 7:24-29 Івана 1:6, 29-34;

Івана 3:27-36; Івана 5:31-35

Іван Хреститель був дуже важливим виконанням пророцтва, і мав прийти першим, щоб започаткувати служіння Христа.

Дитя народилося

Матвія 1:18-25

Луки 1:26-38; 2:1-20

Народження Ісуса

Починаємо з Луки 1:26.

Ангел Гавриїл був посланий від Бога до міста в Галілеї, що зветься Назарет. У той час Назарет був маленьким містечком з населенням близько 200-400 осіб.

Він прийшов до діви на ім'я Марія, яка була заручена з чоловіком на ім'я Йосип. Її наречений був із дому Давидового; це означає, що він був нащадком царя Давида.

Ангел прийшов до Марії і сказав:

«Радій, благодатна! Господь з тобою; ти благословенна між жінками!» Вона стривожилася цими словами і розмірковувала, що б це могло означати таке привітання.

Це досить серйозна заява. До вас приходять ангел – що вже само по собі шокує – і потім каже вам, що ви благословенні й вам виявлено велику прихильність. Це звучить так, ніби її обрали для особливої мети, і вона, ймовірно, дивувалася, що це означає.

Тоді ангел сказав:

«Не бійся, Маріє, бо ти знайшла благодать у Бога! Ось ти зачнеш і народиш Сина, і даси Йому ім'я ІСУС. Він буде великий і Сином Всевишнього назветься, і дасть Йому Господь Бог престол Його батька Давида. І царюватиме Він над домом Якова повіки, і царюванню Його не буде кінця».

Обговорення:

«Царюванню Його не буде кінця». Що це означає?

Усі земні царства приходять до кінця. Протягом історії ми бачимо піднесення і падіння царств.

Ця дитина буде іншою. Ця дитина – «Син Всевишнього», і буде царем вічно.

Марія ставить запитання. Якщо ви пам'ятаєте нашу історію про Захарію, він поставив запитання, сповнене сумнівів. Марія не ставить запитання, сповнене сумнівів, а радше запитання «як». Вона незаміжня і запитує, як вона зможе мати дитину.

Тоді ангел пояснює. Він каже:

«Дух Святий зійде на тебе, і сила Всевишнього осінить тебе; тому й святе, що народиться, буде назване Сином Божим».

Це дивовижно; подумайте про це. **Сила Всевишнього.** Найвища сила у всесвіті зачне в ній Сина Божого.

Тоді ангел розповідає їй про її родичку, Єлисавету, яка була неплідною багато років. Він каже їй, що Єлисавета вже на шостому місяці.

«Адже для Бога немає нічого неможливого.»

Подивіться на відповідь Марії. Вона не сумнівається, вона не ставить запитань. Вона просто каже:

«Нехай буде мені за твоїм словом». Це неабияка відповідь. Вона каже: «Я прийму все, що ти сказав».

Дитя народилося

Але тут є **набагато більше**. Ми читаємо в Івана 1:1, що

Ісус є Слово. Він – Слово Боже. Він – це втілення (or сукупність) усіх пророцтв Старого Завіту, які будь-коли були написані. Існує так багато пророцтв і відображень Старого Завіту в Новому Завіті. У Старому Завіті є так багато цих скарбів, яких пересічний читач навіть не помічає. Ісус є по всій Біблії, і Він прихований в історіях, псалмах і пророцтвах. (1 Коринтян 2:7)

Коли Марія каже: «Нехай буде мені за твоїм словом», усі слова про Ісуса, які були пророковані та сказані у світі протягом тисяч років, тепер стали насінням (Буття 22:18, 26:4; Псалом 89:4, 29, 36; Ісаї 65:9.) Це насіння, що складається з усіх слів, сказаних про прийдешнього Месію, тепер стало тим самим насінням, яке зачне в Марії Сина Божого – **тому що вона повірила і прийняла це.** Це так потужно.

Ангел залишає Марію, і вона поспішно вирушила до Єлисавети.

Переходимо до Матвія 1:18.

Марія заручена з чоловіком на ім'я Йосип. Вони ще не одружені, але Марія тепер **очікує дитину** силою **Святого Духа**. Йосип дізнається, що Марія очікує дитину, і він знає, що це не його дитина. Він, вочевидь, піклується про неї і не хоче її зганьбити чи зробити з неї приклад, тому він вирішив просто таємно відпустити її.

Для жінки в той час, яка не була одружена, але очікувала дитину, це було дуже ганебно. Згідно з Мойсеєвим законом, її могли б каменувати до смерті.

Поки Йосип розмірковував про це і намагався вирішити, що робити, ангел Господній з'явився йому уві сні. Ангел сказав Йосипу не боятися взяти її за дружину, оскільки дитина, яку вона очікує, зачата від Святого Духа.

Тоді ангел сказав Йосипу, що Марія народить Сина, і він дасть Йому ім'я ІСУС: бо Він спасе людей Своїх від гріхів їхніх.

Це все сталося, щоб виконалося пророцтво, сказане Ісаєю, що діва зачне і народить сина, і назвуть Його ім'я Еммануїл. (Ісаї 7:14)

Йосип прокинувся і зробив так, як велів йому ангел, і прийняв Марію як свою дружину. Він не пізнав її, аж доки вона не народила свого первістка-сина, і він назвав Його Ісусом.

Луки 2:1

Тими днями вийшов наказ від кесаря Августа провести перепис «усього світу». Це «весь світ» означає всю Римську імперію, яка на той час панувала над величезною частиною сучасного світу.

Дитя народилося

Обговорення:

Хоча вони жили в Ізраїлі, вони були завойовані Римом і були частиною Римської імперії. Поговоріть про те, що б це означало. Вони мали свій власний уряд, яким був цар Ірод. Але їхні царі та правителі в кінцевому підсумку підпорядковувалися римським правителям як верховній владі.

Кожен мусив повернутися до свого рідного міста, щоб сплатити податки. Йосип був з дому Давидового, тому він і Марія залишили місто Назарет і пішли до Юдеї, до міста Давидового, що зветься Вифлеєм. Вона була глибоко вагітна, і коли вони були там, настав час дитині народитися.

Вони намагалися зупинитися в заїзді, або готелі, але він був переповнений. Усі прийшли сплатити податки; це був указ, що означало, що це було обов'язково, а не за бажанням. Тож місто було дуже велелюдним, і в заїзді не було місця.

Обговорення:

Марія народжує найважливішу дитину, яка будь-коли народжувалася; вона народжує Сина Божого.

Для них не знайшлося місця в готелі (заїзді), тож їй довелося піти до стайні.

Ймовірно, у неї не було ні лікаря, ні медсестри; ймовірно, були лише вона та Йосип. І в них не було дитячих ковдр, тож вони туго сповили Його пеленами і поклали в ясла.

Ймовірно, там було брудно; ймовірно, не було де скупати дитину. У неї не було для Нього ліжечка, тож вона поклала Його в годівницю для тварин.

Ймовірно, вона була повна сіна, і саме звідти їли тварини.

Неподалік, у полі, були пастухи, які ночували в полі й стерегли свої отари овець уночі.

Обговорення:

Чому вони були на вулиці вночі, стережучи своїх овець?

Що б вони робили?

Можливо, вони робили це на випадок, якщо вовк або інша дика тварина прийде, щоб схопити овець.

Ангел Господній з'явився пастухам, і слава Господня осяяла їх.

Уявіть собі! Ви надворі вночі – дуже темно, і раптом з'являється ангел і освітлює все навколо вас! Пастухи дуже злякалися.

АЛЕ – що завжди кажуть ангели? «Не бійтеся!» Не бійтеся! Цього разу ангел був схвильований! Він сказав:

«Я приношу вам добру новину про велику радість, яка буде для всіх людей».

Для кого прийшов Ісус? Лише для деяких людей? Ні, Він прийшов для ВСІХ людей.

Дитя народилося

Тоді ангел сказав: «У місті Давидовому народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь. І ось вам знак: ви знайдете Немовля, сповите й покладене в яслах».

І раптом усе небо освітив! З'явилася велика кількість ангелів – безліч небесного воїнства – усі прославляли Бога й співали: «**Слава Богу на висоті, і на землі мир, людям добра воля!**»

Потім ангели відійшли.

Обговорення:

Що б ви зробили? Вам було б цікаво, що відбувається? Чи пішли б ви подивитися, про що вони говорили? Пастухи сказали один одному: «Ходімо до Вифлеєму і подивімося, про що» говорили ангели.

Тож вони поквапилися! Вони знайшли Йосипа, Марію та Немовля, Яке лежало в яслах. Потім вони пішли і розповіли всім, що сталося.

А ви б? Ви б пішли розповісти всім, якби небо осяялося, ангели співали і казали вам, що є чудова новина про народження Дитини? І потім це виявилось правдою, і ви пішли й побачили Дитя?

Усі, хто чув новину пастухів, дивувалися цим речам. Марія ж зберігала всі ці слова і розмірковувала над ними у своєму серці.

Потім пастухи повернулися, прославляючи й хвалячи Бога за все, що вони *почули та побачили*.

Ісус у цій розповіді

Це ІСУС!

Ще до створення світу, Божим планом завжди було принести спасіння Своєму народу через Ісуса. (Об'явлення 13:8)

Коли Адам і Єва згрішили, Господь уже мав план спасіння людства. Його планом від самого початку було, щоб Ісус прийшов у плоті як людина і був розп'ятий, щоб спасти нас усіх.

Під час гріхопадіння людини сатана забрав у неї її владу. Бог не міг просто негайно привести Ісуса у світ у той час, щоб спасти людство. Людині була дана влада, або панування, над землею, але вона віддала свою владу сатані через гріх. Бог створив світ через слова, і Він мусив привести Ісуса на землю через слова. Протягом тисяч років про Ісуса говорили слова; як Він прийде, що Він робитиме, Яким Він буде, якою буде Його мета. Ці слова мали бути сказані людьми, тому що їм була дана влада над землею.

Ці слова мали бути приховані в таємницях, інакше сатана і правителі цього світу ніколи б не розп'яли Ісуса, якби змогли зрозуміти Божий план. (1 Коринтян 2:8)

Коли ангели освітили небо, вони казали: Це чудова новина! Син Божий нарешті тут!

Бог посилає мир і людям добру волю! Марія прийняла слова ангела разом з усіма словами і пророцтвами, сказаними протягом багатьох років, і вони втілилися в людській формі. Ісус тепер тут, на землі, щоб звільнити людину від гріха і відновити все, що було втрачено через гріхопадіння, для тих, хто вірує.

Народження Ісуса

Ісус народився у Вифлеємі Юдейському за днів царя Ірода. Коли ж Ісус народився, мудреці зі сходу прибули до Єрусалима. Вони побачили Його зорю на сході і прийшли поклонитися Йому. Вони, мабуть, вивчали зорі, щоб помітити різницю в нічному небі, і якимось чином вони знали, що ця зоря була зорею новонародженого царя.

Обговорення:

Вважалося, що ці люди були царями або сановниками (високопосадовцями).

Вони безперечно були дуже поважними, оскільки прийшли з дуже дорогими подарунками.

Було б відомо, що вони в місті; вони, ймовірно, прибули з великим караваном. Вони подолали велику відстань і, мабуть, везли з собою багато припасів для подорожі.

Люди такого високого статусу, найімовірніше, мали слуг, які супроводжували їх у цій довгій подорожі. Ймовірно, з ними було багато верблюдів, тварин і людей.

Люди, мабуть, бачили, як вони увійшли в місто, і, ймовірно, говорили про цих людей.

Ми не знаємо кількості мудреців. Традиція вважає, що їх було троє, можливо, через кількість подарунків. Писання каже, що мудреці прийшли зі сходу; багато хто вірить, що вони є новозавітною паралеллю до цариці Савської. Подібно до того, як вона прийшла до Соломона, принісши дари та шукаючи його мудрості, ці мудреці прийшли, принісши дари новонародженому царю. Вважається, що Сава могла розташовуватися на території сучасного Ємену або, можливо, Ефіопії. Ісаїя, здається, вказує, що мудреці прийшли з тієї самої місцевості. (Ісаї 60:6). Біблія не говорить конкретно про ці деталі, а також не згадує, скільки було мудреців.

Коли вони прибули до Єрусалима, вони почали ставити запитання. Де новий цар?

Відбулося народження, і вони шукали новонароджену дитину, яка виросте і стане Царем Юдейським. Вони мали бути досить поважними, щоб привернути увагу та отримати аудієнцію в царя.

Ірод є чинним царем. Зазвичай царів обирають за родоводом. Ірод очікував би, що його син стане наступним царем. Якщо люди приходять у пошуках нового царя, це було б дуже тривожною новиною для чинного царя. Схоже, народився хтось, хто, виросте і претендуватиме на його корону. Ірод і весь Єрусалим стривожилися цією новиною.

Ірод зібрав усіх книжників і первосвящеників. Вони мали б знати пророцтва про прихід Месії.

Ірод вимагав від них сказати йому, де має народитися Христос.

Там сказано «вимагав». Ірод засмучений. Він — цар, і він дуже розгніваний, а також наляканий і відчуває велику загрозу. Він вимагає знати, де знайти цього «Царя Юдейського».

Священики та книжники сказали йому, що пророк написав, що Він вийде з Вифлеєму Юдейського (Михея 5:2)

Коли Ірод почув цю інформацію, він таємно покликав мудреців і запитав їх, коли з'явилася зоря. Потім він сказав їм іти до Вифлеєму і шукати дитину. Він сказав їм повернутися і розповісти йому, коли вони знайдуть Його, щоб і він міг піти й поклонитися Йому.

Чи справді Ірод хоче поклонитися цьому новому царю? Ні, він хоче Його вбити.

Зі Сходу

Поговоривши з царем, мудреці пішли.

Зоря, яку вони бачили на сході, йшла перед ними і прийшла й стала над місцем, де була Дитина. Це дивовижна річ! Вони дуже зраділи, побачивши зорю, і ввійшли до дому й побачили Дитя з Марією, Його матір'ю. Вони впали ниць і поклонилися Йому.

Потім вони відкрили свої скарби і дали Йому дари: золото, ладан і миро. Це були дуже дорогі подарунки, такі, які дарували б царю.

Вважається, що Марія та Йосип не були багатими. Ми знаємо, що Йосип був теслею, тож, вочевидь, вони жили дуже скромно. Існують припущення, що ці дари допомогли їм у їхній подорожі до Єгипту та в облаштуванні життя в Назареті, але Біблія про це не говорить.

Бог з'явився мудрецам уві сні й сказав їм не повертатися до Ірода. Вифлеєм розташований приблизно за дев'ять кілометрів (5,6 миль) від Єрусалима. Але мудреці повернулися додому іншим шляхом.

Коли мудреці пішли, Господь з'явився Йосипу уві сні й сказав йому встати і втікати, або бігти, до Єгипту. Господь сказав Йосипу, що Ірод намагатиметься вбити Ісуса, тому *слід* залишатися в Єгипті, доки Бог не дасть йому знак піти. Вони вийшли посеред ночі й утекли до Єгипту, і залишалися там, доки не почули, що Ірод помер. Це виконало старозавітне пророцтво, де сказано, що Господь покликав Свого сина з Єгипту. (Осії 11:1)

Коли Ірод збагнув, що мудреці не збираються повертатися, він зрозумів, що його обманули, і **дуже розгнівався**. Він наказав убити всіх немовлят у Вифлеємі та його околицях віком від двох років і молодше. Він не був певен, коли точно народився Месія, але мудреці сказали йому, коли з'явилася зоря.

Це була жахлива трагедія і сумний час для життя в цьому регіоні. (Немає потреби детально зупинятися на цьому з учнями). У деяких перекладах сказано, що Ірод убив лише хлопчиків, в інших перекладах це сказано нечітко.

Це виконало пророцтво, сказане в Єремії 31:15, де говориться про великий плач і глибоку скорботу через втрату дітей.

Після смерті Ірода Господь з'явився Йосипу в Єгипті уві сні. **Він сказав Йосипу повернутися до Ізраїлю, тому що всі, хто намагався вбити Ісуса, померли.**

Йосип узяв Марію та Ісуса і повернувся до Ізраїлю. Але він почув, що замість Ірода царем став його син, Архелай, і побоявся йти *туди*. Будучи попередженим Богом уві сні, він пішов у регіон Галілеї і прийшов жити в місто під назвою Назарет. Це було те саме місто, де жила Марія, коли їй з'явився Гавриїл, і місто, яке Йосип і Марія залишили, коли йшли до Вифлеєму на перепис. Очевидно, це було їхнє рідне місто.

Це виконало ще одне пророцтво: що Його назвуть Назарянином.

Ісус у цій розповіді

Існує багато пророцтв про Ісуса у Старому Завіті, і багато речей у Старому Завіті також передвіщаються та відображаються у Новому Завіті.

У Числа 24:17 сказано, що Зоря вийде з Якова.

У Михея 5:2 сказано, що Правитель вийде з Вифлеєму.

Зоря є символом Божої слави. Ця слава вела ізраїльтян через пустелю як стовп вогню вночі. Зоря є новозавітним відповідником, що вів язичників до Христа вночі.

Псалом 72:15 говорить про те, що Месії буде дано золото Сави.

Ісаї 60:6 говорить, що безліч верблюдів покриє (Месію), і вони прийдуть із Сави, приносячи золото й ладан і проголошуючи хвалу (поклоняючись) Господу.

Одним зі старозавітних відповідників мудреців може бути Цариця Савська. Вона була язичницькою жінкою, яка прийшла з території, що може бути сучасним Єменом або Ефіопією, щоб побачити царя Соломона. Вона прийшла зі сходу, принісши дари царю і шукаючи його мудрості.

Іншим старозавітним відображенням може бути також зв'язок між трьома мудрими друзями Даниїла, яких забрав у полон язичницький цар і відвів на схід. Тепер ви маєте мудрих язичницьких царів, які повертаються до Царя Юдейського.

Матвія 2:23 говорить, що це було виконанням пророцтва, що Ісуса назвуть Назарянином. Це походить з Ісаї 11:1, 10. Єврейське слово для «Паростка» (Branch) — це Нецер (Netzer), звідки й походить назва Назарету.

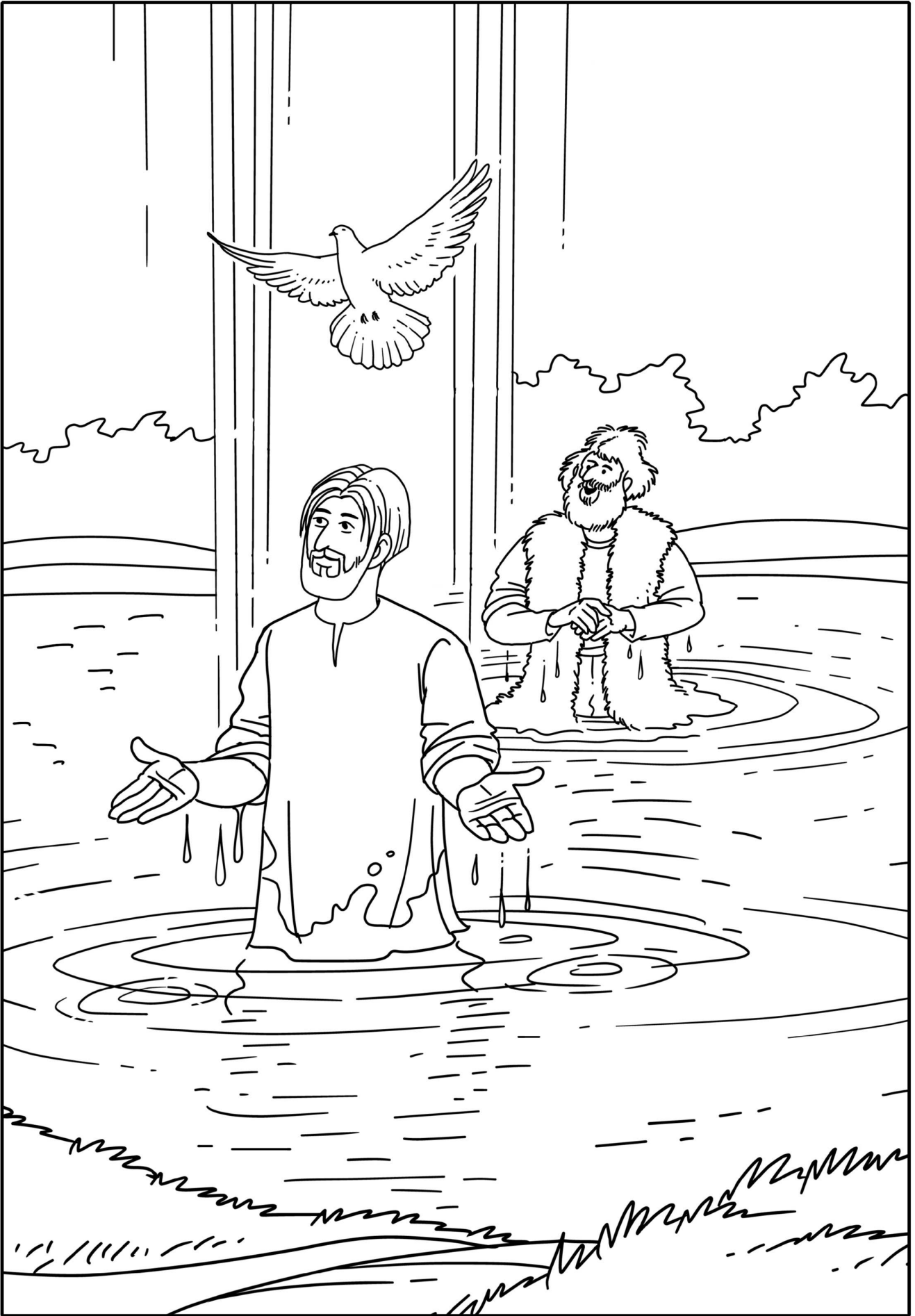
До цього моменту язичники не мали надії на Месію. Ісус прийшов, щоб виконати Божі обіцянки Ізраїлю, але Він прийшов як світло і для язичників також (Луки 2:30-32).

Додаток

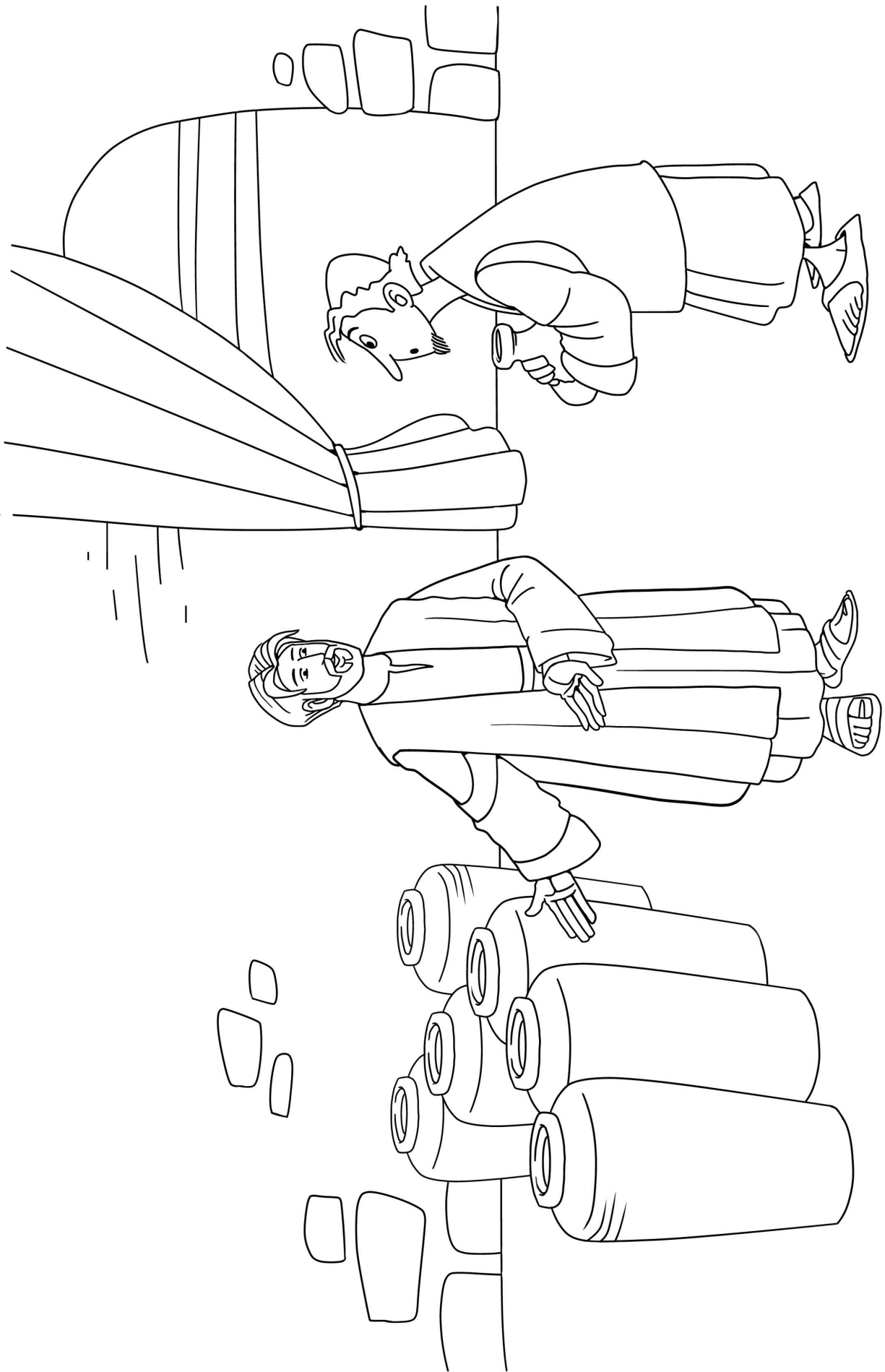
Розмальовки

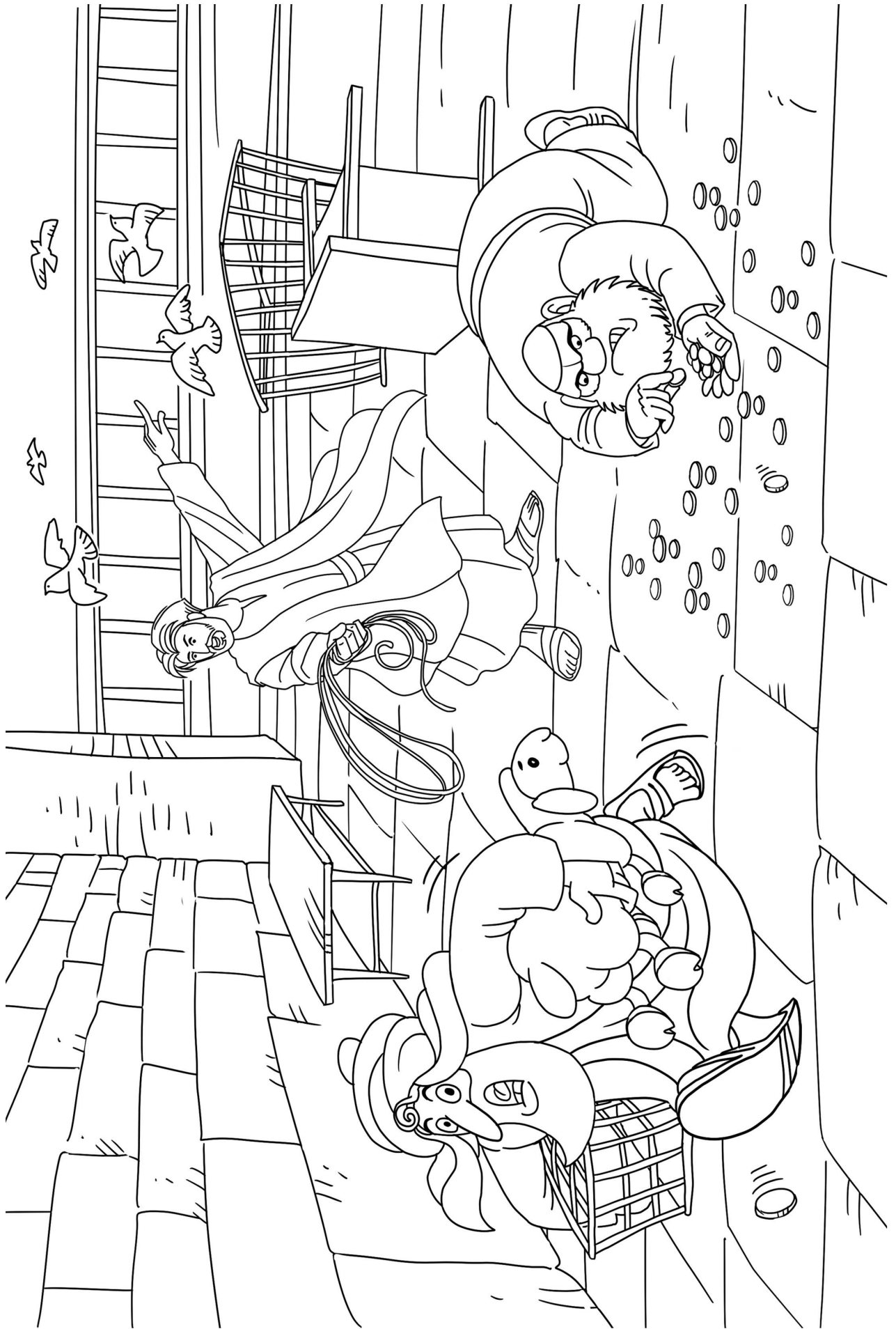
Вірші для запам'ятовування

лесон чуестіонс

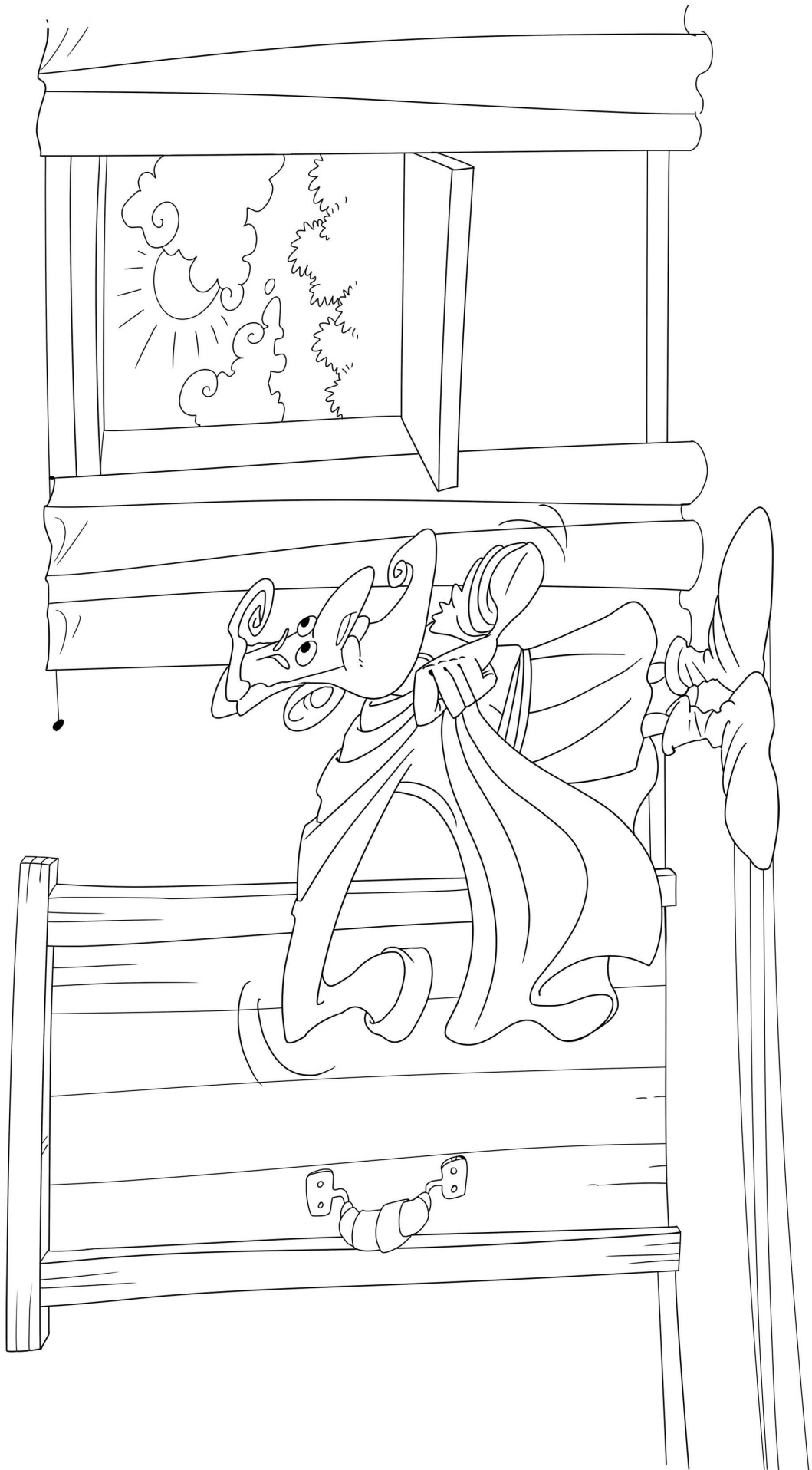

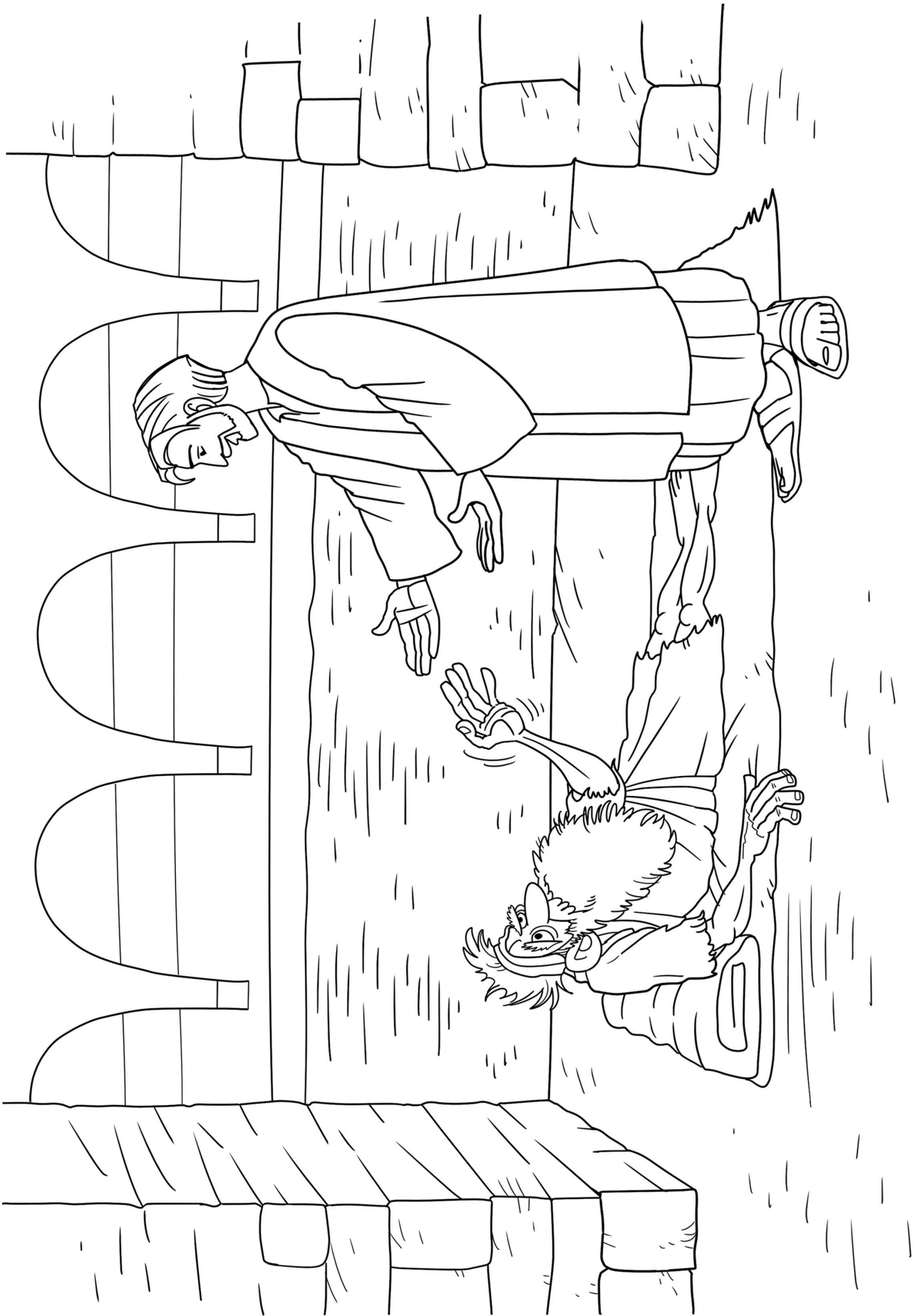

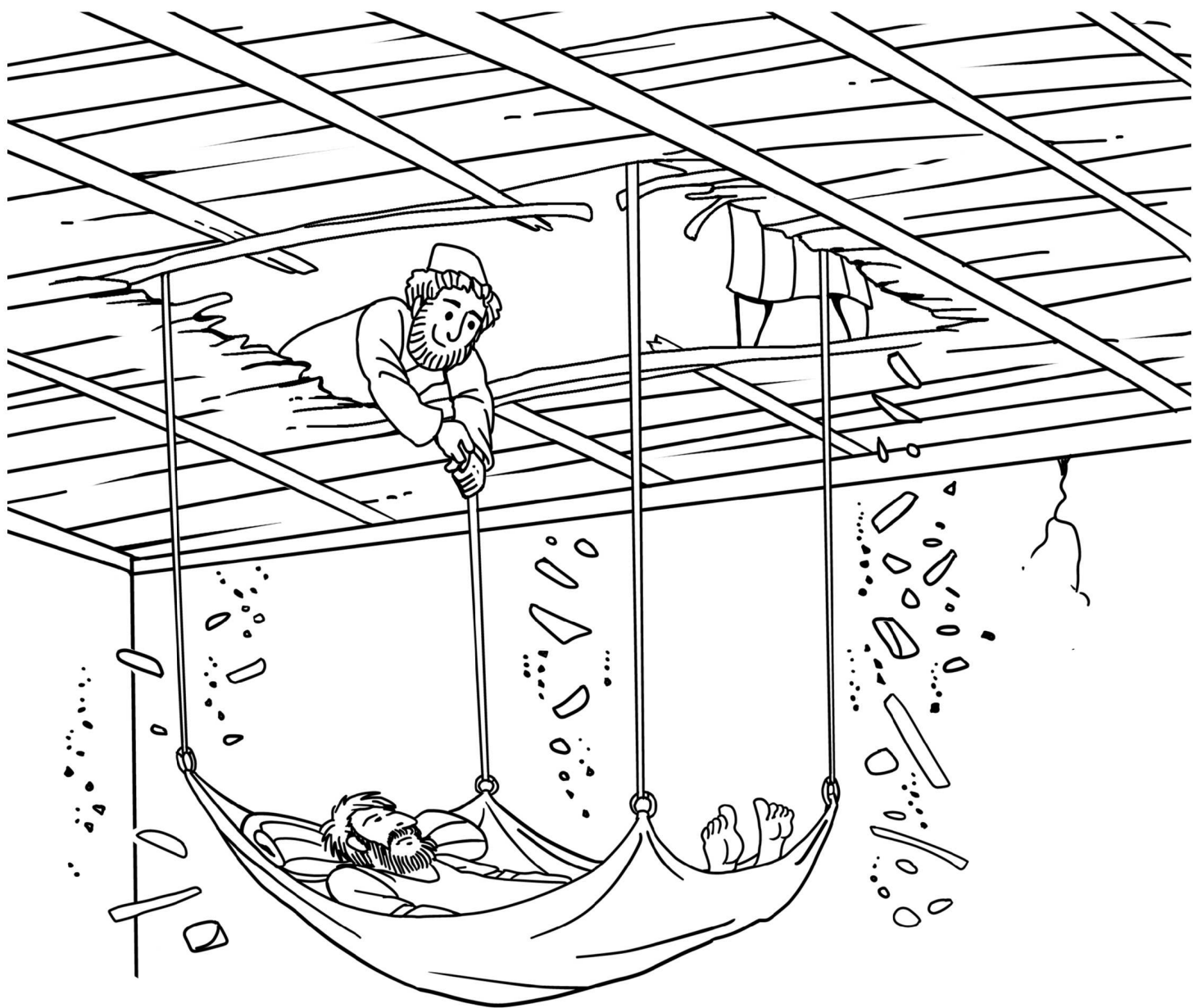

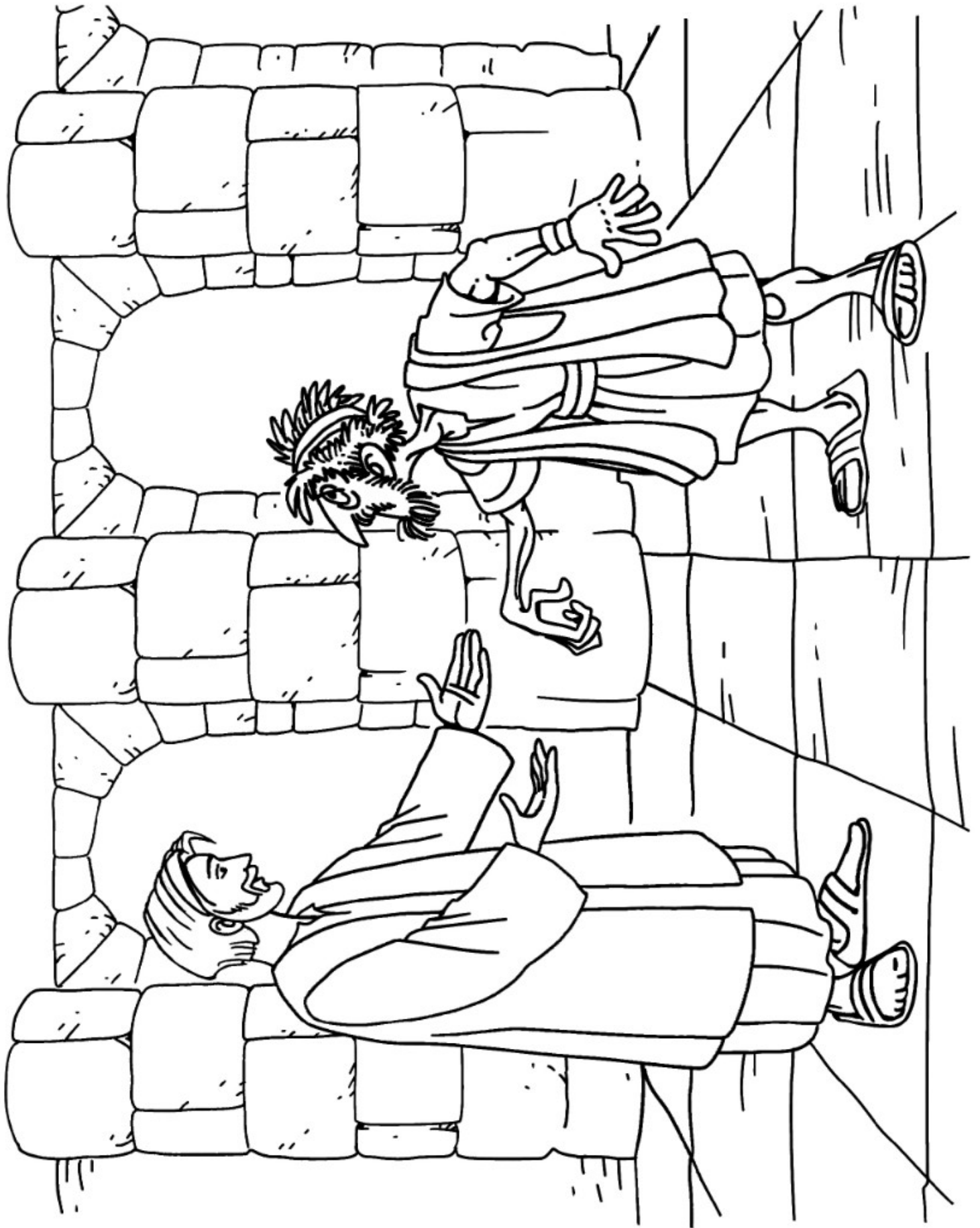

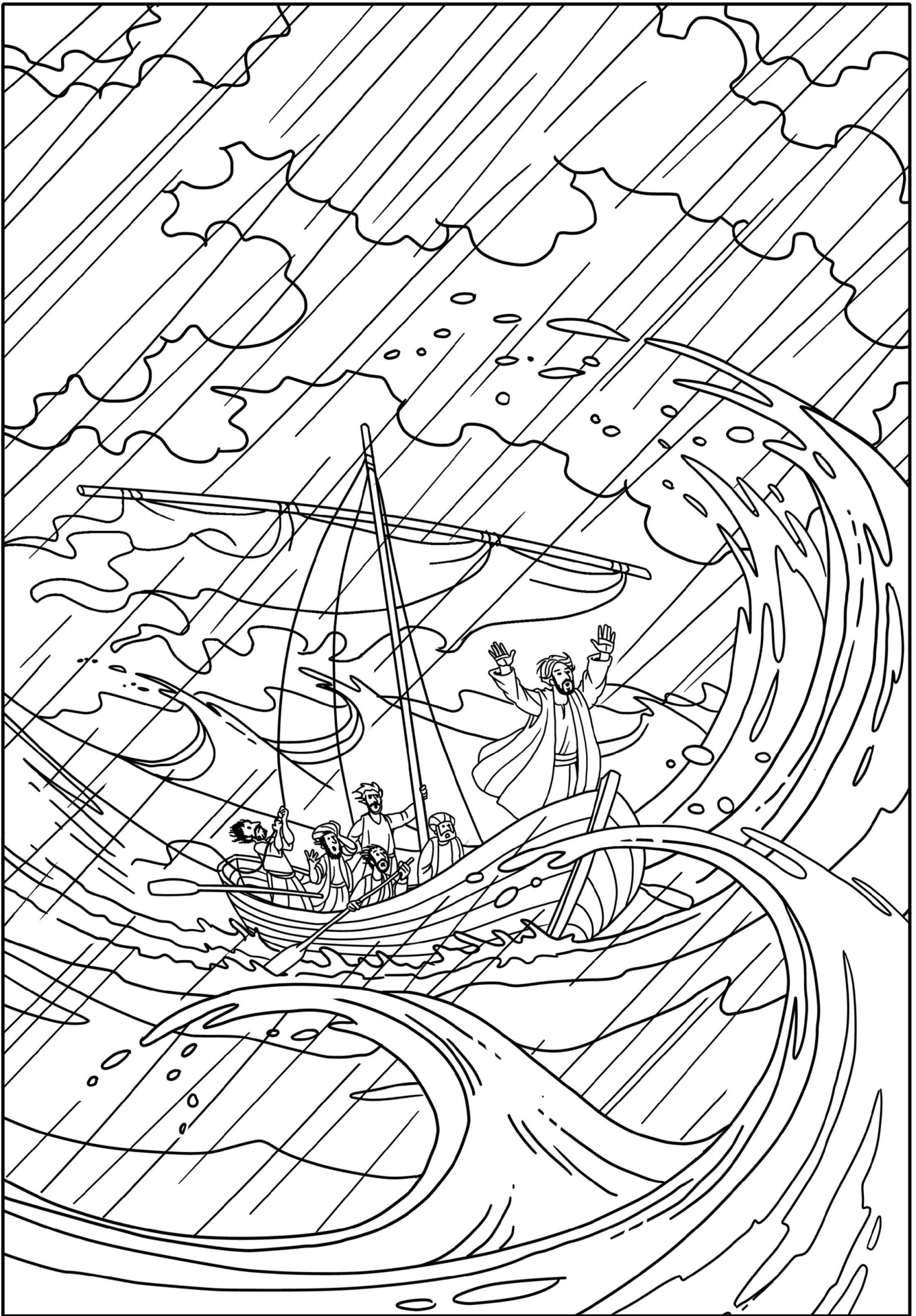

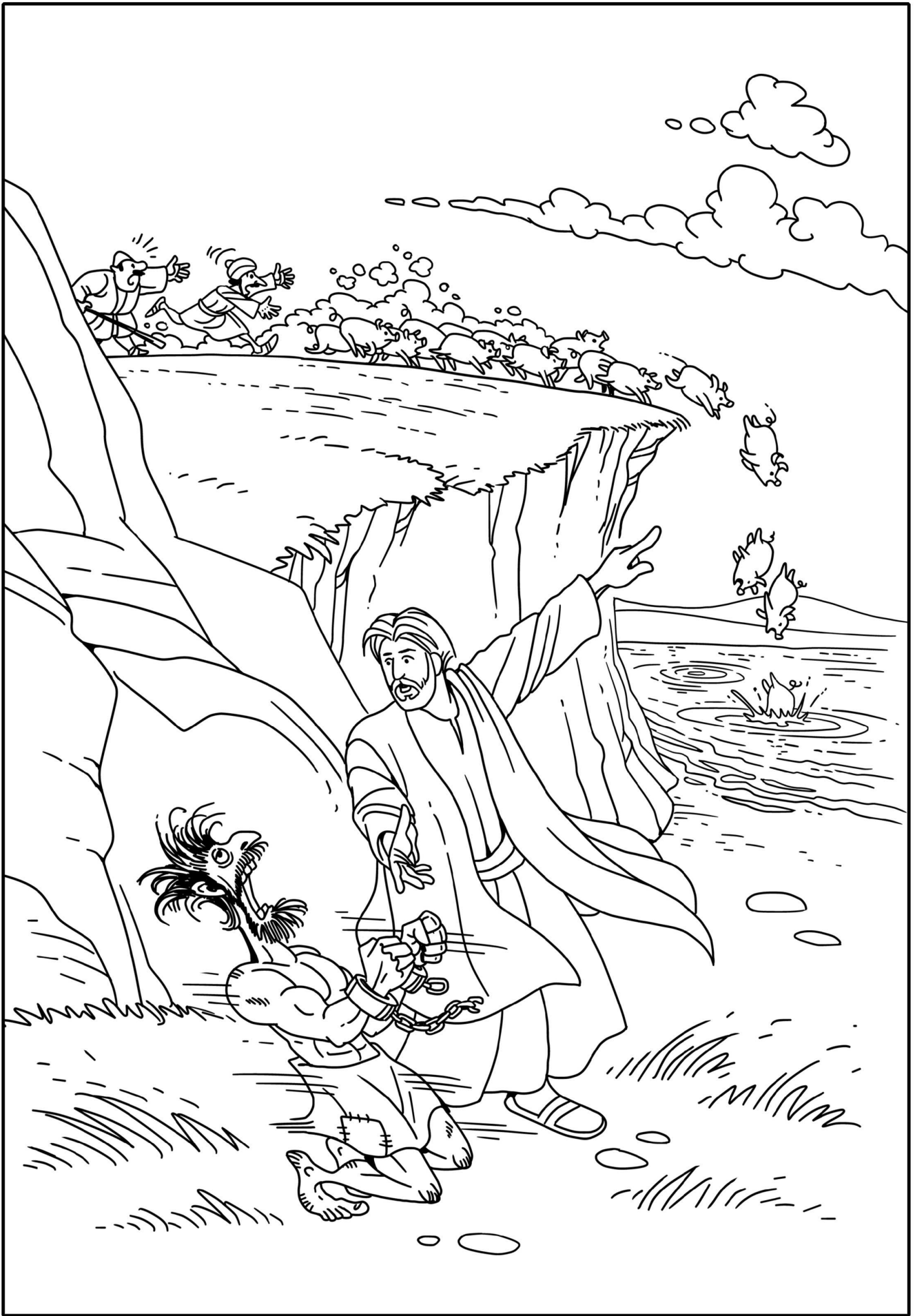

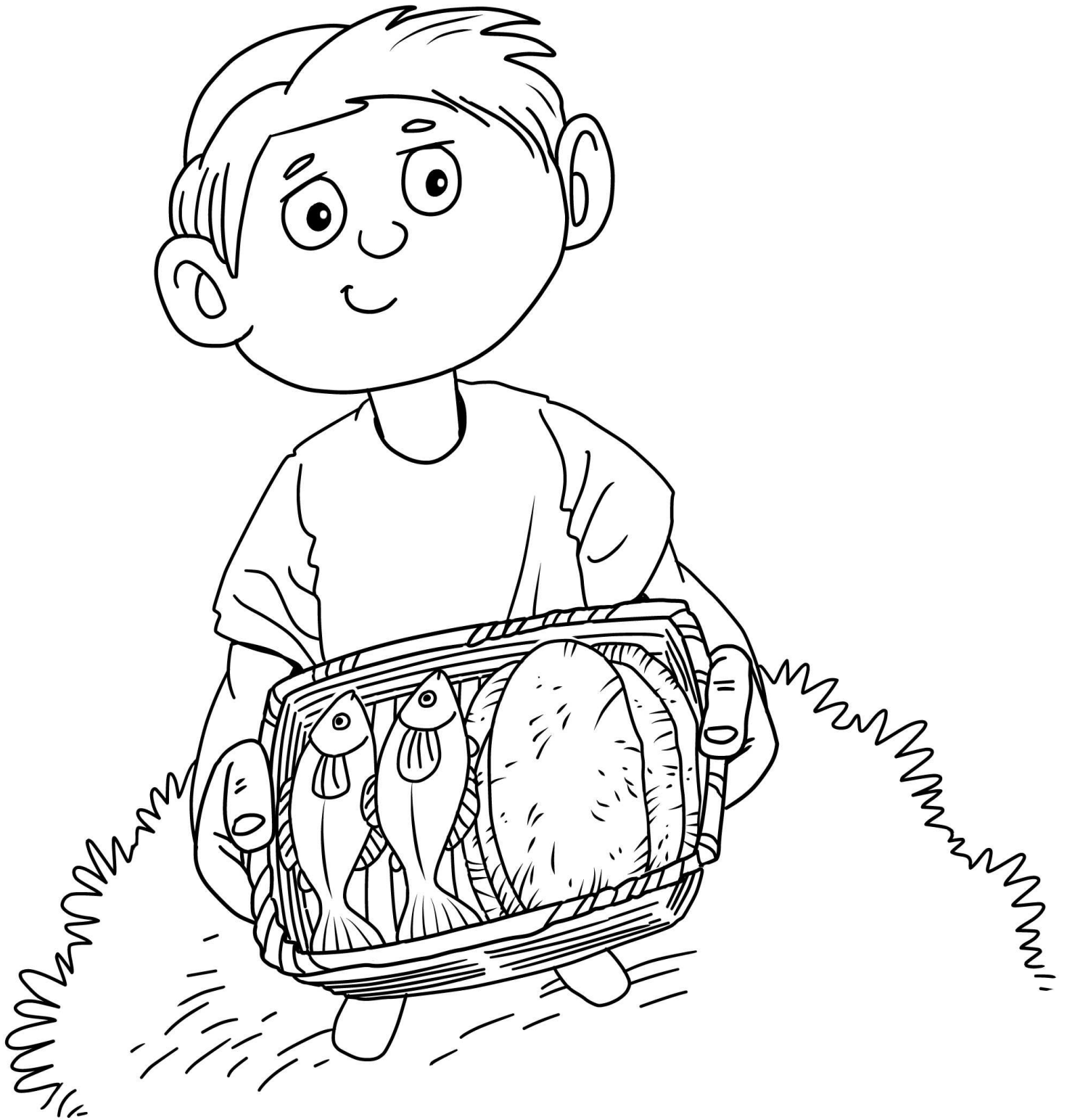

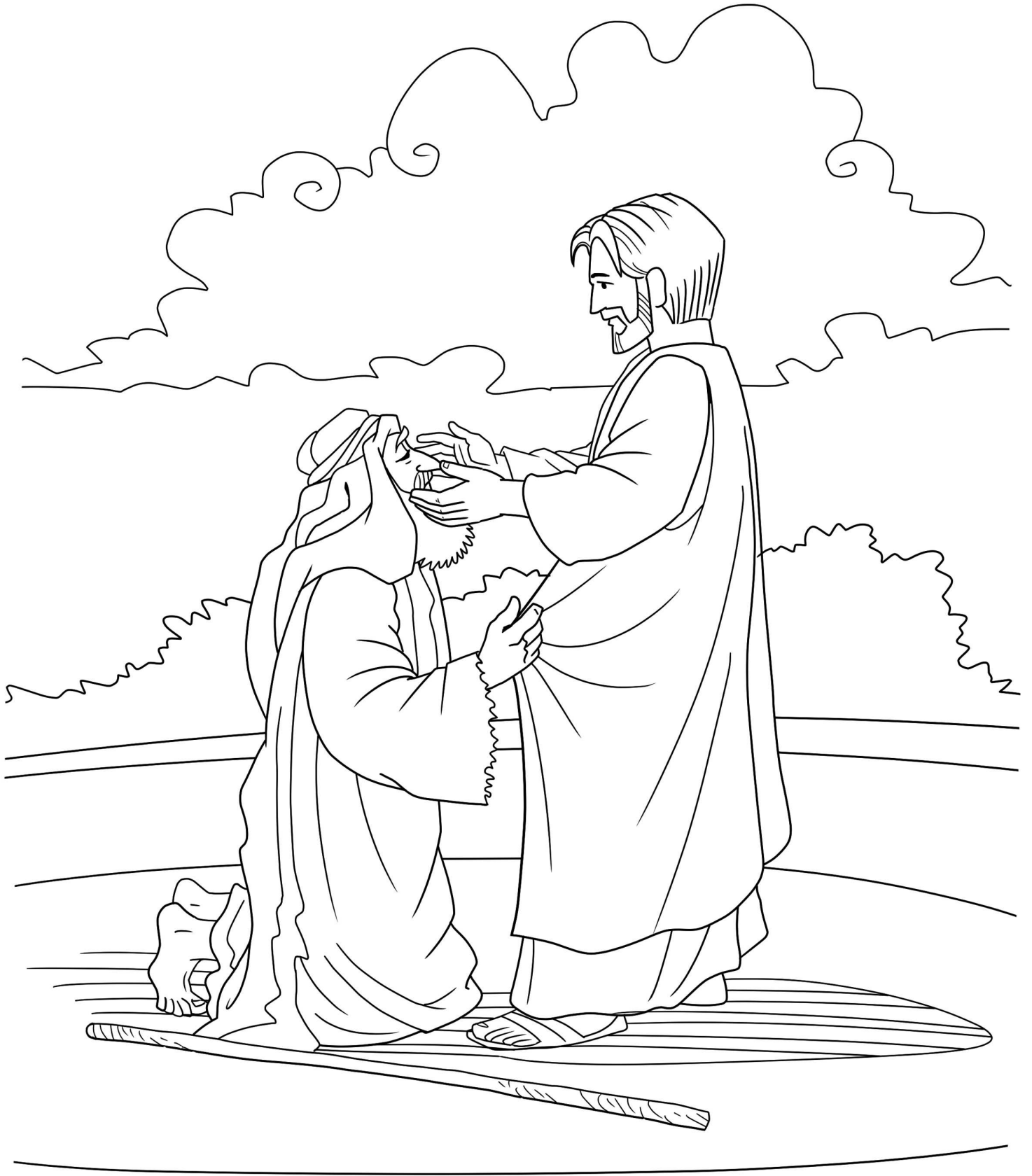

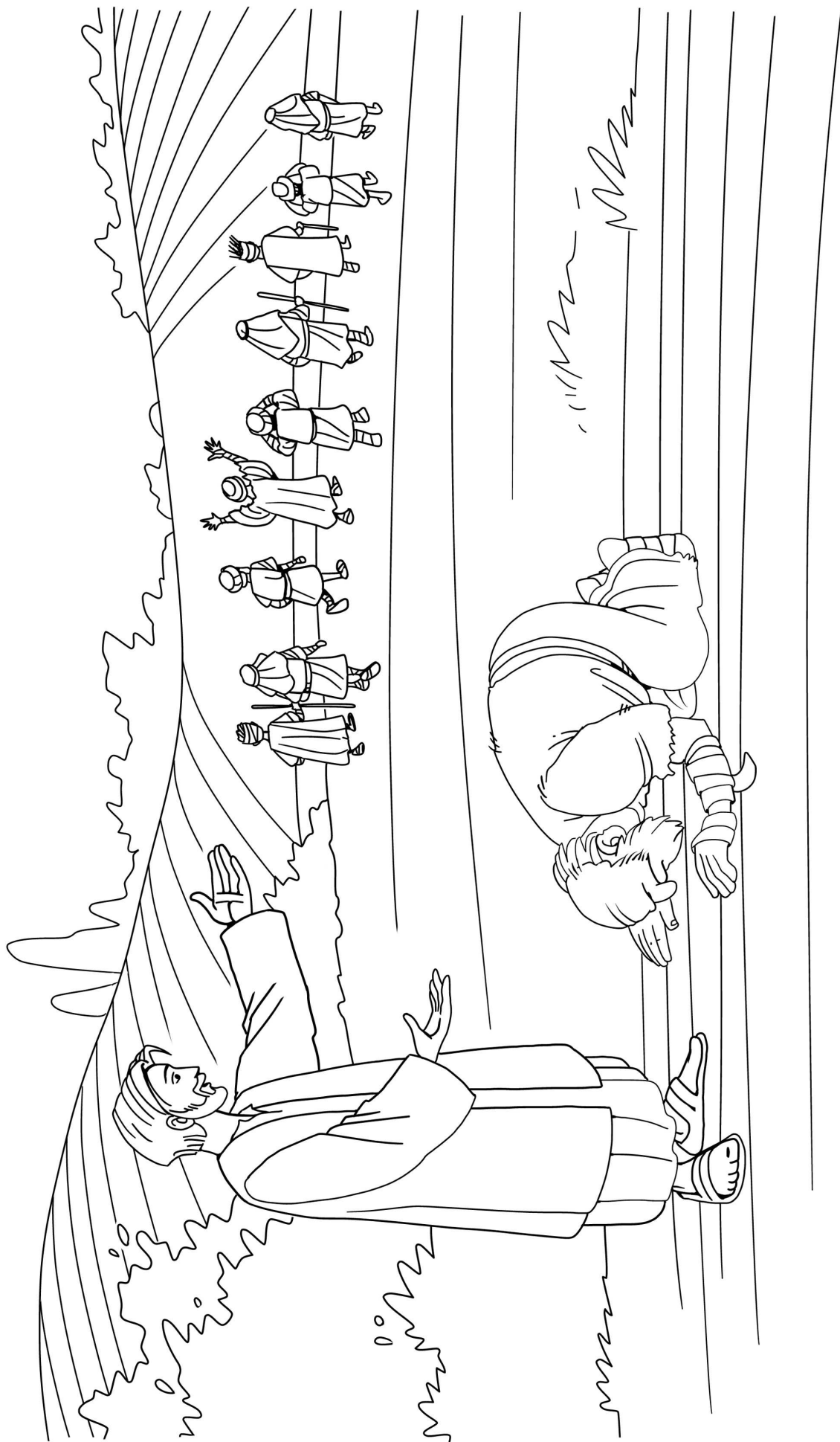

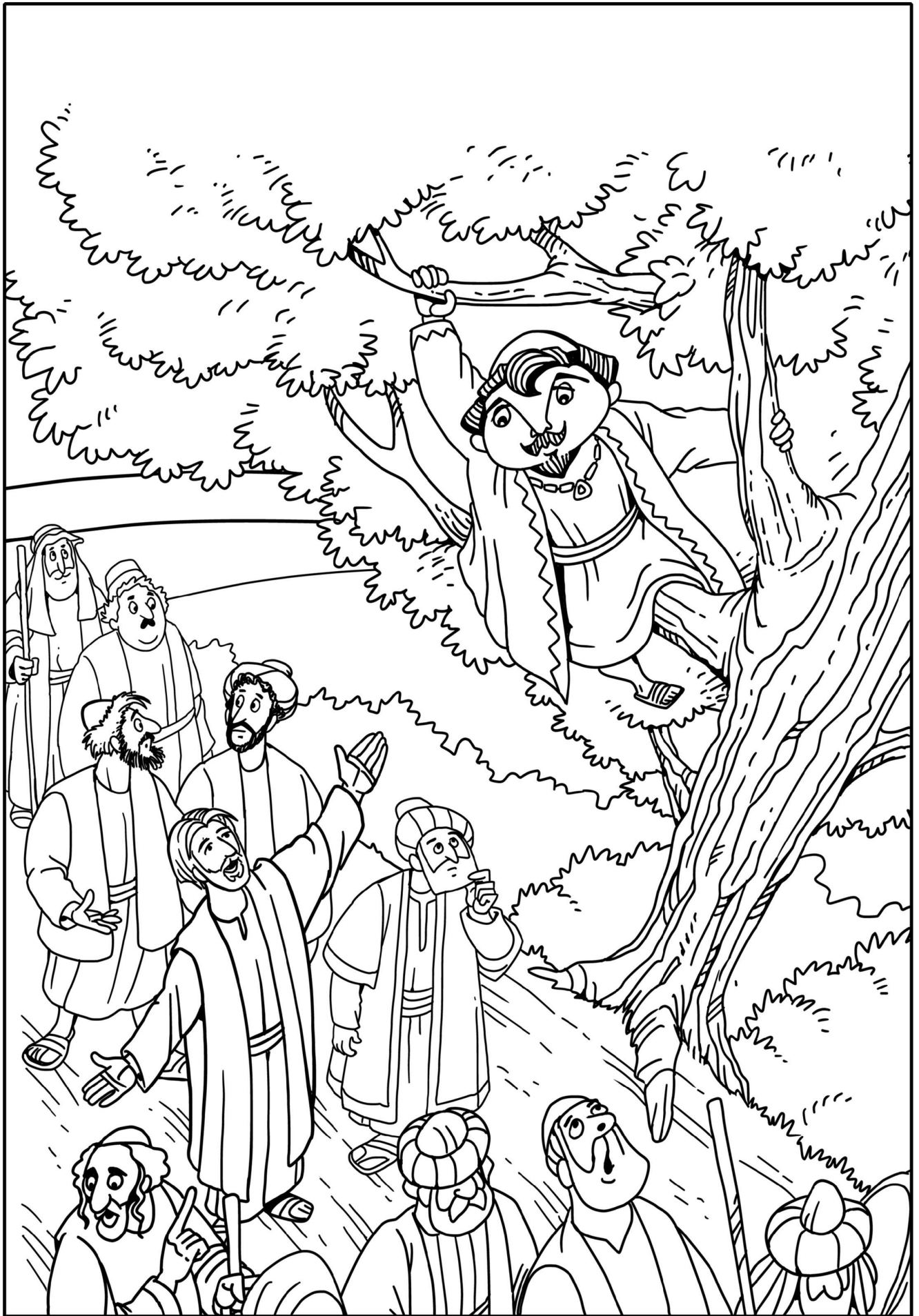

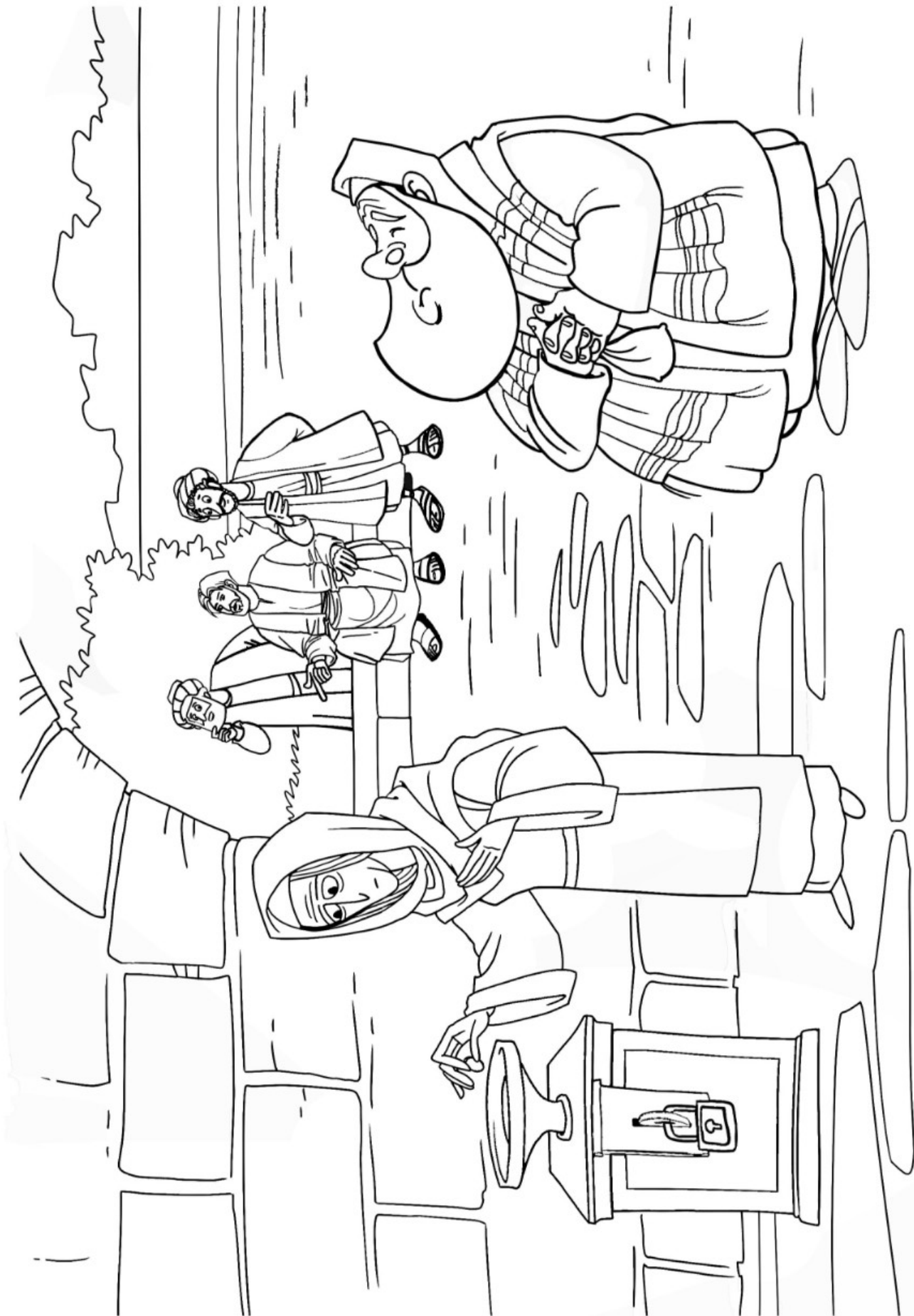

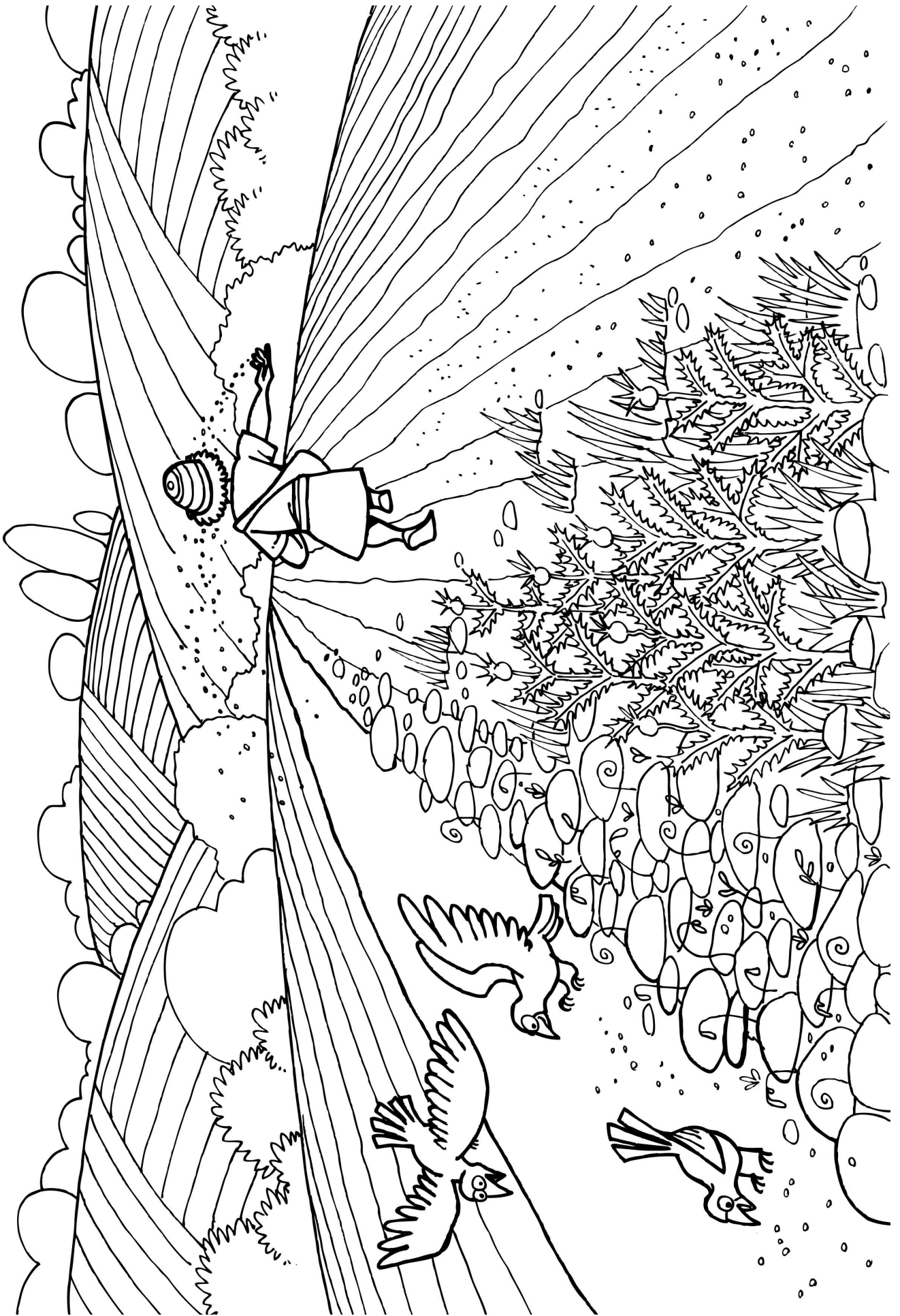

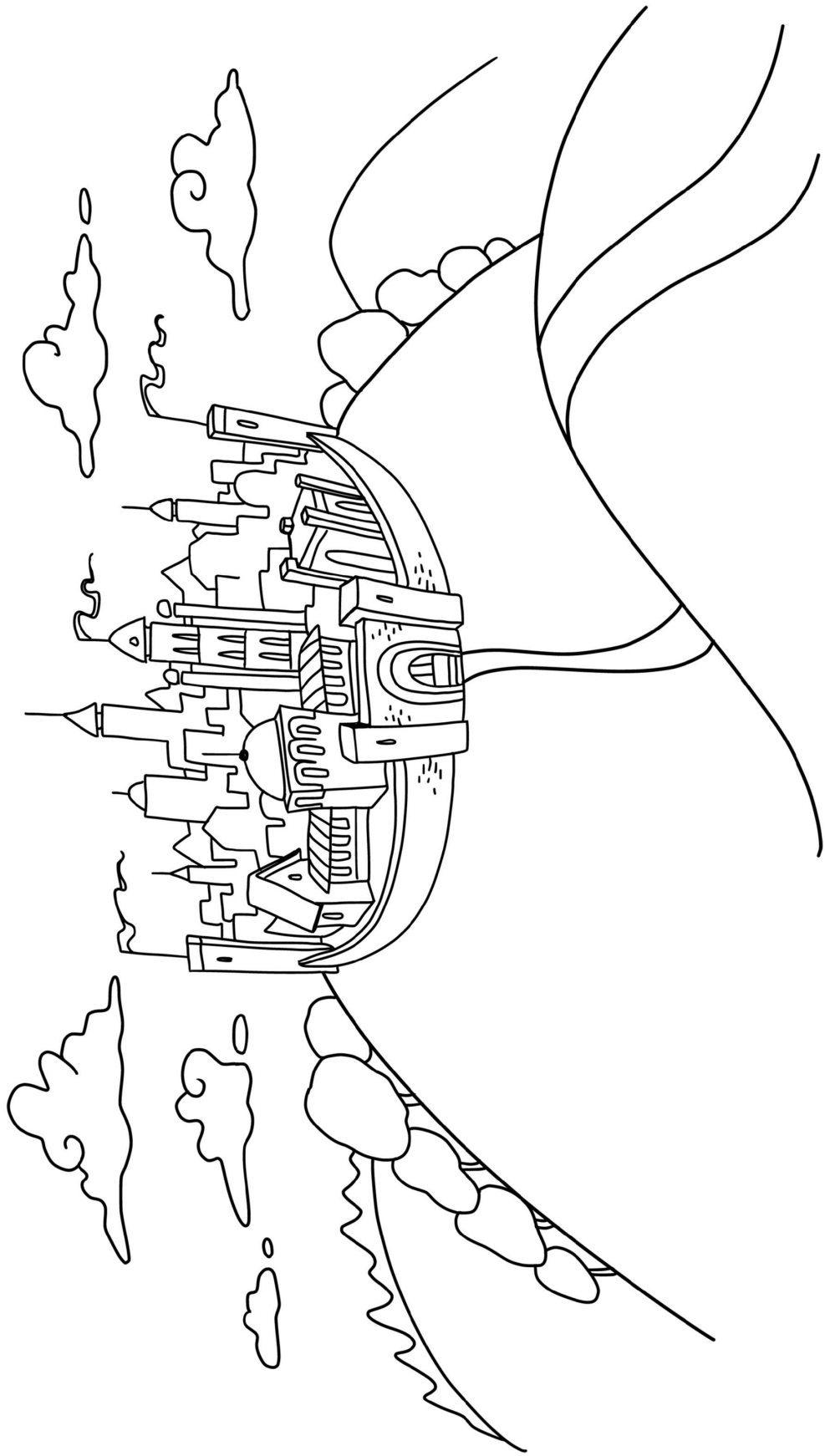

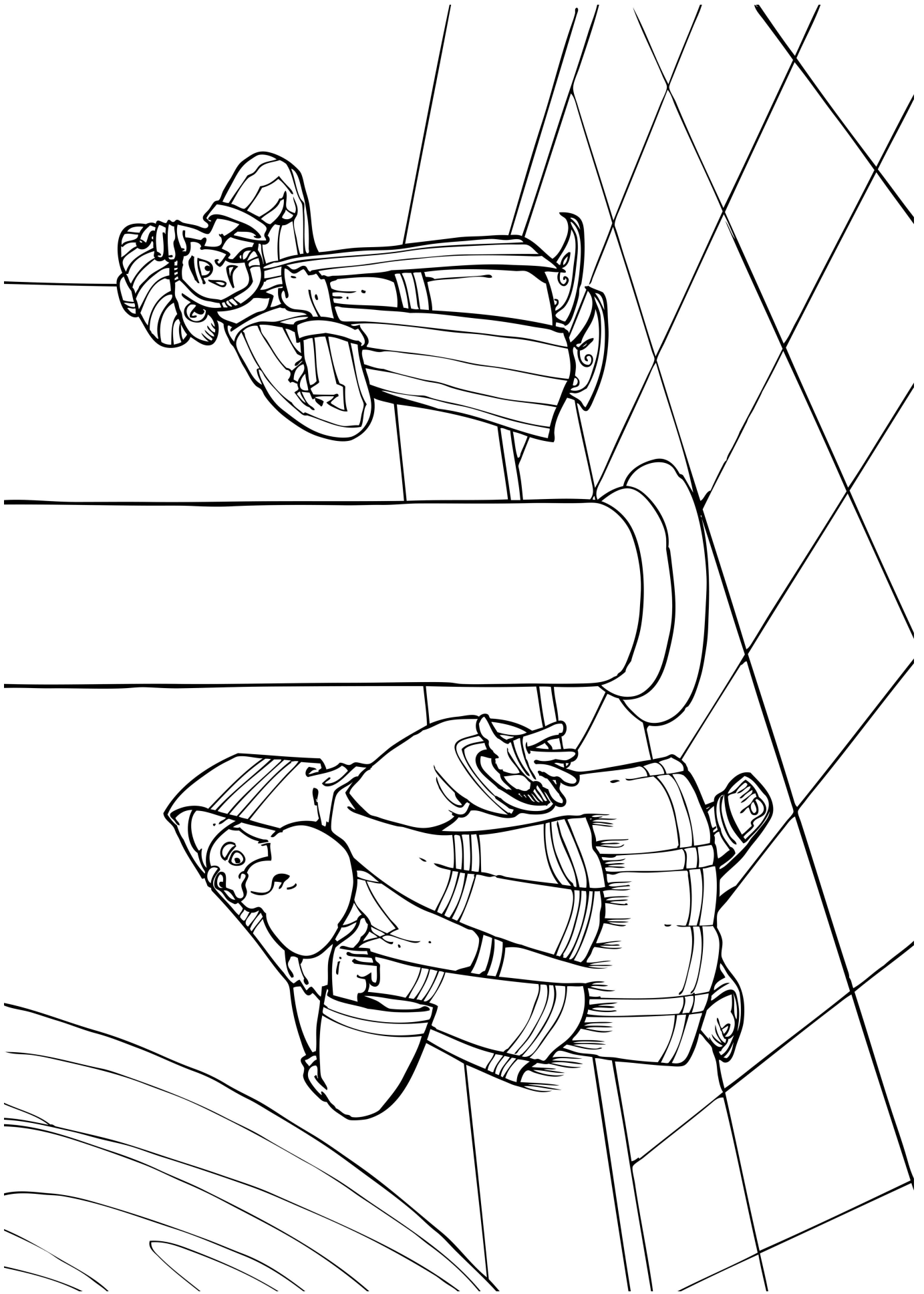

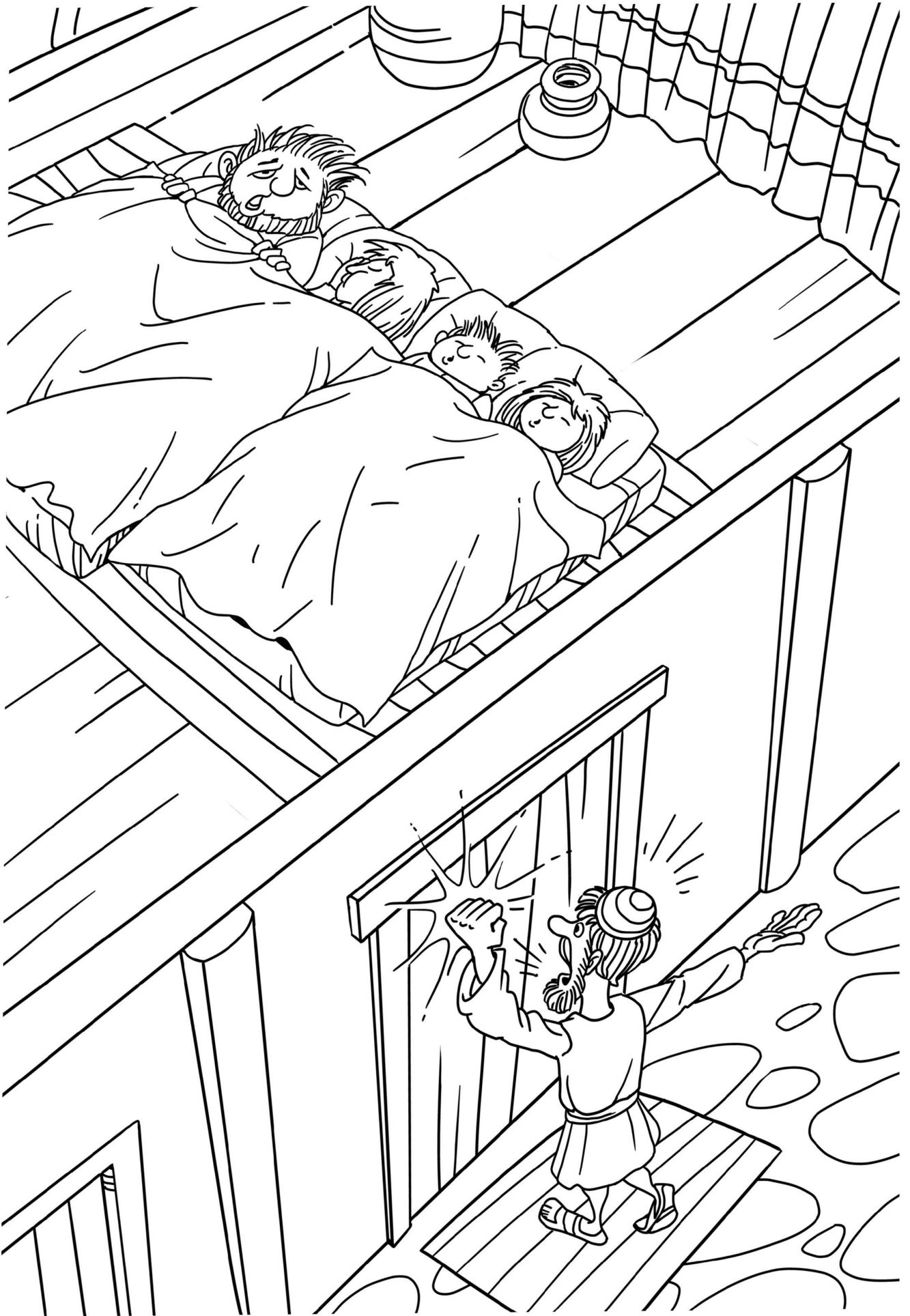

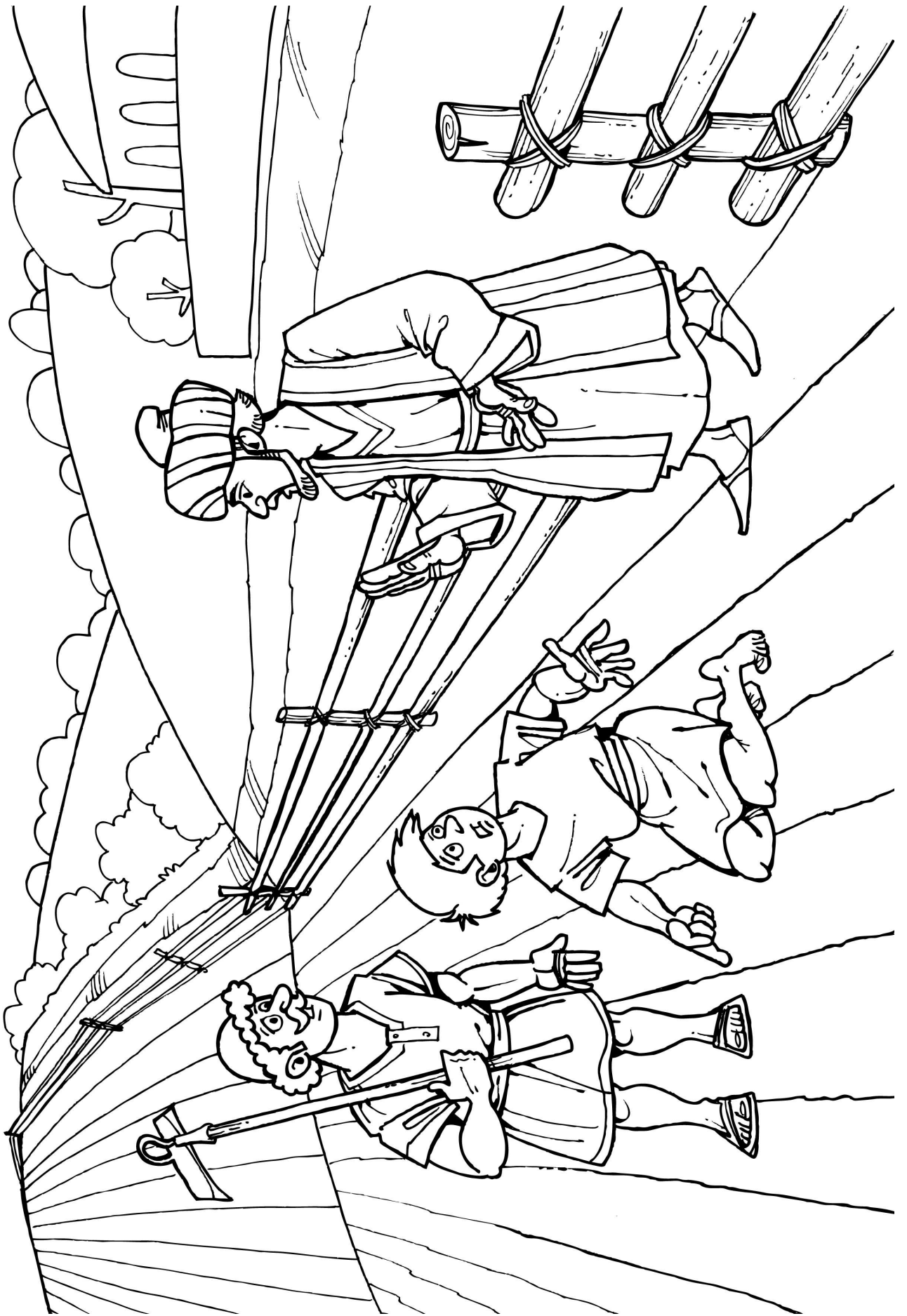

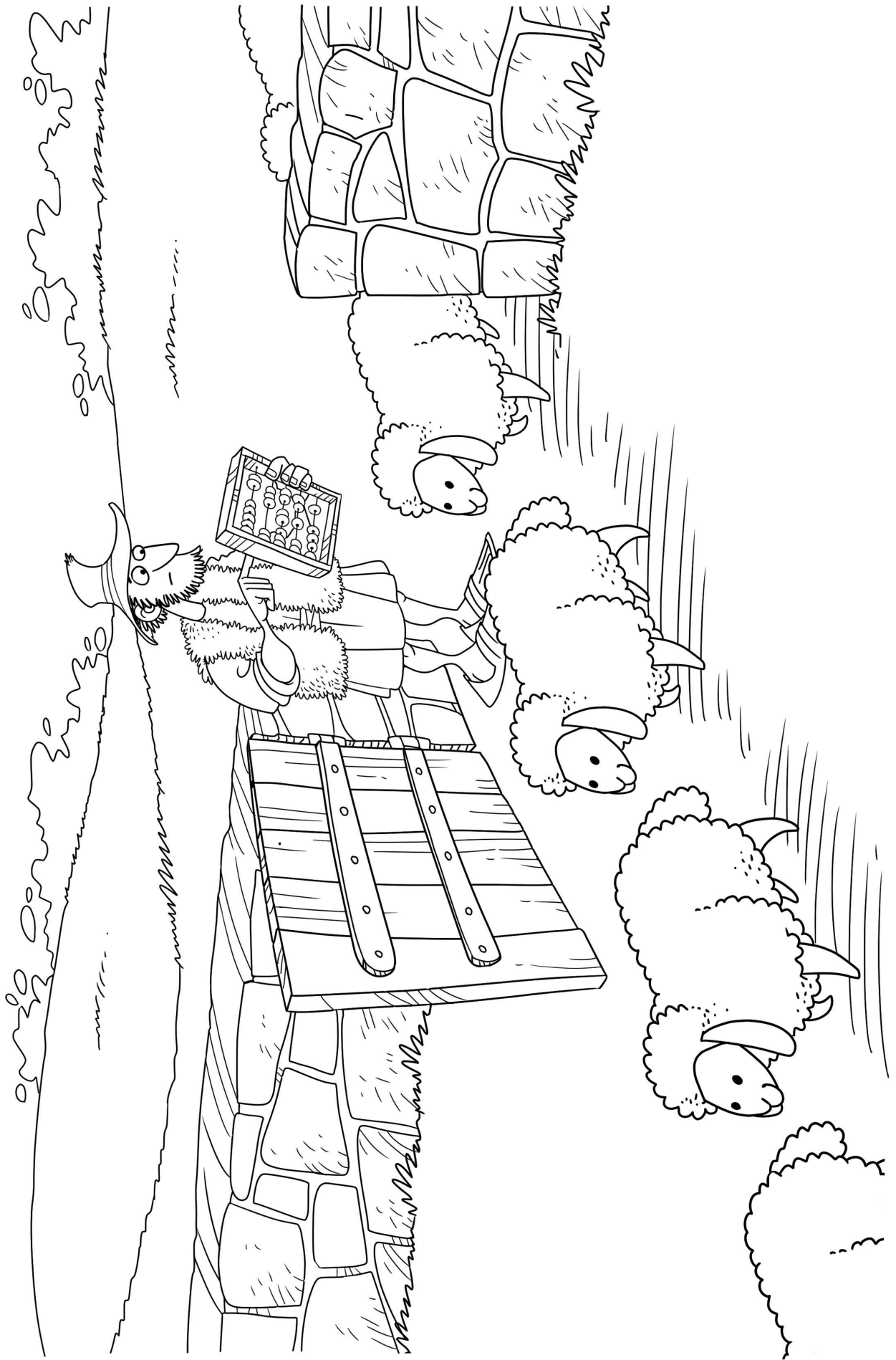

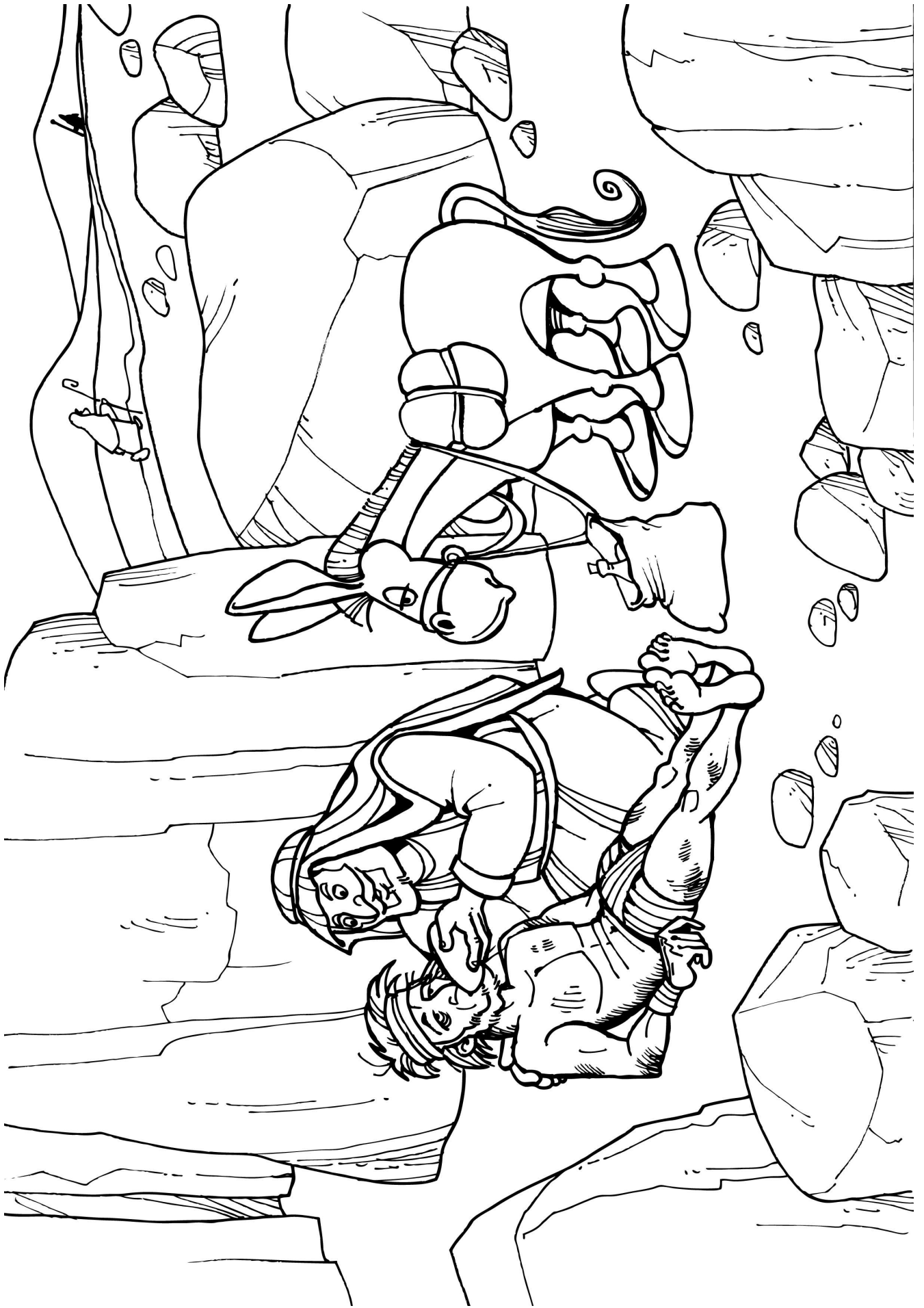

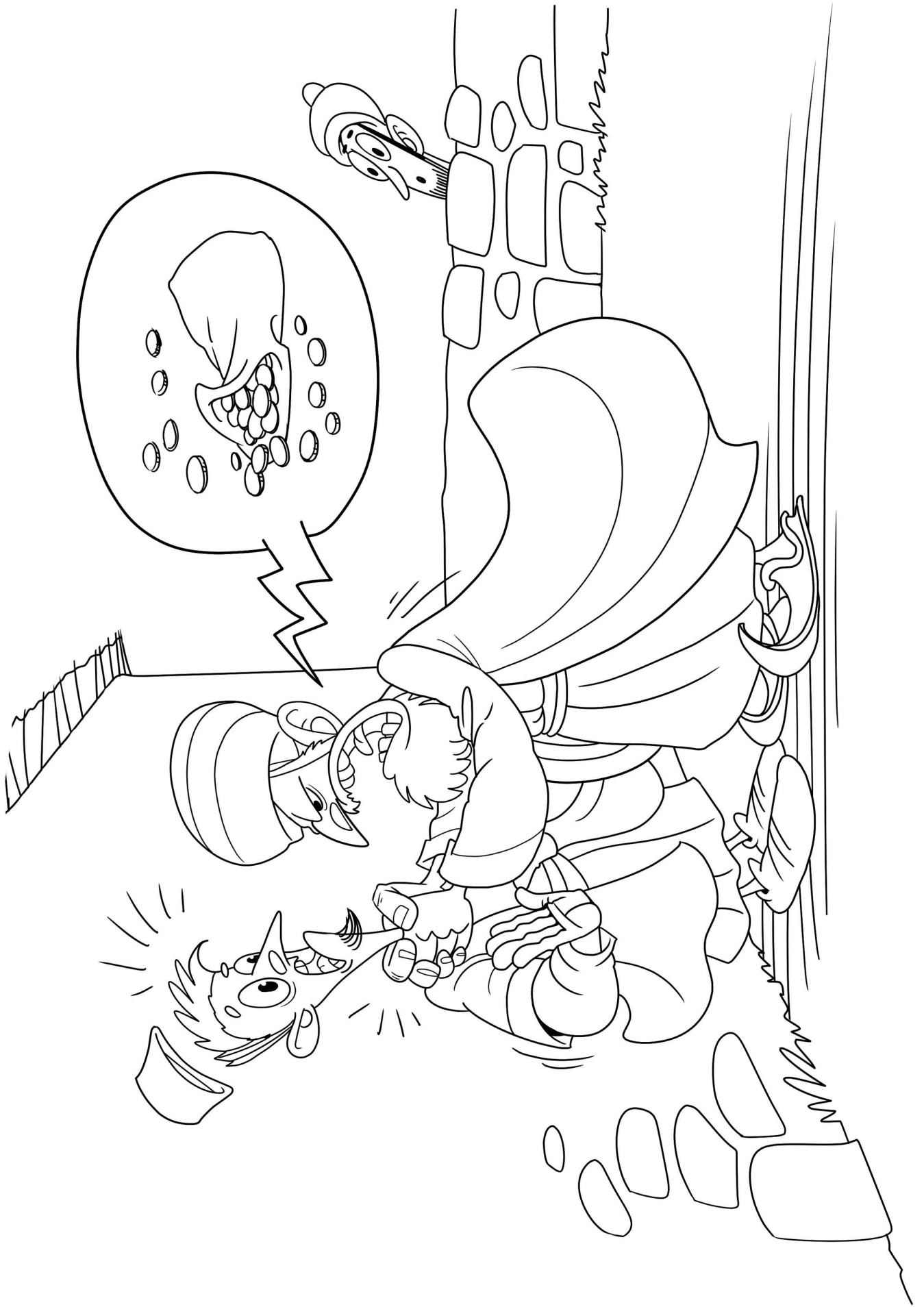

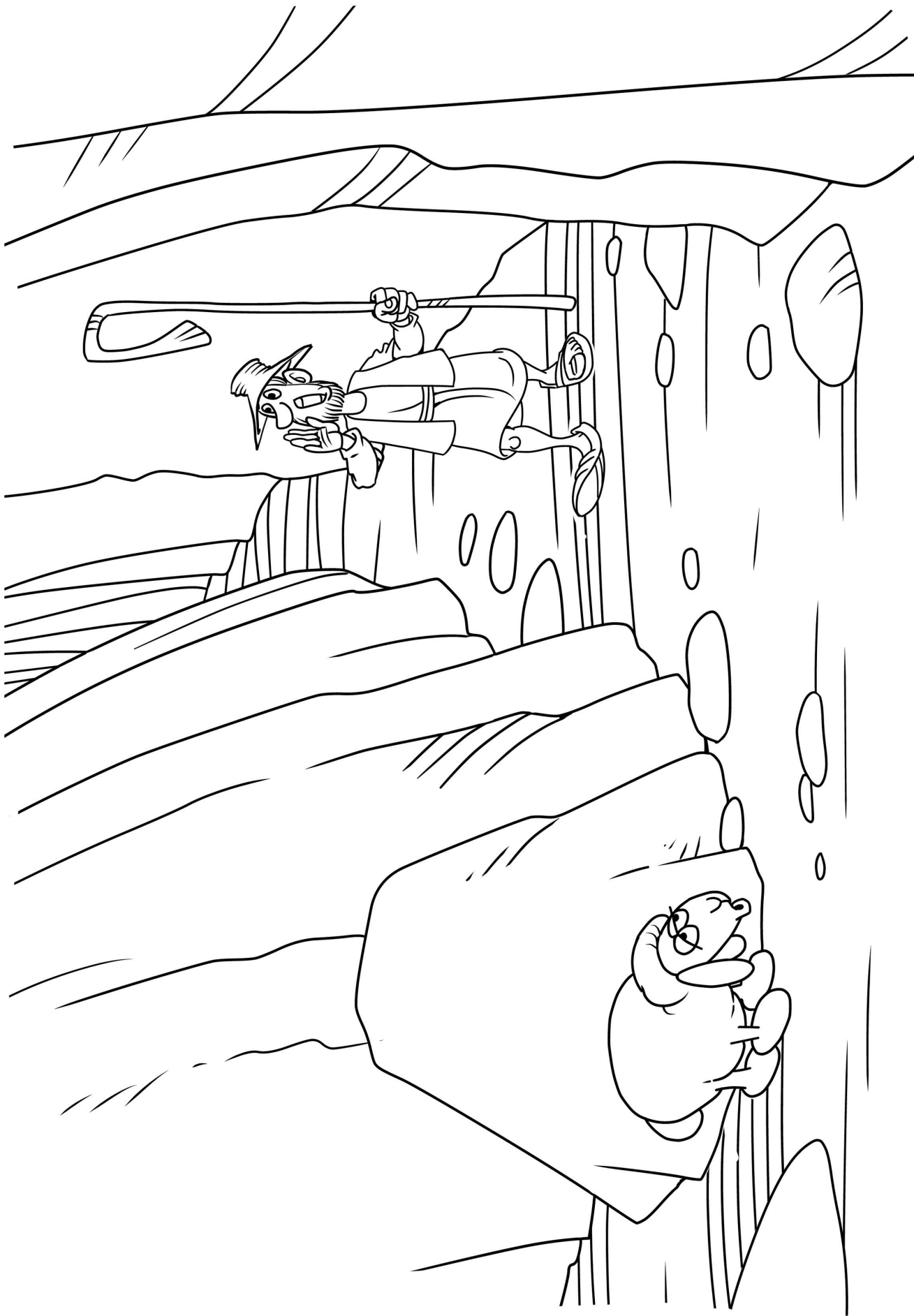

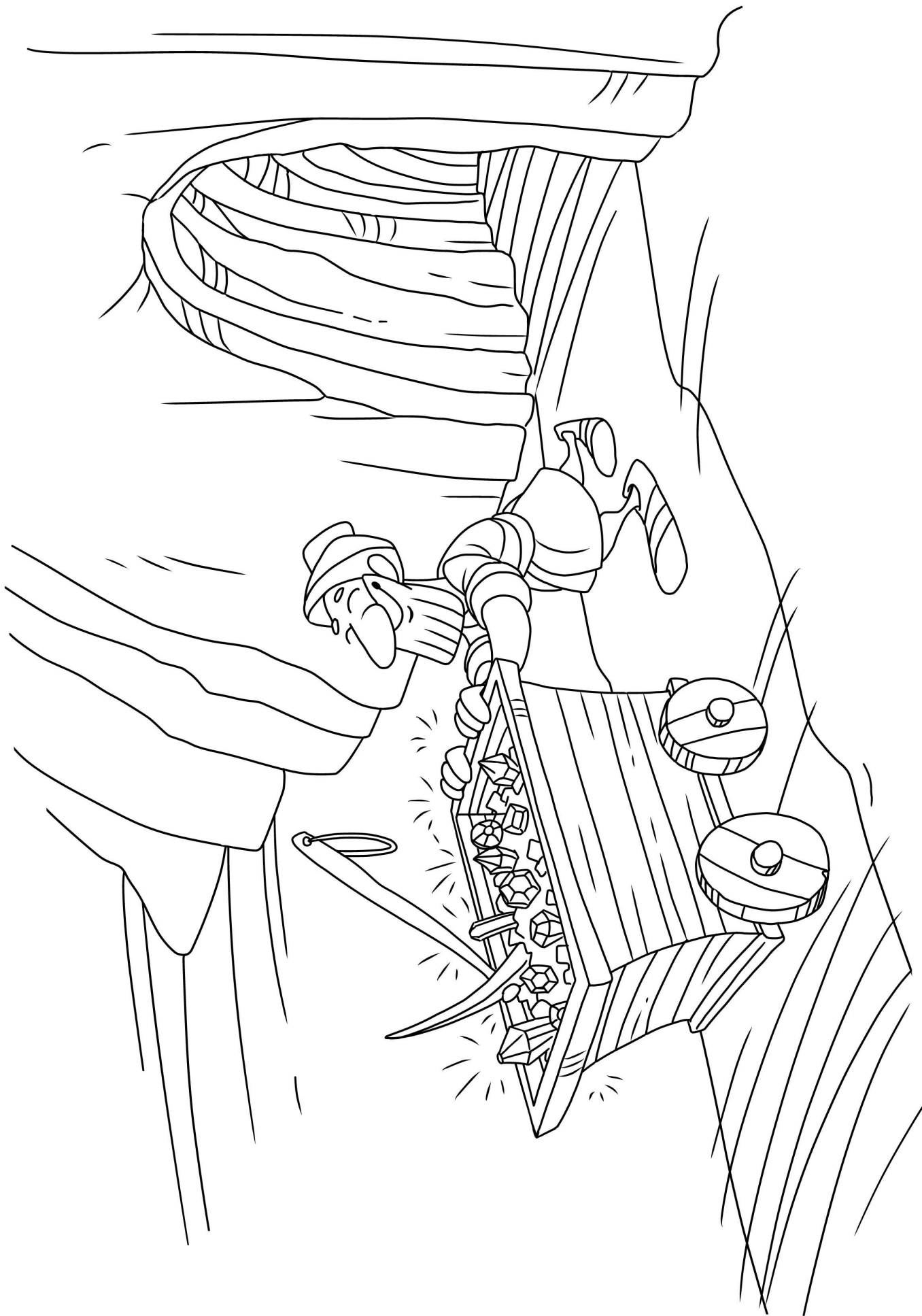

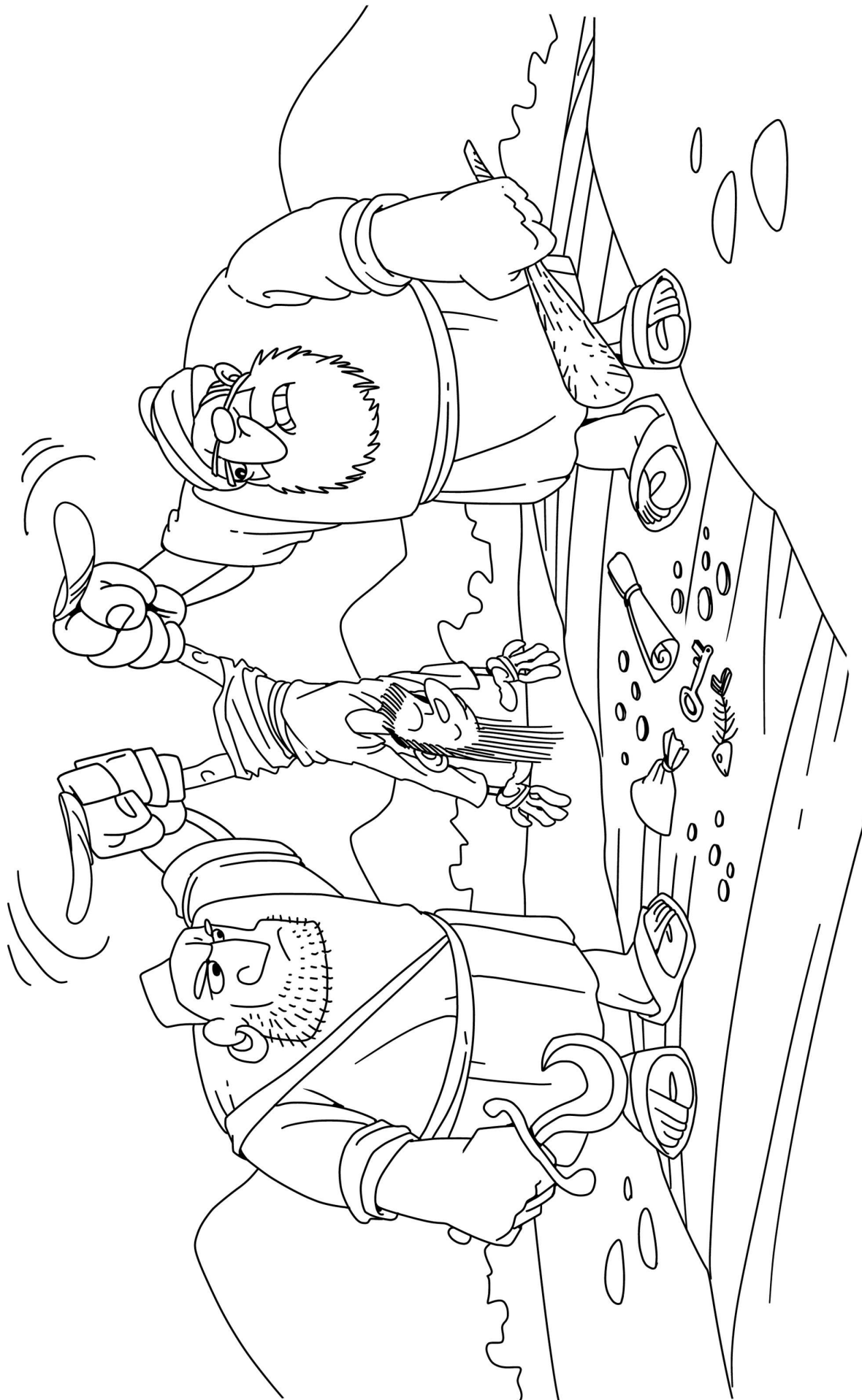

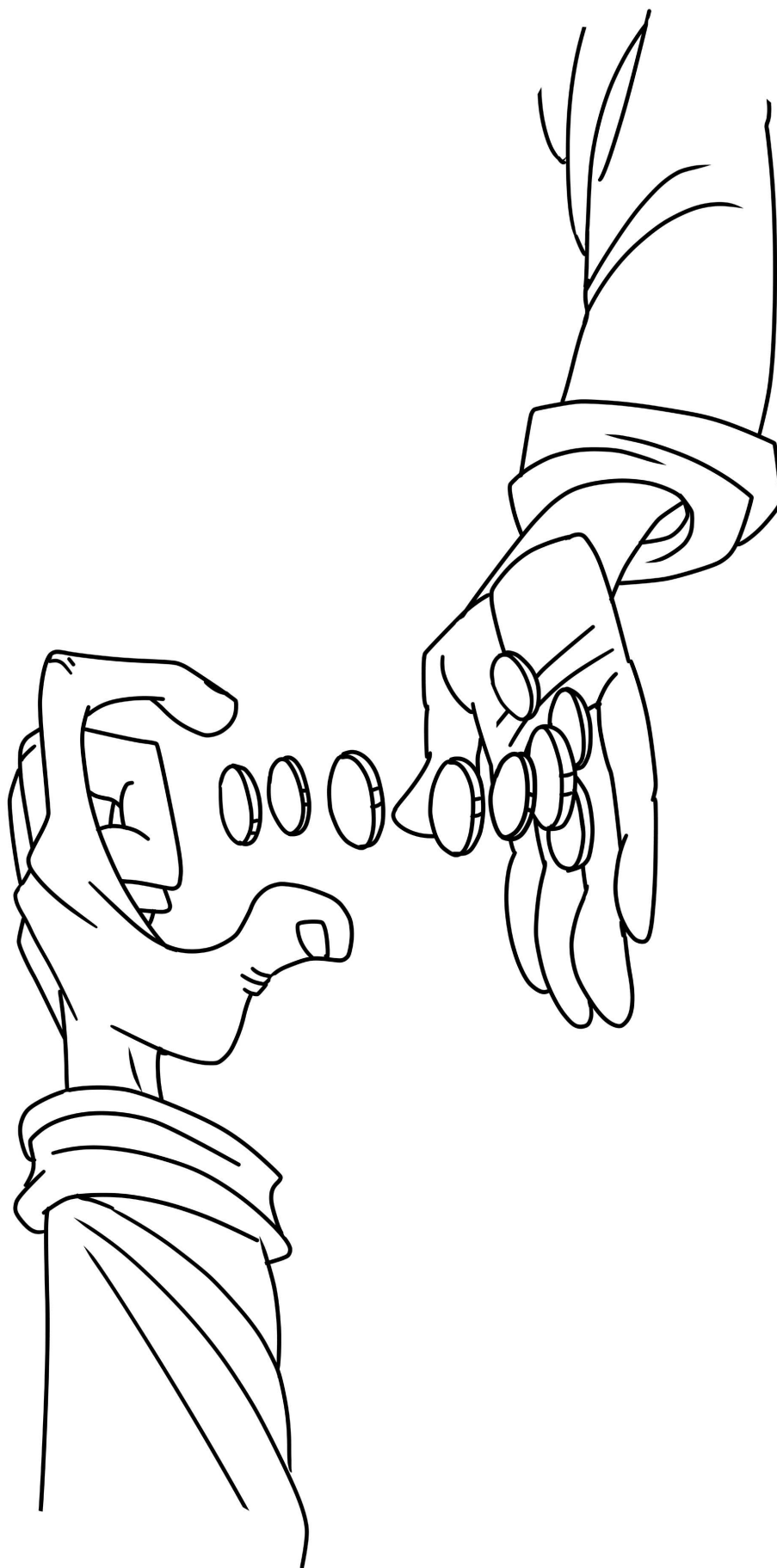

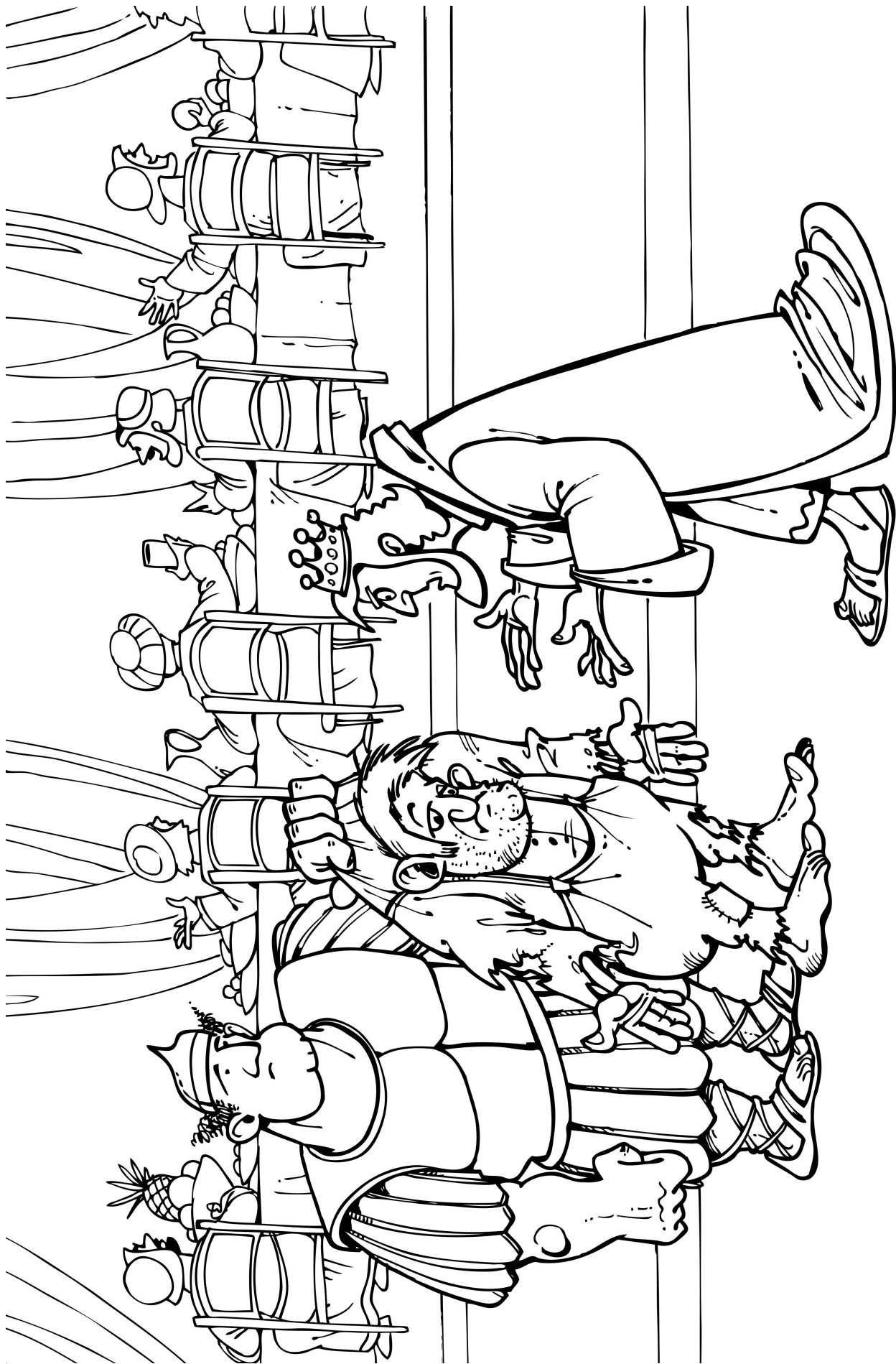

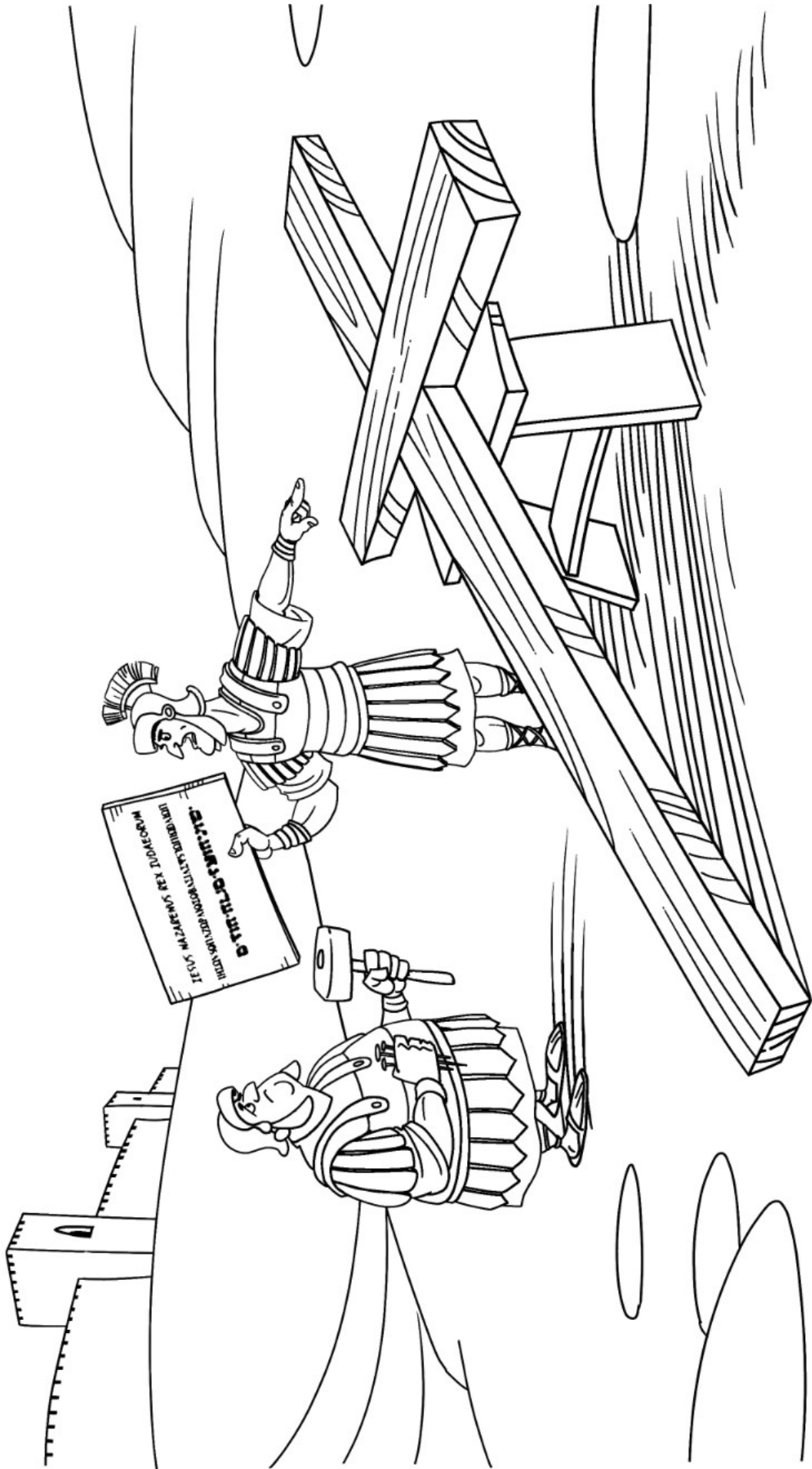

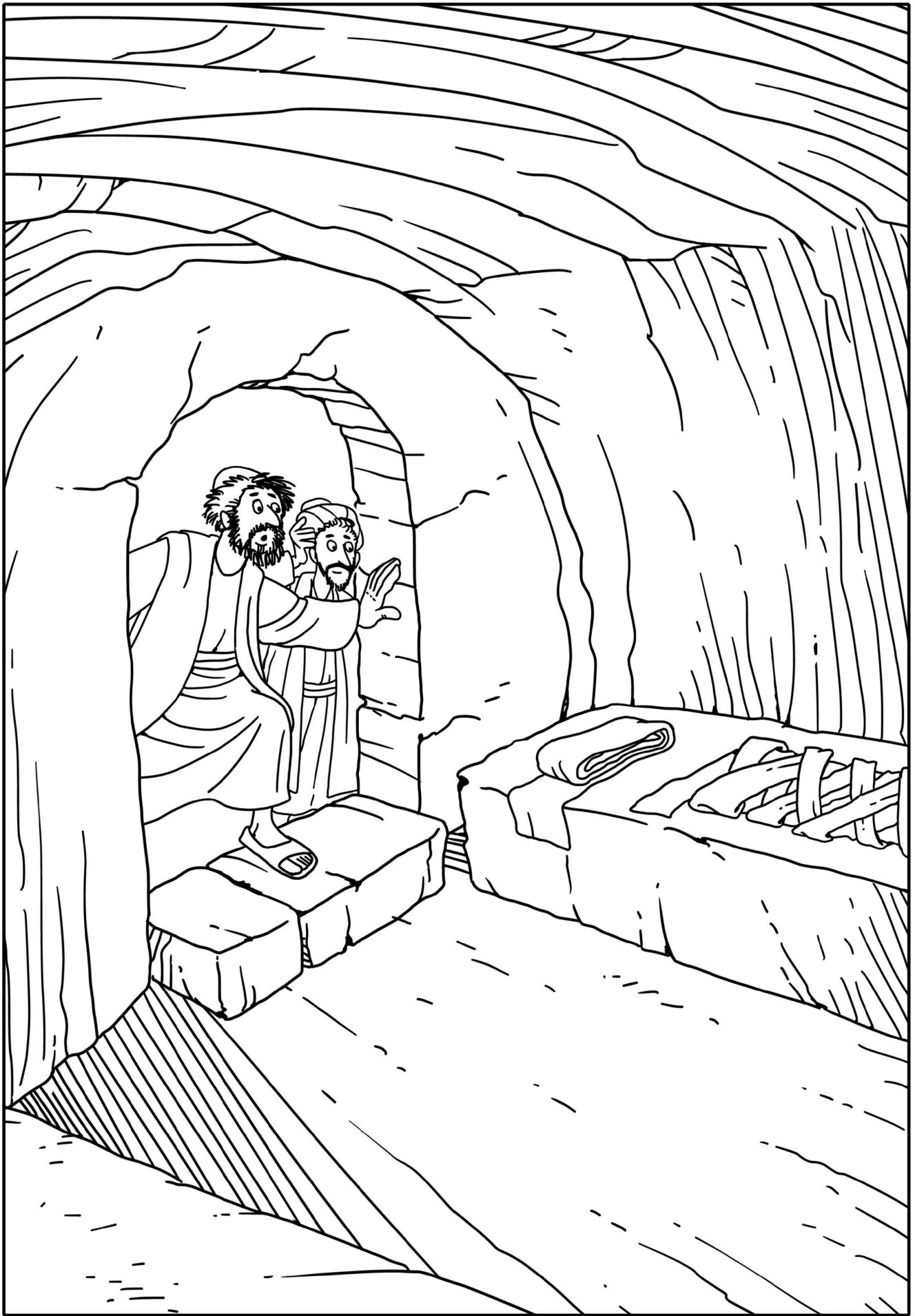

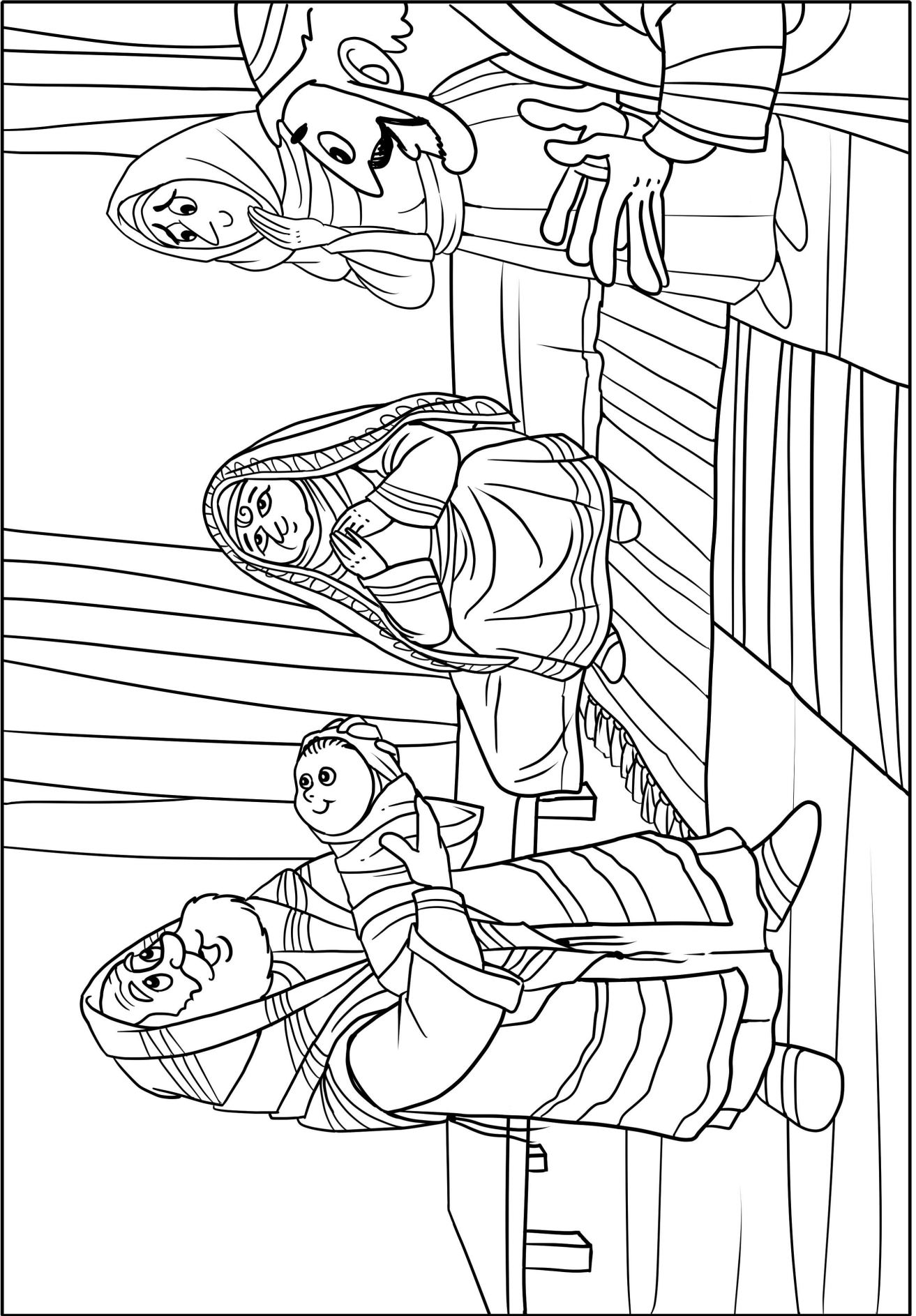

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

1. Мій улюблений Син

1. Що відкрилося, коли Ісус охрестився?
2. Що Бог послав Ісусу, і як це виглядало?
3. Звідки взявся голос?
4. Що сказав голос?

Матвія 3:16-17

Коли Ісус охрестився, Він одразу вийшов з води; і ось, небо відкрилося для Нього, і Він побачив Духа Божого, який сховався, як голуб, і сховався на Нього.

І раптом голос із неба сказав: «Це Мій улюблений Син, в якому Моє благовоління».

2. У пустелю

1. Які три речі використав сатана, щоб спокусити Ісуса?
2. У 1 Івана 2:16 перераховано різні види гріха та спокус у світі. Які три основні речі є початком усього гріха та спокуси?

1 Самуїла 12:24

Лише Господа Бога твого бійтеся, і служіть Йому від усієї душі вашої, вірно, за те, що великі діла Він учинив для вас.

3. Запрошення на весілля

Прочитайте Івана 4:45-46

1. Куди пішов Ісус?
2. Що сталося, коли Ісус був тут востаннє?
3. Чому ці люди шукали Ісуса?
4. Звідки вони про нього дізналися?

Ісаія 43:19

Ось, Я творю нове; тепер воно зросте; чи не будете ви цього знати?

Я навіть зроблю дорогу в пустелі і ріки в степу.

4. Печера розбійників

Прочитайте Матвія 21:12-17

1. Скільки разів Ісус очистив храм?
2. Що робили люди в храмі?
3. Що, за словами Ісуса, має являти собою храм?
4. Що ж Ісус зробив у храмі замість цього?

1 Коринтян 3:16; 1 Петра 2:5

Хіба ви не знаєте, що ви — храм Божий, і що Дух Божий живе в вас?

А ви також, як живі камені, будуєтесь у духовний дім, святе священство, щоб приносити духовні жертви, приємні Богові через Ісуса Христа.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

5. Вечірній візит

1. Ким був Никодим?
2. Що, за словами Ісуса, людина повинна зробити, щоб побачити Царство Боже?
3. Чому Бог послав свого сина у світ? (Івана 3:17)
4. Хто засуджений і чому? (Івана 3:18)

Івана 3:16

Бо так Бог полюбив світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав вічне життя.

6. Усе, що я будь-коли вчинив

1. Чому жінка здивувалася, що Ісус розмовляв з нею?
2. Яку воду Ісус сказав жінці, що в нього є?
3. Кому жінка розповіла про Ісуса і що вона сказала?

Івана 4:23

Але година настала, і вона вже є, коли істинні поклонники будуть поклонятися Отцеві в душі і правді, бо Отець шукає таких, які поклоняються Йому. Бог є Дух, і ті, хто поклоняються Йому, повинні поклонятися в душі і правді.

7. Син вельможі

Прочитайте Євреїв 11:6

1. Згідно з цим віршем, що нам потрібно робити, щоб догодити Богові?
2. Що нам потрібно зробити, щоб прийти до Бога?
3. Кого Бог винагороджує?

Євреїв 11:1

А віра — це основа сподіваного, це впевненість у тому, чого не видно.

8. В очікуванні на воду

Прочитайте Римлян 6

1. Ми _____ грішимо (вірш 2)
2. Чого ми не повинні дозволяти панувати в нашому тілі? (вірш 12)
3. Під ким ми не перебуваємо? (вірші 14-15)
4. Під ким же ми перебуваємо натомість? (вірші 14-15)
5. Якщо ти чогось слухаєшся, то ким ти стаєш для того, чого слухаєшся? (вірш 16)

Римлян 6:23

Бо плата за гріх — це смерть, а дар Божий — вічне життя через Ісуса Христа, Господа нашого.

Питання уроку

& Вірші для запам'ятовування

9. Щоб ви знали

Порівняйте Матвія, Марка & Луки

1. Який письменник розповідає, скільки людей несли чоловіка?
2. Які письменники розповідають, як чоловіки потрапили до будинку?
3. Що, за словами всіх трьох авторів, Ісус міг бачити?

Римлян 5:17

Бо якщо через провину одного чоловіка смерть панувала через одного, то набагато більше ті, хто приймають надмір благодаті та дар праведності, будуть панувати в житті через одного, Ісуса Христа.

10. Всохла рука

Матвія 12:11-12

1. Якби ваша вівця впала в криницю в суботу, що б ви зробили?
2. Що Ісус каже про людей у порівнянні з вівцями?
3. Що, за словами Ісуса, закон дозволяє нам робити в суботу?

Марка 2:27-28

...Субота була створена для людини, а не людина для суботи. Тому Син Людський є також Господом суботи.

11. Знайшовши велику віру

1. Чому юдеї сказали Ісусу, що він має піти до сотника?
2. Що сказав сотник про прихід Ісуса до його дому?
3. Що, за словами сотника, він зрозумів завдяки воїнам, які служили під його керівництвом?

Псалом 10:17

Господи, Ти чув бажання смиренних; Ти приготував їхнє серце; Ти змусиш своє вухо почути.

12. Хто це?

Прочитайте Псалом 107

1. Що сказано, що станеться у вірші 25?
2. Що сказано, що люди робитимуть у вірші 28?
3. Що зробить Господь у вірші 28?
4. Як повинні реагувати люди (вірші 8, 15, 21, 31)?

Псалом 107:31-32

О, щоб люди дякували Господу за Його доброту, і за Його дивні діла для дітей людських! Нехай вони прославляють Його в народних зборах, і хвалять Його в товаристві старців.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

13. Звільнений!

Прочитайте Матвія 14:34-36; Марка 6:53-56

Пізніше Ісус повернувся до цієї місцевості, і люди відреагували інакше:

1. Де люди зустріли Ісуса?
2. Що вони принесли Ісусу?
3. Хто був зцілений?

Ісая 61:1

Дух Господа Бога на мені, бо Господь помазав мене проповідувати благу звістку бідним; послав мене звіщати полоненим визволення, і сліпим прозріння, звільнити страждаючих від тюрем...

14. Тільки віруй

Прочитайте Марка 5:27-34; Луки 8:44-48

1. Чи просить ця жінка Ісуса зцілити її?
2. Що сталося з нею, коли вона доторкнулася до Ісуса?
3. Що сталося з Ісусом, коли жінка доторкнулася до нього?
4. Що, за словами Ісуса, зцілило її?

Малахія 4:2

А для вас, хто боїться мого імені, сонце праведності засяє з цілющим світлом на своїх крилах, і ви вийдете і будете рости, як відгодовані телята.

15. Що ви маєте?

1. Хто ж сумнівався, що їх буде достатньо?
2. Що учні хотіли сказати людям?
3. Що Ісус зробив з їжею після того, як поблагословив її та подякував?
4. Скільки залишилося?

Псалом 23:1-3

Господь — мій пастир; не буду я в недостатку. Він укладає мене на зелених пасовищах, веде мене до тихих вод. Він відновлює мою душу; веде мене стежками праведності ради Імені Свого.

16. Якщо це Ти

1. Що Петро сказав Ісусу?
2. Що сталося, щойно вони ступили на корабель?
3. Побачивши це, чому учні тепер були переконані, що Ісус — Син Божий?

Йов 9:8, 10

Він один розпросторює небеса і топче хвилі моря.

Він робить великі діла, яких не можна досягнути, чудеса без числа.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

17. Одне я знаю

Прочитайте Ісаю 64:8

1. Що таке гончар?
2. Хто такий гончар?
3. З ким нас порівнюють у цьому вірші?
4. Що це говорить про Божу роботу?

Ісаїя 42:16

І приведу сліпих шляхом, яким вони не знали; поведе їх стежками, яких вони не пізнали. Я зроблю темряву світлом перед ними, а криві місця рівними. Ці речі я зроблю для них і не покину їх.

18. Якщо ти віруєш

1. Що, згідно з Марко 9:23, можливо для тих, хто вірить?
2. Івана 12:44 каже, що якщо ви вірите в Ісуса, то в кого ви насправді вірите?
3. У Луки 8:12 сказано, що якби вони вірили, що вони були б такими?
4. **Івана 20:30-31**

І справді, Ісус зробив багато інших знамень перед Своїми учнями, які не написані в цій книзі; але ці написані для того, щоб ви вірували, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, ви мали життя в Його імені.

19. Віддаючи подяку

1. Коли в Ефесян 5:20 сказано, що ми повинні дякувати?
2. Кому ми повинні бути вдячні?
3. У Колосян 3:17 сказано, що ми повинні робити все в ім'я Ісуса, а що потім віддавати Богові?

1 Солунян 5:16-18

Радійте завжди, моліться без перестану, за все дякуйте; бо така воля Божа в Христі Ісусі для вас.

20. Помилуй

1. Де Бог зустрічався з людьми? (Вихід 25:22; 30:6)
2. Коли ти ходиш з Ісусом, що буде супроводжувати тебе? (Псалом 23:6)
3. Що оточує тебе, коли ти покладаєшся на Господа? (Псалом 32:10)

Псалом 147:11

Господь впадає тих, хто боїться Його, тих, хто надіється на Його милосердя.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

21. Закхей

1. Якщо ти шукатимеш Господа, Бога твого, чи знайдеш Його?
(Повторення Закону 4:29; Єремії 29:13)
2. Ти знайдеш його, якщо зробиш що?
3. Ти знайдеш його, коли зробиш що?
4. Що говорить Псалом 105:3 про серця тих, хто шукає Господа?

Єремія 29:13

І будете шукати Мене і знайдете Мене, коли шукатимете Мене всім серцем вашим.

22. Прощено багато

Прочитайте Івана 12:1-11

1. Чому євреї прийшли на цю вечерю?
2. Що Юда хотів зробити з парфумами? Чому?
3. Чому Ісус сказав, що жінка це робить?
4. Що священики хотіли зробити з Лазарем?
5. Чому вони були розгнівані на Лазаря?

Луки 7:47

Отже, Я кажу вам: її гріхи, яких багато, прощені, бо вона сильно любила. А кому мало прощається, той мало любить.

23. Більше за інших

1. Хто того дня клав гроші до скарбниці або робив пожертви?
2. Що зробили багатії?
3. Скільки ця жінка поклала на пожертву?
4. З чого, як сказав Ісус, інші люди давали?
5. Чому те, що вона дала, було ціннішим?

Луки 16:15

... Ви ті, хто намагається переконати людей у своїй добропорядності, але Богові відомі ваші серця. Те, що люди вважають цінним, Богові мерзотне.

24. Як ви зрозумієте?

1. Що сталося з насінням, яке впало на узбіччя дороги?
2. Що сталося з зерном, яке впало на каміння?
3. Що сталося з насінням, яке впало на терни?
4. Якими, за словами Ісуса, були птахи?

Ісаїя 55:11

Так буде моє слово, що виходить з уст моїх: не вернеться до мене марно, але виконає те, що я хочу, і досягне того, для чого я послав його.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

25. Місто на горі

1. З ким Ісус порівняв своїх послідовників у Матвія 5:13?
2. З чим він їх порівняв у вірші 14?
3. У Матвія 5:15, що, за словами Ісуса, люди роблять зі свічкою і чому?
4. Що люди робитимуть, коли побачать наші добрі справи?

Филип'ян 2:14-15

Робіть усе без нарікань та суперечок, щоб могли ви бути невинними й чистими дітьми Божими, бездоганними поміж розбещених і зіпсованих людей, серед яких ви сяєте, як зірки у темному світі. Тож я хочу, щоб усі чоловіки повсюдно молилися. Вони повинні бути відданими Богу і, молячись, нехай здійсмають руки без гніву й суперечок.

26. Коли ви молитесь

Прочитайте Матвія 6:9-13

1. Ми повинні просити Бога про те, що нам робити на землі і на небі?
2. Про що Бог хоче, щоб ми просили Його щодня?
3. Що ми повинні просити прощення так само, як і що ми робимо?

1 Тимофія 2:8

Тож я хочу, щоб усі чоловіки повсюдно молилися. Вони повинні бути відданими Богу і, молячись, нехай здійсмають руки без гніву й суперечок.

27. У яму

1. Що люди намагаються вирвати з очей інших?
2. Що, згідно з Писанням, є в наших очах?
3. Як ми можемо побачити, щоб вийняти щось з ока іншої людини?
4. Поясніть, що, на вашу думку, це означає.

Матвія 7:1-2

Не судіть інших, бо судитиме вас Бог так, як ви судите інших. Всевишній відміряє вам стільки ж, скільки ви відміряли іншим.

28. Наскільки більше?

1. Якщо ми запитаво, що станеться?
2. Що відбувається з усіма, хто запитує?
3. Що відбувається з усіма, хто шукає?
4. Що відбувається, коли ми стукаємо?

Якова 1:17

Кожен добрий і досконалий дар приходиться згори, від Отця, Який створив усі небесні світила. Бог є постійним і незмінним.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

29. На скелі

1. Скільки типів людей є в оповіданні?
2. Яка людина виконує слова Ісуса?
3. Яка людина не виконує те, що каже Ісус?
4. На чому збудував свій дім нерозумний чоловік?
5. Чий будинок не мав фундаменту?

Псалом 62:6-7

Тільки він – моя скеля і моє спасіння, він – моя оборона, не похитаюся. В Бозі моє спасіння і моя слава, скеля моєї сили і моє укриття – в Бозі.

30. Бур'яни в пшениці

1. Коли слуги могли здогадатися, що на полі посаджено щось ще?
2. Чому вони не могли сказати раніше?
3. Що було єдиним, що відрізнялося?
4. Чому вони не вирвали бур'яни, коли вперше змогли сказати, що це таке?
5. Що символізують бур'яни?

Матвія 7:15-16

Стережіться лжепророків, які приходять замасковані в овечу шкіру, а насправді є вовками лютими. Ви їх впізнаєте по їхніх вчинках: бо не буде добрих вчинків від злої людини, саме як не буває винограду на терновому кущі або фіг в будяках.

31. Два види дріжджів

1. Скільки мір борошна використала пані з історії?
2. Чи можна видалити дріжджі з тіста?
3. Що ж вам робити натомість?
4. Вашими словами, що таке «закваска фарисеїв»? (Луки 12:1)

Дії 5:38-39

...Бо якщо цей задум або це діло від людей, то зазнає краху, а якщо від Бога, то ви не зможете його знищити, щоб, бува, не виявилось, що ви боретеся проти Бога.

32. Серце людини

Прочитайте Приповіді 4:20-23

1. На що нам слід звернути увагу?
2. До чого нам слід прислухатися?
3. Де нам слід зберігати Слово Боже?
4. Що є Словом Божим до наших тіл?

Приповіді 4:23

Над усе, що тільки можна, бережи своє серце, бо з нього б'ють джерела життя.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

33. Двері

1. Хто заходить у двері?
2. За ким йдуть вівці?
3. Чи підуть вівці за незнайомцем? Чому так чи ні?
4. Що, як сказано, ми розпізнаємо, якщо пізнаємо Ісуса?

Івана 14:6

Ісус сказав йому: «Я – дорога, і правда, і життя. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через мене».

34. Хто мій ближній?

Прочитайте Матвія 25:35-40

1. Ісус сказав: «Я був голодний, і ви дали мені?»
2. Я хотів пити, а ти дав мені?
3. Я був незнайомцем, і?
4. Я хворів, а ти?
5. Я був у в'язниці, а ти?
6. Коли ми допомагаємо іншим, для кого це робимо?

Матвія 22:37-39

...Люби Господа Бога свого всім твоїм серцем, і всією твоєю душею, і всім твоїм розумом. Це найбільша й найперша заповідь. А друга подібна до неї: Люби свого ближнього, як самого себе.

35. Злий слуга

1. Скільки разів Ісус казав, що нам потрібно прощати? Поясніть.
2. Що господар дав чоловікові, який заборгував дуже велику суму грошей?
3. Що зробив той чоловік, коли його працівник заборгував йому трохи грошей?
4. Що, за словами Бога, Він зробить, якщо ми не пробачимо іншим?

Марка 11:26

Коли ж ви не простите, то й Отець ваш, який у небі, не простить провин ваших. Євангеліє.

36. Заблукала вівця

1. Скільки овець залишив пастух?
2. Де він залишив інших овець?
3. Куди він повів одну загублену вівцю після того, як знайшов її?
4. Що, за словами Ісуса, відбувається на небесах, коли людина кається?

5. Ісаїя 53:6

Усі, як вівці, ми блукали; кожен ходив своєю дорогою; провини нас усіх Господь поклав на нього.

Питання уроку

& Вірші для запам'ятовування

37. Загублена монета

1. Що зробила ця жінка, коли втратила свою монету?
2. Що вона зробила, коли знайшла це?
3. Кому вона розповіла?
4. Що роблять ангели Божі, коли хтось кається?

Софонія 3:17

Бо Господь твій Бог з тобою, як воїн-рятівник. Співатиме Він й радо прославлятиме тебе, і відновить Він любов Свою до тебе. З криками радості Він буде тішитися з тебе, як у святковий день.

38. Загублений син

Прочитайте Римлян 8:35-39

1. Що може відлучити нас від Божої любові?
2. Чи не може смерть відлучити нас від Божої любові?
3. Нас не можуть розділити ангели, небесні правителі чи?
4. Ми ж не можемо зараз розлучитися, чи не так?

1 Івана 4:7-8

Улюблені, любім один одного, бо від Бога любов, і кожен, хто любить, родився від Бога та відає Бога; Хто не любить, той Бога не пізнав, бо Бог є любов!

39. Що наповнює твоє серце?

1. Звідки беруться наші слова?
2. Що виходить із серця доброї людини?
3. Що виходить із серця злої людини?
4. За що ми дамо звіт Богові?

Луки 6:45

Добра людина винесе добро зі скарбниць свого серця, а людина зла винесе зло з глибин свого серця. Бо з уст людських злітає те, чим переповнене серце.

40. Робітники у винограднику

Прочитайте Ефесян 2:8-9

1. Чим ми врятовані?
2. Завдяки чому ми були врятовані?
3. Чи нас врятувало щось, що ми зробили?
4. У чому полягало наше спасіння від Бога?
5. Якби це було завдяки нашим ділам, то що б ми могли зробити?

Тита 3:5

Не за діла праведності, які ми чинили, а з Його милосердя Він спас нас через купіль відродження і оновлення Святим Духом.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

41. Злі фермери

1. Що зробили фермери з першим слугою, якого послав чоловік?
2. Що вони зробили з іншими слугами?
3. Кого ж чоловік зрештою вирішив послати?
4. Куди ж слуги відвели сина?
5. Що зробили слуги із сином?

Ісаїя 28:16

...Ось Я кладу на Сіоні камінь, камінь наріжний, випробуваний, дорогоцінний, міцну основу; хто вірить, той не буде бентежитися.

42. Королівський бізнес

1. Що зробив перший слуга з грошима?
2. Куди останній слуга подів гроші?
3. Що зробив цар з грошима останнього слуги?

Луки 19:26

Кажу вам, що кожному, хто має, буде дано, а в того, хто не має, заберуть і те, що має.

43. Неправильно одягнений

Прочитайте Івана 14:6

1. Ісус завжди сповнений?
2. Ісус не є смерть, він завжди?
3. Який ЄДИНИЙ спосіб дістатися до Бога Отця?

Ісаїя 61:10

Я буду радіти в Господі, душа моя звеселиться в моєму Бозі, бо Він зодягнув мене в шати спасіння, покрив мене одежею праведності, як наречений, що прикрашає себе вінком, і як наречена, що прибирає себе коштовностями.

44. Заарештовано!

1. Що сталося в Єзекіїля 1:28, коли він побачив славу Господа?
2. У Псалмі 41:9, хто зрадив (підняв свою п'яту)?
3. У Матвія 26:50, Як Ісус назвав Юду?

Псалом 103:2-4

Благослови, душе моя, Господа, і не забувай усіх Його добродійств: Він прощає всі твої беззаконня, зціляє всі твої недуги, Викуповує твоє життя від загибелі, вінчає тебе милістю й милосердям...

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

45. Хибно звинувачений

1. Чи вас коли-небудь звинувачували в тому, чого ви не робили?
2. Ви вважали це несправедливим?
3. Що в Матвія 5:44 сказано робити людям, які ненавидять вас і зневажають вас?

1 Івана 3:4-5

Кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня; гріх — це беззаконня. Ви знаєте, що Він з'явився, щоб забрати наші гріхи, і в Ньому немає гріха.

46. Коли півень співає

1. Скільки разів Ісус сказав, що півень проспівав в Євангелії від Марка 14:30?
2. У Марка 14:70, чому вони думали, що Петро був з Ісусом?
3. У Матвія 26:75 and Луки 22:62 what did Peter do after the rooster crowed?
4. У Євангелії від Івана 21, скільки разів Ісус запитував Петра, чи любить той його?

Римлян 5:20

Закон же прийшов, щоб помножився переступ. Але де помножився гріх, там щедро помножилася благодать.

47. Розіпни Його!

Прочитайте Матвія 27:11-26; Марка 15:6-11

1. Яке було перше запитання, яке Пилат поставив Ісусу?
2. Що мав зробити намісник для єврейського народу на цьому святі?
3. Хто такий Варавва?
4. Що сказала дружина Пілата?
5. Що зробив Пилат перед усім народом? (Матвія 27:24)

Ісаїя 53:7

Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня на заріз Він провадився, і як овечка перед стрижієм своїх мовчить, так і Він не відкривав Своїх уст.

48. Цар юдейський

Прочитайте Івана 19:17-42

1. Що написав Пилат на табличці, яку вони помістили над головою Ісуса на хресті?
2. Чому священики були засмучені тим, що він написав?
3. Коли вони прокололи бік Ісуса, що вийшло?
4. Хто прийшов, щоб забрати тіло Ісуса, а хто ще прийшов з ароматами, щоб намазати тіло?

Івана 3:14-15

І як Мойсей підняв змія в пустелі, так має бути піднятий і Син Людський, щоб кожний, хто повірить у Нього, мав життя вічне.

Питання уроку & Вірші для запам'ятовування

49. Порожня гробниця

Прочитайте Івана 20

1. Ким Марія Магдалина вважала Ісуса?
2. Що, на думку Марії, сталося з Ісусом?
3. Що було в гробниці?
4. Як думаєте, злодій міг залишити одяг на могилі?

1 Коринтян 15:17-19

А якщо Христос не воскрес, ваша віра марна, ви все ще у ваших гріхах. Тоді й ті, що померли в Христі, загинули. Якщо ми маємо надію на Христа лише в цьому житті, то ми найнещасніші з усіх людей.

50. Нездатність говорити

Прочитайте Луки 1:7, 18, 20, 63-64

1. Що ми знаємо про Захарія та Єлизавету?
2. Як відреагував Захарій, коли Гавриїл повідомив йому новину?
3. Чому Гавриїл сказав, що Захарій не зможе говорити?
4. Коли Захарій знову зміг говорити?

Псалом 139:4-5

Ще нема слова на язиці моїм, а Ти, Господи, усе його вже знаєш. Ти оточив мене ззаду і спереду, і поклав на мене Свою руку.

51. Народження дитини

Прочитайте Ісаю 9:7

1. Коли уряд Ісуса перестане зростати?
2. Що ще постійно зростає?
3. На чиєму троні сидітиме Ісус?
4. Чим утверджено його трон?

Ісая 9:6

Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний, Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру.

52. Зі Сходу

1. Які дари принесли волхви?
2. Чому мудреці не повернулися до Ірода після того, як знайшли Ісуса?
3. Куди Йосип і Марія відвели Ісуса?

Ісая 60:3, 6

І придуть народи до світла твого, а царі — до сяйва твого сходу. ...вони принесуть золото й ладан і звіщатимуть хвалу Господню.

Пошук Ісуса

це навчальна програма, розроблена, щоб допомогти дітям знайти Ісуса в кожній історії Біблії. Оскільки Біблія – це одна безперервна історія, яка веде до Ісуса, Його можна знайти від книги Буття до Об'явлення. «Знаходження Ісуса» – це біблійне вивчення, призначене для вчителя. Цей річний том Євангелій містить 52 уроки, які можна адаптувати для навчання будь-якого віку від 3 до 99 років. Викладач адаптує урок до своєї аудиторії, використовуючи лише Біблію як текст. Вчитель вирішує, як доносити інформацію до своїх учнів, враховуючи їхнє походження та рівень освіти.

Ісус є Словом Божим

**Ісус – Альфа і Омега, початок і кінець.
Він, як червона нитка, вплітається в увесь гобелен Біблії.**

ПЕРЕМОЖНЕ СВІТЛО

Лаура Бака все життя вивчає Біблію та прагне донести до наступного покоління істину та любов Божого Слова. Понад десять років тому, викладаючи в дитячій церкві, вона почала усвідомлювати прогалину в тому, як біблійні істини доносилися до юних сердець. Це спонукало її до ідеї написати навчальну програму, розроблену, щоб

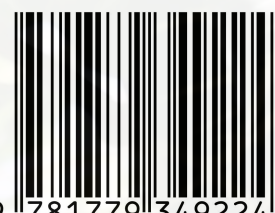
допомогти дітям глибоко поєднатися зі Святим Письмом та знайти Ісуса в кожній біблійній історії. Коли її діти виростили, вона з молитвою розробила цю навчальну програму, щоб звертатися до дітей з різних культур та походження. У вересні 2024 року божественна зустріч з кенійкою під час пересадки в Стамбулі призвела до створення «Переможного

світла» (Переможне світло), некомерційної організації, заснованої у 2025 році з бажанням зробити цей ресурс доступним для всіх. Лаура прагне безкоштовно пропонувати матеріали всім, будь-де у світі. Завдяки «Переможному світлу» діти по всьому світу можуть відчувати перетворюючу любов Ісуса Христа через біблійні історії.

www.victoriouslight.org

Переможне світло 2025. Всі права захищено.

ISBN 978-1779-34-922-4

9 781779 349224